

ဝင်းကျွန်းအောင်

ကန္တာရဝတီလူနှင့်
ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ်

BURMESE
CLASSIC

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၂၆/၂၀၀၁ (၁)
မျက်နှာပိုးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၄၄/၂၀၀၀ (၁)

ပထမအကြိမ်

၂၀၀၁-ခုနှစ်၊

ဧပြီလ၊

အုပ်စု - ၇၀၀

တန်ဖိုး - နှစ်ရာကျပ်တိတိ

ပြန်ချိရေး

နေ့မိုးဆောင်းစာပေ

အမှတ် ၇၂၊ ၆-လမ်း၊
လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးစိန်ကြီး (မြ-၀၅၄၀)

ရွှေရုပ်လွှာစာပေ

အမှတ်-၁၅၂၊ ကျွန်းရွှေမြိုင်လမ်း၊ စုပေါင်း၊

သုဝဏ္ဏ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ

ပေါ်မြရီ (၀၁၄၁၃)

ကျော်ဝင်းဆူပုံနှိပ်တိုက်

၁၃(အေ)၊ ၉၀-လမ်း၊ ကန်တော်ကလေး၊

ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာပိုးခွင့်

ဦးမြသိန်း (၀၁၄၂၇)

သိန်းမြင့်ဝင်း ပုံနှိပ်တိုက်၊

အမှတ် ၉၆၊ ၁၁-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

နဂါးထစ်ရာခံတိမ်ထောင်၏ ကြမ္မာဆိုးအဖွဲ့

လီကျွန်မြို့၏ ဟော့ရာည ကောင်းကင်ပြင်ပေါ်၌ သိဘူ
လမင်းကော ကြယ်စာအပေါင်းတို့ပါ အဘယ်အရပ်သို့ ခရီး
လွန်နေသည်မသိ၊

ပျေးကံချင်းမလှ ပျောက်ကွယ်နေကြ၏၊

သို့မို့ ကြေညံ့လည်း....

လီကျွန်မြို့၏ ညဦးခိုင်းမှာ ညဉ့်နက်သကဲ့သို့ မစောင်းမိုက်
စွန်းလျက် ရှိနေရလေ၏၊

အချိန် နာရီမောင်းအားဖြင့် ရှစ်ချက်တီးအချိန်ပင်ဦးသ၊
သည်၊

ထိုအချိန်တွင်မူ....

လူကုတ်များ စုဝေးနေထိုင်ရာ လီကျွန်းမြို့၏မြောက်ဘက် ရပ်ကွက်ကြီးမှာ အခြားရပ်ကွက်များနှင့်မတူ အမှောင်ထို သိပ်သည်းစွာ ကြီးစိုးမင်းမူလျက်ရှိပြီး ဆိတ်ငြိမ်လွန်းနေ၏။ ဟုတ်သည်လေ။

လူကုတ် လူချမ်းသာများ ငွေကြေးကြွယ်ဝစွာ ချမ်းသာ နေလှမို့ ကျယ်ဝန်းသောခြံကျယ်ကြီးများနှင့် သီးသီးသန့်သန့် ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေထိုင်ကြသည်မို့ နေခင်းအချိန်ပင် အေးချမ်း ငြိမ်သက်နေ၏။

ဒါကြောင့် ညဦးပိုင်းအချိန်၌ ညဉ့်နက်သည့်အခါ ဆိတ် ငြိမ် မည်းမှောင်မှုတ နက်ရှိုင်းစွာ ကြီးစိုးမင်းမူနေခြင်း ဖြစ် လေသည်။

နဂါးတစ်ရာစံအိမ်တော်....

ထို နဂါးတစ်ရာ စံအိမ်တော်သည်လည်း ယင်းလူကုတ် လူချမ်းသာရပ်ကွက် တောင်ဘက်စွန်းတွင် တည်ရှိနေသော ခြံဝန်းကျယ်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်လေ၏။

ထိုသို့ ကျယ်ဝန်းလျက်ရှိမှုကြောင့် မီးထိန်လင်းလျက်ရှိနေ သော နဂါးစံအိမ်တော် အဆောက်အဦမှလွဲ၍ ကျန်နေရာ မှာ အမှောင်ထုကသိပ်သည်းစွာ ကြီးစိုးနေလေ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင်....

အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းလူရိပ်တစ်ရိပ် ကျောက် လင်းလမ်းအတိုင်း မီးရောင်ထိန်လင်းနေသော ခန့်ညား ထည် ဝါ သားနားသည့် နဂါးတစ်ရာစံအိမ်တော် အဆောက်အဦ

ဆီသို့ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် ဦးတည်လျှောက်လှမ်းသွားနေလေ သည်။

ထိုလူရိပ်သည် ခေါင်းထက်၌ သားရေပျော့ဦးထုပ်တစ်လုံး ကို ခင်ငိုက်ငိုက် ဆောင်ထားလေ၏။

ပြီး အညိုရောင် အင်္ကျီရှည်ကိုလည်း ဝတ်ဆင်ထားလေ သည်။

ကြည့်ပုံအရဆိုလျှင်....

ထို အညိုရောင်အင်္ကျီရှည် ဓတ်စုံဝတ်လူသည် နဂါးတစ်ရာ စံအိမ်တော်ခန်းအတွင်းသို့ စာရင်းမရှိ ဝင်ထွက်သွားလာခွင့် ရှိဟန်တူပါ၏။

ထိုအချိန်မှာ ကြယ်လ ပျောက်ရှုကာ မိုးသားမည်းများ အုပ်ဆိုင်း၍ မည်းမှောင်နေသော ညကောင်းကင်ထက်မှ လျှပ် စီးများ လက်ထသွားပြီး လျှပ်တစ်ပြက် လင်းထိန်သွားရလေ သည်။

ညလေအေးများလည်း ဟူးဟူးရှားရှား တိုက်ခတ်လာ၏။ ရာသီဥတု အခြေအနေကြည့်ရသည်မှာ မိုးရွာသွန်းလာတော့ မည် ပုံစံနွယ်။

ကိုနှင့် ထိုသားရေပျော့ဦးထုပ်ဆောင်း အညိုရောင်အင်္ကျီ ရွတ်ဝတ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းလူမှာ မိုးရောင် ထိန် ထိန်လင်းနေသည့် နဂါးတစ်ရာစံအိမ်တော်ထဲသို့ ဝင်ရောက် သွားလေ၏။

ထိုသူ နဂါးတစ်ရာစံအိမ်တော် အောက်ထပ် ခန်းမကျယ် ကြီးထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားပြီး သိပ်မကြာလိုက်ပါချေ။

ယင်း နဂါးတစ်ရာစံအိမ်တော် ခန်းမအတွင်းမှ အချို့အချို့ စကားပြောဆိုသံများ ကျယ်ကျယ်လေ့လှော်လောင် ပျံလွင့်လာ ရှုလေ၏။

ထိုအတောအတွင်းမှာပင်....

- 'ဝှစ်...ဝှစ်'
- 'ရွပ်...ရွပ်'
- 'အိ...အိ...'
- 'ဘုန်း...ဘုန်း'
- 'မေမေ...မေမေ'
- 'ငစ်....'
- 'မတ်'
- 'အုန်း'
- 'အုန်း'

နဂါးတစ်ရာစံအိမ်တော် ခန်းမအတွင်းမှာ တိုက်ခိုက်သံ များ၊ အော်တစ်ညည်းတူးသံများ၊ အော်ဟစ်ခေါ်သံများ စသည့် အသံပလံပေါင်းစုံတို့ ထွက်ပေါ်လာ၏။

တခဏကြာသော်....

စံအိမ်တော်အတွင်းမှ မည်သည့်သွပ်ရွားသံမျှထွက်မလာကဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

- 'ခုပ်...ခုပ်'
- 'ကျွဲ...ကျွဲ'

ရထားလုံးတစ်စင်း နဂါးတစ်ရာ စံအိမ်ဝင်း အတွင်းသို့ မောင်းနှင်ဝင်ရောက်လာသည်။

ပြီး ယင်းရထားလုံးမှာ စကျောက်ခင်းလမ်းကျယ်အတိုင်း ဆိတ်ငြိမ်လျက်ရှိသည့် နဂါးတစ်ရာစံအိမ်တော်ဆင်ဝင်အောက် သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

နောက် ရထားလုံးအိမ်အတွင်းမှ ၀၀ ဖိုင့်ဖိုင့် ထောင် ထောင် မောင်းမောင်းနှင့် လူကြီးတစ်ယောက် အရှင်ဆုံးဆင်း လာသည်။

ထိုလူကြီးမှာ ၉ ခိရုပ်ခန့်ညားပြီး အရာရှိကြီး တစ်ဦးပုံစံ ပေါ်လွင်နေသည်။

အသက်အားဖြင့် ငါးဆယ်ဝန်းကျင်ခန့်ရှိမည် ထင်ရလေ သည်။ ပြီး သူ့ နောက်မှ အသက်သုံးဆယ့်ငါး ဝန်းကျင်ရှိ လူ လတ်ပိုင်းနှစ်ဦး ရိုရိုကျိုးကျိုးဖြင့် ဆင်းလာ၏။

ကြည့်ရသည်မှာ....

အပြာရောင်ဝတ်စုံတူညီစွာဝတ်ဆင်ထားကြသော လူလတ် ပိုင်း နှစ်ဦးတို့မှ အထွတ်ထွေပုံ ပေါက်နေသည့်လူကြီး၏ လက် အောက် တပည့်များ ဖြစ်ဟန်တူကြသည်။

သည်နောက်....

ပိုးထည်အပြာရောင် အင်္ကျီရှည်ဝတ်ဆင်ထားသော အရာရှိ ကြီးပုံစံပေါက် လူကြီးမှာ ရှေ့ကဦးဆောင်၍ နဂါးတစ်ရာ စံအိမ်တော် အဆောက်အဦပေါ်သို့ လှေကားထစ်များကို

သွက်လက်စွာ နင်းပြတ်ကျော်ကာ တက်ရောက်သွားလေတော့သည်။

သူ့နောက်ဖက်မှာ တပည့်နှစ်ဦးတို့ ထက်ကြပ်မကွာ ကက်ဖိုက်သွားကြသည်။

ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့် မကြာပါချေ။

ထိုသူသုံးဦးတို့ ရင်ဝယ် သွေးအလှူလှူ ဖြစ်နေရသောစသလှူဈေးပါး ဝေဒနာဆိုကို ခံစားနေရသည့် မိန်းမပျိုတစ်ဦးကို နဂါးတစ်ရာစံအိမ်တော်အတွင်းမှ အင်ဝင်အောက်ဆီသို့ ပို့သွက်သွက်သယံဇာတကြသည်။

သည်တိုင် အရာရှိကြီးပုံစံပေါက်နေသူ ဝဝပိုင်ဖိုင် စတင်သင် မောင်းမောင်း လူကြီးက ရထားထိန်းထံ လှမ်းအမိန့်ပေးလိုက်သည်မှာ....

‘ရထားထိန်း သူ့ကို သမားတော်ကြီးဆီ အမြန်ရောက်အောင် ခေါ်သွားပါ။ ဒီစံအိမ်ထဲမှာ ငါ သိလွန်စရာ မရှိမယ်....ပိုပြီးရင် မင်းတို့ ငါ့ဆီပြန်လာခဲ့ကြ ကြားသား’

ထိုအခါ ရထားထိန်းကြီးက ရိုက္ခိုးဟန်ဖြင့် ခေါင်းဆက်ညှိတ်လိုက်ပြီး....

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ရဲမှူးကြီး’

သည်နောက် သွေးအလှူလှူနှင့် သက်ပေးမှုများဖြင့် ပြုပြစ်ရပေ မိန်းမပျိုလေးကို ရထားအိမ်အတွင်းသို့ ရဲမက်နှစ်ဦးတို့ ခေါ်ဆောင်လိုက်သည်။

ပြီး ယင်းရထားလုံးမှာ ထိုမိန်းမပျိုလေးကို တင်ဆောင်လျက် နဂါးစံအိမ်တော် ဆင်ဝင်အောက်မှ အရှိန်အဟုန်ပွင့်၍ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ထိုစဉ်...ရဲမှူးကြီးသည် ခုန်းစိုင်းနှင့် ထွက်ခွာသွားသော ရထားလုံးကို လှမ်းကြည့်ရင်း သက်ပြင်းလေးကြီးကို ချလိုက်မိလေသည်။

‘အင်း...ငါ...ငါ...ငါ့သုငယ်ချင်း မိသားစုဆီကို အရောက်နောက်ကျသွားပြီနဲ့ တူဘယ်၊ ဒီသုငယ်ချင်းမိသားစုကို သတ်တာ သူပဲလား’

‘အို...လူကလွဲပြီးဘယ်သူဖြစ်နိုင်မှာလဲ၊ အမှန်ပေါ်အောင် ဒီကောင်ကို စစ်ဆေးရမယ်’

ယင်းသို့ သူခံပြင်းကြေကွဲသဖြင့် ကြိမ်းဝါး ပြောဆိုပြီးနောက် အမင်္ဂလာဖြစ်သွားရသောနဂါးတစ်ရာ စံအိမ်တော်ပေါ်သို့ ခပ်သွက်သွက် ပြန်လည်ဝင်ရောက် သွားလေတော့သည်။

ယင်းတိုရီမြစ်ဆိပ်ကမ်းဘေးတံတား၌ လှေ၊ ရွက်သင်္ဘောများ ဆိုက်ကပ်ခြင်းမရှိသဖြင့် လူသွားလူလာ ရှင်းလင်းလျက် ရှိသည်။

ညိုယော်...ဆိပ်ကမ်းဝန်းကျင်မှာတော့ စားသောက်ဆိုင်များ၊ ကုန်စုံဆိုင်များ၊ ဆိပ်ကမ်း သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ဌာန စသည့်ဆိုင်များ၊ လုပ်ငန်းဌာနဆိုင်ရာ စခန်းများ၊ ရှိနေခြင်းကြောင့် လူမပြတ်စည် ဘားနေလေသည်။

ပြီး ဆိပ်ကမ်းလမ်းမကြီးအတိုင်း မောင်းနှင့် ရောက်လာကြသော ခရီးသည်တင်ရထားလိုများ၊ ကုန်တင် လှည်းများနှင့် မြင်းစီးသမားတို့ကြောင့် မြင်းခွာသံများ၊ ရထားဘီးခွေလျားသံများ၊ ဈေးသည်များ၏ ဈေးဝင်သံတို့ဖြင့် ဆူညံလျက် ရှိနေလေသည်။

သည်ကနေ့မနက်ပိုင်း ဆိပ်ကမ်း၌ စည်ကားလျက် ရှိနေသောအခြေအနေမှာ အခြားနေ့များနှင့်မတူ အထူးစည်ကားနေမှုကြောင့် သည်မနက်ခင်းပိုင်း၌ ရပ်ဝေးသင်္ဘော ဆိုက်ကပ်သွားစည်ဖြစ်ကြောင်း သိသာပေါ်လွင် နေပေ၏။

ဟုတ်ပါသည်။ သည်လိုဖိနပ်ဖြူ တိုရီဆိပ်ကမ်းတံတားသို့ သုံးရက်တစ်ကြိမ် ရပ်ဝေးမှ ခရီးရှည်နှင့်လာသော လင်္ဘော်ကြီးများ ဆိုက်ကပ်ရောက်ရှိလာလေ့ရှိ ပါသည်။

သို့မို့ ကြောင့်... လိုဖိနပ်ဖြူမှ ခရီးဝေးနှင့်လိုကြသူများ ရပ်ဝေး လင်္ဘော်ကြီးသော ဧည့်သည်တော်များ၊ ကုန်သည်ပွားများ စသည်တို့

အခန်း (၁)

သံမဏိစုဆံထံရှင်နှင့် ဝူကျိုကြီး

နံနက်ခင်း၏ ပူအနွှဲ တောက်ရှိုင်းသော နေရောင်ခြည် သည် ကာယာလှပသော တိုရီမြစ် ဆိပ်ကမ်းတံတားပေါ်သို့ လှမ်းခြုံကျရောက်လျက် ရှိနေသည်။

ထိုအချိန်တွင်မူ...

ငြိမ်သက်စွာ စီးဆင်းနေသော တိုရီမြစ်မှ တိုးလျှောက်ဖြာ ကျနေသည့် နေရောင်ခြည်ကြောင့် အရောင် တဖြုပ်ဖြုပ်လင်းလင်း တာ ကိုယ်ရှိန်ကိုယ်ဝါ တောက်ပလျက်ရှိနေ၏။

သည် ရပ်ဝေးနှင့် သံတော်ကြီးနှင့် လိုက်ပါကြရန် အဘက်
တိုရီဆိပ်ကမ်းတံတားသို့ စုရုံးစေ့ကိရိ လာကြခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

သည်တွင် ယင်းတိုရီဆိပ်ကမ်း၌ သမာအာဇီဝနှင့်တောင်း
ရောင်းကောင်းဝယ် စီးပွားရေးရှာဖွေကြသူများ ရှိကြသလို
မထောင်းမူ စုစုရိုက်လုပ်ငန်းများနှင့် မတရား စီးပွားရှာကြ
ကြသည့် လူဆိုးလူမိုက်များနှင့် ပြည့်တန်ဆာ မိန်းမများတို့
လည်း ရှိနေကြလေသည်။

“ဪ...လောအကြီးမှာ အဆိုးနှင့် အကောင်းများစွာနဲ့တူ
ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ထို တိုရီမြစ်ဆိပ်ကမ်းတံတားနှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ လမ်း
ကြီးနံဘေး တစ်ဖက်ကုန်းမြင့်ပေါ်၌ လူနှစ်ယောက် ပူနွား
တောက်ရှိုင်းစော နံနက်ခင်းခန့်ရောင်ခြည် ဖြန့်ကျက်လျက်
ရှိသည့် တိုရီဆိပ်ကမ်းတံတားဆီသို့ အကြည့်စူးစိုက်ရောက်နေ
ကြလေသည်။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ထိုလူနှစ်ယောက်တို့မှာသာယာ
လှပသော တိုရီမြစ် ဆိပ်ကမ်းတံတားအလှအပကို စူးစိုက်
ကြည့်နေကြရပါသနည်း။

အကြောင်းဟူမူ...
ထိုလူလတ်ပိုင်းနှစ်ဦးသည် တိုရီမြစ်ဆိပ်ကမ်းတံတားအလှ
ကို ပန်းချီဆွဲနေကြခြင်း ဖြစ်လေ၏။
ဟုတ်ပါသည်။

ပိထော်အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ် လှလတ်ပိုင်းသည် လံးကီ
စုတ်တံတစ်ချောင်းကိုင်လျက် ရွှေ တူင် ဆောင်ထားသော ပိထီ
ဝားချပ်ကြီးပေါ်ဝယ် တောက်ရှိုင်းလှပနေသည့် တိုရီမြစ်
တံတားဆိပ်ကမ်းအလှကို ရောင်စုံဆေးမျှင်များနှင့် လက်ရာ
ခမြောက်စွာ ဆွဲနေလျက်ရှိ၏။

ထို ပိုထည်ဝတ်စုံဝတ် လှလတ်ပိုင်းမှာ အသက် နှစ်ဆယ်
ဝေးနှစ်ကျော်ခန့်ရှိသည့် ထင်ရှား။

ပြီး လူ့မျက်ခုံးအစုံတို့မှာ နက်မှောင်ထူထပ်ပြီး ခိုင်ခန့်
စော ရေးရိုးနှင့်ဖြစ်၏။

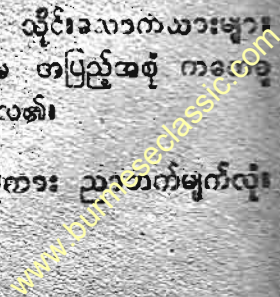
ခါကြောင့် သူ့ ဥ ဝိရုပ်မှာ ခန့်ညား စည်ကြည်လျက်
ရှိသည်။

နောက် ကားယပ်လှမှာလည်း ကြည့်တောင်းအအောင် တောင်
တင်ကြိုခိုင်သူ ဖြစ်လေ၏။

သူ့ နှာမည်ကား ဆန်ကျောင်းဖြစ်သည်။

သူ့ ပွား အနုပညာလေးကနှင့် သိုင်းလောက်ယားများ
ခေါ်ဝေါ်နေကြသည့် အမည်နှာမ အပြည့်အစုံ ကတေ
သံကေစုတ်တံ ဆန်ကျောင်းပင် ဖြစ်လေ၏။

သူ့ နံဘေးတွင် ရပ်လျက်ရှိနေသူကား ညာဘက်မျက်လုံး

တစ်ဖက် ရွှေ့လျက်ရှိပြီး တည်ငြိမ်မှုမရှိ၊ ဝေပကလပ် ဝေပကလပ် ဖြစ်နေသည့် ဝူကျီ ဖြစ်သည်။

ဝူကျီမှာ သံမဏိစုတ်တံဆိန်ကျောင်း၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်၏။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် သူငယ်ချင်းဟုဆိုရအောင် ညီအစ်ကို ရင်းတမျှ ခင်မင်ကြလေ၏။

အသက်အားဖြင့် ဝူကျီက သံမဏိစုတ်တံဆိန်ကျောင်း ထက် အသက်နှစ်နှစ် ပိုကြီးလေ၏။

ပြီး ဝူကျီသည် ပျော်ပျော်နေ့ခက်နေ့ခက် နေတတ် ထိုင်သူ တစ်ဦးဖြစ်လေ၏။

သည်တွင် ဝူကျီသည် နေရောင်တဖျပ်ဖျပ်လက်ထဲနေသော တိုခိုဖြစ်ကြောတစ်လျှောက်ကို ဝေးရီကြည့်ရင်းက သက်ပြင်း တစ်ချက် မသိမသာချလိုက်ပြီ။...

‘ဆန်ကျောင်း၊ တစ်နေ့ တစ်နေ့ ဒီ သဘာဝရွှေမျှင်ခင်း ပုံတွေချည်းပဲ ဆွဲဆွဲနေရတာ မငြီးငွေ့ဘူးလား။’

လှမ်းစမ်းလာသဖြင့် သံမဏိစုတ်တံဆိန်ကျောင်းမှာ ဝူကျီ ထံဆီသို့ အကြည့်ရှု့ပြောင်းရောက်ရှိလာရပြီ။...

‘ကိုဝူကျီကြီးရာ ကိုယ့်ဝါသနာနဲ့ကိုယ်ဆိုတော့ တယ်ငြီး ငွေ့မလဲ၊ ခင်ဗျားကော တစ်နေ့ တစ်နေ့ အရက်သောက်နေ တဲမကော မငြီးငွေ့ဘူး မဟုတ်လား။’

ခနဲတုတ်တုတ်လေသံဖြင့် ချက်ချင်း တုံ့ပြန်မေးလိုက်တော့....

ဝူကျီ၏အကြည့် သံမဏိစုတ်တံဆိန်ကျောင်းထံ ရှေ့ပြောင်း ရောက်ရှိလာရပြီး အပြုံးယုံယုံနှင့်....

‘ဟင်း...ဟင်း...ခါကလဲ ကိုယ်ကြိုက်လို့သောက်တာကိုး၊ ဝါ ဇင်းကို အကြံတစ်ခုပေးချင်တာက ဒီသဘာဝရွှေခင်းပုံတွေ ချည်း ဆွဲနေတာ ရိုးအီလာမယ်၊ တစ်ဘက်အကြောင်းအရာ ကို လွှဲပြောင်းပြီးလုပ်ရင် မိုအကျိုးမရှိလာနိုင်ဘူးလားလို့’

ယင်းသို့ အကြံပေးပြောဆိုလာမှုကြောင့် သံမဏိစုတ်တံ ဆိန်ကျောင်းမှာ ပန်းချီအဆွဲရပ်လိုက်ပြီး ဝူကျီထံ မျက်မှောင် တွန်ကြည့်အာရာ....

‘နေစမ်းပါဦး၊ ကိုဝူကျီကြီးက ကျွန်တော် ကို ဘယ် အကြောင်းအရာ ပြောင်းဆွဲခိုင်းချင်လို့လဲ ဆိုစမ်းပါဦး။’

စူးစမ်းဟန်ဖြင့် လှမ်းမေးလာတော့ ဝူကျီမှာ အသေအယာ ပြုံးလိုက်ရင်း....

‘တခြားမဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မိန်းမလှပုံလေးတွေကို သဘာ

ဝ ရှစ်ခင်း နောက်ခံအားဆွဲရင် မင်းပန်းချီကားတွေ ဝယ်ယူ
အားပေးနေတဲ့ လူတွေအတွက် အမြင်တစ်မျိုးဆန်းသွားမယ်၊
ပြီးတော့ ရှေးဟောင်းအမျိုးသမီးတွေရဲ့ပုံတွေ ဖော်ထုတ်ရေး
ဆွဲဆင်ကယ်

'အာ...ကိုဥက္ကဋ္ဌကြီးအကြံ မဆိုးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခက်
တာက ကျွန်တော်တို့မှာ ကိုယ်ယန်ပြု ပန်းချီအဆွဲခံပေးမယ်၊
မိန်းကလေးမရှိတော့ ခက်တယ်'

'ဟ... ဒါ... ဒါကတော့ ရုပ်ရှည်အဆင်တင်ရုံတဲ့ မိန်း
ကလေးတစ်ဦးကို ငွေပေးပြီး ကိုယ်ပန်းချီဆွဲမယ့်နေ့ ငွား
ရမ်းလိုက်ပေါ့'

ပြောတော့...

သံဏီစုတ်တံဆိပ်ကျောင်းမှာ အပြုံးရိပ်ဖြင့် ခေါင်းတွင်
ထိုင် ခါးခါးလိုက်ပြီ...

'ကိုဥက္ကဋ္ဌကြီးကလဲ ကျွန်တော်ပန်းချီဆွဲရတာလဲ ဖြစ်သိ
ယခင်၊ ပန်းချီဆွဲတာ တစ်ခုခုကပ်ရက်ထဲနဲ့ ပြီးတဲ့ကိစ္စမဟုတ်
ဘူး၊ နောက် ကိုယ်ဆွဲမယ့်နေ့ရလဲ သူ့ကို ခေါ်သွားရခင်
အိမ်တော့ သူ့က ကျွန်တော်တို့ခေါ်ရာနောက်ကို စိတ်ချပျံ့
လိုက်ရပုံမပေး၊ အဲဒါလဲ ထည့်တူကံစဉ်းစားဦးပေ'

မိန်းမသားတစ်ဦး ငွားရမ်းအသုံးပြုဖို့အတွက် ဝန်ထုပ်
ဝန်ပိုး ရှိနေရသည့်အကြောင်းကို ထုတ်ဖော် ရှင်းလင်းပြလိုက်
အခု...

ဥက္ကဋ္ဌမှာ စိတ်ပျက်ဟန်ဖြင့် သူ့ညာလက်ချောင်းများနှင့်
ခေါင်းထိတ်ကို တစ်ချက်တုတ်ဖုတ်ရင်...

'အာ...ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ၊ ဟာ...ဒါ
အကြံတင်ခရုပြီ ဆန်ကျောင်း'

အကြံတစ်ခုခုသည်ဟူသော ဥက္ကဋ္ဌ၏ တာဝန်ကြွစွာ ပြောဆို
အားညှစ်စကားကို သံဏီစုတ်တံဆိပ်ကျောင်း ကြားလိုက်ရ
ပြီ မျက်လုံးအစုံ ဝင့်ကျယ်စွာဖြင့်...

'ဘယ်လိုအကြံတစ်ခုခုတာလဲ ပြောခမ်းပါဦး'

သိချင်စေလေသံဖြင့် ခပ်လောလောလှမ်းမေးလိုက်ကာ
ဥက္ကဋ္ဌက ချက်ချင်း တုံ့ပြန်မဖြေသေးဘဲ သဘောကျဟန်နှင့်
အပြုံးယုံယုံ ပြုံးမိလိုက်ရင်းမှ...

'ဟင်း... ဟင်း... ဘာအကြံတစ်ခုခုလဲဆိုတော့က မင်း မဒီ
ချောချောလေးတစ်ယောက်ကို အပိုင်ချိုင်းပြီး မင်းရဲ့ မန်းချီဆွဲ
ယန်ပြုမယ် လုပ်ခိုင်းလိုက်ပေါ့ကွာ၊ က...ဒါပေးတဲ့အကြံညက်
မှတန်ပေဘူး၊ ဝင်း... ဟဲ... ဟဲ'

ယင်းဆိုစကား ကြားလိုက်ရသော သံမဏိစုတ်တံ ဆန်
ကျောင်းမှာ မျှော်လင့်အားကိုးမိသလို အကြံဉာဏ်မျိုးမဟုတ်
ဘဲ သူ့ကို ရည်စားတစ်ယောက် အတင်းအဓမ္မကို ရှာဖွေခိုင်း
သည့် အကြံဉာဏ်ဖြစ်နေသဖြင့် စိတ်ပျက်သွားမိရပြီ....

'ဟေ... ကိုဝူကျီကြီးကလဲ အားကိုးရလောက်တဲ့ အကြံ
ဉာဏ်များလား အောက်မေ့ရတယ်၊ တော်ဗျာ... ခင်ဗျားနဲ့
စကားပြောနေရတာ ဒီဆိပ်ကမ်းသာယာ ပန်းချီကား တစ်
ချပ် ပြီးတော့မှာ မတုတ်တေ့ဘူး'

ထိုသို့ သံမဏိစုတ်တံဆန်ကျောင်းမှာ ဝူကျီကိုမကျေမနပ်
လေသဖြင့် ပြောဆိုလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ သဘောကျစွာ ပြုံးရယ်နေမိရသော ဝူကျီ မျက်
နှာ ချက်ချင်း တည်တည်ကြည်ကြည်လေးဖြစ်သွားရပြီး ဆိတ်
ငြိမ်လွန်းရလေ၏။

သည်နောက် သံမဏိစုတ်တံဆန်ကျောင်းမှာ သံမဏိစုတ်
တံကို ကိုင်ဆောင်လျက် တိုရီဆိပ်ကမ်းတံတားဆီသို့ အကြည့်
ရောက်ကစ ဆွဲလက်စပန်းချီကားချပ်အား ဆက်ဆွဲလိုက်လေ
သည်။

ထိုအချိန်မှစပင်....

တစ်စတစ်စ အရွှ်နှိပ်ပြင်းပြလာရသော ခေ့သုရိန်မှာလည်း
ထန်းပင်ဖျားသို့ ရောက်ရှိလာရ၏။

ထိုအခိုက် တိုရီမြစ်ခကြာအတိုင်း ရွက်သဘောကြီး တစ်
စင်း လိုဖိန်မြို့ တိုရီမြစ် ဆိပ်ကမ်းတံတားဆီသို့ တရွေ့ရွေ့
ချဉ်းကပ်လာတော့၏။

ထိုအခါ ရပ်ဝေးခရီးနှင့်ရွက်သဘောကြီး လိုဖိန်မြို့ ဆိပ်
ကမ်း တံတားသို့ ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိလာသည်ကို လှမ်းမြင်
တွေ့လိုက်ကြရသော ဆိပ်ကမ်းပေါ်ရှိ ခရီးသည်များ၊ ကုန်
တင် ကုန်ချ ဝန်ထုပ်လုပ်သားများ၊ ယာဉ်ရပ် စခန်းများ၊
ယယ်ယူပို့ဆောင်ရေးသမားများ၊ ဈေးသည်များနှင့် အကူကံ
တောင်း ချောင်းမြောင်း၍ အလစ်သုတ်ခါးပိုက်နှိုက်နှင့် အနု
ကြမ်းစီးကြသည့် ခုစရိုက်လောကသားတို့သည် လှုပ်လှုပ်ရှား
ရှား ဆူဆူညီညီဖြစ်လာကြလေ၏။

သိပ်မကြာပါချေ။

ရပ်ဝေးနှင့် ရွက်သဘောကြီးမှာ လိုဖိန်မြို့ဆိပ်ကမ်း၊ ဗော
တံတားဆီသို့ ထိုးဆိုက်လာတော့၏။

သည်တွင် ဝူကျီမှာ အေးချမ်းသာယာ လှပနေသော ဆိပ်
ကမ်း၊ တံတားအလှများ ရပ်ဝေးနှင့်ရွက်သဘောကြီး ထိုးဆိုက်
ကပ်လာမှုကြောင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ရှုပ်ရှုပ်ခတ်တတ် ဆူဆူ

ပွဲည့် ပြစ်တည်သွားရသဖြင့် ဆာရုံပျက်သွားရသော သံမဏိ
တံတံ ဆန်ကျောင်းကို လှမ်းစကားဆိုလိုက်သည်မှ...

‘ဆန်ကျောင်း...မင်း ဆင်္ဘာကြီးဆိုလို့ထပ်သာလို့ ပန်းချီ
ပက်ဆွဲလို့မရတော့ဘူး မဟုတ်လား’

မေးလာတော့ သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း၏အကြည့်
ကျိုက်ရောက်ရှိလာရပြီး စိတ်ပျက်လက်ပျက်တန်နှင့် ခေါင်း
ပစ်ချက် လေးတို့ စွာညိတ်လိုက်ရက...

‘ဟုတ်တယ် ကိုဂူကျိုကြီး၊ အေးဗျာ...ကျုပ်တို့ ခေတ္တနား
ကံကြံရအောင်၊ ကျုပ်က လက်ဖက်ရည်အောက်မယ် ခင်
အေးက ယမကာအဖော်ပြုလိုက်ဦးပေါ့၊ တံတားထဲ အထောက်
အကူ လူရှင်းသွားမှာ... ကံ...လာ... ဟိုသင်ပင်ကြီး ငါ့ရိပ်
အောက်မှာ ကျွန်တော်တို့ သွားထိုင်ကြရအောင်’

မလှမ်းမကမ်းရှိ နှစ်ပရိသတ္တက ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသော
ရိပ်ကောင်းကောင်း သစ်ပင်ကြီးခြေရင်းအောက်၌ ခေတ္တ
အေးရောက်အနားယူရန် အပြောဆိုလာသဖြင့်...

ဂူကျိုမှာ အေးအေးဆေးဆေး ယမကာအဖော်ပြုရမည်မို့
မြူးစွာနှင့် ခေါင်းဆတ်ခနဲ ညိတ်လိုက်ရင်း...

‘အေး...အေး၊ အေးကောင်းဆုံးအစီအစဉ်ပဲ’

အညှိုးနက် သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းနှင့် ဂူကျိုတို့
အောက်ကျောမလှမ်းမကမ်းရှိ သစ်ပင်ကြီးအောက်ဆီသို့ ရွက်
ကြဲများ နင်းပြစ်ကာ တရွှေ့ရွှေ့ လျှောက်လှမ်းသွားကြ
တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

မရုန်းအိုးတစ်လုံးကျက်ခန့် ကြာသောအခါ ရပ်ဝေးနှင့် သင်္ဘောကြီးနှင့် လိုက်ပါလာကြသည့် လိုဖိန်မြို့ဆင်း ခရီးသည် များ ဆိပ်ကမ်းပေါ်သို့ စက်စေ့ကံစေ့မှု ရှင်းလင်းသွားရ လေသည်။

ထိုအခါ ဆိပ်ကမ်းပေါ်တွင်အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေကြသည့် လိုဖိန်မြို့မှ ခရီးထွက်ခွာကြမည့်ခရီးသည်များ ဆိုက်ကပ်ထား ခသော သင်္ဘောကြီးဆီသို့ တံတားအတိုင်း သက်ဆင်းသွား ကြလေ၏။

ခပြာရမည်ဆိုလျှင်....

ထိုရပ်ဝေးနှင့်သင်္ဘောကြီးမှာ လိုဖိန်မြို့ဆိပ်ကမ်းတံတား၌ နှာရီမောင်း လေးချက်တီးအချိန်မှသာ ခေတ္တ ထိုးဆိုက်ကာ လိုက်ပါလာစကြမည့် ခရီးသည်များ တင်ဆောင်မည် ဖြစ်လေ သည်။

နောက် ထိုသင်္ဘောကြီးမှာ တိုရီမြစ်အကိုင်း သယ်ဆောင် ခရီးနှင့် ထွက်ခွာမည်ဖြစ်လေ၏။

ရပ်ဝေးသင်္ဘောကြီး ဆိုက်ကပ်လာမှုကြောင့် လိုဖိန်မြို့ ဆိပ်ကမ်းဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် ဆူညံရွပ်ထွေးသွားရ၏။

ရုဏားလုံးများ ထွက်ခွာသံ၊ ကုန်ဟင်ကုန်ချ လက်တုန်း

လှည်းများရွေ့လျားသံ၊ အော်ဟစ်သံ၊ ဆဲဆိုသံ စသည့် အသံ ပေါင်းစုံ ကြီးစိုးမင်းမူသျှက်ရှိနေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

ဆည်ဝကပျိုင်းများလို အကွက်ကေခင်းစောင့်ဆိုင်းနေကြ ရသော ရုစရိုက်သမားတို့လည်း တံတားပေါ်မှတက်ရောက် လာကြသည့် ခရီးသည်များအခြေအနေအား လှမ်းအကဲခတ် ကြည့်ရှုနေကြ၏။

ထိုရုစရိုက်အဖွဲ့တွင် နာမည်ကြီးနေသူက ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံ ထိုအဖွဲ့ ဖြစ်လေသည်။

အဖွဲ့ဆိုလို သူ့တွင် ဟဖွဲ့သားများများရှိသည် မဟုတ်ပါ ချေ။

တပည့်နှစ်ယောက်ပဲ ရှိသည်။

ထိုတပည့်နှစ်ယောက်တို့မှာကား မွဲတစ်လုံးချော်ချောင်းနှင့် ကျားမဲချီဒီတို့ပင် ဖြစ်မလသည်။

အခု ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံတို့သုံးဦးသည် ဆိပ်ကမ်းရှိ လှေ ဖက်ရည်ဆိုင် အပြင်ဘက်တွင် ခင်းကျင်းထားသော စာအုပ်စိုင်း တစ်လုံးတွင် ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်လျက် တံတားပေါ်မှတက်ရောက်လာ

ကြည့် ခရီးသည်များအခြားတွေကို လှမ်းဘက်ခတ်ကြည့်ရှုနေကြသည်။

ထကယ်တော့....

သူတို့သုံးဦးမှာ ပစ်ဖမ်း၍မည် အမဲကောင်ကို ရှာဖွေနေကြခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ထိုစဉ်မှာပင်....

ဘယ်ဘက်ပါးပြင်ပေါ်ဝယ် အထင်ကရမြို့နက်ကြီးတစ်လုံး တည်ရှိနေသော ကြက်မျက်နှာကဲ့သို့ စုတ်ချွန်းချွန်း ရှိနေသည့် မွဲတစ်လုံးချော်ချောင်းမှာ ခရီးဆောင် ကျောပိုးအိတ်ထစ်လုံးကိုကျောပိုးလှယ်လှယ်ကို ယောင်လည်လည်ဖြစ်နေသော ကျေးလက်ဝတ်စုံနှင့် တေးငိုတင်ချောမောလှပသည့် ကျေးလက် တောသူ အမျိုးသမီးအား သားကောန်အဖြစ် ရှာဖွေတွေ့ရှိလိုက်မှုကြောင့် အားရတက်ကြွစွာဖြင့် ဆရာသမားဖြစ်သူ ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံထံ တီးတိုးသံနှင့် လှမ်းသတိပေးပြောဆိုလိုက်သည်မှာ....

ဆရာ...ဆရာ...ဟိုကုန်စုံဆိုင်ရွှေမှာ ယောင်လည်ယောင်လည် ဖြစ်စေတဲ့ အစိမ်းရောင်တောဝတ်စုံနဲ့ မိန်းကလေးက ကျွန်တော်တို့အတွက် သားကောင်ဖြစ်နိုင်ဖယ်

ပြောတော့....

ကြေးနီရောင် ဆံပင်များအား ကျစ်ဆံမြီးသေးသေးတို့ကို အချောင်းပေါင်းများစွာ ကျစ်ချထားသောဆံပင်နှင့် ဆင်ဆိုးကြီး ဖန်တုံ၏ လေးထောင့်စပ်စပ် မျက်ပေါက်ကျဉ်းကျဉ်း မျက်နှာကြီးမှာ တပည့်မွဲတစ်လုံးချော်ချောင်း၊ စေညွန့်၊ မြောဆိုလိုက်ရာ မျက်နှာချင်းဆိုင်လမ်းတစ်ဖက်ရှိ ကုန်စုံဆိုင်ရွှေထိ သို့ ချက်ချင်းရွှေပြောင်းရောက်ခဲ့သွားရ၏။

ထို့အတူပင်....

သူ့တပည့် အသားရောင်မည်းချိုင်းနုချိုင်း ကျားမျက်နှာကဲ့သို့ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သည့် မျက်နှာပေါက်မျိုးရှိနေသည့် ကျေးမေ့ချီခီမည်း ကုန်စုံဆိုင်ဘက်ဆီသို့ ချစ်ခင်အကြည့်ရောက်သွားရသည်။

ဟုတ်ပါသည်။

ကုန်စုံဆိုင်ရွှေတွင် ဘယ်ခရီးဆက်ရမုန်းမသိ ဖြစ်နေရသော ကျေးတောလူဝတ်စုံနှင့် တေးငိုတင် လှပသည့် ကျစ်ဆံမြီးထင်ချောင်းချ မိန်းမပျိုလေးမှာ အကွက်ချောင်းမြောင်းနေကြသော ခုစရိုက်အဖွဲ့ ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံတို့ လှမ်းသတိပေးကြည့်ရှုနေသည်ကို လုံးဝ မသိရှိပါချေ။

ထကယ်တော့ သူမမှာ ဦးတည်သွားစရာလိပ်စာ ဝေရွက်ပါသည်။

သို့ရာတွင် မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးတည်းအနေဖြင့် ခရီးစားလည်း တစ်ခါမှ မနှင်ဘူးဘောကြောင့် သူမလက်ထဲမှ လိပ်စာ၊ စာရွက်ကို မည်သူ့ထုတ်ပြုရုံ မေးမြန်းရမှန်းမသိဖြစ်တာ ယောင်ချခုချာဖြစ်နေခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင်....

သူမထံဆီသို့ လူတစ်ယောက် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုလူက တခြားသူ ဟုတ်ရိုးလား။

ဆင်ဆိုးကြီးပန်တုံ၏ဘပည့် မွဲတစ်လုံးချော်ချောင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

မွဲတစ်လုံးချော်ချောင်းက စိတ်ရင်းစေတနာကောင်းရှိသည်အခါကို ခြုံလှမ်းပစ်လိုက်ပြီ....

'ညီ...ညီမလေး ဘာအခက်အခဲရှိနေလဲ၊ ပြော....အစ်ကိုကြီး ကူညီနိုင်တာရှိရင် ကူညီပေးပါမယ်'

ဧကုအညီပေးမည့်သူ ဖိတ်ခေါ်စရာမလိုဘဲ ပေါ်ပေါက်လာရသဖြင့် သူမ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဟန် ဖြစ်တည်သွားလေသည်။

'ဪ...ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်...ကျွန်မ တခြားအကူအညီတွေ မလိုပါဘူးရှင်၊ မဟာဝီလိပ်စာအတိုင်း ဘယ်လိုသွားရမယ်ဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးရုံပါပဲရှင်'

အခက်အခဲကို ထုတ်ဖော်ပြောပြလိုက်၏။

သည်တင်....

မွဲတစ်လုံးချော်ချောင်းမှာ အပြုံးရိပ်ဆောင်လိုက်ရင်း....

'ဪ...ဒါလား၊ ကဲ... ကဲ... မင်းလိပ်စာ၊ စာရွက်ကို စာဆိတ်လေအက် ပြပါဦးကွယ်'

လိပ်စာ၊ စာရွက် တောင်းလာ၏။

ဒါကြောင့်....

သူမလက်ထဲမှ လိပ်စာ၊ စာရွက်ခေါက်လေးကို မွဲတစ်လုံးချော်ချောင်းထံ တစ်စုံတစ်ခု လှမ်းပေးလိုက်၏။

ထိုအခါ....

မွဲတစ်လုံးချော်ချောင်းမှာ စာဖတ်ဟန်နှင့် သူမကမ်းပေးသော လိပ်စာ၊ စာရွက်ကိုပြန်ကာ ဟန်ပါပါ ဖတ်ရှုကြည့်လိုက်သည်။

ထကယ်တွေ့...

သူ ယင်းစာရွက်ဖြူပေါ်တွင် ခရုသားထားသော စာ
များကို တစ်တန်းသစ်လုံးမျှ မဖတ်တတ်ပါချေ။

အကြောင်းမှာ...

သူ စာလုံးစတတ်မြောက်သူ မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်
လေသည်။

သို့သော် စုစုရိုက်လောကတွင် ကျင့်လည်ကျက်စားနေသည့်
မှာ အရိုးရှင်းနေပြီမို့ တစ်ဖက်သူလိုစားနိုးအောင် သရုပ်
ဆောင် ကောင်းကောင်းနှင့် ဟန်ဆောင်ပြောဆိုတတ်သူ ဖြစ်
လေသည်။

‘အာ...စိလိပ်စာကတိုင်းဆိုရင် ညီမသွားရောက်ရမှာပဲ ရုပ်
ကွက်က ကစ်ကိုနေတဲ့ငှက်ကွက်ပဲ။ ကံ...လ...လာ... အစ်ကို
လဲ စီသားတံာ်နဲ့ ဧည့်သည်ရောက်လာမလာလို့ လာကြိုတာ၊
အခုတွေ့ စိတ်ပျက်ပြီး ပြန်တော့မလို့၊ ကံ... ညီမဆန္ဒရှိရင်
ကစ်ခါတည်း အစ်ကိုနဲ့လိုက်ခဲ့ပါ။ မင်းလိပ်စာပြန်ယူထား’

ပြောဆိုရင်း သူ့ဖက်ထဲမှ လိပ်စာ၊ စာရွက်ကို သူမထံ
လှမ်းပေးလိုက်သည်။

သည်တွင်...

သူမမှာ မွဲဘစ်လုံးချောချောင်ထံမှ လိပ်စာ စာရွက်ကို
ထွမ်းယူရင်၊ တစ်ခါမျှမတွေ့ကြုံခဲ့ဘူးသော လူစိမ်းနှင့်အတူ
ထူးခြားသော သွင်ယံချင်းရှိရာ ရပ်ကွက်ဆီသို့ လိုက်သွားရင်
ကောင်း မကောင်း၊ ချီတိုချီတို တွေးထောစဉ်းစားမိလိုက်လေ
သည်။

ပြောရုံမည်ဆိုလျှင် သူ့နေရာမည်မှာ ရှိချမ်းဖြစ်၏။

သူမသည် လိပ်စာမြို့နှင့် အသွမ်းခေးကွာသော ချေကြာ
ကျေးရွာမှာ နေထိုင်သူဖြစ်လေ၏။

ချေကြာကျေးရွာမှ ကျေးရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်လေ၏။

ထကယ်ဆို ရှိချမ်းတစ်ယောက် ထိုချေကြာကျေးရွာ၌ လူ
ထာဖြစ်ဖို့ မကောင်းဟု သူမဘာသာသူမ မကျေနပ်မှုဖြစ်နေ
မိသည်။

အကြောင်းဟူမူ...

သူမသည် အဆိုအကကို ဝါသနာထုံသူလေးဖြစ်၏။

ထူမ ထုတ်မြောက်ကျမ်းကျင်လွန်းသော အဆိုအကပညာ ရပ် ဆည်းပူးဖို့အတွက် ဆရာကောင်းကောင်း ချေကြားကျေးဇူးတင် မရှိချေ။

ဝါကြောစဉ်....

လူမအဖို့ အဆိုအကအတတ်ပညာကို တတ်မြောက် ကျမ်းကျင်အောင် အနုပညာလောက၌ နာမည်ကျော်ကြားသည့် အနုပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်အောင် တိုးတက်သော လိုစိန်မြို့ကြီး၌ မှာမူ အနုပညာ ဆရာသမားကောင်းများ ရှိကြ၏။

ဝါကြောစဉ်.... ဝါကြောစဉ်....

အနုပညာရှင်တို့ ထိုးတတ်မှုမရှိသော ချေကြားကျေးဇူးရှိ ထူမ လူလောဖြစ်ရသည်ကို မကျေနပ်ဖြစ်နေရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

တထယ်ကော့ ကံတရား၏အဆိုအရ အနုပညာ ဝါလဒ္ဓာ ထိုလွန်းသော အောင်မြင်ကျော်ကြားလိုသော ရီချမ်းကို အနုပညာမထွန်းကားသည့် ချေကြားကျေးဇူးရှိ လူလောဖြစ်အောင် ထွန်းပို့ပေးခဲ့ရုံမဟုတ်...

ထူမ လူ့လောကထဲသို့ အာဝဲဆို အငိုဘဝနှင့် စတင် ဝင်ရောက်လိုက်သည်နှင့် လူမ၏ မိဘနှစ်ပါးတို့မှာလည်း တောသူပုန်များလက်ချက်ကြောင့် မရှုမလှ သေပွဲဝင်သွားကြရလေသည်။

ထိုမျှ ကံစေတီဆရာက ထူမဘဝကို နာကြည်စွာ ရက်စက်ခဲ့လေ၏။

သို့နှင့် မိဘမဲ့ဒုစရဒသာ ရီချမ်းကို ဦးလေးဘရင်ဖြစ်သူ ဦးရီဆွန်ရှယ်က မိဘသဖွယ် ကျွေးမွေးပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့လေသည်။

ဦးလေးဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်မောက်ခန်းမှာလည်း ရီချမ်းကို သင်္ချာရင်းစားသဖွယ် သံယောဇဉ်ပို့ခဲ့ရလေ၏။

ထူမ ဝါပျိုဖျန်းအရွယ်ရောက်လာပြီး အနုပညာပို၊ ထကြွလာသောအခါ ဦးလေးရီဆွန်ရှယ်နှင့် ဇနီးဒေါ်မောက်ခန်းတို့သည် ကျေးဇူးရှိ မိန်းမလျှာအနုပညာသမားကြီးထံ၌ အဆိုအက သင်ကြားရန် ထပ်နှံပေးခဲ့လေ၏။

သို့သော်....

အဆိုအကအနုပညာသည်ကြီး မိန်းမလျှော့အိုကြီးမှာ ရီချမ်း၏ အများများလှမ်းဝေးအဖြစ်ကို ဝေါဟာရဖြစ်စွာ ဆူပူကြိမ်းခမောင်းခလ၏။

တကယ်တော့လည်း ထိုမိန်းမလျှော့အိုကြီး သင်ကြားပေးနေသော အဆိုအကများမှာ ရှေးစတင် အဆိုအကများ မကြာနှင့် ရီချမ်းတစ်ယောက် ခက်ခဲနက်နဲသည်။ အဆိုအကပညာရပ်ကို လိုက်မီနိုးခြင်းမရှိဘဲ အများဆွဲယွင်းများကား ဆူပူကြိမ်းခမောင်းခနုပညာဖြစ်လေ၏။

နောက်ဆုံး ရီချမ်းမှာ ထိုအဆိုအကအနုပညာသည် မိန်းမလျှော့အိုကြီးနှင့် စကားများကာ အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့သည်။

နောက်နောင် သူမ ထိုမိန်းမလျှော့အိုကြီးထံ အဆိုအက သွားရောက် လင်ယူခြင်း မရှိတော့ပါချေ။

ထိုအခါ...

ဦးလေးရီဆွန်ရွယ်က အဆိုအက သွားရောက်သင်ကြားခြင်း မရှိသော တူမရီချမ်းထံ ခဲဆေးခေးခြင်းသာလေတော့သည်။

'သမီးရီချမ်း... ဘာလို့ ဆရာမကြီးဆီ အဆိုအက သွားမသင်ခံတာခုတလဲ'

သည်တူစ်...

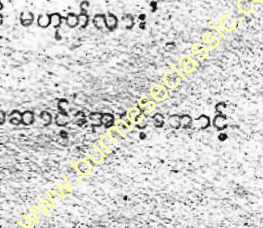
ရီချမ်း၏ နုပျိုလှပသောမျက်နှာပေါ်သို့ မကျေမချမ်းရိပ်ကလေး ရုတ်ခြည်း လွှမ်းမိုးသွားရပြီ...

'ဦးလေး... သမီးနဲ့ ဆရာမကြီး အဆိုအကသင်ကြားရတာ အဆင်မပြေဘူး'

ယင်းအဖြေစကား ကြားသလို နေတာ ဦးလေး ရီဆွန်ရွယ်က နှုတ်ခမ်းမှူးဖူးသော မိတ်ဆွေနှစ်ယောက် သူမအဖြစ်ကို မျက်မှောက်ကြည့်ကြည့်ဖြစ်ရင်း...

'နေစမ်းပါဦး။ သမီးနဲ့ ဆရာမကြီး တယ်လိုဆဲဆင်မပြေတာလဲ။ သမီးကို ဆူပူကြိမ်းခမောင်းနေလို့ မဟုတ်လား'

မေးတော့ ရီချမ်းက ခပ်အောင်မဆင်မဆင်အောင်လေး ဝေါင်းညိုတဲ ပိုက်ရိုင်း...

'ဟုတ်တယ်'

'ဟ...ဒါကတော့သမီးရယ်၊ ဆရာမကြီးဟာ သမီးကို အဆိုအက အတတ်ပညာရပ် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်မြောက်စေချင်လို့ ဆူပူကြိမ်းမေခင်း သင်ပေးနေတာပဲ။ ဒီလိုမှ သမီး ထည်ခဲ မအောင်အည်းနိုင်ဘူးဆိုရင် သမီး အနုပညာမှာ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလာတဲ့ အနုပညာရှင်ကောင်း တစ်ယောက် ဟယ်ဖြစ်လာတော့မှာလို့...'

'အို...သည့်ဟာ လူ့အတွက် အိုးကောင်းတစ်လုံး ထွက်လာဖို့ဟာ အိုးထုပ်တဲ့အခါ ခွဲစားကို နာနာရိုက်ရတယ်။ ဒီလိုပဲပဲ အမီး၊ သမီးကို အနုပညာမှာ အောင်မြင်ကျော်ကြားလာဖို့အတွက် သမီးကို ဆူပူကြိမ်းမောင်းပြီး အမှားအယွင်းကို ပြင်ပေးတာ။ သမီး မကြိုက်ဘူးဆိုရင် သမီး အနုပညာကို စွန့်လွှတ်ပစ်လိုက်တော့...'

အနုပညာကို စွန့်လွှတ်ပစ်လိုက်ဟူသော ဆိုစကားကို ရိုချမ်း ကြားလိုက်ရသည်နှင့် လူမနလိုသားစိုင်းမှ နှင့်ခနဲခဲစားလိုက်ရပြီး ထိုင်နေရာမှ ထရပ်ပစ်မိလိုက်သည်။

သူမမျက်နှာ စင်းမာသွားရပြီး တစ်ခါမျှ မကြည့်ပွဲခဲ

သော စိမ်းစိမ်းတားကား အကြည့်နှင့် စူးစိုက် ကြည့်ပစ်လိုက်ရင်း...'

'စိမယ်...ဦးလေး၊ သမီး ဦးလေး ဆိုဆုံးမတဲ့ စကားတွေ အားလုံး သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဆရာသမားတစ်ယောက်ဟာ ကိုယ်တပည့်တစ်ယောက် ကျော်ကြားအောင်မြင်တဲ့အဖို့ မြင်စေချင်ကြတာပဲ...'

'အခုဟာက လူ့သင်ကြားပေးတဲ့ အဆိုအကတွေက ခေတ်ဟောင်းထု အဆိုအကတွေ နန်းဆန်တယ်။ မြင့်မားတယ်။ သမီး ငယ်ရွယ်တဲ့ အနုပညာ အတွေ့အကြုံ ခရီးသေးတဲ့သူ အများစုကတော့မှပေါ့။ ဒါကို အခြေခံကျကျ သင်ကြားပေးပြီး စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ ဈေးခမာသင်ရင် သမီး ပျော်တာပေါ့။ အခုဟာက သမီး စိတ်ခုရတယ်။ ဆက်သင်ရင် သမီး စကားမျှားမိလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် သမီး ဆက်မသွားတော့တာပဲ...'

သူမရင်ထဲမှ မကျေနပ်ချက်စေ့စေ့များကို ဦးလေးထံ ရှင်ပွင့်ထုတ်ဟလိုက်လေ၏။

ထည်တွင် ဦးလေး ရိုဆွန်ရှယ်မှာ မျက်မှောင်ကြီးကြုတ်ထွက် တစ်ချက် တွေးစောစဉ်းစားလိုက်မိပြီးမှ...'

'အင်း...ဒါဆို ကမီး ဝါသနာထုံလွန်းတဲ့ အဆိုအက အနုပညာကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီလား'

ဖမ်းတော့ ရီချမ်းမှာ ပီရိုလုပ်သော အိတ်တင်စိုပြည်သည် နှုတ်ခမ်းနှစ်လှာတို့ကို ထစ်ချက်ပစ်တင်လိုက်ပြီးမှ ငိုယင်နေသော ဦးလေး၊ ရီဆွန်ရှယ်ထံ အကြည့်ရောက်ရင်း...

'ပီ... ဦးလေး၊ သမီး အသက်နဲ့နွှော့ကိုယ် တယ်မြဲနေ သန့်ရှေ့ ကာလပက်လုံး ဒီအဆို အက အနုပညာကို တယ်တော့ မှ မစွန့်လွှတ်ဘူး'

ပြတ်ပြတ်ဘေးသား ခြေကြား ပြောဆိုလာသဖြင့် ဦးလေး၊ ရီဆွန်ရှယ် ရင်ထဲက သဘောကျစွာဖြင့် ကြိတ်ပြုံးလိုက်မိသော တော့၏။

ထိုစဉ်...

ဦးလေး၊ ရီဆွန်ရှယ်သည် မာနရိပ်လွင့်ထူနေသော ဝူမ ရီချမ်းထံ မျက်စိရှင်လှုပ်ကြည့်လိုက်ရင်း...

'ဒါဆို သမီး ဒီရွာမှာ အဆိုအကပညာကို တတ်ကျွမ်း တော့ ဒီဆရာကြီးတစ်ယောက်ပါရှိဘူး၊ တယ်လိုလုပ်လို့'

စူးစမ်း နှစ်ဖြင့် လှမ်းဝေးလာတော့ ရီချမ်းမှာ ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်မိသောလေသံဖြင့် ဦးလေးထံ ရင်ဖွင့် ပြောဆိုလာသည်မှာ...

'သမီး လိုဖိန်လိုမြို့ကြီးဆီသွားပြီး ဝမ်းမီး ဝါသနာထုံတဲ့ အဆိုအက စံညွှာရင်လို့ သွားရောက်ဆင်ချင်ပါတယ် ဦးလေး'

www.burmeseclassic.com

တိုင်းပြည် မဟုတ်ပါဘူး၊ အဲ...သမီး ပုပင်တာ တစ်ခုတော့...
နို့တယ်'

ပြောတော့ ဦးလေး ရီဆွန်ရှယ်က သူမထံ မျက်လုံး၊ ဝင့်
ထွယ်စွာ စိုက်ကြည့်ရင်း....

'သမီး ပုပင်တာတစ်ခုဟာ အာလဲ၊ ဦးလေးကို ပြောပြ
မင်း'

'တခြားမဟုတ်ပါဘူးလေ၊ အဲဒီ လိုဖိန်မြို့မှာ သမီးတို့
ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်း ဖြစ်တာပဲ'

အခန်း (၂)

စုစုရိုက်ဆင်ဆိုးကြီး၊ မွဲတစ်လုံးနှင့်ကျားပဲ

ရပ်ဝေးဖြစ်သော လိုဖိန်မြို့ကြီးဆိုသို့ သွားရာကန်၍ အဆို
အက အနုပညာရပ်ကို သွားရောက်ဆည်းပူး သင်ကြားချင်
သော တူမဖြစ်သူ ရီချမ်း၏ ရင်ဖွင့်စကားကို ကြားလိုက်သည့်
ရီဆွန်ရှယ်မှာ လှုပ်လှုပ်ရွားရွားဖြစ်သွားရပါ...
'သ...သမီးတစ်ယောက်တည်း ရပ်ဝေးမြို့ကြီးကို သွားဝံ့
လလား'

ပြောတော့ ရီချမ်းက အပြုံးယုံယုံပြုံးလိုက်ရင်း....
'ဦးလေး အာလို့မသွားရဲရမှာလဲ၊ နိုင်ငံခြားသွားတာမှ
မတုတ်တာ၊ ကိုယ့်တိုင်းပြည်ထဲ ကိုယ်သွားတာပဲ၊ မင်းမို့

'သြော်...ဒီအတွက် သမီး အားမဝယ်ပါနဲ့၊ အဲဒီ လိုဖိန်မြို့
မှာ ဦးလေးနဲ့ရော သမီးအဖေပဲပါ ဆွေမျိုးရင်းချာလို့ ခင်မင်
တဲ့ အစ်ကို သူပယ်ချင်မိသားစု ရှိတယ်၊ ဦးလေး သူတို့လိုပဲခာ
သိတယ်'

ထိုစကားကြားလိုက်ရသည်နှင့် ထခုန်မတတ် ဝမ်းမြောက်
စမ်းသာ ဖြစ်သွားရသော ရီချမ်းမှာ ဦးလေးထံ လိုက်ရန်
စမ်းသားစွာဖြင့် ပြောဆိုလာသည်မှာ....

'ဟုတ်လား ဦးလေး၊ ဝါ...ဝါဆို သ...သမီးကို အဲဒီ
လိုပဲစာ ရေးပေးလိုက်ပါ'

၄၄ ☆ ဝင်းသုန်းတောင်

လိပ်စာအဘက်အမဉ္ဇရ တောင်အိုလာ ယပြင်ဦးလေး ရီဆွန်
ရှယ်၏ မျက်နှာပေါ်ဝယ် ညှိုးဂိုဏ်ကလေး ရှုတ်ချည်း နှိပ်စိတ်
ညှိုးရပြီ။ စိတ်မကောင်းခြင်းဖြစ်သဖြင့် တူမထံ လှမ်းခေါ်
လိုက်သည်မှာ....

'သမီး ထကယ်ပဲ လိုဖိနိုမြို့ကို သွားရောက်မို့ ယတိပြုတ်
ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီလား'

ရီချမ်းမှာ လူမခွဲထူထဲသွားမည်ဆိုဘဒကောင် မိဘယဖွယ်
အုပ်ထိန်းစောင့်ရှောက် လာရသော ဦးလေး ရီဆွန်ရှယ်ထံ
ယောက် စိတ်မကောင်းခြင်း ဖြစ်သွားရသည်ကို ခိုင်စားမိ
ပြီ။ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်ရတာ....

'ဆုံး...ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ ဦးလေး။ တကယ်တော့ ဦးလေး
နဲ့ ခေါ်ခေါ်တို့ကို သမီးခွဲသွက်သွားချင်ပါဘူး။ ဒါတော့
သမီးဝါသနာ ထက်သန်လွန်းနေတဲ့ အဆိုအကပညာရပ်ဟာ
အဲဒီလို အနုပညာ တို့ထက်မူရှိနေတဲ့ လိုဖိနိုမြို့ကြီးကိုသွား
ရောက်မှ အောင်မြင်နိုင်မှာပါ'

ထိုသို့ တူမရီချမ်း၏ ခံယူချက်စကားကို ကြားသိလိုက်
သော ဦးလေးရီဆွန်ရှယ်မှာ ခေါင်း စလှဲတဲ့စွာ ဘစ်ချက်
ညိတ်လိုက်ပြီ....

'အင်း...သမီးပီသောကံ အနွဲ့ပြင်းပြနေရင်လဲ သွားပေါ့
ဦးလေး အဲဒီလိပ်စာ ပေးလိုက်ပါမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး'

...သို့နှင့် အဆိုအကဝါသနာ ထုံလွန်းသော အောင်မြင်ကျော်
ကြားလွန်းချင်သော ချောကြားတေးရွာမှ ရီချမ်းတစ်ယောက်
ဦးလေးရီဆွန်ရှယ် ရေးပေးလိုက်သည့် လိပ်စာစာရွက်ကို ယူ
ကာ တိုင်မြစ်ကြောင်းလမ်းမှ ရွက်သဘောကြီး စီးနှင်းကာ
လိုဖိနိုမြို့ကြီးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်လေ၏။

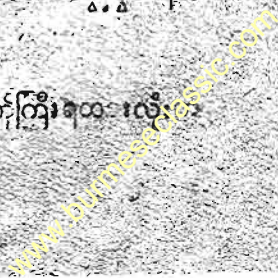
ဟော...လိုဖိနိုမြို့ဆိပ်ကမ်းရောက်တော့ထူထပ်စွာထိုင်
ခန်းမေးခြင်းနှင့် ဝေးရာဖြစ်ကာ ယောင်ယောင်လည်
ထပ်မိနေရာက အကူတညီပေးမည့် လူတော်ကောင်းအခြေ
အစား မွဲတင်လုံး ချော်ချောင်း ရောက်ရှိလာရလေ၏။

နေ့ထုဆုံး လူလောက အတွေ့အကြုံ နည်းပါး လှသေး
သော ရီချမ်းတစ်ယောက် လူဆိုးလူကောင်းမှန်း အကဲမခတ်
နိုင်ဘဲ မွဲတင်လုံးချော်ချောင်းနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားရန် ဆုံး
ဖြတ်လိုက်မိလေသည်။

'ဒါဆိုလဲ ကန်ကြီးနဲ့ ကျွန်ုပ်လိုက်ခဲ့ပါရစေ'

ထိုသို့...အကြံသမားချော်ချောင်းမှာ သဘောစေ့စွာ ရယ်
လာလိုက်ရင်း....

'ဘေး...ဒါဆိုသွားကြရအောင်။ တစ်ကိုကြီးရထားလို့
အင်ပဲရိမ်အောက်မှာ ရပ်ထားတယ်'

ဆိပ်ကမ်းတံတားနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းလမ်းမကြီး နဘောရီ သစ်ပင်ကြီး တစ်ဝပ်အောက်၌ ထိုးဆိုက်ထားသော ရထားလုံးကို ချော်ချောင်း လက်ညှိုးထိုးညှန်ရင်း ရီချမ်းအား ခပြောဆို လိုက်လေ၏။

လည်တွင်...

ရီချမ်းမှာ ချော်ချောင်းထိုးညှန်ရာသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက် မိရသေသည်။

တွေ့မြင်လိုက်ရပါပြီ။

ညှန်ပြရာအတိုင်းတွေ့မြင်လိုက်ရမှကြောင့် သူ့ချော်ချောင်း၏ စကားကို ပို၍ စိတ်ချယုံကြည်သွားမိရပြီ။

‘ဟုတ်ကဲ့’

သည်အနာတ် ချော်ချောင်းမှာ ထူးခြားကောင်းကောင်း ပြင် ရထားထိုးဆိုက်ထားရာ သစ်ပင်အောက်ဆီသို့ဦးတည်လာကာ လှမ်းသွားလေ၏။

သူ့အနာတ်မှ ရီချမ်းတစ်ယောက် ထွက်ကြပ်မကွာပေ ပါးသွက်လက်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် လိုက်ပါ သွားလေ သည်။

သို့နှင့် သူတို့နှစ်ယောက် ဆိပ်ကမ်းနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ လမ်းနံဘေး သစ်ပင်ကြီးတစ်ဝပ်အောက်၌ ထိုးဆိုက်ထားသော ရထားလုံးဆီသို့ ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိသွားကြလေသည်။

ထိုစဉ် ချော်ချောင်းမှာ ရထားလုံး မောင်းနှင်သည့် နေရာ တွင် ကြီးထိုင် စောင့်ဆိုင်းနေသော ကျားမဲ့ချီဒီထံ လှမ်းအပ်နှံ ပေးလိုက်သည်မှာ...

‘ချီဒီထိုသွားမယ်ဟေ့’

‘ရထားမောင်းသမားဟန် ပီမြင်စွာ နရုပ်ဆောင် ကာ သော ကျားမဲ့ချီဒီက ရိုက်နှိုက်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းဆတ်နေ ညီဘဲ လိုက်ပြီး...

‘ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျား’

ပြီး...ချော်ချောင်းသည် ရီချမ်းထံမျက်နှာ လှည့်ပြောင်း ရောက်ရှိလာရပြီ။...

‘ကဲ...ညီမ ရထားအိမ်ပေါ်ထက်လို့ပေါ့’

အမိန့်ပေး ပြောဆိုလာသဖြင့် ရီချမ်းမှာ ရထားမောင်း ကျားမဲ့ချီ၏ ဆိုးသွမ်းသော ရုပ်သွင်ကို လှမ်း အကဲခတ် ပြီး...

‘ဟင်...ရထားထိန်းကြီးရုပ်ကို ကြည့်ရတာ ကြောက်စရာ ထောင်းလိုက်တာ၊ ပြီးတော့ ငါ့ကို ခေါ်လာတဲ့လူ ရုပ်ကလဲ ခတ်ချန်းချန်းနဲ့ လူကောင်းတွေမှ ဟုတ်ရဲ့လား’

ယင်းသို့ သူမမှားဥပမိရုပ်ဆိုးသွမ်းလှသောချော်ချောင်းထိုး ဆိုးယောက် ရုပ်သွင်ကို အကဲခတ်မိပြီး သူမရင်ထဲ သံသယ စိတ်များ ပျားလာရလေ၏။

သို့အရိုက် ထုံ ဆိုင်းဆိုင်း၊ ဖြစ်တည်နေရာသော ရီချမ်း၏
ကခြေအနေကို လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရသည့် ချော်ချောင်းမှာစိတ်
မရှည်ဟန်နှင့်....

‘ကဲ...ညီမလေး တတ်စေ’

‘ကြော်...အင်း...အင်း’

တိုက်တုန်း လှို ခေတ်မှုကြောင့် သူမ သိသယ အဘေးများ
လွင်စဉ် ပျောက်ကွယ်သွားရပြီး ရထားလုံး ခြေနှင်းပေါ်သို့
လှမ်းထ လိုက်သော်

ပြီး... သူမ အဆင်သင့် မှင့်ထားသော ရထားလုံးအိမ်
အတွင်းသို့ ဆက်မတက်ခင် လှမ်းအကဲခတ်ကြည့်မိ လိုက်စဉ်...

‘ဟင်... အထဲမှလဲ ကြောက်စရာ လူကြီးတစ်ယောက်ပါ
သား’

ရထားအိမ်အတွင်းဝယ် အသင့်စောင့်ဆိုင်း ရောက်ရှိနေရ
သော ကြေးနီရောင် ကျန်ဆံမြီးခါးခါး များစွာနှင့် မျက်နှာ
ပေါက်ဆိုးဆိုး ဆင်ဆိုးကြီး ဖန်တုံကို လှမ်းမြင်တွေ့ရပြီး စိုး
ထိတ်စွာ ရေရှတ် မိလိုက်လေ၏။

ယည်တွင်...

သူမမှ ထိုလူများနှင့် အတူမလိုက်တော့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
ပြီးနောက် ခြေလှမ်းမှာ အောက်သို့ ပြန်ဆင်းလိုက်လေ၏။

ထို ဝခြေအနေကို ကြုံတွေ့လိုက်ရသော ချော်ချောင်းမှ
လူပုလွင်များမှာ ဖြစ်သွားရပြီ....

‘ဟိတ်...မင်းတာဝန် ရထားလုံးပေါ်မတက်ဘဲ အောက်
ပြန်ဆင်းရဟာလဲ’

ငေါက်ငမ်း မေးလာသဖြင့် ရီချမ်းမှာ ချော်ချောင်းထဲ
ဈက်ချင်းတုံ့ပြန် ပြောဆိုလိုက်သည်မှာ....

‘ကျွန်မ တစ်ကိုတိုင်း မလိုက်ချင်တော့ဘူး။ ကျွန်မဘာသာ
သွားတော့မယ်’

ထိုသို့ ပြောပြတ်သွားသော ခြေချိုလိုက်ပြီး ရီချမ်းမှာ
ချော်ချောင်းအနားမှ ကျောခိုင်းကာ လှမ်းထွက်လိုက်လေ
သည်။

‘ဟူ...’

‘ဘုတ်...’

‘အပေ...’

သူမခြေလှမ်း လေးငါးလှမ်းပင်လှမ်းလိုက်ရသေး၏။

မမျှာလင့်ဘဲ....

သူမဦးထုပ်ရာ လမ်းကြောအရှေ့သို့ ရထားပေါ်မှ အဥ္စိ
ရောင်အရိပ်ကြီးတစ်ရိပ် ဟူးခနဲပျံ့ပန်းရောက်ရှိ လာလေသည်။

ခါးကြောင့်....

လူမ ဇာထိတ်တထန်း ဖြစ်မိကား အစမှ ဟု အော်ဟစ်ကာ
နောက်ဖက်သို့ ဟန့်ဆုတ်မိလိုက်ရလေ၏။

ခင်စစ်ခတဒ....

သုမလွှားရာလွှမ်းကို ဟန့်တား ထာသုမှာ တစ်ခြားသူ
မဟုတ်ပါချေ။

ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံပင် ဖြစ်လေ၏။

သည်တွင်ရှိချမ်းမှာ နောက်ထည့်ထွက်မည့်အလုပ် အစေ
မြို့မျက်နှာ ကွာထသွားပြီ ဖြစ်ရသော ချော်ချောင်ကို အပြုံး
ထဲထဲနှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရသည်။

အခု သူမမှာ ခွေနှောက်ညှပ်ပွားညှပ်ပိတ် ဖြစ်နေရသော
ကြောင့်ထွက်ပေါက်ပိတ်ဆို့ သွားရလေ၏။

ထိုအခါကျမှ....

ရီချမ်းမှာ ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံကို ငုစရိုက် သမားများဟု
နိပ်စားသိရှိလိုက်ရလေ၏။

'ရှင်...ရှင်တို့ ခါ...ခါဘုရားလုပ်တခလဲ'

လူမ ထိုသို့ ကြွေးကံကြောက်ရွံ့၍ အော်ဟစ် မေးလိုက်မိ
သည်။

သည်တွင် ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံက ကျစ်ဆံမြီအသားများကို
လေဝယ် ပျံ့ဝဲသွားအောင် တစ်ချက်ခါယမ်းလိုက်ရင်း....

'ဟား...ဟား...ဟား...ငါတို့ နင့်ကို နိဗ္ဗာန်တို့ ပို့ပေး
မလို့ဟေ့၊ မွဲတစ်လုံးနဲ့ ကျားမိ အချိန်မရှိဘူး၊ သူ့ကို ရထား
ပေါ် ဖမ်းခေါ်တင်လိုက်ကြစမ်း'

'ဟုတ်...ဟုတ်'

ဆရာသမားကြီး လှမ်းအမိန့်ပေးလိုက်သဖြင့် ချော်ချောင်၊
နှင့် ကျားမွဲချီတို့ မြိုင်တူ ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြပြီ။ ရီချမ်းကို
ညှပ်ပွားညှပ်ပိတ် ဝိုင်းဖမ်းချုပ်လိုက်ကြလေတော့၏။

www.burmeseclassic.com

၂၂ ☆ ဝင်းယုန်း

'ရှင်...ရှင်တို့ ဗ...မတရားမလုပ်နဲ့'

ထိုသို့ ရီချမ်းမှာ ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် ဝိုင်းရံဖမ်းချုပ်လာသော ချော်ချောင်းနှင့် ကျားမဲ့ချီတို့ကို ဖောက်ဖတ် ပြောဆိုလိုက်လေ၏။

'ဟီး...ဟီး...ဟား...ဟား'

လူတို့နှစ်ဦးသည် ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ ဖြစ်နေသော ရီချမ်းတို့ ဝိုင်းရံဖမ်းချုပ်လိုက်ကြ၏။

ထိုစဉ် ရီချမ်းမှာ ကြောက်စားယန့်အားနှင့် ဘေးဘီဝန်းကျင်သို့ ဖောက်ဖတ် အတူအညီစောင့်ခံလိုက်မိလေ၏။

'တယ်ကြမဟုတ်နဲ့'

'ဟိတ်...မအောင်နဲ့'

ဖောက်ဖတ် နက္ခထညီတောင်းခံလိုက်သော ရီချမ်းကို ချီတီမှာ ဟိန်းဟောက် ပြောဆိုပြီးနောက် သူမ၏ ဝါးစပ်အား လှည့်ညာလက်ကြမ်းကြီးဖြင့် ဖိထုပ်လိုက်လေ၏။

'အူး...ဟူး...ဟူး'

ဝါးစပ်ဖိခံလိုက်ရသဖြင့် သူမအော်သည့် အသံမလံ ထွက်ဆင်းလေပြီ။ လက်နှစ်ဖက်တို့ကို ဖမ်းချုပ်ထားကြသော

ကန္တာရတိလူးနှင့် ချော်ချောင်းစိမ်းမြင်းရုပ် ☆ ၉၃

ချော်ချောင်းနှင့် ချီတီတို့မှာ သူမကို ဖမ်းဆီး၍ ရထားတစ်ဆူအတွင်းသို့ တွန်းတင်လိုက်လေ၏။

ထိုစဉ် ခေါင်းဆောင် ဆင်ဆိုးကြီး ဖန်တုံသည် ရထားမောင်းနှင်ရန်အတွက် ရထားလှီးပောင်းနှင့်သည့် နေရာသို့သို့ ခုန်ပျံတက်လိုက်လေ၏။

ထိုအတောအတွင်း၌ သူမ အတင်း အကြောက်အကန် ရှုန်းကန်နေမှုကြောင့် ချော်ချောင်းနှင့် ချီတီတို့မှာ ရထားတစ်ဆူအတွင်းသို့ သူမကို သွပ်သွင်းရန် ခန္ဓာစုန်းစုန်းလေ၏။

သည်တွင် ကျားမဲ့ချီတို့မှာ စိတ်ထိုလာရပြီ။...

'ကဲဟေ...ဒီလောက် ခေါင်းမာချင်တဲ့ တောင်မ'

'ဝိုး'

'ဝှစ်'

'ဗဟ'

'အဟ'

ခေါ်သဖြစ်စွာနှင့် ရွှေ့သမ်းခတ်ပိုင်းလားသာ ကျားမဲ့ချီတို့၏ တယ်လက်ဝါးစောင်းမှာ အကြောက်အကန် ရှုန်းဆန်းနေသည့် ရီချမ်းဆီသို့ မရောက်နိုင်ဘဲ လမ်းခုလတ်မှာပင် မထိုင်

၅၄ ☆ ဝင်းထွန်းအောင်

မှတ်တဲ့ ရောက်ရှိလာသော လက်နက်ပုန်းထိမှန်မှုကြောင့် နာကျင် ညည်းတွားရေရွတ်ရင်း တို့ခနဲ ရပ်ဆိုင်းသွားရလေ၏။

ထိုသို့ အခြေအနေကို ကြုံတွေ့လိုက်ရသော ချော်ချောင်းမှ ခုခံပြင်း ခေါ်ထွက်စွာဖြင့် လက်နက်ပုန်း ပစ်ခွင်းရောက်လာသည့် လမ်းကြောင်းဆီသို့ အလျင်အမြန် ရှေ့ပေ့ကြည့်လိုက်လေ၏။

ထိုစဉ်မှာပင်....

အဖြူရောင် လူရိပ်တစ်ရိပ် သူတို့ထံ လေပေ့တိုက်ခတ်သကဲ့သို့ လျင်မြန်သော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ရွှေ့လျား ရောက်ရှိလာလေ၏။

'ဝူ'

'ဘုတ်'

'ဟင်'

'ဟာ'

မမျှော်လင့်ဘဲ ပျံသန်းရောက်ရှိလာသော ပိုးထည် အဖြူရောင် ဝတ်စုံဝတ် လူလတ်ပိုင်း တစ်ဦးကို ချော်ချောင်းနှင့် ကျွမ်းမဲ့ချီစီတို့ လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရပြီး တအံ့တဩ ဖြစ်စွာ အာမေဍိတ်ကိုယ်စီ ခရရွတ်မိလိုက်ရလေ၏။

ကန္တာရခပ်ထူးနှင့် ကျောက်စိမ်းမြို့ရပ် ☆ ၅၅

သည်တင်....

ရီချမ်းမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ အယ်အင်ရင် ရောက်ရှိလာသည်တို့ တွေ့မြင်ရပြီး အားထက်သွားမိရလေ၏။

ထိုသို့....

ကိုယ်ပေ့ပညာအသုံးပြု၍ လေပေ့ပမာ ရွှေ့လျား ရောက်ရှိလာသူမှာ တခြားသူ ဟုတ်ရှိလျှား။

ဆိပ်ကမ်းလမ်းမကြီးနဲ့ဘေးရှိ ကုန်းမြင့်ထက်တွင် ပန်းချီဆွဲနေသော သံမဏိစုတ်တံရွှင် ဆန်ကျောင်းပင် ဖြစ်တော့၏။

သည်တင်....

ရထားခေမာင်းနှင့် သည့်နေရာတွင် ရောက်ရှိနေရသော ဆင်ဆိုးကြီး ဖန်တုံမှာ သူတို့လိုပုံရပ်ကို ကြားဝင်ရွပ်လာသူ သံမဏိစုတ်တံရွှင် ဆန်ကျောင်းအား တွေ့မြင်ရပြီး ခေါ်ဆောင်မြက်ထွက်ကာ ရထားပေါ်မှ အောက်သို့ ခုန်ပျံဆင်းလာလေ၏။

'ဟူ'

'ဘုတ်....'

သံမဏိစုတ်တံရွှင် ဆန်ကျောင်းနှင့် ဓမ္မာနာချင်းဆိုင် နေသည့် ရောက်ရှိလာရသော ဆင်ဆိုးကြီး ဖန်တုံကို ခေါ်သ

ထကြီးလေသံနှင့်စိုးမရွံ့ ဟိမတင်စွာ ရုပ်တညီခနအောသံမဏီ စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းထံ ဟိန်းဟော့က ပြောဆိုလိုက်သည် မှာ...

‘ဟိတ်...မင်းနဲ့ မဆီမဆိုင်တဲ့ကိစ္စမှာ အာဝင်ရွပ် တာလဲ’

ထိုအခါ သံမဏီစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းက အထွာအထွာ ပြုံးလို့ထံရင်း၊

‘ဟင်း...ဟင်း...ဒီမယ်ကျွပ်တာ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်ဘဲ ကိစ္စဆို ရင် လေတောင် ဝင်ချွန်တတ်တဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူး’

‘အေး ဒါဆိုလေတောင် ဝင်ချွန်တတ်တဲ့ကောင်က အခု ကိစ္စမှာ အာကြောင့် ဝင်ရွပ်ရတာလဲ’

မေးတော့ သံမဏီစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းမှာ ဝေခုံးတုန်သျှ ကို ဟက်ခနဲ ရယ်မောလိုက်ကာ...

‘ဟင်း...ဟင်း အခုကိစ္စက ကျွပ် သိပ်ဆိုင်သွားပြီကော၊ ဟောဒီအမျိုးသမီး ကယ်ကျပါဦးရှင်ဆိုတဲ့ အကူအညီ ခောက် ဟစ်ကောင်သံကို ကျွပ် ဟိုကုန်းမြင့်ပေါ်က မနိုးချီဆွဲခနရင်း မကြားခဲ့ရင် ဟောစီခင်ဗျားတို့အားနဲ့တဲ့ မိန်းမသား ဟစ်ညှီ၊ အခုပင် အနိပ်ကျင့်ကြဲနေတဲ့ ကိစ္စကြီးမှာ ကျွပ်ဝင်ရောက် သာစရာ အကြောင်း မရှိဘူးပေါ့ဗျာ’

ထိုဆို အကွက်မိမိ ပန်တုံဗျာ ရှားရှားရှားရှား ပြစ်သွား ပြီး...

‘အေး ဒက်ခကောင်းလို့ ခေးဝင်တောင်းတဲ့လူကို ဟောစီ ဆင်ဆိုးက ခေးစောကျေးရတာပေါ့ကွာ’

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ယင်းဆင်ဆိုးကြီးပန်တုံမှာ ခေးအိမ် ထဲမှ ဆောင်ခေးကစ်လက်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ရင်းကပင် သံမဏီ စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းထံ မိုးခေးချက်ဖြင့် လျှပ်တစ်ပြက် ခုတ်ပိုင်းတိုက်ခိုက်လိုက်လေ၏။

‘ဝုံစ်...’

‘ဝို...’

‘ထန်...’

သည်တိုင်...

သိမ်ငှက် တစ်ကောင် ပမာနယ် ဖျက်စီး ထွင် လွန်းတော့ သံမဏီစုတ်တံဆန်ကျောင်းက ကျေးပြင်တွင်ဆိုးစိုက်သားသည် စုတ်တံလက်နှစ်ကို ဖျတ်ခနဲဆွဲထုတ်ကာ ဆင်ဆိုးကြီးပန်တုံ၏ မိုးခေးချက်ကို စုတ်တံဖြင့် ဆီးခဲလိုက်၏။

ဟိုအစိုက်မှာဖင်...

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ ဆင်ဆိုးကြီးပန်တို၏
လှစ်ဟာသွားရသော ရင်အုံပိုင်းဆီသို့ သူ့ညှာခြေခုံဖြင့် ဝေ့
ယမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

'ဟိုင်၊ ယား'
'ဂို...'
'ဝှစ်...'
'ဖောင်း'
ထိုစဉ်...

တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သူမိမိ ဆင်ဆိုးကြီးပန်တိုမှ
လစ်ဟာချက်ကို အကွက်ချောင်း၍ တိုက်ခိုက်လာသော စုတ်
တံရှင် ဆန်ကျောင်း၏ ညှာခြေခုံကန်ချက်အစ၊ သူ့ဘယ်လက်
ဝါးစောင်းဖြင့် သွက်လက်လျင်မြန်စွာ ခုတ်ပိုင်းကာတယ်
တံလို၏။

သို့မို့ကြောင့်...

လေထုထဲဝယ် ညှာခြေခုံနှင့်အလယ်လက်ဝါးစောင်းတို့ ပြင်း
ပြင်းထန်ထန်အတိုင်း ပြောင်းခနဲ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်
ထွက်ပေါ်လာရလေတော့သည်။

* * *

အခန်း (၃)

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်

ထိုအခိုက်မှာပင်...

ကျားမဲချီဒီနှင့် ချော်ချောင်းတို့သည် သူတို့ဆရာသမားနှင့်
စုတ်တံရှင်တို့ တိုက်ခိုက်နေသည်ကို ကြုံတွေ့ရသည်နှင့် စိုင်း၍
ဆီဆီရန်အတွက် ပမ်းချုပ်ထားသော ရီချမ်းအား လက်လွတ်
လိုက်၏။

ပြီး သူတို့နှစ်ယောက် ဆောင်ခမ်းကိုယ်စီဝင်ကြလျက် စုတ်
တံရှင်နှင့် ပန်တိုတို့ထံ ပြိုင်တူ ခုန်ပျံတိုက်ခိုက်လာကြလေတော့
သည်။

www.burmeseclassic.com

'ယား...ယား'

'ဝိုး...ဝိုး'

'ပုစိ...ပုစိ'

'စုတ်...ဖောင်း'

'အီး...အူး'

'ဘုန်း...ဘုန်း'

'ဟား ဟား ဟား...အဲဒါ ငါ့က'

မယင်မတတ် နေခက်ကုန်ရာမှ စုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းထံ ဆောင်ခေးကိုယ်စီဝင်ကြလျက် ပြိုင်တူ ခုန်ပျံ့ဆိုက်ဆိုက်လွှားကြသည့် ကျားမွဲချီခိုနှင့်ချောင်းချောင်းတို့လည်း တစ်နေရာမှ ထက်နက်ပုန်းမျှားဖြင့် ပစ်ခင်းတိုက်ခိုက်လာ၏။

တစ်ဖက်သို့ အားရုံပြု တိုက်ခိုက်နေကြသော ထူညိုနှစ်ဦးစလုံး မမျှော်လင့်ဘဲ အာရပ်ချောင်းတိုက်ခိုက်လာသည့် ထက်နက်ပုန်း နှစ်ခုတို့ကို လုံးဝခုခံကာကွယ်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ မိမိချစ်ထိမိန့်ကြကား ညည်းတွားသံများနှင့် အတူ မြေပြိုစေပါသည့် အရပ်ကြီးပြတ်သည့်နယ် ပြတ်ကျကြရကုန်လေသည်။

ထိုအခြေအနေကို လွမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရသော ဝူကျိမှာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာ ဖော်ဟစ်ကြွေးကြော်ရှင်း တိုက်ဝိုက်

ဖြစ်ပွားရာလမ်းမကြိုသို့ ကုန်းမြင့်ဆင်ခြေလျှာမှ ဒြပ်လွှားလာသည်။

ထိုအထောအတွင်း၌ ခံပြင်းခေါ်သူထွက်၍ နေရာသော ဆန်ဆိုးကြီး ဖန်ထိုသည် သိုင်းကွက်ဆယ်ကွက် ကျော်သွားသည့် ထိုင် စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းကို အသာစီးမှ မထိုက်ခိုက်နိုင်သဖြင့် ကြိတ်မနိုင်ခဲမချ ဖြစ်အည်နေရလေသည်။

ဒါကြောင့်...

လူ စုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းကို ခရလှိုင်းစားသိုင်းကွက်အား အသုံးပြု၍ တရကြမ်း ဖိနှိပ်ထိုက်ခိုက်လေ၏။

သည်တူင်...

စုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းမှာ ခရလှိုင်းတံပိုးရိုက်ခတ်သည့်နှယ် နှင့်ဆက်ပြတ် တိုက်ခိုက်လာသော ဆင်ဆိုးကြီးဖန်ထို၏ ဓားကွက်များကို ဆောင်ခေးအရွယ်၌ လုံးချော သံမဏိစုတ်တံဆက်နက်ဖြင့် ဒရမ်ကံမဝင် တွက်လက်သလို တဖျတ်ဖျတ် ခုခံကာကွယ် ဖျတ်ထုတ်နေလေ၏။

ထိုစဉ်...

မိမိထင်သလို ဖောင်မြင်မှုမရှိသော ဆင်ဆိုးကြီးနှင့်တူ ဖိဖိုကြီးလို့ ခေါ်သကရှားရှူးထွက်ရှိလာရပြီး စုတ်တံ

ရှင် ဆန်ကျောင်းအပေါ် အနိုင်ရလိုသောစိတ်ဖြင့် ဖိနှိပ်တိုက်ခတ်နေရသဖြင့် သူ၏တရားကွက်တို့ကို ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ချေ။

ဝါကြောင့်....

စုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းမှာ သဲညှပ်မဲ့ တိုက်ခိုက်နေသော ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံမှာ ဟာကွက်ရှိသွားရသည့် ရင်ဝဆီသို့ သူ့သံမဏိစုတ်တံ ထိပ်ပိတ်အလုံးချွန်ဖြင့် လျှပ်တစ်ပြက် ထိုးစိုက်လိုက်လေ၏။

‘ဝှီး....’

‘ငှစ်....’

‘ထန်း’

‘ထန်း’

‘ကျိ...ကျိ’

‘ရုတ်’

‘ဟွန်း’

ထိုစဉ်....

အကင်းပါးနပ်သော ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံမှာ သူ့လစ်ဟာကွက်ဖြစ်သော ရင်ဝဆီသို့ စုတ်တံဖြင့် ထိုးစိုက်တိုက်ခိုက်လာသည်ကို သူ့ဆောင်ခားဖြင့် ဟန့်တားလိုက်၏။

ဝါကြောင့်....

စုတ်တံထဖြူးပိုင်းမှာ ဆောင်ခားသွားဖြင့်ထိမှန်မှုကြောင့် ဟန့်တားရပ်ဆိုင်းသွားရလေသည်။

ထိုအခိုက်အတန့်လေးမှာပင် စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ စုတ်တံဖင်ပိုင်းကို သူ့ဘယ်လက်ပေါ်ဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ်ရိုက်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

ဆောင်ခားအရွယ်ရှိသော စုတ်တံထဖြူးပိုင်းမှာ လှိပ်တစ်ခုပမာ ဟန့်တားထားသည့် ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံ၏ ဆောင်ခားသွားကို တကျိကျိပုတ်တိုက်ကျော်ဖြတ်ရင်း ဆင်ဆိုးကြီးဘယ်ရင်အုံဆီသို့ အရိန်ပြင်းစွာ လှိုမိသွားရ၏။

ဝါကြောင့်....

ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံမှာ သံမဏိစုတ်တံ၏ လျှို့ဝှက် တပ်ဆင်ထားသော လှိုလျှင် လှိုအပ်သလိုတိုနိုင်ရှည်နိုင်သည့်အဖြစ်ဆန်။

အေး တအိမ်ထဲခြင်းတူရပြီး ညည်းတောင်းသံနှင့်အတူ ရွှေသို့ စိုက်ကျလာလေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်....

သီးဏီစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းသည် ကိုယ်ရှိန်လွန်ကာ ခေါင်းငိုက်ကျလာသော ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံ၏ မျက်စုတ်ဆီသို့ ညှာခြေစုံဖြင့် အေးယူ မှန်တင်းသံနှင့်အတူ စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန် ဝေ့ယမ်းပတ်ကန်ထိုက်ခိုက်ဆိုက်၏။

- 'ဟိုင်းယား'
- 'ဝို....'
- 'ဖောင်း....'
- 'အား....'
- 'ဘုန်း....'
- 'ဟင်....'
- 'ဟား....'

သည်တွင် ညှာခြေစုံကန်ချက်ပြင်းပြင်းသန်အန် ထိမှန်သွား ရသော ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံမှာ စူးရှနာကျင်စွာအေးခတ်ဟစ်ရင်

အေးပေါ်ညို အရိန်ပြင်းစွာ လှင့်စင် ကျရှောက်သွားရလေ သည်။

ထိုဦး ဆရာသမားဖြစ်သူ ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံတစ်ယောက် သိလေ့ရှိသော တံရှင် ဆန်ကျောင်း၏ ထိုက်ခိုက်ချက်ကြောင့် မရွှေ သူ့ရဲ့ နိမ့်သွားရသည်ကို လမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရသည့် မှုတစ်လုံး ချော်ချောင်းနှင့် ကျားမဲချီဒီသို့ အံ့ဩတုန်လှုပ်စွာဖြင့် အာဇာ သစ်ကိုယ်စီ မရရှိတတ်ကြ၏။

ထိုအခိုက် စုံကျိမှာ တစ်ဖက်သို့ မင်တက်မိနေကြသော ချော်ချောင်းနှင့် ကျားမဲချီဒီတို့ကို တယ်ညှာလက်ဝါးစောင်း ဖြင့် ချဲ့တို့၏ လည်ဂုတ်အသီးသီးဆီသို့ ခုတ်နှိပ်နှိပ် ထိုက်ခိုက် သိတည်း။

- 'ဝှစ်....'
- 'ခုတ်....'
- 'ခုတ်....ခုတ်'
- 'အိ....အား'
- 'ဘုန်း....ဘုန်း'

စုံကျိ၏ တယ်ညှာ လက်ဝါးစွတ်ချက် ဖိမိရရ ထိမှန်ခံစား သော ကျားမဲချီဒီသို့ ချော်ချောင်းနှင့် ကျားမဲချီဒီတို့ ညည်းတောင်း

အော်ဟစ်သံတို့နှင့် အတူ လမ်းပေါ်သို့ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကြ
သွားကြ၏။

သည်နေ့က...။

ဆင်ဆိုးကြီး ဖန်တုံမှာ လမ်းပေါ်သို့ စွေးစွေးနီရဲလော
အသွားတစ်ချက် ဝေ့ခဲနဲ့ ထိုးအန်လိုက်သည်။

ပြီး သူ့အခြေအနေမှာ သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းကို
လှမ်းဝ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်တော့မည် မ ဘုတ်ကြောင်း ကောင်း
စွာ ရိပ်စားမိလိုက်၏။

ဒါကြောင့် သူ့လူကျသည့်နေရာမှတုန်းရုန်းထကာ လမ်းပ
ကြီးအတိုင်း ခယ်ယိုထိုင် ထွက်ပြေးသွားလေသည်။

ထိုသို့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံခြေကုန်သုတ်
ပြေးသွားသည်ကို လှမ်းမြင်တွေ့လိုက် ကြသောအချင်းချင်းနှင့်
ကျားမချီဒီတို့လည်း ကြောတုန်လှုပ်ကြကားခေါင်းဆောင်
နေကန်သို့ ထပြေးလိုက်သွားကြလေတော့သည်။

ဗုဒ္ဓရိုက်သမား ဆင်ဆိုးကြီးဖန်တုံတို့ရန် အေးဆေးသွားရ
သဖြင့် ရင်တုန်လှုပ်စွာခံစားနေရသော ရီချမ်းမှာ သက်မကြီး
ချကာ ရင်အေးသွားရလေ၏။

ထိုစဉ်....။

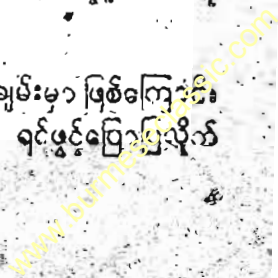
သူမသည် ဗုဒ္ဓရိုက်လက်ထဲမှ စွန့်ခွန်စားစား ဝင်ရောက်
ကယ်တင်ပေးခဲ့သော ဆန်ကျောင်းထံ ကျေးဇူးတင်ရစ်သည့်
အကြည့်ဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်ရင်း....။

‘အခုလို အစ်ကိုတို့သခင် အချိန်မီရောက်မလာရင် ရီချမ်း၊
ဘဝရှေ့ရေ၊ မတော့ဝံ့စရာမရှိ၊ အစ်ကိုတို့ ကူညီကယ်တင်ပေး
တဲ့ ကျေးဇူးကို ကျွန်မတစ်ဆက် မမေ့ပါဘူး။’

ကျေးဇူးစကားဆိုလာတော့ ဆန်ကျောင်းမှာအသာအယာ
ပြုံးလိုက်မိရင်း....။

‘ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုပါဘူး။ ဗုဒ္ဓရိုက်နေတဲ့ မိန်းမ
သားတစ်ယောက်ကို ကူညီဖို့ဟာ ယောကျ်ားတိုင်းမှာ တာဝန်ရှိပါကယ်။ ဒါနဲ့ ခင်ဗျား၊ ဗုဒ္ဓရိုက်သမားတွေနဲ့ တယ်လို
ဆုံဆည်းမိတာထဲ’

စူးစမ်းဟန်ဖြင့်လှမ်းမေးလိုက်တော့ ရီချမ်းမှာ ဖြစ်ကြောင်း
တုန်စင်ကို ဆန်ကျောင်းနှင့် ဝူကျီသို့ရိုက် ရင်ဖွင့်ပြောပြလိုက်
သေသည်။

ထိုအခါမှ....

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ရင်ဒေဝမှရောက်ရှိလာသော ရီချမ်းကို လိပ်စာတိုင်း လိုက်လံပို့ပေးမည်ဆိုပြီး လိမ်လည်ကာ ဆင်ဆိုးကြီးတို့အဖွဲ့ ခုက္ကတ္တင်းထဲထိုးနှစ်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း စိတ်မကောင်းစွာ သိရှိလိုက်သည်။

သည်တောင်....

စုတ်တံရှင်ဆန်းကျောင်းမှာ သက်ပြင်းကင်ချက် ချိုလိုက်ပြီး နေရက်...

တင်း...တော်တော် နှမချင်းဒေဝ အကြံပက်စက်ယုတ်မာ လွန်းတဲ့ ခုစရိုက်ကောင်ခံတည်း

ပြောတော့ ဝူကျီထ ခေါင်းဆက်ခနဲညှိတ်လိုက်ပြီးမှ...

အိမ်... အခုတော့ မင်းရှဲ့ စုတ်ထံထက်ချက်ကြောင့် နီဆင်ဆိုးကြီးတို့အဖွဲ့ ကျောင်းမှန်းတန်မုန်း သိ သွားကြ ပါပေါ့

အားရစွာ ပြောဆိုပြီးနောက် သူ ပေကလပ် ပေကလပ် အကြည့် ကျေးဇူးတင်စွာဆုတ်ခွင့် ရီချမ်းထံရှေ့ ခြေဒင်းခရာ နီရီသွားရဦး...

‘ခါနဲ့ ညီမ ဘယ် ကျေးရွာကလာသလဲ’

‘စူးစမ်းဟန်ဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်တော့...’

ရီချမ်းမှာ ဝူကျီထ အကြည့်စူးစိုက်ရောက်ရင်း...

‘ကျွန်မ ချေကြားကျေးရွာက ထွက်လာခဲ့တာပါ။ ကျွန်မ နာမည်က ရီချမ်းလို့ခေါ်ပါတယ်’

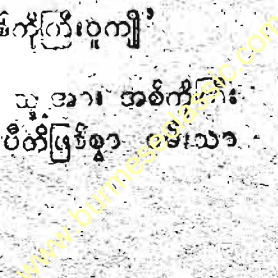
နာမည်နာမ ထုတ်ဖော်ပြောပြလာတာမှ ဖျတ်စီပေကလပ် ပေကလပ်နှင့် ဝူကျီက ခွင့်ခံတောင်းနေသော ဆန်ကျောင်းထံ ထက်တစ်ဖက်ယပ်ပြုရင်း ရီချမ်းနှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည် မှာက...

‘သူက ကိုဆန်းကျောင်းတဲ့ အစ်ကိုကြီးနာမည်က ဝူကျီထ၊ ခါနဲ့ နီမိဇိုကိုရောက်လာတာ ဘယ်သူ ဆီသွားမလို့လဲ’

မေးလိုက်တော့ ရီချမ်းမှာ လက်ထဲတွင် အသင်ဆုပ်တိုင် ထားမိသော လိပ်စာခေါက်ကလေးကို ဝူကျီထ တရိတုဒေဝ စမ်းပေးလိုက်ရင်း...

‘ဒီလိပ်စာတိုင်း သွားမလို့ပါ အစ်ကိုကြီးဝူကျီ’

ကျေးဇူးတင်စွာ မိန်းမချောထေးက သူ့အား အစ်ကိုကြီး ဝူကျီဟု ခေါ်ဆိုက်သဖြင့် ဝူကျီရင်ထဲ ပီတိပြန်စွာ ပမ်းသာ သွားရင်း...

'ဟီး ဟီး...ပေး...ပေး...အစ်ကိုကြီး၊ ဖတ်ကြည့်မယ်'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ပင် ဝူကျီမှာ သူမထံမှ လိပ်စာ၊ စာရွက်၊ ခေါက်ကို လှမ်းယူမလှသည်။

ပြီး လူ လိပ်စာ၊ စာရွက်ခေါက်ကိုဖြန့်၍ မျက်စိတစ်ဖက် ပေကလစ် ပေကလစ်နှင့် ဖတ်ရှုမိလိုက်သည်။

စာရွက်ဖြူပေါ်တွင် ခရီးသားထားသောလိပ်စာကို ဝူကျီ ဖတ်ရှုကြည့်လိုက်သည်နှင့်...

'ဟိုက်...'

ဟူသော အာမေဇိုတ်သံကြီး တအံ့တဩ ရေရွတ်မိလိုက် ခလသည်။

သည်တွင်...

စုတ်ထံရှင်ဆန်ကျောင်းမှာ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်၍ တအံ့တဩဖြစ်သွားရသော ဝူကျီကို လှမ်းမြင်ဘူရပြီ၊ နှစ်၊ မလည်နိုင်အောင် မျက်မှောင်တစ်ချက် ကြုတ်သွားရကား...

'ဟိတ်...ကိုဝူကျီ၊ အာဖြစ်သွားရတာပဲ'

လှမ်းမေးလိုက်တော့ ဝူကျီမှာ မျက်နှာစိမ်းကျေးစေတော့ မလေး ရီချမ်းကို တအံ့တဩဝေးကြည့်မိခွင်းက...

'မင်း...မင်း...ဖီလိပ်စာ အမှန်ပဲလား'

မေးကိုက်တော့ ရီချမ်းမှာ တအံ့တဩဟန်နှင့်...

'ဟုတ်... ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ ဖီလိပ်စာဟာ ကျွန်မဦးပေး ခဲ့ပေးလိုက်တဲ့ လိပ်စာပါ'

'ဟာ...'

'ဟိတ်...ကိုဝူကျီ ကျုပ်မေးတာလဲ ဖြေစမ်းပါဦးဗျာ'

စိတ်မရှည်တန်နှင့် လှမ်းပြောလာတော့ ဝူကျီက လက် ထဲမှ လိပ်စာ၊ စာရွက်ကို ဆန်ကျောင်းထံ လှမ်းထိုးပေးလိုက် ရင်း...

'မင်း...မင်း၊ သဘောပေါက်သွားလိမ့်မယ်'

ထိုအခါ...

ဆန်ကျောင်းမှာ ဝူကျီလှမ်းပေးလာသော လိပ်စာ စာ ရွက်ခေါက်ကို ကမ္ပူဒကယာ လှမ်းယူလိုက်ခလ၏။

ပြီးလျှင်...

သူ သိချင်စောဖြင့် ထိုစာရွက်ခေါက်ကို ဖြန့်ဖတ်ကြည့်၍

ထင်တော့...

၇၂ ☆ ဝင်းသန်းအောင်

'ဟိုက်... ဒီ... ဒီလိပ်စာမှာ ကျုပ်ကို အိမ်လိပ်စာကြီးပဲ
လာ'

စာရွက်ဖြူပေါ်တွင် ရေးသားထားသောလိပ်စာမှာ သူ့
နေအိမ်ဖြစ်နေသဖြင့် ဆန်းကျောင်းအံ့ဩတုန်လှုပ်စွာ ခရရွတ်
မိလိုက်သည်။

ပြုံးသော်...

သူ့ စာကြည့် အံ့ဩစွာခဝါကြည့်နေသော ရီချမ်းထံသို့ စူး
စိုက်ရောက်ရင်း...

'ဒီလိပ်စာကို ချေးပေးလိုက်တဲ့ ရီချမ်းရဲ့ ဦးသားနာမည်က
တယ်သူတုန်း'

ဟု လှမ်းမေးလိုက်လေတော့သည်။

အခန်း (၄)

ကျေးတောသုပလေးနှင့် သူတို့နှစ်ဦး

ကျေးတောသုပလေး ရီချမ်းသည်လည်း သူမ ဦးလေး
ရေးလိုက်သော ဦးလေး သူငယ်ချင်း၏လိပ်စာမှာ မမေ့နိုင်ဘဲ
ဘဲ သူမကို စုစဲရိုက်သမားလက်ထဲမှ ရှုပ်ရှုပ်ချဲ့ချဲ့ ကယ်တင်
ပေးခဲ့သည့် ကျေးဇူးရှင် သံမဏိစုတ်တံ ဆန်းကျောင်း၏ မန
အိမ်လိပ်စာနှင့် သွားတိုက်ဆိုင်နေကြောင်း ကြားယိုလိုက်ရ
သဖြင့် ထအံ့တပြု ဖြစ်တည်နေရလေ၏။

တကယ်တမ်း ရီချမ်း ပြန်လည်သုံးသပ် စဉ်းစားကြည့်မိ
တော့လည်း ကုမဦးလေး၏ သူငယ်ချင်းဆိုသူမှာ သန်ကျောင်း

၏ အရွယ် မပြစ်နိုင်ကြောင်း သုံးသပ်မိပြီး သက်ပြင်းလေးကြီး တစ်ချက် ချစ်လိုက်၏။

ခါဆို သူမဦးလေး ရီဆွန်ရွယ် ခရားဝေးလိုက်သည့် နေ့ရပ် လိပ်စာများ၊ မှားယွင်းရေးပေးမိလိုက်လေသည်လား။

'တင်...ငါ့ ရပ်ဝေးခရီးသွားတဲ့ဥစ္စာ ဦးလေး ထဲမိလို ကျောက်ကျော် ပေါ့ပေါ့တန်တန် နေ့ရပ်လိပ်စာ မှားယွင်း အောင် ရေးပေးလိုက်မှာ ဟုတ်မယ်မထင်ဘူး၊ တစ်ခုခုဘေး လို့ချော်မှုရှိနေပြီထင်တယ်'

ဖင်းသို့...

ရီချမ်း ဗုဒ္ဓါကြော့လေး ရှုံးတူကာ တွေးတော စဉ်းစား နေမှုကြောင့် ဆန်ကျောင်း လှမ်းပေးလိုက်သည်ကို ချက်ချင်း တုံ့ပြန်မပြောနိုင်ပါချေ။

သို့မို...ကြောင့်...

ဆန်ကျောင်းမှ တွေးတွေးငုငုလေး ပြစ်တည်နေရုံသာ ရီချမ်းကို လိပ်ဆင့် လှမ်းပေးလိုက်ပြန်၏။

'မရီချမ်း၊ ဘာလို့ ဒီလေခက်တောင် စဉ်းစားနေရတာလဲ'

ယင်းအမေးကြောင့်...

သူမမှာ အိပ်မက်စု လန့်နိုးထလာရသူပမာ လှုပ်လှုပ်ရွား ရွား ဖြစ်သွားရပြီး သူမခေါင်းကို ပုတ်သင်ညှိမလေ၊ တစ် ဆောင်ပမာ တဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်ရမိပြီ...

'ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ရှင်၊ ကျွန်မ ဦးလေး နာမည်က ရီဆွန် ရွယ်ပါ'

ယင်းသို့...

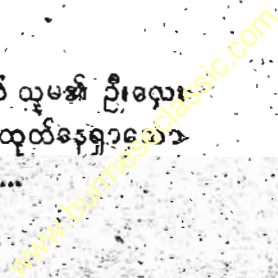
သူမ တုံ့ပြန်ပြောလိုက်ရင်းက သူမ ဦးလေး ရီဆွန်ရွယ် ပြောဆိုခဲ့သော စကားတစ်ခွန်းက ဦးနှောက်ထဲ မပြေးဝင် ထာမိသည်မှာ...

'သမီး...အဲဒီ ဦးသွယ်ချင်း ဆန်ချူးလိုင်ဟာ ဦးလေး ညီစာရင်းဟနီး ခေါ်လေ့ရှိတာကတော့ တောသားကြီး ရီ ဆွန်ရွယ်ပါပဲ'

'အား...ဟုတ်ပြီ ငါ ဦးလေးသွယ်ချင်း တရင်းတနီး ခေါ်လေ့ရှိတဲ့ နာမည်ကိုပဲ ထုတ်ဖော်ပြောပြလိုက်ရင် ပို အောင်းသွားနိုင်တယ်'

ထိုသို့...

ရီချမ်း တွေးတောဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးနောက် သူမ၏ ဦးလေး နာမည်နာမကို နှုတ်မှ တီးတိုးရွတ်ဆို အပြေထုတ်နေရှာသော ဆန်ကျောင်းထံ အကြည့်စူးစိုက်စေ့ထိရင်း...

၇၆ ☆ ဝမ်းဘူးနားခင်း

'ကြော်... အစ်ကို့နားကျောင်း၊ အဲဒီ ကျွန်မဦးလေးသူလေး
ချင်းက ဦးလေးကို ယုတ်တန်းခေါ်တဲ့နာမည်ထဲ ရှိပါသေး
တယ်'

ယင်းဆုံစကားကြောင့်...

ဆန်ကျောင်း၏ မျက်လုံးအစုံက ရီချမ်းထို ဝင့်ကျယ်စွာ
ရောက်ရှိလာပြီ...

'ဘယ်လိုနာမည်ထဲ ဆုံစမ်းပါဦး'

စူးစမ်းဟန်ဖြင့် လှမ်းခမ်းလာအော့ ရီချမ်းက မဆိုးမတူ
ပင် တုံ့ပြန်ဖြေလာသည်မှာ...

'တောသားကြီး ရီဆွန်ရှယ်ပါ'

နာမည်ရင်းခရူ့မှ စိစစ်သနသျှ နာမည်ဖြစ်သော တော
လှားကြီးဟူသည့် အနောက်ကြားလိုက်မိရသည့် ဆန်ကျောင်း
မှာ ထူ၏ ပခပ်ကြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် လည်းကောင်း
တမင်းစားစိုင်းတွင် လည်းကောင်း လှမ်းဆွတ်သတ်ရစွာဖြင့်
လှူပျိုလှူလွတ်အဝက တရင်းတန်း ပေါင်းသင်းလာခဲ့ရသော
ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်သာကြောင်း မကြာခင် မပြော
လေ့ရှိရာ၌ တောသားကြီး တောသားကြီးဟု ထုတ်ခေါ်

ပြောလေ့ရှိသဖြင့် ထိုတောသားကြီးမည်သော စိစစ်သနသျှ
မည်မှာ သူ့ဦးနှောက်ထဲသို့ သိရှိစွဲထားသလို မှတ်မိနေရ
၏။

'အား... ဟုတ်ပြီ၊ ညီ... ညီမဦးလေးဟာ မဖေဖေရဲ့ ငယ်
ငယ်ချင်း တောဝလား၊ ကြီးပါးရီချမ်း လိပ်စာမမှားဘူးကဲ...
...ကန်ကိုတို့အိမ် လိုက်ခဲ့ပေတော့၊ အိမ်ကျမှ စကားအေး
အေးဆေးဆေးဆေး ပြောကြတာပေါ့'

ရီချမ်းမှာ သူ့အဖေသူငယ်ချင်း၏ တူမတစ်ယောက်နှင့်
ညီကွက်ကွင်းကွင်း သိရှိချိန်ကတည်းက ဝိုင်ရှင်ဖြစ်သွားခဲ့
သော ဆန်ကျောင်းက နေ့စဉ်သို့ သူ့ကို ဖိတ်ခေါ်လက်
ခံ၏။

ဥည်နောက်...

သူတို့နှစ်ယောက် ကုန်းမြင့်တစ်ဘက်ရှိ လမ်းနံအေး ဆင်
ခြံလှူရုံထပ်ပင်အောက်၌ ထိုးဆိုက်ထားသော ရထားလုံး
ခင်းဆီသို့ ဦးတည် လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ရ၏။

စင်စစ်တော့...

ယင်းတောသားလုံးမှာ ဆန်ကျောင်းကို ကိုယ်စီရဲထမ်းပေးပင်
သည်။

ထိုရထားလုံးမှာ တောင့်တင်းသန်စွမ်းသော မြင်းဖြူကြီး တစ်စောင် ကုထားလေ၏။

သူတို့နှစ်ယောက် မြင်းဖြူကြီး ကုထားသော ရထားလုံး အနားသို့ ရောက်သောအခါ ကုန်းမြင့်ထက်ပေါ်မှ ပန်းခဲ ကားလိပ်နှင့် ပန်းချီဆွဲရာတွင် အထောက်အကူပြုသည့် ပစ္စည်း ပစ္စယများအားလုံး တစ်ပြည့်တစ်ပိုက်ကြီး သယ်ယူလှပသော ဝူကျီ ခပ်သုတ်သုတ် ဆင်းလာလေ၏။

ယည်ခနောက်....

သူတို့ မြင်းဖြူကြီး ကုထားသော ရထားလုံးဖြင့် လိုဖိန်မြို့ တောင်ဘက်ရှိ ရပ်ကွက်သို့ ရောက်ရှိသွားလေ၏။

ယင်း လိုဖိန်မြို့တောင်ဘက်ရှိ ရပ်ကွက်မှာ ဝေဠုကြီးအသစ် အတင့်ရှိကြသော လူထန်းစားများ နေထိုင်ကြသလို ရက်ကွက် မျိုး သန်သန်ပြန်ပြန် အေးအေးချမ်းချမ်း ရှိလှ၏။

လူကုံထံ လူချမ်းသာများနေထိုင်သည့် လူ့မလိုင်ရပ်ကွက် လို ခြံကြီးစန်းကျယ် ခန့်ငြားထည်ဝါသော စံအိမ်တော်ကြီး များ ဝေဟာကြီးများ မရှိပါချေ။

မကျယ်မဝန်း ကိုယ့်ဝန်း ကိုယ်ခြံထားနှင့် သေသေ သပ် သပ် သိုးသိုးသန်သန်တေ့ နေချင်စေဖို့နေရလေ၏။

ဆန်ကျောင်းတို့သည် ရပ်ကွက်မြောက်ဘက်စွန်းရှိ မြိန် နေထိုင်ကြလေ၏။

သို့မို့ ကြောင့်လည်း....

ဝူကျီမောင်းနှင်လာသော ရထားလုံးမှာ ရပ်ကွက်မြောက် ဘက်စွန်းရှိ အေးအေးငြိမ်ငြိမ်ရှိနေသည့် မြေရွေ့သို့ ထိုးဆက် ရောက်ရှိလာရလေ၏။

သို့နှင့်....

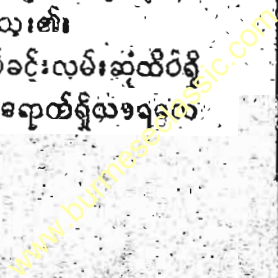
ရီချမ်းတစ်ယောက် ခြံထဲသို့ ရွှေ့ကဦးဆောင်၍ သွားသော ဆန်ကျောင်းနှင့် ဝူကျီတို့နောက်မှ ဆိတ်ငြိမ်စွာ လိုက်ပါသွား ရလေ၏။

မကျယ်မဝန်းသောခြံထဲသို့ သူ့မဝင်ရောက်လိုက်သေးအခါ မြို့လယ်၌ စေတနာသပ်သပ်တည်ဆောက်ထားသည့်ပျဉ်ထောင်ပိ ထုံးချင်းအိမ်တစ်လုံးကို နှစ်လုံပွယ်ရာလှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရမိစေ သည်။

ယင်း ပျဉ်ထောင်လုံးချင်းအိမ်ခလေးမှာ အုတ်ကြွပ်များ မီး ထားပြီး ဖက်ဖူးရောင် ဆေးသုတ်ထင်သဖြင့် ကြည့်မြင်ရသည် မှာ မျက်စိပသာဒဖြစ်လျှင်ရှိနေရ၏။

ပြီး ပျဉ်ထောင်လုံးချင်း အိမ်ရွှေ့မျက်နှာတွင် ရောင်စုံပန်း အိုးများ လှပစွာအကွက်ပတ်၍ ချထားသေး၏။

သို့ဖြင့် ရီချမ်းတစ်ယောက် ကျောက်ခင်းလမ်းဆုံထိပ်ရှိ ထိပ်ဖူးရောင်လုံးချင်းအိမ်လေးထဲသို့ မဝံ့မရှဲရောက်ရှိသွားရလေ သည်။

ပြီး အိမ်ရှေ့ခန်းရှိ မဟာရာဇရောင်ကြော့ ယွန်းစားပွဲ၌ သူတို့ သုံးဦး ဝိုင်းဖွဲ့ဆိုင်မိကြ၏။

သူတို့ နေအိမ်ထောက်ခံတော့ နေ့မှန်းတည့်လျှင် ဖြစ်သဖြင့် သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းက ဝူကျီဆီ၌ အကြည့်ရောက် ရင်း...

‘ဟိုဝူကျီ နေ့မှန်းတည့်နေပြီဗျာ ရီချမ်းလဲ ဆာရောပေါ့၊ နံနက်စားစားဖို့ ပြင်လိုက်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ထမင်းစားသောက် ရင် ဝမ်းပေးပြောကြတာပေါ့’

ပြောလိုက်တော့ မျက်စိကလုပ်ပေးသလို ဖြစ်သည်နေ သော ဝူကျီက ခေါင်းတစ်ချက် ညှိတ်လိုက်ပြီ...

‘အား... သည်တွင် အလိုက်သိစွာနှင့်ပင် ရီချမ်းက ထိုင်ရာမှထရပ် တာ...’

‘အစ်ကိုကြီး ညီမကော ဘာဆိုင်းလုပ်ပေးရဦးမလဲ’ ပြောတော့ သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းက လက်ဝါး နှစ်ဖက် ထောင်ကွယ်မင်းလိုက်ရင်း...

‘အား...အဲ...ရီချမ်း၊ ဘာမှလုပ်စရာမရှိပါဘူး၊ အေး အေးဆေးဆေးဆိုင်နေပါ’

ဟန်တားစကားပြောဆိုလာသဖြင့် ရီချမ်းမှာ ရပ်နေရာမှ နေလွှာထကျ ပြန်ထိုင်လိုက်လေသည်။

ကွမ်းတစ်ရာညက်ခန့် ကြာသောအခါ ဝူကျီမှာ မဟာရာ ဇရောင်ပြ ကျွန်းစားပွဲပေါ်ဝယ် နံနက်စားကံစီအရီ တည် ခင်လိုက်သည်။

ပြီး ဝူကျီလည်း စားပွဲတွင်ဝင်ရောက်ထိုင်စားရင်း ရီချမ်း ထံ ရင်းနှီးဟန်နှင့်...

‘ကဲ...ညီမ ရီချမ်း စား’

ထိုက်တုန်းပြောဆိုလာတော့ ယောကျ်ားသားနှစ်ဦးကြား ဝယ် စားသောက်ရမှာ မခွဲခဲရဲဖြစ်သည်နေရာသာ ရီချမ်းမှာ ခေါင်းအသာညှိတ်လိုက်ပြီ...

‘ဟုတ်ကဲ့...’

ဟု ဆိုကာ တူတစ်စုံကို ကော့ကိုင်လိုက်လေသည်။

* * *

မြင်ပမူ ယေတချက် ဖွင့်ဟထားသောပြတင်းပေါက်မှ ထပ်
ဆင့် တိုးဝှေ့တိုက်ခတ်မှုကြောင့် ပြတင်းပေါက်တွင်တပ်ဆင်
ထားသော ဖက်မှူးရောင် လိုက်ကစဗိုးထည်များတွင်ဆင်က
တဖျပ် ဖျပ်လှုပ်ခတ်လာလေသည်။

'ဖပ်... ဖပ်...ဖပ်'

လိုက်ခိုက်မှာပင်....

တူနှင့်ဝန်းတန်ခွက်ယောက်များထိခိုက်သိ၊ စားခွသက်
လှိုင်းများသို့ စသည်အသံများ ကြီးစိုးမင်းမူးနသည့်မုလှူရှုစေ
ခန်းတစ်ခုလုံး ဆိတ်ငြိမ်နေရာမှ သံမဏိစုတ်တံခွင်ဆန်ကျောင်း
၏စကားသံ စတင်ပြိုင်ဆိုင်ဆွဲကပ်ပေါ်လာသည်မှာ....

'မရီချမ်းက ဒီရပ်ဝေးမြို့ကြီးကို အဖော်မပါ တစ်ကို
တည်း ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ထွက်လာခဲ့ရတာလဲ'

စူးစမ်းဆုံကြွဟန်ဖြင့် လှမ်းခေါ်လာမှုကြောင့် ရီချမ်း
ရွန်းတောက်ပသော မျက်ဝန်း၊ အစုံတိုက် သံမဏိစုတ်တံ
ဆန်ကျောင်းထဲစူးစိုက်ရောက်ရင်း....

'ကျွန်မက အဆိုအက ဝါသနာထက်သန်လွန်းတဲ့သူ တ
ယောက်ပါ။ ကျွန်မတို့ ချွေကြားကျေးရွာမှူးရောင် ကျွန်မ
အနုပညာဟာ ထိုးထက် အောင်မြင်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး

ဒီမြို့ကြီးမှာဆိုရင် ကျွန်မရည်ရွယ်ချက် ဖြစ်ခြောက်အောင်မြင်
မယ်လို့ပဲ ခေါ်ပြီး စီကိုရောက်လာရတာပါ'

ထိုအခြေစကားကိုကြားသိလိုက်ရသော ပန်းချီဆရာ သိုင်း
သမား စတင်တံခွင်ဆန်ကျောင်း သက်ပြင်းတစ်ချက် လျှိုဝှက်
ချလိုက်ပြီ....

'အင်း... မရီချမ်းရဲ့ရည်ရွယ်ချက် မဆိုးပါဘူး။ ကျွန်တော်
က အဆိုအကသမားမဟုတ်ပါဘူး။ ပန်းချီဆရာတစ်ယောက်
ပါ။ မရီချမ်းရဲ့ ဝါသနာထက်သန်မှုကို အပေးပေးဖန်ဆင်းပြီ။
ဘယ်လိုတူညီနိုင်မလဲဆိုတာ စဉ်းစားမိပါတယ်'

ထိုစဉ်မေပင်....

ဝှက်က တစားမလုံတိပလောင်းနှင့် ဝင်ရောက်အကြံပေး
ပြောဆိုလာသည်မှာ....

'ကား...ဆန်ကျောင်း ဝါအကြံတစ်ခုရပြီ။ မင်းလိုအပ်
ချက်လဲပြည့်ရင်အဖေ ခိုချမ်းရဲ့ရည်ရွယ်ချက်လဲ လျှောက်လှမ်း
နိုင်အောင် စီလိုလုပ်ပါလား'

စကားအဆုံးဆတ်အောင် မပြောဘဲ ရပ်ဆိုင်းလိုက်သဖြင့်
နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ကဆင်ပြေမည့် အကြံဆီသောစကားကို ကြား
လိုက်ရသည့် ဆန်ကျောင်းနှင့်ရီချမ်းတို့မှာ သို့မဟုတ် သို့မဟုတ်

အထူးကိုယ်စီနှင့် ဝူကျီထံ ဝိုင်းစက်သော အကြည့်များဖြင့် ဝူပိုင်လှမ်းကြည့်မိလာကြသည်။

ပြီး ဆန်ကျောင်းက စကားကိုဆက်မပြောဘဲ တူတစ်စုံ ကိုင်ဆောင်လျက် ပန်းကန်လုံးထဲမှဟင်းလျာအား အငမ်းမရ စားသောက်နေသောဝူကျီထံ စိတ်မရှည်သောလေသံဖြင့် လှမ်း မေးလာသည်မှာ....

‘ဟိတ်... ဝိုကျီ အစားနှောက်မှစားမယ် ရပါတယ်၊ ခင် ဗျား ထိုလှိုတန်းလန်းစကားကြီးကို ဆက်ပြောစမ်းပါဦး’

လှမ်းအမိန့်ပေးလိုက်တော့ ဝူကျီမှာ အစား ပလုတ် ပလောင်း သွတ်သွင်းစားသောက်နေရာမှ ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိတ်လိုက်ရင်း....

‘ဟူ... ဝူ... ဝူ’

အစားပလုတ်ပလောင်း သွတ်သွင်းနေရာက တုံ့ပြန်ဖြော ဆိုလိုက်မသာ ဝူကျီထံမှ မမိသော အာဇမဒိုက် စကားများ ထွက်ပေါ်လာရသည်။

တစ်ဧကကြာမှ သူ့ပါးစပ်ထဲမှ အစားအသောက်များ ရှင်းလင်းသွားပြီးမှ သူ့အကြည့် အပြေပြိုင်ကွင့်လင့်နေကြ

သော ဆန်ကျောင်းနှင့် ရီချမ်းဘိုထံ အကြည့်တစ်ချက် ပေ့စဲ ရောက်ရှိလာပြီး....

‘ငါ့အဖြူမယ့်အကြာ တခြားမဟုတ်ပါ ကျွေးကွ၊ မင်းကိုလဲ ငါ ဆိပ်ကမ်းကုန်းမြင့်ပေါ်မှာ ပြောခဲ့သလို သဘာဝရှုခင်း နှိုးချိကားကြီးပဲဆွဲနေတာ ထပ်ပြီး ရိုးအီးနုပြီ၊ ဝီတေ့ လှုပ်ခဲ့ သဘာဝရှုခင်းပါ ရောစပ်ပြီးဆွဲဖိုက်ရင်း ဝီကောင်း နယ်လို့ အကြွေးပေးခဲ့တယ်မဟုတ်လား’

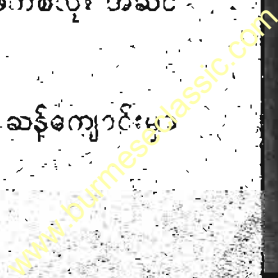
ပြောတော့ ဆန်ကျောင်းမှာ ခေါင်းတစ်ချက်အသာညှိဘိ ဆိုက်ပြီး....

‘အေး... ကိုဝူကျီအပေးတဲ့အကြံ လက်ခံပါတယ်’

လက်ခံသည့်စကားကြားလိုက်ရတော့ ဝူကျီ၏ရင်ထဲ ကျေ နပ်မှု မှီသုစားရိုး အပြုံးယဲ့ယဲ့ ပြုံးလိုက်ရင်း....

‘အေး... အခု ရီချမ်းက အဆင်သင့်ရောက်လာတော့ သူ့ နှိုးချိကိုယ်တန်ပြမယ် လုပ်ခိုင်းလိုက်၊ နောက် အချိန်အား ထပ်တူကခါ ထူဝါသနာထက်သန်တဲ့ အဆိုအက သွားဆည်း လေ့လာပေါ့၊ က... အဲဒါဆို နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံး ဟဆင် ခေပြန်ဦးဘူးလား’

ဆိုအကြံပေးစကား ကြားလိုက်ရတော့ ဆန်ကျောင်းမှာ အသာအယာပြုံးရင်း....

'ကိုရုကျီမေးတဲ့အကြံ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ပန်းချီဆွဲကြောင်းလဲ သိသားနဲ့၊ ပုံဖော်ဆွဲနေရတာ အချိန်လွန်တယ်။ ဒီအထဲ ရေချိုး၊ ဆက်လက် သူဝါသနာဆက်သန်တဲ့ အဆိုအက သင်ချိန်၊ ဒေသနာချိန် ဘယ်အာရုံစေတနာမှလဲ၊ က...ဝါထား နေ့ဖိုထိုင်ဖိုကလဲ ကျွန်တော်တို့မှာ လူပျို လူလွှာသံချည်း နှစ်ယောက်တည်းနေထိုင်တော့ မိန်းမပျိုလေး တစ်ယောက်တည်း လာအတူနေထိုင်ဖို့တော့ ဘယ်သင်တော်မလဲ'

သင်တင် သိမဏီစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်း၏မျက်နှာ ရုတ်ဆင်းအိုခိုင်းသွားရပြီ။ ဝမ်းနည်းသံပါပါနှင့် သူမထံ တွဲပြန်ပြောလိုက်သည်မှာ...

ထိုသို့ အကျိုးလင့်အကြောင်းနှင့် ထောက်ပြပြောဆိုလာသော စကားကိုးကွားလိုက်သည့် ရီချမ်းမှာ စိတ်ဖျက်စွာဖြင့် သက်ပြင်းတစ်ချက် မသိမိ အချလိုက်ပြန်နောက်ပြန် အကြံခက်နေရှာသည့် စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းထံ အကြည့်စူးစိုက်ရှောက်ရင်း...

အင်း...ပေမေကတော့ ဆုံးပါးသွားသော သုံးလေးလလောက်ရှိသွားပါပြီ။ အပေမေကတော့ မေမေမရှိတဲ့ နောက်ပိုင်း စီမှာနေချင်စိတ်မရှိကူးဆိုပြီ။ သူ့ဆွေမျိုးတော့ရှိတဲ့ တောင်ကျွန်းမှာ စိတ်ချရလက်ပျောက်သွားနေတာကြွားပါပြီ မရီချမ်း'

'ဒါနဲ့ အစကိုဆန်ကျောင်း ဦးလေးနဲ့ ဒေဒေတို့ကော ဘယ်သွားနေကြလို့လဲ'

ယင်းဆိုစကား ကြားလိုက်သော ခရီချမ်းမှာ သက်ပြင်းပေးလော့ မသိမသားချလိုက်ပြန်ပြန်...

လူကြီးမျိုး၏ အရိပ်အယောက် လှိုင်း မမြင်တွေ့ရသဖြင့် အထက်ပါအတိုင်း သူမ သိမဏီစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းထံ လှမ်းဝေးလှိုင်းခြင်းဖြစ်၏။

'အင်း...ဒီအတိုင်းဆိုလျှင်မဆိုတဲ့လူပျို ယူလွှာနှစ်ယောက်ဆီမှာ ဝါနေလိုတယ်ဆင်သက်မို့လို့လဲ။ ပြီးတော့ ကိုဆန်ကျောင်းပြောတာလို သူ့ပန်းချီဆွဲတဲ့အရာမှာ ပန်းချီအင်ဂျင်နီယာလုပ်ဖို့ကလဲ မဖြစ်ပါဘူး။ ဝါ ကဆိုအက ဆန်းပွားသင်ကြားဖို့ အချိန်အယူမတော့မလဲ။ အဲဒီတော့ ဝါ မြို့ထဲက တည့်ခိုခန်းတစ်ခုမှတည်းပြီးတော့ အလုပ်တစ်ခုရှာလုပ်ပြီး ဝါရည်ဝယ်ချက်ပန်းတိုင် ရောက်အောင် ကြိုးစားရမှာပဲ'

ယင်းသို့ ဆူမ ရှေ့ဆက်လျှောက်ရင်း ခရီအစီအစဉ်ကို ဆက်လက်ထည့်ပုံဖော်ဆွဲလိုက်မိ၏။

သည်နောက်...

သူတို့သုံးယောက် နန်းကစာထမင်းပိုင်း ဆိတ်ငြိမ်စွာ ပြီးဆုံး သွားလေသည်။

ပြီး သူတို့ လက်ဖက်ရည် သောက်ကြရင်း အခက်ကြုံခနခ ဝေခရီချမ်းကိစ္စအတွက် အားဖြူကြ စဉ်းစားခနခကြလေ သည်။

သည်တွင်....

ရီချမ်းမှာ သူမ၏ ဆုံးဖြတ်ထုံးစံသည် ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းထံ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလိုက်မိ ထင်မှာ....

'ကျွန်မရည်ရွယ်ထားတော့ ကျွန်မမြို့လယ်ထည်ခိုခန်း မှာ ငှားရမ်းနေပြီး ကိုယ့်ဝါသနာနဲ့ကိုက်ညီမယ့် အလုပ်တစ်ခု ကို ရွာဖွဲ့လုပ်ရင်း ကျွန်မရည်ရွယ်ချက်ပန်းတိုင် ချောက်ခအောင် ကြိုးစားဖို့ပါပဲ။ ဒီမှာလဲ နေလို့ဖြစ်တာမှ မဟုတ်တာ'

ပြောတော့ သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းမှာ ခေါင်းညိတ် လိုက်ရင်း....

'အင်း...ရီချမ်းရည်ရွယ်တာကောင်းပါဇာယ်၊ လိုအပ်ရှိရင် လဲ ကျွန်တော်တို့ ကူညီပေးပါမယ်'

ထိုအခါ သူမ အပြုံးယုံယုံဖြိုးဖြိုးလိုက်ရင်း....

'အကျွေးတင်ပါတယ်၊ ကဲ...ကျွန်မမြို့ထဲမှာ တည်းခိုခန်း ရွာရင်းမယ်ဆိုတော့ အခရေမြို့ထဲသွားမှ ဖြစ်မယ်'

တည်းခိုခန်းရွာဖွဲ့ရန်အတွက် မြို့ယံသို့သွားခရောက်ဖို့ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလာသဖြင့် သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ သူမထံ ညာလက်ဝဲ ခံတစ်ချက် ဆေးနှင်ကာပြလိုက်ရင်း....

'ခေခနည်း၊ မြို့ထဲကို ငှက်ျို လိုလို့ပို့ပေးပါလိမ့်မယ်'

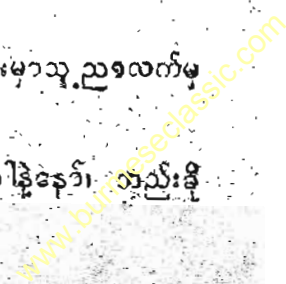
ပြောဆိုပြီးနောက် သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းမှာ စား ဖွဲ့ပဲ ကြည့်၍ အိပ်ခန်းအတွင်းသို့ လှမ်းဝင်သွား၏။

သိပ်မကြာလိုက်ပါချေ။

အိမ်ခန်းအတွင်းမှ အထုပ်တစ်ထုပ်ကိုင်ဆောင်လျက် ဆန် ကျောင်းယာစယောက် ထုတ်လာ၏။

စားဖွဲ့အနားချောက်တော့ ဆန်ကျောင်းမှာ သူညီလက်မှ အထုပ်ကို ရီချမ်းထံ လှမ်းပေးလိုက်ရင်း....

'ရီချမ်း၊ ဘယ်လိုမှတော့မခအာကိစ္စမှာ နဲ့နော်၊ တည်းခို

ခန်း ခရုရည်ငှားမယ်၊ ခန့်ထိုင်မယ်ဆိုရင် ခင်းကြေးကုန်ကျမှားတဲ့
ဒီငွေထုပ်ကို အထောက်အကူရအောင်ယူသွားပါ။

ထိုအခါ...

ရီချမ်းမှာ ဆန်ကျောင်းထိုးပေးလာသည့်ငွေထုပ်ကို လက်ခံ
ခြင်းမပြုဘဲ ခေါင်းတစ်ချက် ခါးယမ်းလိုက်တာ...

ညီမမှာ ဦးလေးပေးလိုက်တဲ့ ခင်းငွေ အလုံအလောက်
ပါပါတယ်။ အခု ညီမ ခင်းငွေလိုအပ်ခဲ့သွားပါဘူး။

ခြင်းဆန်စကားဆိုတာက ဆန်ကျောင်းမှာဖာလွယ်တကူ
သူတစ်ပါး၏အကူအညီကို လက်ခံခံယူမရှိတတ်သော ရီချမ်း၊
အိမ်ထဲကနေ ခင်းငွေရင်ထဲက ကြိတ်၍ ချီးကျူးခိုလိုက်ပေး
သည်။

ပြီး သူ စားတင်းကာရော ခင်းငွေထုပ်ကို ထိုးပေးပြန်ရင်ပည်း၊
ရီချမ်းလက်ခံမည်မဟုတ်ဘဲ ခင်းကျောက်ချက်ချမိလိုက်သဖြင့်
ခင်းငွေထုပ်ပေးခြင်းကို ရင်တနှံ့သိုက်ခံလေသည်။

သည်နောက်...

ဆန်ကျောင်းသည် ရီချမ်းထံသွမ်းပေးလိုက်သည်မှာ...

‘ရီချမ်း အခု မြို့ထဲသွားတော့မလား။’

ရီချမ်းက ကပ္ပာဘယာခေါင်းညိုလိုက်ပြီး...

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မနဲ့ လင့်တော်မယ့် တည်းခိုခန်း ဓမ္မာချယ်
ကုသပုရမှစဉ်ပါ။’

‘ကောင်းပါပြီ။’

ဟု ဆိုပြီး ဆန်ကျောင်း၏အကြည့် ဝူကျိုမှာ ခေါင်းဆတ်
နဲ့ညိုလိုက်မိပြီ။

‘အား...ကဲ...ဒါဆို မရီချမ်း မြို့ထဲထွက်ကြရအောင်။’

ထိုသို့ ဝူကျိုမေးရီချမ်းကို မြို့ထဲသွားကြရန်သွမ်းပြောလိုက်
လေသည်။

သည်တွင်...

ရီချမ်းမှာ လှမ်းခေါ်လာသည့် ခေါင်းညို တုံ့ပြန်လိုက်
ရင်၊ ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်လေ၏။

ပြီး သူမမှာ လှမ်းအကဲခတ်ကြည့်ရှုနေသောဆန်ကျောင်း
ကို ဦးတစ်ချက်ညှိတ်ကာ နှုတ်ဆက်စကား ဆိုလိုက်သည်မှာ...

‘အဲ...အစ်ကို ညီမကို သွားခင်ပြုပါဦး။’

ပြောစရာ ဆန်ကျောင်းမှာ အပြုံးရိပ် မဆောင်ရွက်
ခေါင်းအောက်ညိုလိုက်ရင်...

၉၂ ☆ ဝင်းသုန်းအောင်

'တောင်းပါပြီဗျာ'

သင်္သန်းတော်တေ့ ရီချမ်းနှင့် ဝူကျိုကို ဆန်ကျောင်းကို
ကျောခိုင်းကာ အိပ်ထဲမှ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ထိုစဉ်...

သံမဏိစုတ်တံရွတ် ဆန်ကျောင်း ကျောခိုင်း ထွက်ခွာသွား
သော ကိုယ်ကမ္မေယ လှပ တောင်သစ်သည့် ရီချမ်းထံငေး
ကြည့်ရင်း သက်ပြင်း ခပ်မျှဉ်းမျှဉ်း ချေ့သိုက်မိလေ၏။

'အင်း...ရီချမ်း အနုပညာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စွန့်စားရတဲ့
ဆန္ဒကိုတော့ ဝါချီးကျူးပါတယ်၊ တကယ်တော့ အနုပညာ
ခရီးဟာ ခရောင်းလွမ်းလို့ ခက်ထန် ကြမ်းတမ်း လှပါတယ်
ရီချမ်း...ဟူး'

အခန်း (၅)

တစ်ပူပေါ် နှစ်ပူ ဆင့်

သို့နှင့်...

ချောကြာကျေးရွာ တောသုမခလံ၊ ရီချမ်းတစ်ယောက်မျှေး
အသင့်အတင့် ဂုဏ်သာသော မြို့သယ် ရပ်ကွက်အစွန်းရှိ ဆုံ
ဆည်းရာ တည်းခိုခန်း၌ ရက်ကြာရှည် တည်းခို နေထိုင်ဖို့
အခန်းတစ်ခန်း ရရှိလိုက်လေ၏။

ဆုံဆည်းရာ တည်းခိုခန်း။

ယင်းဆုံဆည်းရာ တည်းခိုခန်းမှာ မြို့သယ်ရပ်ကွက်စွန်း၌
မြို့သယ်လည်း ခြံနှင့်ဝန်းနှင့် သေသေသပ်သပ်အားအားချမ်း
ချမ်း ရှိနေလေသည်။

ထိုသို့....

မိန်းမပျိုတစ်ဦးတည်း၊ ဖြစ်နေသော ရီချမ်း၊ ထစ်ယော၊ အဆင်ပြေချေမွတ်ရသည့်မှာ ထိုဆုံဆည်းရာ တည်းခိုခန်း၊ မိန်းမသားများအတွက်သာ သီးသန့်လက်ခံသောတည်းခိုခန်း၊ လစ်ချဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ပြီး ထိုဆုံဆည်းရာ တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်မှာလည်း ဝင်ပိုင်ကြီးအပျိုကြီးဖြစ်ပြီး အကြမ်းဖျားကြမ်း၊ မိန်းမကြီးတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

ဝင်ကြောင့်....

ထိုဆုံဆည်းရာ ထည်းခိုခန်း၌ ရီချမ်းလို့... ရုပ်ဝင်းမှ လှေကားတည်းခိုပြီး မြို့တွင်လုပ်လုပ်ကိုင် နေကြသည့် မိန်းမတေးများမှာလည်း တည်းခိုခန်း ပိုင်ရှင်ကို ချစ်ကြွေးဆိုသောကြမ်းလေ၏။

ယင်းဆုံဆည်းရာတည်းခိုခန်းပိုင်ရှင် အပျိုကြီး၏နာမည် ဝေါကျင်ခန်းဖြစ်လေသည်။

ပြောစရာတစ်ခုရှိသည်မှာ လူတည်းခိုခန်းခ တစ်လှေ ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့လျှင် ထိုအမျိုးသမီးကို လုံးဝလက်ခံမှုမရှိ နှင်ထုတ်ပစ်ခြင်းပင်ဖြစ်လေ၏။

ရွှေနှစ် ရှေ့လတော့က တည်းခိုခန်း လခတို့ကို မှန်မှန်ပေး ထွင်းနိုင်ခဲ့သဖြင့်လင့်ကစား၊ လုံးဝ ရှေးကောင်းထွက် အား ထောက်ညှာပြီး ငှားရမ်းနေသိပ်သူ အမျိုးသမီးကို တစ်လ တစ်လ လစာ စေ့ငှာဆိုင်ကာ ထားလေ မရှိချေ။

သို့မို့ကြောင့်လည်း....

ဆုံဆည်းရာ တည်းခိုခန်းကည်ရာရပ်ကွက်သုရပ်ကွက်သား များ... ထိုပိုင်ရှင်အပျိုကြီးဟိုင်း ဝေါကျင်ခန်းကို ကပ်စား နှုတ်တာမူကင်းမဲ့ တုံ့မိန်းမကြမ်းဟု ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချ ပြောဆိုသမုတ် ကြလေ၏။

မည်လို့ဆိုစေတော့....

ရီချမ်းအတွက်တော့ ထိုဆုံဆည်းရာ တည်းခိုခန်းမှာစိတ်ချ အလုံခြုံဆုံးဟု ထင်မှတ်မိလေ၏။

သူမ တည်းခိုခန်းခ ငှားရမ်းလည်နှင့် တည်းခိုခန်း ငှား ရမ်းခ နှစ်လစာ ပိုင်ရှင်အပျိုကြီးဟိုင်း ဝေါကျင်ခန်းကို ထိုတင်ပေးလိုက်ရလေ၏။

သည့်နောက်....

ရီချမ်းမှာ ဆွဲခါသနာနှင့်ကိုက်ညီသောလုပ်ငန်းကို လိုမိန် မြို့ထဲမှ ရပ်ကွက်အနံ့ ရှာဖွေလေ၏။

ကံအားလျော်နာပင်....

မြို့လယ်ရပ်ကွက်မြောက်ဖက်တွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော ဝေါ ကျင်မြို့စားအတတ်ဆက်၌ သူ၏အထံခါသနာနှင့် ကိုက်ညီသည့် သဆိုကလလုပ်ငန်းကို ရရှိလေ၏။

ဝေါကျောင့်မို့....

ရီချမ်းမှာ သူ့ဝါသနာနှင့် ကိုက်ညီသော အလုပ်ကိုရရှိ
ခဲ့သဖြင့် ဖော်ပြနိုင်အောင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့
လေသည်။

ပထမဦးစွာ....

ထိုမည် စားတော်ဆက်က တည်ထောင်ထားသော တေ
ရိုင်မြို့တီဝိုင်း၌ အဆိုကို တစ်ပါးတိတိလေ့ကျင့် ထိုက်
ရလေ၏။

တေးရီဖ်မြို့ တီဝိုင်းခေါင်းဆောင် လုပ်သူမှာ ဆံပင်ဖြ
အတိုးကြီးတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း သူမ၏ချေကြာ ကျေးဇူးက
အဆိုအကဆရာမိန်းမလျှောက်ကြီးလို့ ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်းမရှိဘဲ
သူမအများအယွင်းကို ညင်ညာသာသာ ပြုပြင်သင်ကြားပေး
လေသည်။

ဒါကြောင့်....

ရီချမ်းမှာ အဆိုပိုင်း၌ အဆင်ပြေ ချောမွေ့ အစွမ်းမြင့်
ရှိခဲ့တော်လည်း အကပိုင်းလေ့ကျင့်ရာတွင်မူသင်ကြားပြသ
လူလတ်ပိုင်း မိန်းမလျှောက်ရာနှင့် အထစ်အခေါ်ဖြစ်လာစေ
သည်။

ယင်း အကနည်းပြ လူလတ်ပိုင်း မိန်းမလျှောက်ရာမှာ အ
ဖားကျေးမွေးကြူ ပေးကမ်းသော အပည့်ဆိုလျှင် မှားယွ
ချွန်များကို ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်းမရှိဘဲ စိတ်ချသိချ ည
ညင် သာသာနှင့် ပြုပြင်သင်ကြားပေးလေ၏။

အဲ...လူအား ကျေးမွေးပေးကမ်း ပူးဇော်မှု မရှိသော
ဆင်းရဲနွမ်းပါး ချိုတ်သည် အကအမျိုးသမီးများ အများ
အယွင်းရှိခဲ့လျှင် မှီခိုမျှော်ခို ဆူပူကြိမ်းမောင်း ဆဲဆိုလာ
တော်။

သို့သော်လည်း....

ရပ်ကေမှ လာခဲ့ရာက အလုပ်သွပ်နေရသော ရီချမ်းမူ
အားစားရင်သား ခွဲခြားစွာ ဆက်ဆံနေသည့် အကနည်း
ဆရာ မိန်းမလျှောက် သည်းခံ၍ အလုပ်ကို ဆက်လုပ်
ခဲ့သည်။

အစ်နေ့....

ညပိုင်း၌ တေးရီဖ်မြို့စားဆော်ဆက်သို့ လာခဲ့ရာကချီဖြင့်
အဖားပေးစားသောက်လာကြသော ဧည့်ပရိသတ်များကို ရီချမ်း
အဖွဲ့ တူညီဝတ်စုံနှင့် ယိမ်းအကများနှင့် ဧည့်ခံတင်ဆက်
ပေးသည်။

ဧည့်ခံပွဲ ပြီးဆုံးလျှားကြ၍ ရီချမ်းထို့ ယိမ်းပျိုဖြူ အဖွဲ့ဆို
အဖွဲ့မိန်းမလျှောက်ရာ နားနေခန်းသို့ ချွေးတလုံးလုံးဖြင့် စုရုံး
ဆက်ရီလာကြလေ၏။

သော်လည်း....

ဆရာ မိန်းမလျှောက် အခြောက်က ရီချမ်းကို မကျေမချမ်း
ပြုည့်နှင့် စူးစိုက်ကြည့်ရင်း....
ထိုကောင်မ ရီချမ်း၊ ဒီကုံလာဦး။

ခင်ကယ်လမ်းလှမ်းခေါ်လာသဖြင့် ရီချမ်းတုန်တုန်လှုပ်လှုပ်
ဖြစ်သွားရပြီး ဆရာမိန်းမလျှာအခြောက်ဆီသို့ မျက်နှာငယ်
လေးနှင့် ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိလာရလေသည်။

ပြောရသည်ဆိုလျှင်....

စောစောက ဧည့်ခံ ယိမ်းပွဲ မျှော်ဖြေစဉ်၌ ရီချမ်းက
ယောက်တည်း ကကြီးညီအောင် လိုက်လံမကန့်င်ဘဲ မှားမှား
ယွင်းယွင်း ဖောက်ခွဲမိလေသည်။

ဤအရေးကိုသိရှိထားသူပီပီအခုဆရာမိန်းမလျှာအခြောက်
ခေါ်သဖြင့် သူမရင်တုန်ရသည်က ဓမ္မဘာပင်။

အနားရောက်တော့ ဆရာလူလတ်ပိုင်း မိန်းမလျှာက နှုတ်
ခမ်း မဲက ရွှေ့ထားနှင့်....

ရီချမ်း.... ငါ့ခုံမင်တစ်ကောင်ကြောင့် ဓာတ်လှေလုံးပင်
ဆိုတာ ကြားဘူးကယ်မဟုတ်လား။

မေးလာတော့ ရီချမ်းမှာ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်
ရပြီး....

ကြား....ကြားဘူးပါတယ်။

'ဟင်၊ ကြားဘူးရင်လဲနှင့်အပြစ်နှင့်သိမှားပေါ့၊ ဒီလောက်
တစ်ပုတ်လုံး အကြိမ်ကြိမ်လေ့ကျင့်ထားတာတောင် နှစ်မှား
မှားယွင်းယွင်း ဖြစ်နေရင် ဒီအကအလုပ် လုပ်စားမရနဲ့ပဲ
တော့၊ နှင့်ကြောင့် ငါ့ခုံမင်ရိပ်မြုံ့အကအဖွဲ့လဲ နားမ
အဖျက်မခံနိုင်ဘူး၊ အဲဒီတော့ နှင့် အခုညပဲ ဒီအလုပ်ကထွက်
သွားပါ။'

'ရှင်'

ပြတ်ပြတ်သားသားပင် ဆရာ လူလတ်ပိုင်း မိန်းမလျှာ၏
အလုပ်ထွက်ခိုင်းသည့်စကားကို ရီချမ်းကြားလိုက်ရတော့ သူမ
ခင်ထဲနှင့်ခနဲခံစားလိုက်ရပြီး သူမနှုတ်မှပင် ရှင်တူသော အာ
မေ့လိုတစ်ချက်ပင်လွတ်ခနဲ ထွက်သွားရလေသည်။

ထိုအထောအတွင်း၌

ကျန်ယိမ်းပျိုပြု အဖွဲ့သားများမှာ အလုပ်ထုတ်ပစ်ခံလိုက်
ရသော ရီချမ်းအတွက် စိတ်မကောင်းခြင်း ဖြစ်ကြရကုန်လေ
သည်။

သည်တူင်....

သူမမှာ ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းကြီးပဲတုသတ်မှတ်
ပြီး....

သူမ အံ့ကစ်ချွတ်ကြိတ်ခိလိုက်ပြီး မျက်နှာထင်းမာသုန်မှုန်
နေသော ဆရာမိန်းမလျှာအခြောက်ကိုမကျေနပ်စိုက်ကြည့်
နေပြီး....

'ကျွန်မ အခုပဲ ဒီအဖွဲ့ အစည်းကထွက်သွားမှပေါ့၊ ကျွန်မ
အဖွဲ့ခွင့် ဆရာရှင်တားရိပ်မြုံ့ အဖွဲ့ကြီး နားမည် လုံးဝမပျက်စေ
ပါဘူး။ ကျွန်မသွားမယ်'

လေသံမှာမာကြောကြောနှင့် မပြောပစ်မိလိုက်လေသည်။
သည်တော့....

မိန်းမလျှာအခြောက်က မဲပြုံးပြုံးလို့ ကက....

'အေး....အေး နှင့်ထွက်သွားမှ ငါ့ရှင်အားရမှပဲ'

သည်နောက်....

ဝမ်းသွန်းတောင် ကိုယ်ညွှမ်းပျင်းပူကြောင့် အလုပ်ထုတ် ခံလိုက်ရသဖြင့် ဆရာမိန်းမလျှာအခြောက်ကိုလုံးဝချော့စကားမပြောတော့ပေ။

ပြီး သူမခွဲထွက်သွားပေမူကြောင့် မျက်နှာမတောင်း ပြစ်နေကြရသော အဖွဲ့သားများကို နှုတ်ဆက်ပြီး နားခနခန၊ ထမ (ယိမ်းဝတ်စုံကိုချွတ်သဲကာ ဖင်ကိုယ်အဝတ်အစားနှင့်) ကျောခိုင်း၍ ထေးလံသောခြေလှမ်းများဖြင့် လှမ်းထွက်လာခဲ့လေသည်။

နောက် သူမစားတော်ဆက်ကအပြန် ဈေးဝယ်ပြန်လေ့ရှိသဖြင့် ဈေးခြံးတောင်းခေးတစ်လုံး အပြုသူဆောင်လာရလေသည်။

အခုလည်း...
သူမ ဈေးခြံးတောင်းခေး သက်မှူးချိတ်ထွက် တော်ရိပ်မြို့စားတော်ဆက်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့လေသည်။

စားတော်ဆက်အပြင်ရောက်တော့ ညနာရီမောင် (၇) ချက်တီးရှိခေးသဖြင့် လမ်းမပေါ်ဝယ် ထမ်းမီးချွာထိန်ထိန်လင်းလျက် လူသွားလူလာ စည်ကားလျက်ရှိနေသည်ကို သူမတွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ယင်းသို့...
သူမစားတော်ဆက်ကအပြန် ရက်ကွက်လယ်ရှိ စားသောက်ကိုင်စားဆိုင်ရာ မိမိစားချင်ရာ တစ်ခါတည်း ဝယ်ယူကာ ဆုံးဆည်းနေတည်ရှိခင်းသို့ ခြေလှမ်းပေယွက် သွက်ခြင်းခွဲလေသည်။

အခုတော့...

အလုပ်ထုတ်ပစ်ခံလိုက်ရသဖြင့် စိတ်ညစ်သော ခေးကထောက်လာရသည့် ရီချမ်းမှာ စားချင်သောကံချင်စိတ် မရှိတဲ့ လေးလံသောခြေလှမ်းများနှင့် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ မြို့လယ်ထဲသို့ကြွ အကိုင် အပိုကွက်စွန်းဘက်သို့ ဟရွှေရွှေ သွားကံလှမ်းလာခဲ့လေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင်...

‘ဘုန်း’

‘အင့်’

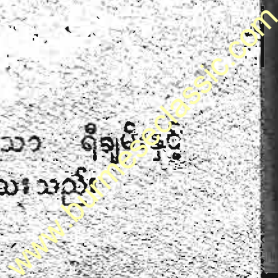
‘ဟာ... တစ်ခေး မတော်လို့တစ်ခြမ်းတောင်းခွဲ မလွတ်မလင်ဖြစ်ပြီး တိုက်မိတာ’

‘ဟုတ်ကဲ့... ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်လေး ဝေးချင်ရာခေးသွားကံသာတော့ ရှင်နဲ့ဘိုက်မိတာ ကိစ္စမရှိပါဘူး’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဝါဆိုကျွန်တော့် ကိုခွင့်ပြုပါဦး’

‘ခင်စောင်းပါပြီရှင်’

အခုခေးထဲမှာ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချလာမိသော ရီချမ်းနှင့် ဆက်တူရွယ်တူတစ်ဦးနှင့် ဝင်ဘိုက်မိနေရသေးသည်။

သူမကလည်း စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်ကာ အေးတီဝန်း ကျင်ကီဂရုမစိုက်ဘဲ ကျော်လာမိတော့ သူမကပဲထိုလူကို သတိမထားမိဘဲဝင်တိုက်မိခြင်းဖြစ်သည်။

ကိုယ့်အပြစ်နှင့်ကိုယ်မို့ ရီချမ်းမုာ ထိုသူကိုပင် စိတ်မပူအောင် ပြန်တောင်းပန်လိုက်ရလ၏။

သို့နှင့်....

ရီချမ်းကပ်ယောက် ဆုံဆည်းရာ တည်းခိုခန်းသို့ ရောက်သောအခါ....

‘ရီချမ်း လာဦးဟေ့’

ဩဇာသံပါပါနှင့်လှမ်းခေါ်လိုက်သော တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်အပျိုကြီး ကျင်ခန်း၏ခေါ်သံကြားယိုက်ရမှုကြောင့် ရီချမ်း၏ရင်ဝယ် တုန်ခန်သွားရလေသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ လာပါပြီကပ်မကြီး’

ရိုကျိုးစွာ တုံ့ပြန်အံ့ဩရင်း မင်းလမ်းအတိုင်း အပျိုကြီး ကျင်ခန်းထိုင်နေသည့် ကောင်စာစားပွဲဆီသို့ သူမ ခပ်သွယ်သွယ် ခလျှောက်လှမ်းလိုက်လေ၏။

အနားရောက်တော့ ကောင်စာစားပွဲခုံပေါ်တွင် သူမ၏ဆီးမဆောင် ကျောပိုးအိုက်တစ်လုံး အသင့်တင်ထားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်၍ မျက်လုံးဝင့်ကျယ်သွားရ၏။

‘အစ်မကြီး၊ ကျွန်မတည်းခိုခန်းထဲက ကျွန်မအိမ်ဆာလို့ နီးစားပွဲပေါ်တင်ထားတာလဲ’

မကျေနပ်သံပါပါနှင့် လှမ်းအေးလိုက်သော ဆုံဆည်းရာ တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင် အပျိုကြီး ကျင်ခန်းက အပြုံးမဲ့မဲ့ ပြုံးထိုက်ရင်း....

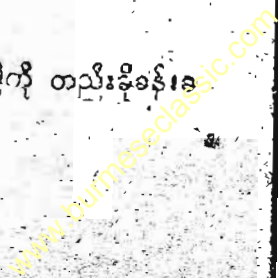
‘ဝါက ငါ့လုပ်လေ လုပ်ထရီကဲ့ ထိုးစိအထိုင်ပဲလော့၊ မင်း ငါ့ကို ကြိုတင်လှစ နှစ်လခပြည့်သွားတာ သတိပေးခဲ့တာ ဒီနံနက်ပေါ့ဆို သုံးရက်ပြည့်သွားပြီ၊ မင်း အလိုက်သိသိနဲ့ လခ ထုတ်ပေးလားနီးနီး စောင့်နေတာကြာပြီ၊ ဒါကြောင့် မင်း အလိုက်သိသွားရအောင် မင်းတည်းခိုခန်းကို မိတ်သိမ်းပြီး မင်းကျောပိုးအိတ်ကို ငါ စားပွဲခုံပေါ်မှာ တင်ထားတာပဲ’

‘အော်... ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်... ကျွန်မ အလုပ်တွေမှတ် ထွေးနေတာနဲ့ အစ်မကြီးကို လစာပေးပို့ သတိမေ့သွားတာပဲ၊ အခု ကျွန်မ ထုတ်ပေးပါအယ်’

ထိုအဖြေစကား ကြားလိုက်ရသည်နှင့် မျက်နှာအကြာတင်း နေနေသော အပျိုကြီး ကျင်ခန်း၏မျက်နှာ အပြုံးရိပ်ဆိုင်ထင် သွားရပြီး....

‘အေး... ဒါဆိုလဲ ထိုးစိအထိုင်၊ မင်း ငါ့ကို တည်းခိုခန်းခ နှစ်လစာ ကြိုထုတ်ပေးထားပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ အစ်မကြီး’

လို့သို့...

ရီချမ်း ခေါင်းညှိတ်ပြန်ဆိုပြီးနောက် ကည်းခိုခန်းလခ
နှစ်လစာ ကြိုတင်ထုတ်ပေးဖို့ သူမဆုံးဖြတ်ထိ အကြည့် ရှေ့
ကြောင်း စကောက်နီသွားရော့အခါ လုံးဝဥဆယ် မထင်မတ
သည့် မြင်ကွင်းကို ထမ်းမြင်တွေ့ရပြီး အံ့ဩတုန်လှုပ်စာဖြင့်
ရေရွတ်ပြောဆိုမိလိုက်သည်မှာ...

'ဟင်...ခြင်း... ခြင်းတောင်းကမ်းထည့်ဘေးတဲ့ ဝါပိုက်ဆံ
အိတ် မိ...မရှိတော့ပါ ဟား...ခု...ဒုက္ခပဲ'

'ဟင်...အစ်မကြီး ကျုပ်...ကျွန်းမှ ပိုက်ဆံအိတ် ခိုခြင်း
အတိုင်းက ထည့်ယူလခခဲတာ သေခေတာ မရှိတော့ဘူး ခါ...
ခါပို...နို့တံခံလိုက်ရပြီ'

ထိုသို့...
ဝ...ပွားပါ နှင့်ပူဆင့်ခံလိုက်ရသေး ရီချမ်းမှာ ခြင်းတောင်း
ထဲတင် ထည့်ထေးသည့် ပိုက်ဆံအိတ်ကပ်လုံးမှာ အသစ်သက်
ခံလိုက် ချိတ်ပျက်ချီး မသွဲ့ ချွတ်သွားရာဖြင့် အထက်
ပါအသီး ထုတ်ခိုခန်းပိုက်ရှာ ပါပျိုကြီးကွပ်ခန်းထိ ရင်ပွင့်
ပြောဆိုလိုက်လေ၏

သက်တင်...
လေးပြုံးရိပ်ချက်ခြင်း မျှော်ကွယ်သွားရပြီး ကျောက်ပျဉ်
ခေ မျက်နှာကြောတင်းမာ အေးစက်သွားရပြီးခသာ ကမ်း
ခိုခန်းပိုင်ရှင် အပါပျိုကြီး ကွပ်ခန်းက နှုတ်ခမ်းတစ်ချက် မှဲ့ရွဲ
ထိုက်ရပြီ...

'ဝါ...မင်ကံကြမ္မာနဲ့ မင်ပဲ... မင်... ပီပိုက်ဆံအိတ်ခလား
တင်လုံးတောင် မထိန်းဆိမ် နီ...ဘူးဆိုတော့ ဘာသွားလုပ်စား
လို့ မေ့လား...က...က...မင်း ဝါ...တောင်းတဲ့ အခန်းလစာကို
အခု မခပ်...နှိုင်တော့ဘူး မဟုတ်လား'

အသုံးမခံသည့် မျက်နှာညှိုးညှိုးငယ်ငယ်နှင့် ရီချမ်းမှာ
ခေါင်းတဆတ်ဆက်ညီဘိယိုက်ရင်း...

'ဟုတ်...ဟုတ်ပါဘယ်၊ ဝါ...မေမယ် မနက်ဖြန်ကျရင်တော့
အိတ်ကြီးတောင်းတဲ့ လစာ နှစ်လစာကို ရှေ့အောင် ရှေးပေး
ပါ...'

www.burmeseclassic.com

တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောဆိုလိုက်တော့ တည်းခိုခန်း
ပိုင်ရှင် အပျိုကြီးကျင်ခန်းမှာ မဲ ပြုံးပြုံးလိုက်ရင်း....

'ဒီမယ်...အခုကြာသည် လက်ဝင်းလောက် စိတ်မချရကား
ပြီးတော့ နင့်ကို သနပ်ပြေး နေခွင့်ပြုလိုက်ရင် နောင်လူတွေက
နင့်ကိုတုပြီး ငါ့ဆီ အခွင့်အရေးတောင်းလေကြမယ်၊ ကဲ...
ငါ့ရဲ့ သံမဏိစည်းမျဉ်းကိုတော့ လုံးဝ လုံးဝ မလျှော့နိုင်ဘူး
မယ်မင်းကြီးမ၊ ကိုယ့်ကျောပိုးအိတ် ကိုယ်လွယ်ပြီး ဂိုယံပြန်
ပေတော့၊ သွား...သွား...လှူရုံးတုန်းထွက်သွား၊ တော်ကြာ
တခြားသူတွေ မြင်တွေ့သွားရင် မင်း ပိုအရှက်ရလိမ့်မယ်'

လုံးဝလက်မခံသည့် အခြေအနေကို ကြုံတွေ့လိုက်ရသဖြင့်
ဈေးမ ညွှာကမ္ဘာကင် မွဲလွန်းသည့် ကပ်စေးနဲ့ အပျိုဟိုင်းကြီး
ကျင်ခန်းကို မကျေမချမ်းစိုက်ကြည့်ရင်း....

'ကျွန်မ သွားမှာပါ
တုံ့ပြန်ပြောဆိုပြီးနောက် စားပွဲပေါ်တွင်ထင်ထားသော
ခရီးဆောင် ကျောပိုးအိတ်ကို သူမ ဆတ်ခနဲ ခကာက်ဆွဲ မကျေ
ကာ သွား ပိုးလိုက်လေ၏။

ပြီး သူ ဆုံဆည်းရာတည်းခိုခန်းအဆောက်အဦထဲမှ ကျော
ခိုင်ထွက်လာရလေ၏။

သူမ အဆောက်အဦအပြင်ရောက်တော့ ပြင်ပ ရာသီဥတု
ထဲရခြင်းနဲ့ မကောင်းပါဘူး။

ည ကောမ်းကင်ပြင်တစ်ခုလုံး မိမိမှာလွန်းကာ မလေကြမ်း
များ တိုက်ခတ်လာပြီး လျှပ်ပန်းလျှပ်နွယ်များ ကဝင်းဝင်း
လက်ထဲလာလေ၏။

မကြာခင်အချိန်ပိုင်းအတွင်း၌ မိုးကြိုး သဲသဲမဲမဲ ရွာသွန်း
တော့မည်ကို သူမ လှမ်းအကဲခတ်မိလိုက်လေသည်။

'အင်း...ကံဆိုးမသွေးရာ မိုးလိုက်လို့ရွာဦးမလား မသိ
ဘူး'

ထိုသို့....

သူမ ရေရွတ်ရင်း လူသွားလူလာ ကင်းရှင်းပြေနေသော
အင်းမကြီးအတိုင်း ဦးတည်ရာမဲ့ လျှောက်လှမ်းလာခဲ့သေး
သည်။

'တောက်...ငါ့ခြင်းလောင်းထဲက ပိုက်ဆံအိတ်ကို ' ငါနဲ့
ကံဆိုးလူပဲ လှူချင်းတိုက်မိအောင်လုပ်ပြီး အလစ် သုတ်
ဆွဲသွားတာပဲ ဖြစ်ရမယ်'

ယင်းလို....

သူမခြင်းကောင်းထဲမှ ပိုက်ဆံအိတ် အနှိုက်ခံလိုက်ရသည်
ပြန်လည်တေးတော့ သုံးသပ်မိပြီး တစ်ခေါက်မိ၍ မကျေ
ပြောဆိုမိလိုက်လေ၏။

ထိုအချိန်မှာပင်....

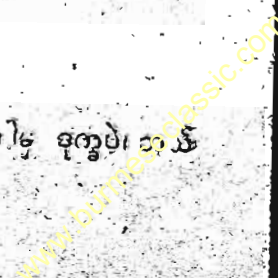
'ဒိန်း...ဒလိန်း...ဂျိန်း'

'ဟူး...ဟူး...ဟူး'

'ဝေါ...ဝေါ'

'ခုန်း...ဝန်း'

'ဟင်...လေတော့ မိုးတွေကျလာပြီ၊ အဲဒါမှ ခုကွဲပဲ၊ ဘယ်
မိုးဝင်မိရပါ'

ရုတ်တရက် လေကြီးခိုးကြီး ကျလာသဖြင့် ချမ်းသာ တစ်
စပ်ဆုံး မိုးဝင်ခိုခွဲရမည့် အခါဟို ဟိုဘက်သို့ ရှာဖွေကြ
မိလိက်လေသည်။

မတူမြင်ရပါပြီ...

ယမ်းနုနုသာတောင် ခရီးလည်များ နားခိုရာ အမိုးဆေး
လေးကင်ရက် သူမရှာဖွေ တွေ့ခြင် ယိုက်ရလေသည်။

ယိုစဉ်...

ခရီးလည်နားခိုဆောင် အမိုးအောက်ဝယ် အောက် (၄၀
ကျော်ခန့်ရှိ ၈၀ တုတ်ထုတ် မိန်းမကြီးတစ်ဦးလည်း မိုးခို
သည်ကို အဖော်အဖြစ်လှမ်းမြင်တွေ့ နှိုက်ရလေသည်။

ခေါ်...ခေါ်

ဖြောင့်...ဖြောင့်

မိုးခက်မိုးခက်များ နားခိုဆောင် အမိုးပေါ်သို့ ပြ
ဆန်စွာကျရောက်သည်။ တဖြောင့်၊ ဖြောင့်အသံများ ကျ
မလောင်စွာ ပေါ်ထွက်လာနေလေသည်။

တစ်ခေါင်ပါ တစ်ရိုင်းရိုင်း သံသံမဲ့ ရှာနေသောမိုးပြ
အချိန်သိပ်ကြေလိက်ပါချ

တိတ်ဆိတ်သွေးရလေသည်။

သည်တွင်...

ခုကူသည်အိမ်ပြုတစ်ဦးမှန်း အကဲခတ်မိလိုက်ရသည်။

ရောင်စုံများနားနှင့်မိန်းမကြီးမှာ သူမထံသို့ တိုးဝမ်းလှမ်း
မေးလာသည်မှာ...

ညီမ ကျောပိုးအိတ်ကစလုံးနဲ့ ဘယ်သူ့မလှိုထဲကဲ့

အင်္ဂလိပ် ခြေတည်ရုန်း မေတွေးတော မစဉ်းစားတတ်
အင်္ဂလိပ်နှစ်နေရသော ဝါရီချမ်းဖြူမျက်နှာချယ်သတားသည်မိန်းမ
ကြယ် အကြည့်ရောက်ရှိရပြီး သူမကွေ့ကိုရင်ဖွင့်ပြောပြလိုက်
လေသည်။

ထိုအခါ...

မိန်းမကြီးမှာ စိတ်မကောင်းဟန်ဖြင့် သက်ပြင်းလေးကြီး
မိချက်ချလိုက်မိပြီး...

'အင်း မင်းတဝကထဲ တစ်ဝူပေါ် နှစ်ပူဆင့်ပါ ကဲ...ကဲဒီည
ညတော့ အစ်မကြီးနဲ့အိမ်ထဲကိုလိုက်ပြီး အိပ်ခေါ့၊ ခနောက်နေ
အကုမ မင်းဆန္ဒရှိသူသွားခေါ့၊ အခု အချိန်က မနည်း
အခုဘူး'

မေးမျှော်လင့်ကဲ ကူညီပေးမည့်သူနှင့် သူမတွေ့လိုက်ရသဖြင့်
မိလိပ်ပန်ပူတို့ သက်သာရာရရှိသွားပြီး ထိုရောင်စုံမျက်နှာရှင်
မကြီးနှင့်အတူ လိုက်အိမ်ရန် တွေးတော ဆုံးဖြတ်လိုက်
လေသည်။

ကျေးဇူးပါပဲ အစ်မကြီးရယ်

'ကဲ မါဆိုသွားကြရအောင်၊ အစ်မကြီးက မြို့လယ်တောင်
မိုးခနတင်

ဟုတ်ကဲ့

သည်နောက်...

ရီချမ်းသည် တစ်ညတာတည်း ဒီဗီအေအေအေ လမ်းတွင်
တော့ဆိုရသော ရောင်စုံမျက်နှာရှင် မိန်းမကြီးနောက်သို့ ထက်
ကြပ်မကွာ လိုက်ခဲ့လေသည်။

မိကြီးလေကြီး၊ ရွာသွန်းလိုက်ခတ်မှုကြောင့် မြို့လယ်လမ်း
မကြီးမှာ လူသွားလူလာ ရှင်းလင်းနေလေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင်...
...ထိုနှစ်ဦး မျက်နှာမူရာလမ်းမတစ်ဆီမှ ရထားလိုက်တစ်
စင်း နှစ်ခုအော့ခဲ့သည်။

ကွမ်းသစ်ရာညှစ်ပင်မကြာလိုက်ပါချေ။
ထိုနှစ်ယောက်အရှင် သို့ ရောက်သောအခါ ရထားလိုက်မှာ
ခတ်ကြိုးသပ်ကာ ရပ်ဆိုင်းလိုက်လေသည်။

‘ခုပ်...ခုပ်...ကျွ...ကျွ’

‘ဟေ...နှလုံးသားသခင်မကြီးခွဲ ဆုံးတော့ရတာအတတ်ပွဲ’
ကိုသို့ ရထားထိန်းလူလက်ပိုင်က ရောင်စုံမျက်နှာနှင့်မိန်းမ
ကြီးကို တရားတနီးဟန်နှင့် နှလုံးသားသခင်မကြီးဟု လှမ်း
ခေါ်လာလည်ကို သူမကြားသလိုက်ရပြီး နားမလည်အောင်
မျက်ခုံးအစုံတို့ ကြုတ်သွားရလေသည်။

‘ငါ့ကို တည်းခိုဖို့ခေါ်တဲ့မိန်းမကြီးဟေ နှလုံးသားသခင်မ
ကြီးထံ၊ သိုင်းလောကက သခင်မကြီးလား၊ ဒါမှမဟုတ်
လူကုံထံသရာဇ်ကတော်ကြီးများလား’

ထိုသို့ သူမနှလုံးသားသခင်မကြီးဟု အမည်တွင်နေသော
ရောင်စုံမျက်နှာရှင် မိန်းမကြီးအကြောင်းကို သူ့ခလားသို့လော
တေးတေးစဉ်းစားမိလိုက်ရလေသည်။

ထိုစဉ်...
နှလုံးသားသခင်မကြီးက ရထားထိန်းထံ စူးစမ်းဟန်ဖြင့်
လှမ်းမေးလိုက်သည်မှာ...

‘နေစမ်းပါဦး၊ မျက်ပြူးဟိုင်ကျူး။ ငါနဲ့ တော့ရတာ
အတတ်ပဲဆိုတာကလေး၊ တာကိုဆိုလိုတာလို့’

သည်ဟုင်....

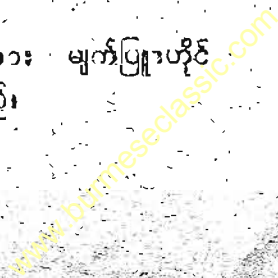
နာမည်နာမနှင့်လိုက်ညီအောင်ပင် မျက်လုံးပြူးကျယ်ကျယ်
နှလုံးသား မျက်ပြူးဟိုင်ကျူး၏ အကြည့် နှလုံးသားသခင်မကြီး
စိန်ခေါ်ခေါ် တောင်တင်းလှပလှက်ရှိသည့် ရီချမ်းထံ အဝမ်း
ရေ စူးစိုက်ကြည့်ရင်....

‘သခင်မကြီး၊ ဟီး...ဟီး၊ တူ သူ့လေးကို ကျွန်တော် တစ်
ခါမှ မတွေ့ဖူးပါလား၊ တသစ်လား’

လှမ်းမေးလော့သဖြင့် နှလုံးသားသခင်မကြီး စိနာလန်က
ရထားထိန်း မျက်ပြူးဟိုင်ကျူးကို မျက်စိတစ်ဖက် ခိုတ်ကာ
အမျက်ပြုလိုက် လေသည်။

ထိုမျက်ရိပ်ပြုမှုကို စားနေကျကြောင်ဖား မျက်ပြူးဟိုင်
ကျူးက သူတော့ပေါက်မိသွားရလေသည်။

သည်ဟုင်....

နှလုံးသားသခင်မကြီး စီမာလန်က မသိမသာ လှမ်းသွားစေ
စေကြည့်ရုံနဲ့ပေးရုံရဲ့အားထဲ အပြုံးရိပ်နှင့် စကားဆိုလာ
သည်မှာ...

ညီညွတ်လေး ငါတို့ကံစားခင်းထယ်၊ အသိရဘေးလုံးနဲ့တိုး
နေတယ်၊ လမ်းမခွေလျှာတို့ ခုခံတော့ပေါ့၊ ကဲ...ကဲ လာ
ရထားပေါ်တက်ကြရအောင်

ပြောတော့ ရထားထိန်း၊ မျက်ပြူးဟိုင်ကျူးကဲ ဖော်ရှေ့
လှိုက်လှိုက်စရာလေးသံဖြင့်...

လာ-လာ အစ်မကြီးနဲ့ညီမထေးတို့ လမ်းကြိုလို့ လိုက်ပို့
ပေးမယ်၊ အငှားရထားလုံးခံတွဲလို့ မြို့ထဲမှာ တစ်စင်းမမရ
တော့ဘူး

ထိုအခါ...

နှလုံးသားသခင်မကြီး စီမာလန်သည် ရှေ့တဦးဆောင်၍
ရထားလုံးပေါ်သို့ တက်ရောက်သွားလေသည်။

ပြောရမည်ဆိုလျှင်...

ရဲချမ်းမှာ မြို့၏ဝဏ္ဏခိုင်သမားလောကကို လိုဖိန်မြို့ရောက်
ရောက်ခင်း ဆိပ်ကမ်းတံတား၌ ဝဏ္ဏခိုင်သမား ဆင်ဆိုးကြီး
ပန်တိုတို့ ဝဲဖဲ့နှင့်ခံတွဲဆိုခဲ့ရာ၌ ထစ်ခါသေဘူးပျဉ်ဘိုးနားလည်
ချော့ပြီ

ခါကြောင့်...

သူမ နှလုံးသားသခင်မကြီး စီမာလန်တစ်ယောက် ရထား
ထိန်း၊ မျက်ပြူးဟိုင်ကျူးထဲ လျှို့ဝှက် မျက်ရိပ်ပြလိုက်သည်ကို
မိတ်ခနဲ လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် သံသယဝင်လေရမိလေ
သည်။

သို့မို့ ကြောင့်လည်း...

သူမ ရထားလုံးပေါ်သို့ ခပ်သွက်သွက် တက်ရောက်သွား
သော နှလုံးသားသခင်မကြီး စီမာလန်လို ထက်ကြပ်စွာ
တိုက်မတက်ဘဲ တံခါးပွင့်လျက်ရှိသော ရထားလုံးအတွင်း
အခြားအနား အောက်တက်မှ လှမ်းအကဲခတ် ကြည့်ရှုမိ
ထိလေ၏။

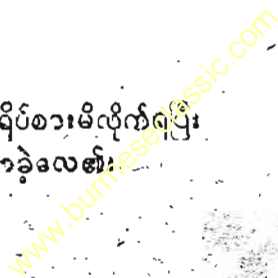
'ဟင်...ရထားလုံးထဲမှာလဲ အချက်များနေတဲ့ လူကြီး နှစ်
ယောက် ရှိနေပါလား'

ဟုတ်ပါသည်လေ...

ရထားလုံးအိမ်အတွင်းဝယ် အရက်တန်ခိုးကြောင့် မီးကျီခဲ
မျက်လုံးရဲနီးနီကြသည့် တဏှာရမ္မာန်ခိုး လှံထနေသော
အခြားကြီးနှစ်ယောက်တို့ကို သူမ လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့်
အောက်ပါအတိုင်း သူမစိတ်ထဲမှ ရေရွတ်ပြောဆိုစိန်လိုက်ခြင်း
လေ၏။

ဟို၊ လျှင်...

ရဲချမ်းသည် အခြေအနေမဟန်မှန်း ခိုဝှမ်းမိလိုက်ရပြီး
ရထားလုံးအနားမှ ခပ်သွက်သွက် ထွက်ခွာခဲ့လေ၏။

လိုစဉ်...

မျက်ဖြူ ဟိုငါ့မျှားမှာ ရတနာပေါ်မတက်ဘဲ မကြာ
ထွက်ခွာသွားမသာ ရီချမ်းကို လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရလေမင်း

ဟိတ်... ဘယ်သွယ်သွားမလို့လဲ၊ ရထားပေါ်တက်ရလေ
သလို့တင်...

ရီချမ်းမှာ မကြောက်ဟန်ပြု၍ လမ်းမကြီးအတိုင်း ထွက်ပြေး
လာခဲ့လေ၏။

သို့သော်...

သူမ ခြင်္သေ့ဆယ်လှမ်းမျှပင် မပြေးလိုက်ချင်ချေ၊
သူမရဲ့ သို့ လူရိုက်နှစ်ရိုက် ခလေးပုတိုက်ခတ်သကဲ့သို့ တထု
ဟူး ရွှေလျှားကျွေးဖျက်ထားကြလေ၏။

ဟင်...

သူမ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စဉ်၊ ရေရွတ် ပြောဆိုပြီးနေသော
လူမ၏ ခြေလှမ်းများကို တုံ့ခနဲ ရပ်ဆိုင်းဝစ်လိုက်ချေလေ၏။

သူမ ဟန်တားထားသကဲ့သို့ လှမ်းအကဲခတ် ကြည့်
ရှုမိလိုက်တော့ စောစောက် သူမ ရထားလုံးအိမ်အတွင်းပင်
လှမ်းမြင်တွေ့ရသော အရက်မူးသမားနှစ်ဦးဖြစ်နေကြောင်း
တုန်လှုပ်တုံ့ပြန်စွာ လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရလေ၏။

သတိတင်...

ဦးတုတ်မျက်နှာနှင့် မျက်လုံးပြူးပြူး နှာတံချွန်ချွန်
ပြုံးလေ...

မင်း တာလိုထွက်ပြေးသွားလေ၊ နှလုံးသားတစ်ခုကြီးကို
ပေးသေထက် ငါတို့က ကြေးပိုပေးပါမယ်၊ ဟဲ...ဟဲ...မင်း
အတုတ် ဘေးကံဆူးပေါ့!

မျောက်မျက်နှာနှင့်လူက ခေါင်းညိတ် ထောင့်စေတနာ
ဆိုလာသလိုပင်...

ဟတ်...ဟတ်ပါ့တယ် ညီမလေး၊

ထို့အခါ...

ရီချမ်းမှာ အပျော်စား ကြေးစားမယ်တစ်ဦး ထင်မှတ်၍
ပြောဆိုလာကြသော တိရစ္ဆာန်မျက်နှာညိုနှင့် သူ့လတ်ပိုင်း
နှစ်ဦးတို့ကို ခံပြင်ဖော်သထွက်မိသွားခဲ့လေတော့၏။

ကန္တာရဘီလူးနှင့် ကျောက်စိမ်း မြင်းရုပ် ☆ ၁၁၇

မျောက်မျက်နှာနှင့်လူက ခေါင်းဆတ်ခနဲ ညိတ်လိုက်ပြီး....

'ဟုတ်တာပေါ့ ဟင်း...ဟင်း၊ မငြင်းပါနဲ့ဘူး၊ မင်းလို ချင်သလောက်ခွဲကို ဆရာတို့ ခပေး...ပေးနိုင်ပါတယ်'

ပြောလေကလေး မန်းလေပြေးလ ဖြစ်သားသဖြင့် ရီချမ်းစိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ ရွှေက ပိုက်ကနေလော့ တံရုတ္တန် မျက်နှာနှင့် လူနှစ်ယောက်တို့ကို ဝင်တိုးတိုက်၍ ထွက်လိုက်လေသည်။

'ဟုန်း'
'ဝစ်...ဝစ်'
'ဖပ်...ဖပ်'
'ဟင်'
'ဟား...ဟား...ဟား'
ထိုအခါ....

— ဇီးကွက်ချက်နှာနှင့် မျောက်မျက်နှာလူတို့သည် တိုးဝှေ့တိုက်ခိုက်လာသော ရီချမ်း၏ ဘယ်ညာလက်ခမောင်း နှစ်ဖက်တို့ကို ပြတ်တူးမာ ခြံမြံစွာ ပစ်ချမှန်လိုက်လေ၏။
ဒါကြောင့်....

ရီချမ်းမှာ ပင့်ကူအိမ်ဝယ် ငြိတယ်မိနေရသော ပိုးနွံကောင်ငယ်ပမာ မလှုပ်မယှက်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားရလေ၏။
ထိုအခြေအနေကိုကြည့်ပြီး မွေ့က်မုဆိုးနှစ်ဦးတို့မှာ သဘောထူစွာ ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်ကြလေ၏။
ပြီးနောက်....

အခန်း (၆)

နှလုံးသမားသခင်မကြီး၏ မာယာ

ရီချမ်းသည် ရွှေမု ဟန်တားနေကြသော ဇီးကွက်မျက်နှာနှင့် မျောက်မျက်နှာတို့ကို မကျေမချမ်း ဖိုက်ကြည့်ရင်း....
'ဒီမယ်...ရှင်တို့ဆင်သလို ကျွန်မဟာ မိန်းပျက်မဟုတ်ဘူး၊ လမ်းဖယ်ခပေးကြပါ။ ကျွန်မကို အနှောင့်အယှက် မပြုပါနဲ့' လေသံ ခက်ထန်မာကြောစွာဖြင့် လှမ်းပြောလိုက်တော့ ဇီးကွက်မျက်နှာနှင့်လူက ရယ်သွမ်းသွေးလိုက်ရင်း....
ဟင်း...ဟင်း... မင်း အပိုင်တူပြောမနေနဲ့၊ နှလုံးသားသခင်မကြီးနဲ့ အတူလာမတော့ မင်းလဲ ဒီပုဂံထဲက ဒီပဲခဲ ဖြစ်မှာပေါ့'

လူတို့နှစ်ယောက်သား ရန်ကင်းနေခဲသော ရီချမ်းကို စကား
တယ်ညာညှပ်ကာ ရထားလမ်းဆီ ဆွဲခေါ်လာကြလေ၏။

‘ရှင်...ရှင်တို့လွတ် လူ...လူယုတ်မာတွေ’

ထူးခမ်းတစ်ဖက်ပြားကိုရုန်းကန်ခင်း ထိုးစွဲနံ့ မျက်နှာကို
နှင့် လူနှစ်ဦးတို့၏ ဖမ်းချုပ်ခေါ်ဆောင်မှုကို ခံနေရခဲလေ
သည်။

ထိုစဉ်မှ ပင်....

ရထားထိန်း မျက်ပြုံး ဟိုင်ကျုံးမှာ ရထားကို ဦးလှည့်
မောင်းနှင်ပြီး ရီချမ်းကို ဖမ်းချုပ်ခေါ်ဆောင်လာကြသည့်
တိရစ္ဆာန်မျက်နှာနှင့် လူနှစ်ဦးထံ မောင်းနှင်လာလေ၏။

အနားရောက်တော့ ရထားထိန်း ဟိုင်ကျုံးမှာ မြင်းညှို့
ကြီးကို ဇက်ယုတ်၍ ဖြစ်ခင်းလိုက်လေ၏။

ထိုကစိုက် ရထားထိမ်းပေါ်မှ နှလုံးသားသခင်မကြီး စီမာ
လန်းမှာ ကောက်သိုဆင်းယက်လာပြီး တိရစ္ဆာန် မျက်နှာနှင့်
လူနှစ်ဦးတို့ ဖမ်းချုပ်သားဆော့ ရီချမ်းကို ညှစ်လက်ဝါးဖြင့်
ဝေယမ်းကာ ရိုက်ချလိုက်၏။

‘ဝိုး...’

‘ခါရောင်...’

‘အား...’

‘ဟဲ့ ကောင်မ နှင့်ငါ့ကိုသာခံလိုရမလား၊ နှင့်ရထားပေါ်
ကောင်းကောင်းဖက် မတက်ရင် ဝီထက်နာမယ်မှတို’

ထိုသို့လရဲသတတ်မကြီးလို အပြုအမူ ပြောင်းလဲသွားရ
သော နှလုံးသား သခင်မကြီး စီမာလန်းမှာ ကောက်စုံ ရုန်း
ဆန်နေသည့် ရီချမ်းကို ဒြမ်းခြောက် ပြောဆို သိုက်လေ၏။
သန့်တင့်....

ရီချမ်းမှာ နှလုံးသား သခင်မကြီး စီမာလန်းထံရက်ဆုန်
စွာ စိုက်ကြည့်ရှင်း...

‘ဪ... လက်စသတ်တော့ ထစ်မကြီးဟာ ကျွန်မရဲ့
တယ်ကင်ရှင် အောက်မေ့နေတာ၊ လက်စသတ်တော့ ရေနစ်တဲ့
လှကို ဝါးကူလို့ထိုးရနတ် ကြေးစား ခေါင်းမကြီး ပြစ်နေ
တာကိုး’

ထိုသို့ ထိန်းနက် ပြောဆိုလိုက်မှုကြောင့် ကြေးစားခေါင်း
မကြီး နှလုံးသားသခင်စီမာလန်းမှာ ခံပြင်းခေါ်ခဲ ထောင်း
ခဲ လွက်သွားရပြီ။

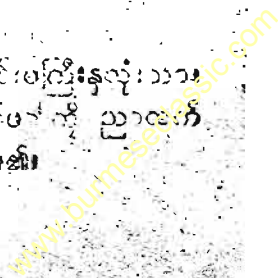
‘သေခင်မယ် နှစ်ကမ္ဘာပေါက် ရှေးစုထဲလူ ဝါးကူခိုး
ပြောနေပါလား၊ နှင့်တကယ် ဝါးနှစ်နေတာမဟုတ်ဘူး ကောင်မ
ရဲ့ မြင့်ကင်နေတာ မြင့်တင်နေတာ သိသား၊ ကံဟာ ခံပြော
နေဦး’

ဝိုး...’

‘အောင်...’

‘ကား...’

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ပင် ကြေးစားခေါင်းမကြီးနှလုံးသား
သခင်မကြီး စီမာလန်းမှာ ရီချမ်း၏ တစ်ဖက်ကို ညာထက်
ဝါးကြမ်းဖြင့် ဝေယမ်းရိုက်ခတ်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ...
လက်ဝါးရိုက်ချက် ထိမှန်သွားရမသာ ရီချမ်းသာ ညည်း
တူးအော်တစ်ရင်း နောက်သို့ လန့်ကျသွားရလေ၏။

ထိုအခိုက် ဇီးကွက်မျက်နှာရှင်နှင့် မျောက်မျက်နှာရှင် တို့
သည် ရီချမ်းကို ရထားအိမ်ပေါ်သို့ တွန်းတင် လိုက်ကြလေ
သည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...
အဖြူရောင် အရိပ်တစ်ရိပ် ထိုအချင်းဖြစ်ပွားရာ နေရာသို့
ဟူးခနဲ ပျံသန်း ရောက်ရှိလခဲလေ၏။

ပြုံး... ထိုအဖြူရောင်လူရိပ်ထံမှ ဇေရောင် အလင်းတန်း
ကြီး တစ်ခု ရီချမ်းအို့ ရထားလုံးအိမ်ပေါ်သို့ အထင်းအဓမ္မ
တွန်းတင်နေကြသော ဇီးကွက်မျက်နှာရှင်နှင့် မျောက်မျက်
နှာရှင်တို့ထံ အချိန်အဟုန်ပြင်းစွာ ကျရောက်လာလေ၏။

- 'ဝိုး...'
- 'ဖောင်း...ဖောင်း'
- 'အူး...'
- 'အား...'
- 'ဟယ်'
- 'ဟင်'

မထင်မှတ်ဘဲ နောက်ဖက်မှ ဝေယမ်း တိုက်ခိုက် လာမှု
ကြောင့် တစ်ဖက်တွင် အခရံဇော ထန်နေကြသော ဇီးကွက်
မျက်နှာရှင်နှင့် မျောက်မျက်နှာရှင်တို့သည် လုံးဝ ဂရုမစိုက်နိုင်

ကြဲတဲ မိမိရေထိမှန်ကြပြီ။ ကျောက်ယံစီကောကာ ရီချမ်းအား
သက်လွတ်ကြရ၍ လမ်းပေါ်သို့ ပြိုလဲကျကျကုန်၏။

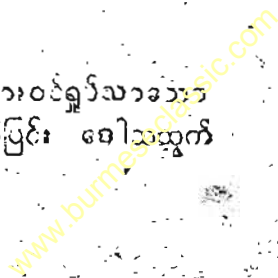
ထိုအခြေအနေကို လှမ်းမြင်တွေ့လိုက် ကြသော ရထား
ဆိန်း မျက်ပြူး၊ ဟိုင်ကျူးနှင့် နှလုံးသားသခင်မကြီးစီမာလန်
တို့ အလွန်အမင်း အံ့အားသင့်ကြစွာဖြင့် အာမေဩတ်ကိုယ်စီ
ပြိုင်တူ ဧရရွတ်မိလိုက်ကြလေသည်။

သည်တောင်...
ရီချမ်းမှာ ဒုက္ခကွင်းရောက်နေရာမှ ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်
အယ်လဒသထံ မည်သူမည်ဝါမှန်းသိလို၍ နောက်လှည့်ကြည့်
လိုက်စဉ်...

'ဟင်...အ...အစ်ကို ဆန်ကျောင်းပါလား'
ဟုတ်ပါသည်။
ထူးကို ဒုက္ခစက်ကွင်းထဲမှ တိုက်ဘိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဒုတိယဗွီ
အယ်တင်လာသူမှာပန်းချီဆရာ သံမဏိစုတ်ထံရှင် ဆန်ကျောင်း
ပင် ဖြစ်လေ၏။

သံမဏိ ဆန်ကျောင်းသည် ရီချမ်းကို အဓမ္မအနိုင်ကျင့်ကြံ
နေကြသော ဇီးကွက်မျက်နှာရှင်နှင့် မျောက်မျက်နှာရှင်တို့ထံ
သံမဏိစုတ်ထံလက်နက်ဖြင့် ခန့်ပျံတိုက်ခိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

ထိုစဉ်...
ရထားထိန်းမျက်ပြူး၊ ဟိုင်ကျူးမှာ ကြားဝင်ရှုပ်သာဘေး
သံမဏိစုတ်ထံရှင် ဆန်ကျောင်းအပေါ် ခံပြင်း ဝေါသထွက်
စွာဖြင့်...

ဟိုဘက်ကလေး မင်းတင်ကြောင့် ဂါဘိုကိစ္စထဲ ဝင်ရှင်ရတာလဲ

ဝေါက်ဂမ်းခေးလေးဟာဖြင့် သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းက ဂတ်ဆတ်ဝသော အပြုံးတစ်ချက် ပြုံးလိုက်ရင်း။

မင်းတို့လုပ်ရပ်မမှန်တော့ ဂါကသက်ပက် ကြည့်မနေနိုင်ဘူးလေ။

ရတနာမျိုး ချစ်ပြောဆိုပိုက်တာဟာ ခေးလေးကြောင့် မျက်ပြုံးဟိုက်ကျူးမှာ ရှူးရှူးရှူးရှူးဖြစ်တာ ရတနာပေါ်မ နေရဘဲ ဆော်ခေးဖြင့် သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းထဲ ခုန်ပျံတိုက်ခိုက် လော့အီး

- ‘ဝမ်း...’
- ‘ဝို...’
- ‘ထန်...’
- ‘ဝို...ဝို...’
- ‘ခွဲပဲ...’
- ‘ဖောင်း...’
- ‘အား...’
- ‘အား...’
- ‘ဘုန်း...’
- ‘သည်စင်...’

မျက်စိလျှင်လွန်းသော သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ အုပ်မိုးထိုက်ခိုက်လေသည်။ ခေးလေးကို ယူ သံမဏိစုတ်တံရှင် လန်လန်မြက် ခုန်ကုန်ယိုထိုက်လေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင်...

ဆန်ကျောင်းမှာ ကိုယ်ခိုန့်လွန်ကုမ္ပဏီလာခေးမျက်ပြုံး နှစ်ကျယ်ထဲ ညှာခြေခုံ နှစ်ဆင့်တန်ချက်ဖြင့် တရဖန် ဝေ့ယမ်း မင်းခိုက်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

ခူးစံ ညှာခြေခုံနှစ်ဆင့်တန်ချက်ထိမုန်သွားရသော ရထား နှိုးမျက်ပြုံးဟိုက်ကျူးမှာ နာကျင်အော်ဟစ်ရင်း လမ်းပေါ် လှင့်စဉ် ကျားထက်သွားလေသည်။ ထိုစဉ်မှာပင်...

ဇီးကွက်မျက်နှာရှင်နှင့် မျောက်မျက်နှာရှင်တို့ နှစ်ဦးသည် ခေးကြောဖြင့် ဆောင်ခေးကိုယ်စီ ထုတ်ကိုင်လိုက်ကြလေသည်။

- ‘ရှက်...’
- ‘ရှို...’
- ‘ခေးကံ...’
- ‘သူ့ကံ နှစ်ဦးသည် ဆန်ကျောင်းထဲဆီသို့ ဂယ်ညာခွဲလျက် ဆောင်ခေးကိုယ်စီ ချမ်းကပ်ဂင်ကြလျက် ပြိုင်ထူခုန်ပျံတိုက်ခိုက် တာကြသည်။
- ‘ယား...ယား’
- ‘ဝမ်း...ဝမ်း’
- ‘ထန်...’
- ‘ထန်...ထန်’
- ‘ထိုအခါ...’

ဆန်ကျောင်းသည် ရန်သူနှစ်ဦးသို့၏ ပြိုင်တူ ခုတ်ပိုင်းတို့
ခိုက်လာသော ဓားမျက်နှစ်ချက်သို့ကို သံမဏိစုတ်တံ အစွန်
ဖျား နှစ်ဖက်တို့ကို ဘယ်ညာနှစ်ဖက်တို့ဖြင့် ဆုတ်ကိုင်ကာ
အပေါ်သို့ ခုခံလိုက်လေသည်။

သို့မို့ကြောင့်...

ရန်သူနှစ်ဦးတို့၏ ဓားချက်နှစ်ချက်တို့မှာ သံမဏိ စုတ်တံ
ပေါ်သို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထိမှန်သွားရလေသည်။

ထိုစဉ်...

ဆန်ကျောင်းမှာ ကန်လွန်ဖြတ်ခုခံထားသော သံမဏိစုတ်
တံကို အတွင်းအားထုတ်သုံး၍ ဘယ်ညာဆွဲထုတ်ကာ နှောင့်
သို့ရန်ဆုတ်လိုက်၏။

‘ကျွ...’

‘ဟင်’

‘ဟာ’

‘ဝို...ဝို’

‘ခုတ်...ခုတ်’

‘အီး...အွန်’

‘ဘုန်း...ဘုန်း’

ထိုအခါ...

ဘယ်ညာ ဆွဲထုတ်လိုက်မှုကြောင့် သံမဏိစုတ်တံမှာ
ပိုင်းခွဲထွက်သွားရသည်။

ထိုစဉ် သူ နောက်ခန်ဆယ် ရှောင်လိုက်မှုကြောင့် ဆေး
ဓားကိုယ်စီတို့ဖြင့် ဖိဘုန်းထားကြသော ဇီးကွက် မျက်နှာ

ပြေးဖောက်မျက်နှာရှင်တို့မှာ ရွှေသို့ ကိုယ်ခိုန်လွန်ကာ ပြိုင်တူ
ခေါင်လိုက်စိုက်ကျလာလေ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင်...

ဆန်ကျောင်းမှာ ဘယ်ညာနှစ်ဖက်တို့တွင် မဆောင်စားနှစ်
ဖက်သဖွယ် ရောက်ရှိနေကြသော သံမဏိစုတ်တံ နှစ်ပိုင်းတို့ဖြင့်
ရန်သူနှစ်ဦးတို့ထံ ဝေ့သမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်၏။
သည်တွင်...

သံမဏိစုတ်တံနှစ်လက်တို့နှင့် တိုက်ခိုက်ချက် ထိမှန်သွားရ
သော ဇီးကွက်မျက်နှာရှင်နှင့် မျက်နှာရှင်တို့ စူးရှ
မျက်နှာစွာ ပြိုင်တူအော်ဟစ်ကြရင်း သမ်းပေါ်သို့ပြုလဲကျကုန်
ပြုလေတေခွသည်။

*

ထိုအခါနိက္ခန်မူ...

နုလုံးသားသခင်မကြီး စီမာလန်က မျက်ပျားဟိုဘျား...
အခြေအလယ်တန်းနှင့် မြင်...
မမြဲကုန်သုတ် ထွက်ချောလေသည်။

သို့သော်...

သွယ် ခြေလှမ်း ဆယ်လှမ်းပင်ပြည့်အောင် မအပြေး ဟိုကိရ...
ချေး

မိမိမျှော်...
ဟန်တားမူကို ခံလိုက်ရသဖြင့် သူမခြေလှမ်းအစိုကို မြို့...
ကြီးတစ်ကောင်ကို ကြုံတွေ့လိုက်ရမည်...
သွားရသေး၏။

'အမယ်လေး'

'ဘာ အမယ်လေးလဲ၊ နုလုံးသားကြေစားခေါင်းမကြီး...
သုဗျားသားပျို ၁၀မိပျိုကို ကိုယ့်အကျိုးရှိဖို့အတွက် ချောက်...
ဟုန်းချတဲ့ မိန်းမယုတ်ကြီး ကဲဟာ'

'ဝို ဝို'

'ပြန်၊ ပြန်'

'ကီး အား'

'ဘုန်း'

ပြောပြောဆိုဆိုနင်းပင် ဟန်တားသွား ချောက်ချောက်...
ချားချားပြစ်နေရတာ နုလုံးသားသခင်မကြီးစီမာလန်၏ပါး...
နှစ်ဖက်တို့ကို တယ်ပြန်ညာပြန် ဝေ့သမ်း ရိုက်ချလိုက်၏။

ထိုသူ၏ အားပါးပါးနှင့် ရိုက်ခတ်မှုကြောင့် နုလုံးသား...
သခင်မကြီးစီမာလန်မှာ နာကျင်စွာထည်းကွားရမ်း လမ်းအင်...
သို့ ခြုံလိုကုသွားရလေသည်။

စင်စစ်အား ထိုသူမှာကား ဘစ်ခြားလူ ဟုတ်ရိုးသား၊...
ဝူကျိုပင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုစဉ်...

ဝူကျိုသည် လမ်းဝင် မကုန်းရုန်းထူးပြေးဟန် ပြုလိုက်သော...
နုလုံးသားသခင်မကြီး စီမာလန်ထံ အမြဲကပ်တင်နှင့်ညာခြေ...
ဖနေရာပြင် ဆောင့်ယှန်လိုက်လေသည်။

'ကဲဟာ မိန်းမယုတ်ကြီး'

'ဝို...'

'ဘုန်း'

'အား'

'ဝုန်း'

ဝူကျို၏ ညာခြေဖန်နောင်ပေါ် ကျက်က နုလုံးသားသခင်မ...
ကြီး စီမာလန်၏ တင်ပဆုံကြီးကို ပြင်းထန်စွာထိခန်းပြီး လမ်း...
ပေါ်သို့ ဝမ်းလျှားထိုး လှဲကျသွားရလေ၏။

ထိုအတောအတွင်း၌...

ဇီးကွက်မျက်နှာရှင်၊ မျောက်မျက်နှာရှင်နှင့် ရထားထိန်း မျက်ပြူး ဟိုင်ကျူးတို့ သံမဏိစုတ်တံချွန် ဆန်ခကျောင်းကို မယဉ် ဝံ့ကြတော့ကဲ ကြောက်လန့်ကာ လမ်းမကြီးအတိုင်း ခြေကုန် သုတ် ထွက်ပြေးသွားကြလေ၏။

သည်ထွင်....

ဆန်ကျောင်းသည် သိမ်ငယ်ညှိုးရော်ခနဲသော မျက်နှာနှင့် ရီချမ်းထံ မျက်မမှောင်ကြိုက်ကြည့်ရှင်၊...

‘ရီချမ်း...အယ်လိုဖြစ်တာလဲ’

စူးစမ်းဟန်ဖြင့် လှမ်းမေးသာတော့ ရီချမ်းမှာ ဆိုနှင့်စွာ ခံစားလာရသဖြင့် လူမမျက်ဝန်းအစုံဘို့ဝယ် မျက်ရည်စများ ရစ်ခဲ အိုင်ထွန်းလာချပြီး ကုန်ယင် လှိုက်လှဲသံဖြင့် သူမ၏ အကြောင်းမလှသည့် ပြစ်ကြောင်းကုန်စင်တို့ကို ရင်ဖွင့်ပြောပြ လိုက်လေ၏။

စကားဆုံးသွားတော့ ဆန်ခကျောင်းနှင့် ဝူကျိုတို့ စိတ် မကောင်းကြဟန်နှင့် သက်ပြင်းကိုယ်စီ ချမ်းလိုက်ကြလေ၏။

ဝူကျိုက သူမထံ ကရုဏာသက်ဖန်ဖြင့်ကြည့်ရှင်၊...

‘အင်း...ငါတို့သာ လိုက်မလာမိခင် ရီချမ်းရဲ့ ခရု၊ခရု ဘဝမှာ မတော့ဝံ့စရာဘဲ’

ဆန်ကျောင်းက ခေါင်းထစ်ချက်ညီဘဲလိုက်တော့...

‘ဟုတ်ပါဏယ်၊ အစ်ကိုတို့လဲ တလုပ်အားလုပ်တာနဲ့ ကိုဝ ဘုရားကြီးဖြူချက်အရ ညီမ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ တေးရိပ်မြှုပ် တေးတော်တော်ကို ရောက်လာကြပြီ၊ ညီမအခြေအနေလဲ အကဲ ဆင်မိကြတာပဲ၊ စာနဲ့ အဲဒီမှာ ညီမအရိပ်အယေဒင် မမြင်တော့ ထောင့် အလုပ်သမားတစ်ဦးကို မေးကြည့်လိုက်တော့ အစ်ကို ညီမရောက်ခင်လေးမှာဘဲ အလုပ်ဖြုတ်ခံရဖို့ တည်းခိုခန်း ငိုနဲ့သွားပြီဆိုတဲ့ သတင်းဆိုးကြားရတာပါပဲ၊ ငါနဲ့အစ်ကိုတို့ ကျေးအကြောင်းမေးမြန်းကြည့် ညီမဆီ လိုက်လာကြရင်း အခုလဲအပြစ်နဲ့ ကြုံတွေ့ရတာပဲ၊ ကဲ...ကဲ...ညီမ အချိန်ယူ ခဲ့တော့ဗျား၊ အစ်ကိုတို့အိမ်သာ လိုက်ခဲပတော့’

ခိုလှုံရာမှ ခုနရသော ရီချမ်းထစ်ထောက် မပြင်းသခင် တောဝှမ်း ခေါင်းလေးထွဲစွာ ဆိတ်လိုက်ရပြီ၊...

‘ဟုတ်ကဲ့ရှင့်’

သည်ခနောက်....

ရီချမ်းတစ်လှောက် ဆန်ကျောင်းတို့၏ ရထားလှိုင်းနှင့်အတူ လိုဖန်မြို့ဘောင်ဘက်ဆီသို့ လိုက်ပါလာခဲ့ရလေ၏။

အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ညဉ့်နက် တစ်ချက်တီးရှိသွားမှ ချဉ်း

ထူထိုသည် ရီချမ်းကို သူတို့၏ အိပ်ခန်းထဲတွင် အိပ်ခေါ်ပြီး သူတို့က အပြင်ထွက်အိပ်ကြလေ၏။

နောက်ကစ်နေ့ မနက်ခင်းသို့ ရောက်သောအခါ နိနက်ခင်း အသားပြေစားသောက်ရန်အတွက် အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်မလာ သေးအည့် ရီချမ်းကိုနှိုးဖို့ ဆန်ကျောင်းမှာ သူ့အိပ်ခန်းထဲ မစို့မရှိ ဝင်ရောက်သင့်ခဲ့လှ၏။

အထဲရောက်သော ခုတင်မေ့ယာပေါ်ဝယ် ဖရိုဖရဲ အိပ် နေဆဲရှိနေသည့် ရီချမ်း၏ အသွယ်တစ်မျိုးကို ပန်းချီဆရာ ဆန် ကျောင်း လှမ်းမြင်တွေ့သိုက်ရလေ၏။

ဟုတ်ပါသည်လေ....

မေ့ယာပေါ်ဝယ် ဆံပင်မျှားပြန်ကျလျက် မျက်နှာတစ် စောင်နှင့် မေ့ယာခုံးလေးအိပ်နေသော ရီချမ်း၏ အပြစ် တင်းစပ်နေသည့် ကပိုကရီအလှကို ဆန်ကျောင်း လှမ်းမြင်တွေ့ ရပြီး မင်သက်မိသွားရလေ၏။

'အား...အိပ်ပျော်နေတဲ့ မိန်းကလေးရဲ့ ကပိုကရီအလှဟာ ငါ့ရှင်လို လှိုက်ရန်စေပါလား။ ဟုတ်ပြီ...အခုအခု သူ့ပုံစံအား ကို ပန်းချီကားချင်ပေပြီ ကော့ကံကြောင်းတဖြန် ဆွဲယူသား ရင် ကောင်းမယ်'

တွေ့တော့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးနောက် ဆန်ကျောင်းမှာ အိပ် ခန်းထဲမှ ခပ်သွက်သွတ် ထွက်လာခဲ့လေ၏။

နေ့စက်ပြီ....

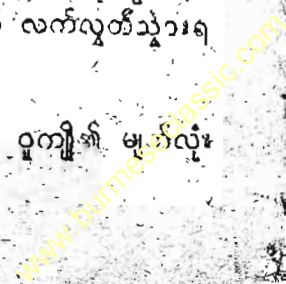
သူ့ပန်းချီခန်းထဲမှ စုတ်တံ ဆေးခွက်နှင့် ပန်းချီကားချပ် တံ သယ်မကား သူမအခန်းထဲ ဝင်မည့်အပြု ဝူကျီက ရွှေက မိတ်ကား ဟန်တားလိုက်ရင်း....

'ဆန်ကျောင်း... ဒီစွယ်တွေ ကော့ကံမလေး အိပ်တဲ့အခန်း ထဲ ယူသွားပြီး တားယုံမိဦးမလို့လဲ'

စပ်စု မေးမြန်းလာသဖြင့် အိပ်ခန်းထဲတွင် အိပ်မောကျ နေဆဲရှိနေကာ ရီချမ်းထစ်ယောက် နှလင်းနိုးသွားလျှင် သူ့ ရရှိ သားထည့် ပန်းချီမြင်ကွင်းတစ်ကွက် လက်လှုပ်ဆုံးရှုံးသွား ရမည်ကို စိုးရိမ်ပူပန်ဟန်နှင့် ဆန်ကျောင်းမှာ ဝူကျီကို စကား တွယ်ကျယ်မပြောရန် သတိပေးစကား ပြောဆိုလိုက်သည့် နား....

'ဟိတ်...စကား ထိုးတိုးပြော၊ ရီချမ်းလေး နိုးသွားရင် ကျုပ်ရရှိထားတဲ့ ပန်းချီခန်းကွက်တစ်ကွက် လက်လှုပ်သွားရ ခဲ့မယ်'

ယင်းဆိုစကား ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ဝူကျီ၏ မျက်လုံး အစုံတို့ ပြူးကျယ်ထွတ်သွားရပြီ....

၁၃၂ ☆ ဝင်းထွန်းအောင်

'ဟာ...မင်း...မင်း... ကောင်မလေးအိပ်နေတဲ့ပုံကို မန်းချီ ဆွဲပေးပါလား။ ဟေ့ ကောင်စာ မမအော်တရော်တွေ'

'ဟာ...ဘာမှ မတော်တရော်မဟုတ်ဘူး။ သူ အပြစ်ကင်းစင်စွာနဲ့ ကပိုတရိုလေး အိပ်နေပုံက အနုပညာသိပ်ဆန်လွန်းနေတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ် ပန်းချီခန်းရုံးကွက်ခမာဖို့ စိတ်ကူးပေါက်မိသွားတယ်။ ခင်ဗျားကို ထက်ခံဖြေရှင်းစကား ပြောနေရတာနဲ့ပဲ ကျုပ်အတွက် အချိန်တွေ တာမတော်နှောင်းသွားရပါပြီ အကယ်'

'အေး...အေးပါ... နဟ...ပန်းချီဆွဲနော်'

ခင်တဲတဲ ကျီစပ် ပြောဆိုလာကြည့် ဆန်ကျောင်းမက အပြုံးရိပ်လှမ်းနေသလို ပေကလပ် မေကလပ် မျက်လုံးနှင့် ဝူကျီထံ မကျေမချမ်းအကြည့်နှင့် စူးစိုက်ကြည့်ရင်း....

'ကျုပ်က ပန်းချီပဲဆွဲလို့ ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ ခင်ဗျား မဟုတ်တာတွေ လျှောက်မခပြုံးနဲ့'

'အေးပါကွာ'

လက်ခွေးကံ....

ဆန်ကျောင်းကစစ်ဖောက် အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားတော့သည်။

ကန္တာရသီလှိုင်းနှင့် ဝေးကွက်စိမ်းမြေ့ရပ် ☆ ၁၃၃

အိပ်ခန်းထဲရောက်တော့ မေ့ယထက်ပတ် ရှိချမ်းစောစေ့က ပုံဆွဲအတိုင်း အနေအထားမမျက် ကပိုကရိုအလှနှင့် အနုပညာကျနေဆဲ ရှိနေလေသည်။

ထိုအခါ....

ပန်းချီဆရာ သံမဏိစုသိတံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ အိပ်ပျော်နေသော ရှိချမ်း၏ ကပိုကရိုအလှကို စုပေးချက်မြန်မြန်နှင့်ပို့ချော ဆွဲလိုက်လေသည်။

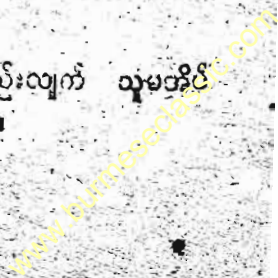
ကွမ်းနှစ်လှည့်ကန် ကြာသောအခါ သံမဏိစုသိတံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ ပန်းပညာဆန်စွာ အိပ်ခမာ ကျေနပ်သည့် ရှိချမ်း၏မျက်နှာတစ်ပိုင်းပုံကို ရေးဆွဲပြီးသွားသေး၏။

နောက်မှ သူ့ဖောက်ကြောင်း အပြည့်အစုံဆွဲထားသော ရှိချမ်း၏မျက်နှာတစ်ပိုင်းပုံကို အချာအလုပ် ပုံဖော်ဆွဲပြုစစ်စစ်လေသည်။

ငြိမ်သက်နှင့်....

သူ့ ပန်းချီ စွမ်းပစ္စည်းများကိုအိမ်းဆည်းလျက် သူမအိပ်ခန်းထဲမှ ခပ်ထုတ်ထုတ်ပြန်သွားခဲ့လေသည်။

နောက်....

လူတံခါးပေါက်တွင်ရပ်လျှက်အသံကျယ်ကျယ်ပြုအော်ကာ
ရီချမ်းကို နှိုးလိုက်သည်မှာ...

'ရီ...ရီချမ်း... ထ...ထ'

သိပ်ကြာကြာမနှိုးလိုက်ရပါချေ။

ရီချမ်းတစ်ယောက် ခုတင်ပေါ်မှဆင်းလာသံကို သံမဏိ
စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းကြားလိုက်ရလေသည်။

သည်တွင်...

သူ့ဆံပင်များ သေသင်စွာဖိသင်ရင်း ရောက်လာသော
ရီချမ်းကို အပြုံးရိပ်နှင့်စကားဆိုလိုက်သည်မှာ...

'ညီမ...နံနက်စာစားမယ်၊ နေဘဝတော်မြင့်တွေ့မယ်'

ပြောတော့ ရီချမ်းမှာ ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်
ပြီ...

'ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့၊ ညီမ မျက်နှာသစ် ရေမိုးချိုးလိုက်ဦး
မယ်'

'ကောင်း...ကောင်းပြီ'

သည်နောက်...

ရီချမ်းသည် မျက်နှာသစ်ရေမိုးချိုးရန်အတွက် နောက်ဖေး
ခန်းဆီသို့ ဝင်ရောက်သွားလေသည်။

ထိုအခါ...

သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းနှင့် ဝူကျီတို့သည် တိမ်ရှေ့
ခန်းရှုစားပွဲစဉ်တွင်ထိုင်ကြလျက် နံနက်ခင်း အဆာပြေစား
သောက်ကြရင်း ရီချမ်းအလာကို စောင့်ဆင်း နေမိကြလေ
သည်။

အတန်ကြာမှ...

အပြုံးရိပ်ဆောင်လျက်ရှိသော ရီချမ်းတစ်ယောက် သူတို့
စားပွဲဆီသို့ ရောက်ရှိလာလေတော့သည်။

ကန္တရသီလ္လာနှင့် ကျောက်ခိမ်မြစ် ဝှပ် ☆ ၁၃၇

ဟုဆိုကာ သူမ လက်ဖက်ရည်ခင်းအိုးကို ကောက်ယူ၍
လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်လုံးတစ်လုံးထဲသို့ အသားအယာ စောင်း
ညှစ်ညှစ်လှိုက်လှိုက်ထည့်သည်။

ဆည်တွင်...

ဝူကျီသည် ကံအကြောင်းမလှရှုရသော ရီချမ်းအတွက်
အိမ်ထဲသက်သောဖြစ်စွာ သက်ပြင်းတင်ချက်ချလိုက်ပြီးမှ...

‘မရီချမ်း၊ ရှေ့ဆက်ခနပို့ ဘယ်လိုအစီအစဉ်ဆွဲမလဲ’

စူးစမ်းဟန်ဖြင့်လှမ်းမေးလိုက်တော့ ရီချမ်းမှာ လက်ဖက်
ညှစ်ချိုတစ်ကျိုက် ခေ့ခေ့ထုတ်လိုက်ပြီးမှ သူမ လက်ဖက်
လက်ဖက်ရည်ခင်းထဲ စားပွဲပိုင်းပေါ်သို့ အသားအယာချွေးဖိုက်
ကာ ထုပြောလေ့ရှိသော ဝူကျီထံထာကြည့်ရောက်ရင်း...

‘ကျွန်မ အလုပ်တစ်ခုထပ်ရွာပြီး ကံလဲနည်းရွယ်ချက် ပန်း
ညှစ်ရောက်ကောင်တွေ ဆက်လျှောက်မယ်လို့ မိတ်ဆုံးဖြတ်
ထားပါ့တယ်၊ ခက်နေတာက...’

‘သေသေအေးအေး သူမထံ၌ ရေထုတ်ခါးပိုက်နိုက်ခံလိုက်ရ
မိလို့ ခေ့ခေ့ ကြားရ၊ သူမက ပြီးကြုံနေသမျှကို သံမဏိ
တံတံရှင် ဆန်ကျောင်းတို့ထံ မွှင်ပြု ရန်ခွင့်ဖြင့် စကား
ပြောထား၊ တစ်ဖန်ပြန်တော့ထပ်မံမိလိုက်နေတာမဟုတ်
ထိုင်း...’

ဝူကျီမှာ တစ်စုံတစ်ခုကို သေးငယ်နက်နက် တွေးတော
ပြီးနောက် မိပြီးမှ သူမထံ၌ ကြုံပေးပြောဆိုကြည့်လိုက်သည်

အခန်း (၇)

ရှေ့ပြေးထွင်းပေါက် ဓဝေဝင်ရော်နှင့် ပဒေဟင်္ဂိ လူ (၁) ယောက်

‘ထိုင် ညီမ’

‘ဟက်ကဲရှင်’

ရီချမ်းထိုသို့ ရိုကျိုးစွာပြောဆိုရင်း ဖိုခနာကန်ဆိုင် စားပွဲ
ထစ်လုံးတွင် ဝင်ရောက်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

‘ဟီ၊ ဘာတုန်းကားနားဟန်ဖြင့် သူမ မတုန်မလှုပ် ဆိုင်ခန
သဖြင့် သံမဏိတံဆန်ကျောင်းက...’

‘ညီမ စားလေ’

‘ဟတ်ကဲ’

'အစ်ကိုကြီး အကြံပေးချင်တာကတော့ ညီမတစ်ယောက်
တည်းနေရင်၊ ဘဝပျက်စီးချက်ကို ရှောင်တန်ကြီးစားနေရ
ဒီလိုအခက်အခဲပြဿနာတွေ ကြုံတွေ့လာရမှာပဲ။ အစ်ကိုကြီး
တို့မှာလဲ ငါ့ညီမဦးလေးမျက်နှာက ရှိနေတော့ ညီမအေး
ညွှတ်လို့ မတွေ့ရုံ့ရာဘဝပျက်ဖို့ကြုံသွားရင် အစ်ကိုကြီးတို့
ဆန်ကျောင်းရဲ့အဖေက မစောင့်ရှောက်ကောင်းလား ဆို
အပြစ်တင်ပြောဆိုနေတော့မယ်'

ထိုစကားကို ဆန်ကျောင်းက ခေါင်းထစ်ချက် ညီ
ထောက်ခံလိုက်တာ...

'ကိုဝူကျီပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်'

ဆက်လက်၍ ဝူကျီပြောဆိုလာပြန်သည်မှာ...

'ဒီတော့ ညီမ ဘယ်လိုမှမသောက်မနဲ့၊ ပုတီးဝန်းကုတ်
မမူနဲ့။ အစ်ကိုတို့နဲ့ မောင်နှမလို အတူနေကြရင်း ညီမရဲ့
ရွယ်ချက်ပန်းတိုင်ရောက်သောင် ဆက်လျှောက်ရင် ပိုပြီး
ကင်းရန်ကင်း အန္တရာယ်ကင်း မအောင်မြင်မယ်လို့ အစ်ကိုကြီး
ထင်တယ်'

သုတို့နှင့်အတူ မောင်ရင်းနှမလိုနေထိုင်ရန်အတွက်ဖိတ်ခေါ်
အကြံပြု ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

သည်တောင်...

ဆန်ကျောင်းက တွေးတောထေးထေးလေးပြစ်တည်နေရာအ
ရီချမ်းထံအကြည့်စူးစိုက်ရောက်ရင်း...

'မရီချမ်း ကိုဝူကျီပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်၊ ညီမဒီအိမ်မှာ
လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေပါ'

ပြောတော့ ရီချမ်းမှာ ဆန်ကျောင်းထံအားတုန်အားနာ
အန်ဖြင့် ပြောဆိုလိုက်သည်မှာ...

'ညီမ အကိုတို့နဲ့အတူနေတော့ တနေကျဉ်းကျပ်မှာပေါ့၊
ညီမအတွက် အလုပ်ပိုရွယ်လာမှာပေါ့'

ယင်းဆီစကားကြောင့် ဝူကျီမှာ အပြုံးထဲယုံပြုံးလိုက်
ရင်း...

'အမယ်လေး၊ အားနာစရာမရှိ အားနာနေပြန်ပြီ၊ ညီမ
ဆက်တော့ အနေမကျဉ်းကျပ်ပါဘူး၊ ချော့တံချေခွက်ကပ်
ထပ်ရုံတဲအစ်ကိုတို့အိမ်ခံစားလေး၊ စိုစွန်းပြပြ ရှိလာရုံစာယ်၊
ဒီတော့ ညီမအနေနဲ့ ဆန်ကျောင်း ပန်းချီဆွဲတဲ့အခါ ပန်းချီ
နယ်ဟန်ပြပေးလိုက်၊ သူ့လုပ်ငန်းအတွက် အကူရတာပေါ့၊
ဒါကလဲ နေ့တိုင်းကြီး မဟုတ်ပါဘူး'

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းက ခေါင်းဆတ်ခနဲ ညိတ်
လိုက်ပြီး။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျန်တဲ့ အားလပ်ချိန်မှာ ညီမဝါသနာ
မရှိတဲ့ အဆိုအကမညာရပ်ကို ဆည်းပူးလေ့လာပါ။ တကယ်
အလုပ်ရရလဲ ဒီကနေပဲ ဆင်းပေါ့'

သုတို့နှစ်ဦးစလုံးတို့က လိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ ဖိတ်ခေါ်လာကြ
အပြင်ရီချမ်းမှာ မနာခက်ဆုံးတော့သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်း
နှင့် နေထိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်မိလေ၏။

ဒါကြောင့်...

ရီချမ်းမှာ မဆူမျှိုရင်းချောပမာ ကူညီ စောင့်ရှောက်ဖော်
သော သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းနှင့် ဝူကျီတို့လိုဖော်မပြု

နိုင်အောင် ကျေးဇူးတင်နစ်နာမှာ အကြံပေးပြီး ခေတ္တကြာ
လိုက်တာ...

‘ညီ...ညီမကို အစ်ကိုတို့ တူညီ စောင်ရွှေကီ မဟာမိတ်
ညီမဝမ်းသာလို့ မဆုံးပါဘူး၊ တတင့်...တတင့်’

မပြောဆိုရင်က ငိုရိုက်သံများနှင့် အဆုံးသတ်သွားသဖြင့်
သံမဏိစုတ်တံရွှင်ဆန်ကျောင်းနှင့် စုကျီတို့ မျက်လုံးများက
ပြုံးတုန်ကြရ၏။

‘ဟာ ညီ...ညီမရီချမ်း ဝမ်းသာစကားလဲ ပြောခဲ့၊ အ
ကြောင်း ငိုရိုက်မနေရတယ်’

တတင့် ကြွတုန်ဖြင့် လမ်းခေးခေးရိုက်လာရုံကျီက အသေ
ပေါက်စွာ ဘာကိုခန့် ခယ်ရမလောက်အောင်

‘ဟာ ဆန်ကျောင်း၊ လူဆိုတဲ့မျိုးကော့ ဝမ်းနည်းလွန်းရင်တ
ရိုက်ကြိုကောင် ငိုကက်သလို ဝမ်းသာလွန်းရင်တ
ငိုကက်သတဲ့မျိုး’

ထိုစကားကြောင့် ရီချမ်းမှာ ရယ်ချင်မိသွားရပြီး မျက်စိ
နှစ်ဖက်တို့တွင် တွယ်ငြိမ်းနေလော့ မျက်ရည်ဖျော့ကို ဘုမ
ဘယ်ညာ ထက်ဝမ်းခဲတို့နှင့် ကပျားကယ် သက်သံမိလိုက်
သည်။

‘ပြီး...သူမ၏ မျက်နှာပေါ်ဝယ် အပြုံး ရိပ်ခလေး ပွင့်ပွာ
သစ်ခေယျာရလေ၏။’

သို့နှင့်...

ရီချမ်းကပ်ယောက် သံမဏိစုတ်တံရွှင် ဆန်ကျောင်း တို့၏
အိမ်ထဲမှာ တစ်ည ဖြစ်ပွားလေ၏။

ရီချမ်းမှာ သံမဏိစုတ်တံရွှင် ဆန်ကျောင်းနှင့် စုကျီတို့ကို
နှိပ်ရင်တစ်ယောက်လုံး ဆက်ဆံကာ လိုဝေငွေသားမရှိအောင်
အားလုံးစွာ ပေးသဖြင့် စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်နေမိ ရလေ
သည်။

တစ်နေ့...

သူတို့သုံးဦး တပြိုင်ညီ ပန်းချီထွက်ဆွဲရန်အတွက် ရထား
ဆုံး တစ်စီးဖြင့် ရွေးရွဲကွက် ကောင်းသော တိုရိုမြစ်ကမ်း
ရေအေးရေပြေလှိုင်းပေါ်က ရွတ်စင်ရက် ခားသောက်
နိုင်သည့် ဦးတည် ထွက်လာခဲ့လေ၏။

သည့်ကနေ့...

လိုမိုးခြုံ ရာသီဥတုမှာ အိုအိုဆိုးဆိုးဆိုး ဖြစ်တည်နေရ
သေးသည်။

ကောင်းကင်ပြင်တစ်ခုလုံး၌ တိမ်ဖြူများ ပျံနှံ့စွာ တည်ငြိမ်
စွာ ပြည့်နှက်နေလေသည်။

သို့မို့ကြောင့်လည်း...

သူရိန်နေမင်းကြီးမှာလည်း ထူထပ်ပျံ့နှံ့ နေသော တိမ်
ပြင်များအောက်ဝယ် ခေါင်းမာဖါ နိုင်အောင် နှစ်မြှုပ်
မျောက်ကွယ်နေရလေသည်။

သူတို့...

တိုရီမြစ်ကမ်းနံဘေးရှိ ခရုပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော် စားသောက်ဆိုင်သို့ ရောက်သောအခါ နံနက် နှာရီခန့်မတိုင် တစ်ဆယ်ချက်တီးအချိန် ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သော်လည်း ရာသီဥတုက အံ့့မှိုင်းပြာရီနေရသဖြင့် နှာရီမောင်း ခုနစ်ချက်တီး အချိန်သာ ရှိသေးသည်ဟု ထင်မှတ်နေရလေ၏။

‘ရေပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော်’

လှိုင်းမြို မိပ်ကမ်း တံတားနှင့် တစ်ခေါ်လောက် ဝေးသည်နေရာတွင် အေးချမ်းလှပစွာ တည်ရှိနေသော နာမည်ကြီး စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင် ဖြစ်လေ၏။

ထို ရေပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော် စားသောက်ဆိုင်က တိုရီမြစ် ရေတိမ်ပိုင်းထဲတွင် စင်ရော်တစ်ကောင် ထောင်ပြန်၍ ပျံ့သန်းနေသကဲ့သို့ ပုံစံမျိုး လက်ရာမြောက်စွာ တည်ဆောက်ထားလေ၏။

ယင်း ရေပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော် အဆောက်အအုံကို ပြုဆွတ်သော ဆေးဖြူများ သုတ်ထား၏။

ပြီး ရေပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော်၏ စားသောက်ဆိုင်အဝင် ဆင်ဝင်အမိုးကို စင်ရော်ခေါင်း ပုံကြီးအား လွှတ်ရာ မြောက်စွာ ဖော်ကျူးထားလေ၏။

နောက် ယင်းစင်ရော်နှုတ်သီး၌ စားသောက်ဆိုင် ဆိုင်တုတ်ကို ချိတ်ဆွဲထားလေ၏။

အဝေးက ကြည့်လျှင်မူ...

တိုရီမြစ်ကမ်း ရေတိမ်ပိုင်း၌ စင်ရော်ကြီးတစ်ကောင်ရှိနား သာလို့ ထင်မှတ်စွာ မြင်တွေ့ရလေ၏။

ထို ရေပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော် စားသောက် ဆိုင်၌ ရောက်စားသောက် အပန်းဖြေရင်း တိုရီမြစ်ကြောင်း၏ ထောင့်အပေါ်က မြစ်ခလု တစ်ဟူ၊ ဟူးနှင့် ရှုမြင်ခံစား နိုင်လေသည်။

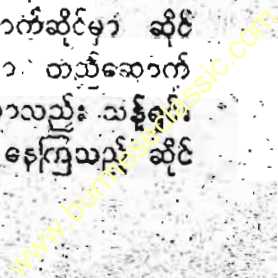
ရေပြာရမည်ဆိုလျှင်...

ယင်း ရေပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော် စားသောက်ဆိုင် တိုရီမြစ်တွင်း၌ စိတ်ကူးစိတ်သန်း ကောင်းစူးဖွင့်လျက် ဖြစ်သော နိုင်ခဲသလို ဆိုင်တွင်း အခင်းကကျင်း မှာလည်း ချိုင်းခော်သပ် လှပသည်။

ပြီး ဧည့်ဝတ်ပြုကြသော စားပွဲထိုးလူငယ်လေးများလည်း ခိုင်ဆံ့ရေး ရှိကျိုး ဖော်ခရွကြ၏။

ဆိုသို့...

ရေပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော်စားသောက်ဆိုင်မှာ ဆိုင်အဆောက်မူ အမျှနှင့်မတူ ထူးခြားစွာ တည်ဆောက် နိုင်သလို ဆိုင်အတွင်းအခင်းကကျင်း မှာလည်း သန့်ရှင်း သပ်လှပမှုရှိသလို တာဝန် ထမ်းဆောင် နေကြသည့် ဆိုင်

ဝန်ထမ်းအားလုံးထံမှ ဆက်ဆံရေးရည်မှန်စွာဖြင့် ဖော်ပြချက်
လေသည်။

ဟိသို...

ပြည့်စုံရုံမက ယင်းရေပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော် စား
သောက်ဆိုင်၏ အစားအသောက်ပိုင်းမှာလည်း လာရောက်
အပမ်းပြုစားသောက်သူတို့၏ အားခံတွင် တစ်ဆက်မခွဲ
နိုင်တော့ဘဲ စွဲမက်သွားအောင်အချက်အပြုတ်အကြွက်အလှေ
လက်ရာကောင်းလွန်းလှစွာရှိလေသည်။

မကြောင် ဂါကြောင်...

လိမ္မော်မြွေတို့ အဖတ်ဖက်က အပြစ်ပြေးရာ မရှိရအောင်
ပြည့်စုံကောင်းမွန်လျက်ရှိသော ရေပြာလှိုင်းပေါ်က ငှက်
ရော်များသောက်ဆိုင်မှာ နာမည်ကျော်ကြား ထွက်ကုန်များ
ရခြင်း ဖြစ်လေတော့သည်။

သူတို့သုံးဦး ရေပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော်စားသောက်
ဆိုင်အတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ စားသောက် အပန်းဖြေသူ
များနှင့် စည်စည်ကားကား ရှိနေလေသည်။

သူတို့သုံးဦး နေရာလွတ် နေရာခကောင်းကို ငြိုငြင်တူ အကြည့်
စေခဲ့ရာ ဖွေးနုခိုက်မှာပင် ပခုံးတစ်ဖက်ပေါ်တွင် အဝတ်စ
င်းတစ်ခု ထင်ထားသော မိုးပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့် စားပွဲထိုး
ညွှန်တစ်ဖယောင်း ဖော်ရွေသည့်အပြုံးကိုဆောင်လျက် မင်း
ထမ်းအတိုင်း 'သူတို့ထံ ခပ်ညွှန်သွက် ရောက်ရှိလာလေ၏။
'အစ်ကို၊ ဟို...ဟို...ဝါးထရုံအကာနားက စားပွဲပိုင်းက
ညွတ်ပါဟယ်'

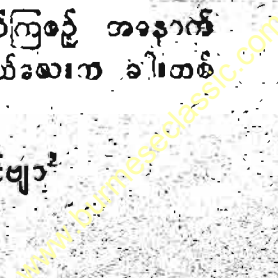
ရည်မှန်ဖော်ရွေစွာ ညွှန်ဆိုသာသဖြင့် သူတို့ အကြည့်
အားလုံးတို့ ဝါးထရုံအကာနားရှိ စားပွဲလွတ် ဖတ်လုံးကို
သူတို့ လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ကြရလေ၏။

သည်နောက်...

သူတို့ ယင်းစားပွဲပိုင်းလွတ်ဆီသို့ ဦးတည် လျှောက်လှမ်း
သွားကြလေ၏။

သူတို့ စားပွဲပိုင်း၌ ပိုင်းပွဲထိုင်မိလိုက်ကြစဉ် အခနာက
ဆက်မှ ကပ်ပါလာသော စားပွဲထိုးလွယ်ခစားက ခါးတစ်
ဖက် ညွတ်လိုက်ရင်း

'အစ်ကို့တို့ ဘာသုံးဆောင်ကြမလဲ ခင်ဗျာ'

လှမ်းခမ်းလာတော့ ဆန်ခဲ ကျွတ်မှာ၊ ဝူကျီနှင့် ရီချမ်း
တို့ထံ အကြည့်တစ်ချက်၊ ခေ့ဝဲလိုက်ရင်းက အကြံပြုစကား
ဆိုလိုက်သည်မှစ၍...

'ဝူကျီနဲ့ ရီချမ်း၊ ကိုယ်တို့ နံနက်စာ တစ်ခါတည်း စား
လိုက်ရမယ် တောင်းလေအေး'

ရီချမ်းက ဆောင်းတည်း တုံ့ပြန်ဖြေလာသည်မှာ...

'အစ်ကို လူအော်ပါ'
သည်တူ...'

ဝူကျီက ချောင်းတစ်ချက်ဟန်လိုက်ရင်း...

'အဟမ်း...ပါ...ခါတော့ ထုံးစံအတိုင်းပဲ'

ထုံးစံအတိုင်းဆိုသော စကား ကြားလိုက်ရသည့်နှင့် ဆ
ကျောင်း ဖျော်ခန်း သင်တန်းပေါက်လိုက်မိပြီး...

'တင်း...ဟင်း...ကျန်အော် သာဘာပေါက်ပါတယ်'

သည်နောက် စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း၏ အကြည့်စေ
ဆင်းနေသော စားပွဲထိုးလူငယ်ထံ ရွှေပြေးဝင်းနောက်ရှိသွား
ရပြီး...

'ဦးလေး၊ အစ်ကိုတို့ကို စောင့်ပိုင်းအစားအစာပြင်ခေး၊
တော့...ရွှေဂစ်နော် တစ်အုံယူခဲ့ပြီး အချိုရည် တစ်ခရာ၊
အဖို့'

'ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို'

တလိုကသူ စားပွဲထိုးလူငယ်မှာ သူတို့ကို ဦးတစ်ချက်ညွှတ်
မိပြီးနောက် ကျောခိုင်းထွက်ခွာသွားလေသည်။

အရှင်ဆုံး...စားပွဲထိုးလူငယ်မှာ ငွေလင်အားတစ်ခပ်ဖြင့်
ငွေခင်ရော်အရက်တစ်အိုး၊ အရက်ခွက်၊ အချိုရည်တစ်ခရာ၊
တောင်ပိုင်း အမြည်ဟင်းလျှော်နှစ်ခွက်တို့ကို သယ်ဆောင်
ကာ ကျောက်စိမ်းမြိုင်သို့...

ပြီး စားပွဲထိုးလူငယ်မှာ ငွေလင်ဘန်းယူပြီး စွယ်ပစ္စည်း
များကို မိုးပြာခရောင်စားပွဲပေါ်တွင် တည့်ခင်းခပ်ပြီးနောက်
တစ်ချက်ညွှတ်ကာ ကျောခိုင်း ထွက်ခွာသွားလေသည်။

သည်တူ...

စုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းသည် ရီချမ်းထံသို့ ဦးခေါင်းလှည့်
မိပြီး...

'က...ညီမက အချိုရည်သောက်၊ အစ်ကိုတို့က အလုပ်
ချန်လေးဝင်သွားရအောင် ခါလေးသောက်ပြီး ရပ် လျှာထည့်
သွားစေမယ့် စောင့်ပိုင်းအစားအစာ စားကြတာပေါ့'

၀၄၈ ☆ ဝင်းဘုန်းအောင်

ပြောစော့ ရီချမ်းမှာ စုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းထံ အပြု
ယုံယုံနှင့် ခေါင်းအသာညီတံပြရင်း....

‘ဟုတ်’

သို့နှင့် သူတို့ လေတုဟူးဟူး တိုက်ခိုက်နေသော တိုရိုမြို့
ကြောအလှကိုကြည့်ရှုကြရင်း အပျော်ယမကော သေခက်သို့
မနကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှာဝင်း....

သူတို့စားပွဲပိုင်းနှင့် မျက်စိစောင်းထိုးခပ်လမ်းလှမ်းရှိ စားပွဲ
စိုင်း၌ တစ်ယေခက်တည်း စားသေခက်နေသော အပြုရောင်
စိတ်စွဲနှင့် အသားဖြူဖြူဆုတ်ဆုတ်ပိန်ပိန်လှတစ်ယောက် စုတ်
တံရှင်ဆန်ကျောင်းထံ မမှီတံလှန် စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။

ထိုယူမှာ အသက်အားဖြင့် သုံးဆယ့်ငါးနှစ် ဝန်းကျင်ခန့်
ရှိမည်ဟုထင်ရသည်။

ပြီး သူ့မျက်နှာ မေးချွန်ချွန်နှင့် မြေဖြူ တစ်ကောင်
မျက်နှာနှင့် တူနေလေသည်။

ထိုသူ၏မျက်နှာပေါ်ဝယ် အံ့ဩရိပ်ထိုစိုင်းထင်လျက် ရှိနေ
လေသည်။

ကိုသူ၏အမည်ကား မြေဖြူ ချူဟိုပင် ဖြစ်လေ၏။

ကန္တာရတိလူးနှင့် ကျောက်စိပ် မြင်းရုပ် ☆ ၁၇၉

မြေဖြူချူဟိုသည် ကျစ်ဆံမြီးနစ်ခွနှင့် မြို့ဆန်ဆန် လှပနေ
သော ရီချမ်းထံ တအံ့တကြဖြစ်စွာ လှမ်းအကဲခတ်ကြည့်ရှုနေ
လေသည်။

‘အင်း...ခလာကကြီးဟာ အတော် ဆန်းကြယ်လွန်းပါ
အား။ ဝက်ကြီးကျောင်းလန်ကို သွားခေါ်ပြသိုက်ရင် သူလဲ
ဆွံ့နိုင်အောင် အံ့အားသင့်သွားမှာ သေချာတယ်။ ခက်နေ
အာက ငါ ဝက်ကြီးကိုသွားခေါ်နေရင် သူတို့စားသောက်
ဆိုင်ကထွက်သွားကြရင် ငါ တယ်ရှာရမန်းမသိ လမ်းစပျောက်
သွားရတော့မယ်။ ဟုတ်တယ်။ ငါ သူတို့အခြေအနေ အသာ
စောင့်ကြည့်နေဦးမုတ်’

ယင်းသို့ မြေဖြူချူဟိုစိတ်ထဲက ရေရွတ် အစီအစဉ်ဆွဲလိုက်
ပြီးမှ အရက်ခွက်ကိုကောက်မရွှိ တစ်ကျိက်တည်းဖြင့်ခွက်ထဲရှိ
အရက်အားလုံးအား ကုန်စင်အောင် မော့စောက် လိုက်ပေး
သည်။

သို့နှင့်....

မြေဖြူချူဟိုတစ်ယောက် သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း
လှုပ်ရှားမှုအခြေအနေကို စောင့်ဆိုင်းရင်း ယမတုာလို့အဖော်

မြို့နေလိုက်သက်သာ ဝင်းရွက်စိမ်းအရက်တစ်အိုးပြောင်သလောက်
ခါသွားရပြီး ခန္ဓာကယ်တစ်အိုး ဆပ်မုာသိုက်ရလေသည်။

ထိုအချိန်တွင်မူ...

စုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းကိုအဖွဲ့ နံနက်စာ စားခေလက်ခြံ
အမှု ပြုစီစဉ်သွားရ၏။

ခါကြောင့်...

သူ့ကို ပန်းချီဆွဲခြင်းလုပ်ငန်းစနစ်အတိုင်း စားခေလက်
ကုန်ကျစရိတ်ကို စားဖွဲ့ထိုးခေါ်၍ ရှင်းလင်းရေးပြီးခနာ
ဓလတဟူးပူးတိုက်ကောင်းဆွဲနေသော ရေပြားလှိုင်းပေါ်
ငွေစင်စေ့စားစားပေးကံဆိုင်ရာ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြ၏။

ပြိုင်ဝန်သိဥတုအခြေအနေမှာ အံ့အံ့မှိုမှို မိုင်းပင်ဆက်တိုက်
စုံနေဆဲ ဝင်း

သုတ္တံ-စားစားစားဆိုင် တံတားရှည်ကြီးကို ဖြတ်သန်းသွား
ကြပြီးနောက် သံပြင်ပေါ်သို့-ဆောက်ရုံလာကြလေသည်။

ပြီး ဆန်ကျောင်းနှင့်မျက်ရွဲကြီးဝူကျီတို့သည် ရေပြားလှိုင်း
ပေါ်က ငွေစင်စေ့စားစားပေးကံဆိုင်ကံနေခက်ခဲသော၍ ရီခဲ

သံပြင်ပေါ်ဝယ် ကပိုကရို ချားစောက်ထိုင်နေသော ဟန်ကို
ဝင်းချီဆွဲမည်ဖြစ်သဖြင့် နောက်ခံ ကကွက် ကကွင်းခနာစကောင်း
ကို အကြည့်ကိုယ်စီနှင့် ကြည့်ကြကာ ရွာဖွဲ့နေကြခြင်း ဖြစ်
သည်။

သည်တင်...

မျက်ရွဲကြီးဝူကျီမှာ ကျောက်ကမ္ဘာစံနှုန်းကို ရွာဖွဲ့ထွေရုံ
လိုက်ပြီ...

ဆန်ကျောင်း ဟိုကျေးရွာကံကမ္ဘာလေးပေါ်မှာ ရီချမ်းကို
ထိုင်ခိုင်းပြီဆိုရင် ပိမကော့ခင်းဘူးလား။ နောက်ခံရေပြားလှိုင်း
ပေါ်က ငွေစင်စေ့စားစားပေးကံဆိုင်ကံနေအထားပုံက စင်စေ့
တစ်ကောင်အနေအထား ဆိုတော့ ပိမကော့ခင်းကယ်လို ဝါယူဆ
ဇယ် ရန်ကျောင်း

ထိုသို့ အကြံပြုပြောဆိုလေသဖြင့် စုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်း
မှာ ကျောက်ကမ္ဘာစံသို့ သွားရောက်ကာ ရေပြားလှိုင်းပေါ်က
ငွေစာရစ် စားစားစားဆိုင် အနေအထားကို လှမ်းအကဲခတ်
ကြည့်ရှုလိုက်လေသည်။

ဝူကျီပြောသလို အခဏာ ကျစွာ ခဟူခြင်းလိုက်ရသဖြင့် စုတ်
တံရှင်ဆန်ကျောင်းမှာ ခေါင်းတစ်ချက်ညီဘိသိုက်ပြီ...

‘ဟုတ်တယ်ဗျို့၊ ဒီပေါ်မှာ ဝူကျီ-ပြာသလို ရီချမ်းကို ဆိုင် နိုင်ပြီး ဟိုရေပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော် အဆောက်အဦနဲ့ နောက်ခံတွဲလိုက်ရင် ယိပ်လှတဲ့ ပန်းချီကားချပ် ကပ်ချပ် ထွက် ပေါ်လာမှာဘဲ၊ ကဲ...ရီချမ်း လာဟေ့’

သုံးသပ်ဝေဖန်ပြောဆိုပြီးနောက် စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း မှာ မလှမ်းမကမ်းရှိ ရီချမ်းကို ကျောက်ကုမ္ပဏီပေါ်တွင် ထိုင် ရှန် ခေါင်းလှည့် ခေါ်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

ရီချမ်းမှာ အပြုံးရိပ်နှင့် ခေါင်းတစ်ချက် တုန်ပြန်ညှိတ် ရင်၊ ကျောက်ကုမ္ပဏီသို့ သွန်စွာ သျှောက်လှမ်း လာလေ သည်။

ထိုအတောအတွင်း၌ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ မြင်းလှည်းယာစဉ် များရပ်ထားရာ အမိုးအကာအောက်ရောက်ရှိနေသော မြေဖြူ ချွဟိုဟိုမှာ ဆန်ကျောင်း၏လှုပ်ရှားမှုအခြေအနေကို လှမ်းအကဲ ဖတ်ကြည့်ရှုနေလေသည်။

‘အော် ယုထိုက ပန်းချီဆွဲဖူးရက်သာကြတာကိုး၊ ဒါဆို ရင် ဆိပ်ကမ်းတံတားစားသောက်ဆိုင် ကစားဝိုင်းမှာရှိနေတဲ့

ဘိကြီးကို သွားခေါ်ပြရင် အချိန်ကောင်းကောင်း မိနိုင် တယ်’

ယင်းသို့ မြေဖြူချွဟိုမှာ စိတ်ထဲက ရေရွတ်ပြောဆိုလိုက် ပြီးနောက် မြင်းညှိကြီးပေါ်သို့ လွှားခနဲခုန်ပျံတက်လိုက်လေ သည်။

ဦး၊ သူ့ဆိပ်ကမ်းဝတ်လမ်းပကြီးအတိုင်းဆိပ်ကမ်းတံတား မှုသို့ ဦးတည်လျက် မြင်းညှိကြီး ကိုစိုင်းနှင့်တွက်စုစသွားလေ သည်။

ထိုအချိန်တွင်မူ....

ဆန်ကျောင်းသည် ကျောက်ကုမ္ပဏီပေါ်တွင် အနုပညာဆန် က ကနွဲကယသိုင်နေသော ရီချမ်းပုံကို ခရပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော်စားသောက်ဆိုင်အား နောက်ခံထား၍ သံမဏိ တံတိုက်လျက် အာရုံစူးစိုက်စွာဖြင့် ဆွဲနေလေသည်။

သို့မို့ကြောင့်....

ယုထို မြေဖြူချွဟိုဘစ်ယောက် အကဲခတ် လှုပ်ရှားသွား သည်ကို မည်သူမျှ မရိပ်စားမိကြပါချေ။

၀၄ ☆ ဆင်းတုနဲ့အသံ

...နွေးတို့ကပ်လုံးကျွတ်ခန့်ကြာသောအခါ မြေဖြူချာ
နှင့်တူ ငလှိုင်ပိုင်မြင်းစီးသမားတစ်ယောက် လိုက်ပါ
ဆေးသည်။

စင်စစ်တော့...

ထိုစင်စစ်ပိုင်မြင်းစီးသမားမှာ မြေဖြူချာဟိုနှင့် ဂိုက်
ဝက်ကြီး ကျောင်းလန်ပင်ဖြစ်ဆေးသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် မြင်းများကို စားသောက်
ယာဉ်ထိန်းခန့်နဲ့ အပ်နှံထားလိုက်သည်။

သူတို့ ဆန်ခဲကျွတ်တို့ ပန်းချီဆွဲသောနေရာ သို့
မသွား ချဉ်းကပ်ရာက ရှလာသေးသည်။

လူတို့ဝံ့က သဲပြင်ပေါ် လမ်းလျှောက်ထွက်ရင်း မက
စမြည် မြေဆီနှော ညှိဟန်။

မလှမ်းမကမ်းခန့်ရာရာကတော့ သူတို့ ဂုပ်နားဒါမှာ
ကြည့်ညှိပမာ မြေလှမ်းကို မြိုင်တူရေတို့ ကြည့်ပြီး မျှော်နှာ
ဆိုင်လုပ်ကာ စကားပြောဆိုကြလေသည်။

ကန္တာရထိလှူနှင့် ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ် ☆ ၁၅

သည်တုန်း...

မြေဖြူချာဟိုတု ဝက်ကြီးကျောင်းလန်ထံ တီးတိုးစကားသံ
နှင့် လှမ်းစကားဆိုလိုက်သည်မှာ...

ဝက်ကြီး ကျောက်ဂမ္မပေါ်မှာထိုင်ပြီးပန်းချီဆွဲခန့်တု
နွေးကလေးဟာ ကယ်သူနဲ့တူလဲ ဆေးသေချာချာ ကြည့်
လိုက်ဖမ်း။

ပြောတော့ ဝက်ကြီး ကျောင်းလန်မှာ အပေါ် လှန်၍
သူယောင်ယောင်ရွှေနှုတ်သော နှာခေါင်းပွဲကြီးဘို သူ့အယ်
ဆက်မဖျားနှင့် တစ်ချက်ပုတ်တစ်လိုက်ရင်း ကျောက်ဂမ္မထိပ်
ပေါ်တွင် သွန်စွာထိုင်ခန့်ခန့်သာ ရီချမ်းထံလှမ်းအကဲစတိကြည့်
နှုတ်လိုက်လေသည်။

ဟင်...ယု...သူနဲ့သိပ်တူလှန်းနေပါလား၊ အဝတ်အစားနဲ့
ဆံပင်ပုံစံပြောင်းလိုက်ရင် ဝါတို့ခေါင်းဆောင်ကြီးရဲ့ ချစ်သူနဲ့
ချစ်စွပ်တူသွားမှာပဲ။

အေး ငါ့လဲသူ့ကို ဟာမတူခြင်းလိုက်ရတော့ တဲအေး
အဲဒါအားလင့်ဘူးရော ဟေ ငါ့ဆိုင်ခိုက်ခိုက်ကကြောင်းခေါင်း

ဆောင်ကြီးဆီ စာပို့ခိုလှုတ်ပိုး အကြောင်းကြားလိုက်ရ
မကေခင်းဘူးလား။

အကြံပြု ပြောဆိုလာ တာ နဂိုကမှ မေးစင်းခန့်ရသေး
မျက်ဝန်းကျဉ်းကျဉ်းကို ဝဲကံကြီးကျောင်းလန် မျက်မှောင်
ဆပ်ကြုတ်လိုက်သောအခါ မျက်ဝန်းတို့ပျောက်ကွယ်သွား
လေတော့သည်။

သူ ထစ်ချက်တေးတော့စဉ်းစားလိုက်ဟန်ပြု... မှ...

'အင်း... မြေဖြူပြောတာ ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် အ
လောလောဆယ် သူတို့ဘယ်မှာနေထိုင်ကြတယ်ဆိုတာ နောက်
က ဆင့်ကဲလိုက်စုံစမ်းကြည့် အရေးကြီးတယ်'

'ဟုတ်တယ်လေ ဒါမှ ငါတို့ဒီကောင်မလေးကိုမျက်ခြေပြုတ်
မသွားမှာပေါ့'

'ဒါဆို သူတို့ပန်းချီဆွဲနေကြတာ တော်ရုံနဲ့ပြီးပြီးမှစမဟုတ်
ဘူး၊ ငါတို့ ခြေပြေးလွှဲပေးပေး က ငွေစင်ခေတ် စားသောက်ဆိုင်
ထဲမှာ ဝင်ခရောက်စားသောက်ကြရင်း သူတို့အပြန် စောင့်ဆိုင်း
ကြရင်ကောင်းမယ်၊ ဘယ်နှယ်လဲ မြေဖြူ'

ပြေတော့ မြေဖြူချူဟိုက ခေါင်းဆတ်ခနဲ ညိတ်လိုက်
မှ...

'သိပ်ကောင်းတဲ့အစီအစဉ်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ငါတော့ သူတို့
အခြေအနေ စောင့်ဆိုင်းအကဲခတ်ရင်း အရက်သောက်လိုက်
အတစ်အားတစ်ဝက်ကျသွားပြီ၊ ငါအရက် မသောက်နိုင်
တော့ဘူး၊ ထစားပဲစားတော့မယ်'

'အေး၊ ငါတော့ လောင်းကစားမက်နေတော့ တာမှမစား
သောက်ရသေးဘူး သိပ်ဆာနေပြီ၊ သွားကြစို့'

'အေး'

သံမဏိစုတ်ထံရှင် ဆန်ကျောင်း၊ ဝူကျိုနှင့် ရီချမ်းကို အိမ်ခွေ
အားပူဝိုင်း၌ ဝိုင်းဖွဲ့ လိုင်ကြဏာ နံနက်ခင်းအစားပြ စား
သောက်နေကြပေသည်။

ထိုစဉ်...
ဝူကျိုက ဆီကိုင်ပြန်မိမိကို စတင်ဖြိုခွဲကာ စကားဆိုလာ
သည်။...

ဆန်ကျောင်းခေ... ဝါကျိုဆီမှာ မီးပိုနေချွန်ပစ္စည်းထု
ထိသောအခါရှိနေပြီ။ ဒီခန္ဓာမင်း ပန်းချီဆွဲထွက်ဦးမှာလား
လှမ်းပေးအားအား...
ထူထပ်စုံကိုင်လျှင် စားသောက်ခန့်သော သံမဏိစုတ်ထံရှင်

အခန်း (၈)

ကျားသစ်နှင့် လူဆန်ကြီးနှစ်ဦး

သည်ကခန္ဓာမင်းခင်း၌ လိုဖိန်မြို့၏ အထက်ဘက်
ပြင်ကန်လှိုမြှား တိမ်မလှူ များဘက်စင်ကာ ရာ သီ ဦး
သာယာကြည်သင်လျက် ရှိနေလေသည်။

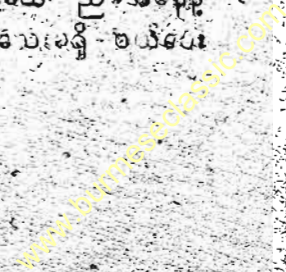
အချိန်အားဖြင့်...
နံနက်နှာရီခမင်း ခုနစ်ချက်တီးကျော်ပြီ။
ရှေ့ရိပ်တန်းဆီမှ ဆူရိန်ခနမင်းကြီးသည်လှည်း အရှေ့
မြင့်တက်လာလေ၏။
ထိုအချိန်တွင်...

...
ထူထပ်စုံကိုင်လျှင် စားသောက်ခန့်သော သံမဏိစုတ်ထံရှင်
ဆန်ကျောင်း၏အကြည့်က ဝူကျိုထံ ရွှေပြောင်း ရောက်ရှိလာ
သည်။...

မီးရှေ့နှားဦးမယ်လျှား ဒီခတား ကျန်တော်ဘုံ ဒီမနက်
အားထွက်ဝယ်ကြတာပေါ့။ ညီမကတော့ အိမ်ပေးပေးပေးပါ။
အားရှိရင် အစ်ကို့ကိုမာလိုက်ပါ အစ်ကို့ကို ပြန်လာမပဲ
အိမ်မှာရောင်းဖို့ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ပန်းချီကားချုပ်တွေ ကြက်ခမ္ဘာ
သန်ရှင်အေးလုပ်ရမယ်

ပြောတာက ရီချမ်းက ဆွက်လက်စွာ ဝင်ရောက် ပြောဆို
သည်နှင့်...

အဲဒီအလုပ် ညီမ လုပ်ထားလိုက်ပါမယ် ညီမအနေနဲ့
အားပေးပေးတာပေါ့နော်။ အစ်ကို လိုအပ်သေးမရှိ စမ်းပေး
အားလုံး ပြည့်စုံပေးပါပြီ
သို့နှင့်...

သူတို့ နံနက်ခင်းအစာပြေ စားသောက်ပြီးသွားကြသော်လည်း အခါ ဆန်ကျောင်းနှင့် ငှက်တို့သည် နေအိမ်မှ ရထားလမ်းတစ်စင်းဖြင့် ဈေးဝယ်ရန်အတွက် မေခင်းနှင့်ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ထိုသို့...

ဆန်ကျောင်းတို့ နေအိမ်မှထွက်ခွာသွားပြီး ရေခန်းအောက်တွင် ကျက်ခန့်အကြာ၌ မေဟော်ဂနီရောင် ပြေးထနေသော ကျွန်းရထားထိုးကြီးတစ်စင်း ခြံပေါ်ထိစေ့ မောင်းနှင် ထိုးဆွဲလိုက်လေသည်။

'ခုပ်...ခုပ်'

'ကျွီ...ကျွီ'

'ဟင်...အစ်ကို ဘာများ မေ့ကျန်ခဲ့ကြလို့ လမ်းတစ်ဝှမ်း တစ်ပြန်လာကြတာနဲ့တူဟယ်'

ခြံပေါက်ဝသို့ ရထားလုံးထိုးဆွဲသံ ကြား လိုက် ရှေ့တွင် အထက်ပါအတိုင်း ရီချမ်း တွေးထင်ရှေ့တိ ပြောဆိုမိလိုက်လေသည်။

ခနောက်တော့...

သူမ နံရံတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ဗန်းချိကားချပ်များကြား ကြိုက်မွှေးနှင့် လိုက်လံ သွတ်နေရာမှ တံခါးပေါက်ဝဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လှမ်းလာခဲ့လေသည်။

သူမ တံခါးပေါက်ခရောက်တော့ ခြံပေါက်မှသာ အရပ်ထောင်ထောင်အမင်းမေခင်း တောင်တင်းသန်မာသော မိန်းမတစ်ဦး ရှေ့ဆောင်လျက် လူသန်ကြီးနှစ်ဦး ဘယ်ညွှာရက်စရာဆင်ရောက်လာကြသည်ကို လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ပြီ။

'အင်း...အစ်ကိုတို့လဲ မပျက်ပါလား၊ ငါ...ငါတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးတဲ့ မျက်နှာစိမ်းတွေပဲ၊ သူ...သူတို့ ဒီအိမ်ကို ဘာလာထုတ်ကြမလိမ့်'

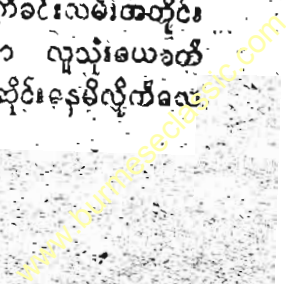
တစ်ခါမှ မမြင်ဖူး၊ မတွေ့ဖူးဘော သူတစ်စုဖြစ်နေသဖြင့် သူမ အံ့ဩတုန်လှုပ်စွာဖြင့် အထက်ပါအတိုင်း ရှေ့တစ်ဖက်လိုက်လေသည်။

'အင်း...အစ်ကိုတို့ကလဲ ဈေးထွက်ဝယ်ကြတော့ တိမ်မှာပဲရှိတာ၊ ဒီမျက်နှာစိမ်းတွေနဲ့ ငါ ထိမိတိုက်ရင်ဆိုင်ရတော့မယ်'

ဟင်...သို့...

သူမ တွေးတောရှေ့သံရင်းက ကျောက်ခင်းလမ်းအတိုင်း ခရီးသင်္ဘောထန်း လျှောက်လှမ်းလာကြသော လူသုံးယောက်တို့ထံသို့ တံခါးပေါက်ဝ၌ ဆီးကြို စောင့်ဆိုင်းနေမိလိုက်လေသည်။

သိပ်မကြာပါစေ့...

ထူပ ရုပ်စောင့်နေရာ လှေကားထစ်ခခြင်သို့ ကျားသစ် ကွန် ကိုယ်ကြပ်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော သန်မာ တောင် တင်မှုရှိနေသည့် မိန်းမတစ်ဦးနှင့် လူသန်ကြီးနှစ်ဦးတို့ ရောက် ရှိလာကြလေသည်။

သည်တင်....

ရီချမ်းမှာ ယောက်ျားထစ်ဦးကဲ့သို့ ထောင်ထောင်မောင်း မောင်း တောင့်တောင့်တင်းတင်းရှိနေရသည့် ကျားထစ်ကွက် ကိုယ်ကြပ်ဝတ်စုံဝတ် မိန်းမထံ အကြည့်စူးစိုက်ရောက်ရင်း....

“ဘာကိစ္စရှိပါသလဲရှင်”

လွမ်းမေးလေတော့....

ရီချမ်းထံ အံ့အားလင့်စွာ စိုက်ကြည့်နေမိသည့် ကျားသစ် ဝတ်စုံဝတ် မိန်းမသန်ကြီးမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား ရပြီး....

“ဪ...ညီမ၊ အစ်မတို့က ကိုဆန်းကျောင်းဆီမှာ ပန်းချီ အားချုပ်တွေ ခရီးကြို ကြိုသလို ဝယ်ယူအားပေးတဲ့ နှုတ်သို့ တွေပါ”

ထိုအဖြေစကား ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ပန်းချီကားချုပ် ဝယ်ယူအားပေးကြမည့် ရပ်ဝေးကုန်သည်များ ဖြစ် နေ ကြ

ကြောင်း သိရှိရပြီး သုမ ပျာပျာသလွဲ ဖော်ဖော်ရွေးရွေး ဖြစ် နေရပြီး....

“ဪ...အပေါ် ကိုကြကပါရှင်”

အပေါ်သို့တက်ရောက်ရန် ထိုလူသုံးဦးတို့ကို လှိုက်လှိုက် နှုတ် ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရလေသည်။

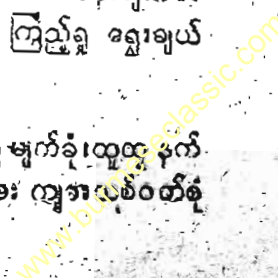
ထိုအခါ...

ကျားသစ်ဝတ်စုံဝတ်မိန်းမနှင့် လူသန်ကြီးနှစ်ဦးတို့ ခေါင်း ကျညိတ်လိုက်ကြပြီး လှေကားထစ်တို့ကို ဖြတ်သန်း ကျော် ကြပြီး အိမ်ပေါ်တက်ရောက်လိုက်ကြလေ၏။

အိမ်ပေါ်ရောက်တော့ ရီချမ်းမှာ နံရံတွင် အစီအရီ ချိတ်ဆွဲ သော ပန်းချီကားချုပ်များထံ လက်ညှိုးထိုး ညွှန်ပြလိုက်

“ညီနံရံပေါ်မှာ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ပန်းချီကားချုပ်တွေဟာ အချမ်းမယ် ပန်းချီ အားချုပ်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ပန်းချီကား ဘန်ဖိုးလဲ စာရေးကပ်ထားပါတယ်။ ကြည့်ရှု ရှေးချယ်

ထိုမျှနှင့် ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်တော့ မျက်ခုံထူထူ နက် နက် တွင်းချိုင့်ချိုင့်နှင့် ပါးရိုးကားကား ကျားသစ်ဝတ်စုံ

၁၆၄ ☆ ဝင်းထွန်းအောင်

ဝတ် မိန်းမက သက်မဝင်သော အပြုံးရှိပုံတစ်ရိပ် လှစ်လှစ်
စား ခေါင်းအသားညိုတိုလိုက်ရင်း....

'ကောင်းပြီ၊ ညီမလို့က်ပြပါဦးလေ'

ဟတူလိုက်လုံပြသရန် တောင်းဆိုလာသဖြင့် ရီချမ်း
တပျာကကား ခေါင်းညှိတ် လိုက်ပြော....

'ထုတ်ကုံး ကျွန်မလိုက်ပြပေးပါမယ်'

ဟုဆိုကာ ဗူးမရွှေကဦးအောင်၍ ပန်းချီကားချပ်
အစီအစဉ်ချိတ်ဆွဲထားသော နံရံဆီညို့တရွှေရွှေ လျှောက်လှေ
သွားလေသည်။

လိုအခါ....

သူမရောက်မီက ကျားသစ်ဝတ်စုံဝတ် မိန်းမနှင့် လူ
ကြီးနှစ်ဦးတို့ ထက်ကြပ်မကုစာလိုက်ပါလာကြလေသည်။

လူတို့ ပန်းချီကားချပ်များ၊ အစီအစဉ်ချိတ်ဆွဲထားသော
နံရံဆီရောက်စတာ ကျားသစ်ဝတ်စုံဝတ်သူမှာ ပန်းချီကား
ချပ်တစ်ချပ်ကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း....

'အဲဒီ ပန်းချီကားချပ်လိုချင်တယ်'

လိုချင်သည့်ပန်းချီကားချပ်ကို လက်ညှိုးထိုး ပြောဆို
သဖြင့် ရီချမ်းလှမ်းကြည့်လိုက်မိရာ....

ကန္တာရီတီထူးနှင့် ကျောက်စိမ်းမြင်းရှပ် ☆ ၁၆၅

'ဟင်....ခရေပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော်နဲ့ ယမင်းပျို ပန်းချီ
ကားပါလား'

ဝင်စစ်စတာ....

ထိုခရေပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော် ပန်းချီကားမှာ ရောင်း
ချေးလည်း ကပ်မထားသလို ရောင်းရန်လည်း မဟုတ်သည့်
ပန်းချီကားချပ်ဖြစ်လေသည်။

ဒါကြောင့် သူမ ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါယမ်းပစ်မိလိုက်
....

'အဲဒီ ခရေပြာလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ရော်နဲ့ယမင်းပျို ပန်းချီ
ကားဟာ ရောင်းဖို့မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ့ရေထုတ်တဲ့ ပန်းချီဝါ
ကားရှင်တွေ ကြည့်ရှုခံစားဖို့ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ အလှပြ ပန်းချီ
ကားတစ်ချပ်ပါ'

သူမ ငြင်းဆိုစကား ပြောဆိုနေစဉ်မှာပင် သူမရောက်သို့
ထိုင်ရှိလာသည့် ခေါင်းတုံးပြောင်ပြောင်နှင့် လူသန်ကြီး
သူမလက်နှစ်ဖက်ကို လှုပ်ခတ်ဖမ်းချုပ်၍ လိမ်ချိုးလိုက်
....

'အာ...ရှင်...ရှင်...ဂွ...ဂွ...'

ထူမ အော်ဟစ်ရုန်းကန်လှသဖြင့် ယင်းလူကြီးမှာ လူ့ဝတ်ဆင်နေရသော ဘယ်လက်ဝါးကြမ်းကြီးနှင့် ထူမပစ်ပစ်ပေါက်ကို ကပျာကယာဖွဲ့အုပ်လိုက်လေ၏။

ထိုစဉ်....

ကျားသစ်ဝတ်စုံနှင့် ကျားသစ်မ နီချူးက သဘောကျရယ်မောလိုက်ရင်း....

'ဟင်း...ဟင်း' နှင့်ရုပ်ရည်က နှင့်တံကြွမှုကိုဖန်တီးလို တာတော့ ဝါ နီချူးလဲ မတတ်နိုင်ဘူး၊ ဟိတ် ဆံဖြူယက္ခ အဲဒီအပြာလှိုင်းပေါ်က ဆိုတဲ့ပန်းချီကားချပ်ကို အမြန် ဖြည့်ယူလိုက်စမ်း။

ယင်းသို့....

ကျားသစ်မနီချူး လှမ်းအမိန့်ပေးလိုက်တာနဲ့ တစ်ခေလုံး ဆံပင်ဆုတ်ဆုတ်ဖြူဖွေးနေသော လူသန်ကြီးဆံဖြူယက္ခ ကြီးတိုင်းမှာ ဆုတ်ခနဲခေါင်းညှိတ်လိုက်ပြီးနောက် နံရံတောင် ချိတ်ဆွဲထားသည့် ရေပြေးလှိုင်းပေါ်က ငွေစင်ခရီး ယမင်လျှို ဆိုသော ပန်းချီကားချပ်ကို ဖြုတ်ယူလိုက်သည်။

သည်နောက်....

ကျားသစ်မ နီချူးတို့သည် ရီချမ်းကို ဖမ်းချုပ်၍ ခြံဝင်ပေါက်တွင်ထိုးဆိုက်ထားသော မှတ်တမ်းရထားလုံးပေါ်သို့ တင်လိုက်ကြလေသည်။

ရထားလုံးတံတွင်း ထုတ်သည်နှင့် ကျားသစ်မနီချူးမှာ ရုန်းကန်နေသော ရီချမ်းကို လတ်လိမ်ချိုးလိုက်လေ၏။

ထိုစဉ်....

ခေါင်းတုံးယက္ခကြီးတို့ကျွင်းသည် ရထားမောင်းနှင်သော နေရာဆီသို့ အလျင်အမြန်တက်ရောက်သွားလေ၏။

သည်တိုင်....

ဆံဖြူယက္ခကြီးတိုင်းမှာ ရထားလုံးနောက်ပိုင်း ခြေရပ်ခုံတွင် သွားရောက်နေရာယူ ရပ်လိုက်လေသည်။

'ဝှပ်...ခွပ်'

'ဟီး...ဟီး'

'ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်'

ထိုအခိုက်...

ရထားထိန်း ခေါင်းတုံး ယက္ခကြီးမှာ နှစ်တံရှည်ကြီးကို မြှောက်ပင့်၍ ကလေးသော မြင်းညိုကြီးနှစ်ကောင်၏ ကျောအထိ သီးခပ်ပေးသွင်း အားပါပါလွှဲရိုက်ချလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ...

နှစ်တံ ရိုက်ချက်ကြောင့် နာနာကျင်ကျင် ဖြစ်သွားကြရသော မြင်းညိုကြီး နှစ်ကောင်မှာ တဟီးဟီးမြည်တုန်ရင်း လမ်းအတိုင်း ရုန်းစိုင်းနှင်၍ ထွက်ခွာသွားကြ လေတော့သည်။

မြင်းညိုကြီးနှစ်ကောင်ကထားသော မဒဟန်ဂနီခရောင်ပြာရောင်ရထားလုံးကြီးမှာ လမ်းပကြီးအတိုင်း ရုန်းစိုင်း နှင်ကာရာမှ မြို့လယ်ထက်သို့ ဦးလှည့်မောင်းနှင်လိုက်လေတော့သည်။

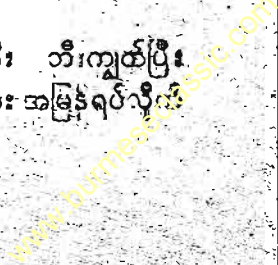
ရထားထိန်း ခေါင်းတုံးယက္ခကြီးတုံကျိုင်းသည် မြို့လယ်သို့ ရောက်အမြန်နောက်လိုသည်ကတစ်ကြောင်း၊ ပြီး ထိုဖြစ်လမ်းအနိမ့်အမြင့်မညီညာမှုကြောင့် လူသွားလူလာ နည်းပါးသောကြောင့် လူသွားလူလာ ရှမ်းလင်းနေသည်က တစ်ကြောင်း -

ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင်းများကြောင့် ပြတ်လမ်းခြင်းကို ရွေးချယ်မိလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

သို့ရာတွင်...

ခေါင်းတုံးယက္ခကြီး တုံကျိုင်းရွေးချယ်လိုက်သည် အဓွမ့အောင်းမဟုတ်ဘဲ အရွေးမှားနေသည်ကို သူတို့ ကျွန်းရထားကြီး အနုနု ခြင်ထိပ်ပေါ်မှ ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း ဆင်းတက်တော့မှ သိရှိလိုက်ရလေသည်။

'တင်... ရှေ့... ရှေ့မှာ ရထားလုံးတစ်စီး ဘီးကျွတ်ပြီး ခြင်ထိပ်ဆီ နေပါလား၊ ခုကွပ်ပါပဲ ရထားအမြန်ရပ်လိုက်ပါဟူ၍'

ထိုသို့ရထားထိန်းခေါင်းတို့ယက္ခကြီး၊ ဓနုကျိုင်း၊ တအံ့တအံ့
ရေရွတ်ပြီ၊ မြင်းညိုကြီးနှစ်ကောင်ကို ပြိုင်ထူဇတ်ကြီးသပ်
ဆိုင်၊ လိုက်ရလေသည်။

‘ဟီး...ဟီး’

‘ကျွ...ကျွ...’

‘ဝုန်း...’

‘ဝုန်း’

‘အမယ်လေး’

ရုတ်တရက် မအောင်နီရောင်ပြေး ရထားလုံးကြီးကို
ကြီးသပ် ရပ်ဆိုင်းလိုက်ရမှုကြောင့် ရထားလုံးအိမ်အတွင်း
ဝယ် လိုက်ပါလာကြသည့် ကျားသစ်မ နီချူးနှင့် ရီချမ်း
ခလောက်ဆန်ကာ ရထားလုံးနံရံနှင့် ပြေးဆောင်မိကြလေ
သည်။

သည်တောင်...

ကျားသစ်မ နီချူးမှ လက်လွတ်သွားရသော ရီချမ်း
လက်နှစ်ဖက်တို့ကို တဇ္ဈာန်ကယာ ဖမ်းချုပ် ခြိတ်လိုက်လေသည်။

‘အား...ကယ်...ထယ်’

‘ဝို...’

‘ပြောင်း...’

‘အား...’

လက်ချိုးလိမ်ခံလိုက်ရသော်လည်း သူမဝါးစပ်ပေါက်လွတ်
ထပ်နေသဖြင့် ရီချမ်း အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းလိုက်မိလေ
သည်။

သို့ရာတွင် ကျားသစ်မနီချူး၏ ပြင်းထန်လှနန်းသော တယ်
ထက်ဝါးတစ်ချက်က ရီချမ်း၏ပါးပြင်တစ်ဖက်ပေါ်သို့ အရှိန်
အဟုန်ပြင်းစွာ ကျရောက်သွားရလေသည်။

ဒါကြောင့်...

ရီချမ်းမှာ နာကျင်စွာအော်ဟစ်ရင်း ရထားလုံး ကြမ်းပြင်
သို့ လှင့်စဉ်ကုသုခွာရလေသည်။

ပြီး ကျားသစ်မ နီချူးမှာ ရီချမ်းထပ်မံ မအောင်နိုင်အောင်
သူမ၏တယ်လက်ဝါးဖြင့် ရီချမ်း၏ပါးစပ်ပေါက်ကို တင်းကျပ်
စွာ ဖိပိတ်ထားလိုက်သည်။

ထိုအတောအတွင်း၌ ရထားလုံး နောက်ဖက်တွင် ရပ်နေ
သော ဆံပင်ဖြူယက္ခကြီးထုံစိုင်းမှာ ဟန့်တားပိတ်ဆို့နေသည့်
ရထားလုံးဆီ မကျေမချမ်းမျက်နှာနှင့် အလျင်အမြန် ရောက်ရှိ
သွားလေသည်။

လှည်းတီးကျွတ်နေသည်ကို ပြန်ထပ်ဆင့်ကြသော လူနှစ်
ဦးထံသို့ ဆံပင်ဖြူယက္ကကြီးတုံစိုင်းက လေသံ မာကြောကြော
နှင့် လှမ်းပြောလိုက်သည်မှာ...

'ဟိတ်...ငါတို့ အရေးတကြီးကိစ္စနဲ့ သူ့ဒုံးစရာရှိတယ်၊ မင်း
တို့လှည်းတီးထပ်ပြီးတဲ့အထိ အကြာကြီးရပ်မစောင့်နုနီင်ဘူး။
ငါတို့လှည်းသွားနိုင်အောင် လမ်းတစ်ဖက်ကို အရင်ရှေ့ပေး
စမ်း'

အမိန့်ဩဇာသံပါပေါ့ ခိုင်းစေပြောသဖြင့်...

ဈေးဝယ်အပြန် လှည်းတီးကျွတ်သွားရ၍ စိတ်ထဲမကျေ
မနပ်ဖြစ်နေသည့် ပိုးထည်အဖြူရောင်ဝတ်စုံနှင့် လူလတ်ပိုင်းက
ထိုင်ရာမှထရပ်လိုက်ပြီး မျက်နှာကြော့တင်းမာလွန်းနေသော
ဆံပင်ဖြူယက္ကကြီးတုံစိုင်းထံ ထိမဆင်စွာ စိုက်ကြည့်ရင်း...

'ဟေ့လျှား ကျုပ်တို့ဘလဲ ကျုပ်တို့ခရီးကို ခင်ဗျားတို့လိုက်
အမြန်အားတက်ပြီး ရောက်ချင်ကြတဲ့ လူတွေဘဲ၊ ခင်ဗျားတို့
ကောင်းကို လှည့်ပြောလာရင် ကျုပ်တို့ လူကားနဲ့ပိုင်းရှေ့ရင်
ရပါတယ်၊ အခု ခင်ဗျားပြောပုံကြီးက သိပ် ရင့်သီးလွန်း
တယ်'

ထိုအခိုက်မှာပင်...

'ဟူး'
'ခုတ်'

သူတို့အနားသို့ အတုံးယက္ကကြီး တုံကျိုင်းရောက်လာရပြီး
အခြေအတင်ဖြစ်နေကြသည်ကို ရိပ်စားမိလိုက်ရသဖြင့် အပြား
နိပ်ဆေးခင်လိုက်ရင်း...

'ဟိတ်ကောင် တုံစိုင်း၊ ဒီညီလေးပြောတာ ဟုတ်တာပေါ့၊
ကောင်းကို ပြောပြလည်လည်ပြောရင်ရသားနဲ့၊ ကဲ...ကဲ...အစ်
ကိုတို့နှစ်ယောက်အားနဲ့ ညီလေးတို့လှည်းကို လမ်းနဲ့အေး ကူ
ရွှေ့ရင် ဖြစ်လယ်တော့မလား'

ထိုသို့ လိမ္မော်ပန်းနှင့်စွာ ချိုချိုသောသော ပြောဆိုလာသော
အတုံးယက္ကတုံကျိုင်းကောင်းကြောင့် ပိုးထည်ဖြူဝတ်စုံနှင့်ညစ်
နက်ပြောင့် လူလတ်ပိုင်းမှာ ကျော့စွမ်းသွားရပြီး...

'အေးဗျား၊ နောင်ကြီးတို့ ပြောပြလည်လည်ပြောရင် ကျွန်
တော်တို့က လူမှုရေးရိုင်းစိုင်းတဲ့လူတွေမှ မဟုတ်ဘူး၊ ကဲ...ကဲ
နိမ်းရှေ့ လိုက်ကြရအောင်'

'အေး...အေး ကျေးဇူးတဲ ညီလေး'
သည်နေခက် ယက္ကကြီးနှစ်ယောက်နှင့် ပိုးထည်ဖြူ ဝတ်စုံ
ဝတ် သူတို့ဖက်တနှစ်ယောက်တို့ ငွှားပေါင်းတစ် လမ်းကန်လန်
ဖြတ်ပိတ်ဆို နေသော ရထားလုံးကို လမ်းကြောခန့်အားသို့ရှေ့
ထိုးကြလေသည်။

ထိုအခါအတွင်း၌ ကျားလစ်ဖ နီချူး ဖမ်းချုပ်ခြင်း ခံရ
သော ရိပ်စားမှာ ပြုတင်းပေါက်မတစ်ဆင့်ရထားလုံးကို လှမ်း
မြင်တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် အားတက်သွားရပြီး...

'ဟင် ဒီ...ဒီရထားလုံးဟာ အစ်ကို ရထားလုံးတဲ၊ ဒါ...
ဒါဆို အစ်ကိုဆန်ကျောင်းတို့ ကြော့အောင် ငါအော်လိုက်

မယ်၊ ခက်ထာက ခီးကောင်မကြီးက ငါ့ပါးစပ်ကို အတင်း
ပိတ်ထားတော့ အခက်ပဲ၊ ဒုက္ခပဲ

ဇာတ်ပါသည်။

လှည်းဘီးကျွတ်ကာ ရထားလုံးကြီး ချွာလည်လည်သွား
ရပြီ။ ကုန်းအဆင်း ကန့်လန့်ဖြတ် လမ်းပိတ်မိ သွားရသော
ရထားလုံးမှာ ရီချမ်း၊ ရေရွတ် ပြောဆိုလိုက်သလို သံမဏိ
စုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်း၏ ရထားလုံးပင် ဖြစ်၏။

ပြောရမည်ဆိုလျှင်....

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းနှင့် ဝူကျီတို့သည် အိမ်တွင်
တစ်ယောက်တည်းထားခဲ့ရသော ရီချမ်းကို စိတ်မချနိုင်သဖြင့်
ဈေးထဲ၌ အရေးတကြီး မရှိမဖြစ်သည့် အိမ်သုံး ပစ္စည်းနှင့်
ဟင်းချက်စရာများကို ကယျာကယာ ဝယ်ယူပြီး ပြန်လာ
လေ၏။

အိမ်ပြန်လောက်ချင်လိုသောခင်္ဇောနှင့် လမ်းကောင်းလမ်းရိုး
ထဲ ပြန်မလာဘဲ ပြတ်လမ်းကို အသုံးပြုပြန်လာခါမှ ကံဆိုး
ချင်၍လော့ ကံကောင်းချင်၍မလာမသိ ရထားဘီး ထစ်ဖက်
ကျွတ်ထွက်ကာ ချာလည်ပြီး ရထားလုံးမှာ တန့်လန့်ဖြတ်
အနေအထားဖြင့် ပိတ်ဆို သွားရလေ၏။

သို့နှင့်....

သွတို့နှစ်ယောက် ကျွတ်ထွက်နေသော လှည်းဘီးကို ပြန်
လည်တပ်ဆင်နေချိန်မှာပင် ယက္ခကြီးတို့မဟော်ဂနီရောင်ရထား၊
ဆိုးနှင့် တန်းဘီးခနဲမိခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုမဟော်ဂနီရောင်ပြေး ကျွန်းရထားလုံးကြီး အတွင်း၌
တစ်ယောက်ကို ဖမ်းချုပ် ခေါ်ဆောင် လာသည်ကို
သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းနှင့်ဝူကျီတို့ လုံးဝမသိ
ကြပါချေ။

သို့ဖြင့်....

တိုင်းဝန်း ရွှေ့လိုက်မှုကြောင့် သံမဏိ စုတ်တံရှင် ဆန်
ကျောင်းတို့၏ ရထားလုံးမှာ လမ်းပိတ်ဆို မှုမှ လွတ်မြောက်
လေ၏။

ဆိုအခါ...

ဆပ်ပင်ဖြူကွဲကြီး တုံ့စိုင်းနှင့် ကတိုးယက္ခကြီး တုံ့ကျိုင်းတို့
တစ်နီ ရထားလုံးဆီသို့ အလျင်အမြန်ရှေ့လျား ရောက်၍
ကြလေ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင်....

ဖမ်းချုပ်ခံထားရသော ရီချမ်းသည် သူမ၏ပါးစပ်ကို ပိတ်
ထားသော ကျားသစ်မ နီချူး၏ ဘယ်လက်ဝါးပြင်ကို
ဆီမထင် ဝုံခဲကိုက်လိုက်လေ၏။

အား.... ကြည့်စမ်းကေစင်မစုတ် ငါ့ကိုကိုက်တယ်၊ ကြည့်

ညည်းတူး၊ ရေရွတ်ရင်း နှာကျင်မှုကြောင့် ဆိုထား
ကျားသစ်မ နီချူး၏ ဘယ်လက်ဝါး လွတ်ထွက်သွား
လေ၏။

ဆိုစဉ်....

၁၇၆ ☆ ဝင်းတုန်းထောင့်

အခွင့်အရေး ရရှိသွားသော ရီချမ်းမှာ ပြတင်းပေါက်ထစ်ဆင့် သုံးဖက်စွတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်း ကြားအောင်ခပ်ကျကျယ် အော်ဟစ်လိုက်သည်မှခွဲ...

'ဆစ်ကိုဇေ...ညီမ ရီချမ်းကို...'

'ဝို...'

'ဖြောင်း'

'အေး...'

'တုန်း...'

သွမကြာကြာ ခေါ်ခွင့် မရလိုက်ပါချေ။

ကျားဆစ်မ နီချူး၏ ဘုတ်သန် လတ်ဝါး ရိုက်ချက် ရီချမ်း၏ ဝါးပြင်တစ်ဖက်ပေါ်သို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ကျရာ သွားမှုခကြောင့် စူးရှနာကျင်စွာ အော်ဟစ်ရင်း ရထားကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လွင့်စဉ်ကျရောက်သွားနေလေတော့၏။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၉)

ဆံဖြူယက္ခကြီးနှင့်ခေါင်းတုံးယက္ခကြီး

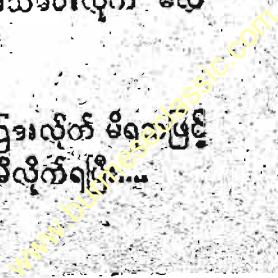
'ဟင် ကို...ကိုဂူကျီ ခါ...ခါ-ရီချမ်းရဲ့ အော်ဟစ်အကူအညီ ဖောင်တဲ အသံပဲ'

ရုတ်တရက်....

ရီချမ်း၏ အော်ဟစ်သံကို လှမ်းကြားလိုက်ရသဖြင့်အံ့အားမရှိသွားသဖြင့် အနီးရှိဂူကျီသို့ လှမ်း အသိပေးလိုက် လေသည်။

သည်တူင်....

ဂူကျီမှာ ရီချမ်း၏ အော်ဟစ်သံကို ကြားလိုက် မိရသဖြင့် အိပ်ပျော်နေဟန်နှင့် ခေါင်းဆံထဲခနဲ ညီဟိုမိလိုက်ရပြီ....

'အေး...ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်ဆန်ကျောင်း'

ခါကြောင့်...

ထူထို နှစ်ယောက်စုန်းစိုင်း မေခင်းနှင်လာမသော မဟေ
ဂနီ ကျွန်းလှထားလုံးထံ အကြည့်ပြိုင်တူ ရောက်မိသွားပြ
သည်အခါ...

'ဟင် ခု...ရထားအိမ်ထဲမှာ ရီ...ရီချမ်းပါပျံသွားပြ'

'အေး...အေး ဟုတ်တယ်၊ တဖြန့်လို့ကိုမ'

ထူထို မြိုင်တူ လှမ်းအကြည့်နှင့် ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ လှဲကျ
ရသော ရီချမ်းထံ တလှေကို လှမ်းမြင်တွေ့ သွားရခြင်းဖြစ်
သည်။

ထိုအခိုက်...

သံဇော်စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းသည် နီးစပ်သူကျောင်း
နှစ်လုံးကို ဖျတ်ခနဲ ကေခက်ယူ၍ ရထားကြီးဘား ခုန်း
မောင်းနှင် သွားသော ရထားထိန်း ခေါင်းတုံး ယက္ခ
တိုကျိုင်းထံ လက်ထံမှ ခဲနှစ်လုံးတို့ဖြင့် လက်နက်ပုန်းသ
ပစ်ခင်းတိုက်ခိုက်လိုက်လေ၏။

'ဝိုး...ဝိုး'

'ဓုတ်...ပုန်း'

'ပုန်း'

'ဟာ...'

ပစ်ခတ်လိုက်သော သံဇော်စုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်း၏ ခဲလုံး
နှစ်လုံးတို့ မှာပြောင်သလင်းခါအောင် တိုးထားသော ခေါင်း
တုံးယက္ခကြီး ထုံကျိုင်း၏ နောက်ခေ့မိုင်းနှင့် ကျောပြင်ဆီသို့
မီးရေ ထိမှန်သွားရလေ၏။

ခါကြောင့်...

ခေါင်းတုံးယက္ခကြီး ထုံကျိုင်းမှာ ညည်းသွားသော ဟစ်ရင်၊
ထေး မောင်းနှင်သော ဒေရာမှ လမ်းနှစ်ဘေး ချောက်ဘက်ဆီ
သို့ လှင့်စဉ် ကျရောက်သွားခဲ့လေသည်။

ထိုအခါ...

ထိန်းကွပ် မေခင်းနှင့်ထူမဲ့ သွားရသော မြင်းညှိနှစ်စုံကောင်
တို့မှာ လမ်းအတိုင်း ဆတ်လက်ပြေးလွှားနေကြလေသည်။

သည်တောင်...

ခေါင်းတုံးယက္ခကြီး ထုံကျိုင်းတစ်ယောက် ရထားလုံးမှ
လှင့်စဉ် ကျရောက်သွားသည်ကို လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရသော
ဆံဖြူယက္ခကြီး တိုကျိုင်းမှာ တံဆိပ်ကြေးရရွတ်ပြီး ရထားအဖွဲ့
ပေါ်သို့ ကုန်တယ်တက်လိုက်လေ၏။

ပြီးလျှင်...

လူ ရထားအမျိုးပေါ်ကို ဖြတ်သန်းပြီး ရထားမောင်းနှင်
သည့်နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားရပြီး မြင်းဇက်ကြီးတို့ကို တောခက်
ကိုင်လိုက်လေ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင်...

‘ဟူး...’

‘ဘုန်း’

ကုန်းမြင့်တောက်ခြေသို့ ရောက်ရှိသွားသော မဟော်ဝန်
ကျွန်းရထားလမ်းကြီးအမျိုးပေါ်သို့ အဖြူရောင် လူရိပ်တစ်ရိပ်
ချိန်ကိုက်မိစွာ ကုန်းမြင့်ပေါ်မှ ပျံသန်း ကျရောက်လာလေ
သည်။

စင်စစ်တော့...

ယင်းအဖြူရောင်လူရိပ်မှာ တခြားသူဟုတ်ရိုးလား၊ သံခက်
စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

သည်တူင်...

ဆန်ကျောင်းသည် ရထားမောင်းနှင်နေသော ဆံဖြူယက္ခ
ကြီး တို့စိုင်းဆီသို့ ရွှေ့လျား ခရောက်ရှိသွားသည်။

ထိုစဉ်...

ရထားအမျိုးပေါ်သို့ ရန်သူရောက်ရှိသွားကြောင်း ထင်ထင်
ပေါ်ပေါ် သိရှိလိုက်ရသော ဆံဖြူယက္ခကြီး ထိုစိုင်းမှာ နှင်တံ

နှည်ဖြင့် အနားသို့ ချဉ်းကပ်ခရောက်ရှိသော သည့် ဆန်ကျောင်း
ဆီ ခနောက်လှည့်ကာ ရွှေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်လေ၏။

‘ဝိုး...’

‘ဝစ်...’

‘ထန်’

‘ချလန်’

သည်တူင်...

ဆန်ကျောင်းမှာ ဝေ့ယမ်း တိုက်ခိုက်လာသော ဆံဖြူ
ယက္ခကြီး တို့စိုင်း၏ နှင်တံရိုက်ချက်ကို သူ သမဏိစုတ်တံဖြင့်
သွက်သတ်လျှင်မြန်စွာ ခုခံလိုက်၏။

ပြီးလျှင်...

သူ ညာခြေခုံဖြင့် ဆံဖြူယက္ခကြီး တို့စိုင်း၏ မျက်နှာဆီသို့
ကော်ခိုင်းသဏ္ဍာန် ဝေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

‘ဝိုး...’

‘ဖောင်း...’

‘ဒူး...’

မြင်းဇက်ကြီးကို တစ်ဖက်ထိန်းကိုင်ထားရသော ဆံဖြူ
ယက္ခကြီး တို့စိုင်းမှာ တရစပ် တိုက်ခိုက်လာသည့် ဆန်ကျောင်း
ညာခြေခုံတိုက်ခိုက်ချက်ကို လုံးဝ ကန့်ကွက်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ
မျက်နှာဆီသို့ မြင်းပြင်းထန်ထန် ထိနှိပ်သွားရလေ၏။

၁၀၂ ☆ ဝင်းသန်းအောင်

ခါကြောင့်...

ဆဖြူယက္ကကြီး တုံစိုင်းမှာ စူးဝါးစွာ အော် တစ် ရပ် ရထား၊ မမှောင်နှင့်သည့်နေရာမှ လွင့်စဉ် ကျရောက်သွားရလေသည်။

ထိုထခါ...

ဆန်ကျောင်းမှာ ရထားမောင်းနှင့်သော ဓနရာသီ ခုန့်ဆင် လိုတ်ပြီ၊ မြင်းဇက်ကြီးကို ဆောင်ဆွဲကာ ရပ်ဆိုင်းလိုက် လေသည်။

'ဟီး...ဟီး'

'ကျွီး...ကျွီး'

ထိုထခိုက်မှာပင်...

'စိုး'

'ခွပ်'

'ဘား'

'ထွန်း'

ထိုနေ့ကျောက်ကျောက်မှ သုံးခဲချောင်းဆက်တုတ်ဖြင့် မှ မထင် တိုက်ခိုက်လေမူကြောင့် ဘစ်ဘစ်ဆီသို့ ကာရံစူးစို နောက်ခနရသော ဆန်ကျောင်း၊ လုံးဝ ခုခန့်ခြင်းမရှိဘဲ ကျင့် အော်ဟစ်သံနှင့်အတူ ရထားမောင်းနှင့်သော ဓနရာ လမ်းနဲ့ဘေးသို့ လွင့်စဉ် ကျရောက်သွားရလေ၏။

ကန္တာရဘီလူးနှင့် ကျောက်စိမ်းမြင်းခွပ် ☆ ၁၀၃

စင်စစ်...

ဆန်ကျောင်းကို နောက်ဘက်မှ ပိုက်ပိုင်နိုင်နိုင် သုံးခဲချောင်း ဆက်တုတ်ဖြင့် ဗဝယမ်းတိုက်ခိုက်သုမှာ စာခြားသူ မဟုတ်ပါ ချေ၊ ကျားသစ်မ နီချူးဝင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုသို့...

ထူးခြားအနုမဟန်မှန်း ရိပ်စားခိုလိုက်ရသော ကျားသစ်မ နီချူးမှာ မလော့ဂနီးဆိုင်ပြေးနေသော ရထားလုံးကို ဝန်း ခိုင်း မောင်းနှင့်သွားလေ၏။

သည်တွင်...

လမ်းနဲ့ဘေးတွင် လွင့်စဉ် ကျကျန် ခုစီ ရသော ဆန် ကျောင်းမှ ခုန့်စိုင်းမောင်းနှင့်ဆက်သွားသည့် မဟော်ဂနီ ရထားလုံးတို့ လှမ်းကြည့်ရင်း တွန်လွပ်စိုးရိပ်စွာဖြင့်...

'အား...ကျွတ် ကျွတ်...ရီ...ရီချမ်းတစ်သောင်း ရထား လုံးနဲ့ ပါသွားပြီထင်တယ်'

ထိုသို့...

ထိုခေါင်းဆွံ့မှနေောက်စွာ ခံစားရင်းက ရထားလုံးနှစ် ပါသွားရှာသည့် ရီချမ်းထောက်စိုးရိမ်ခံပြင်းစွာ ရေရွတ်မိ လိုက်လေ၏။

ထိုထခိုက်မှာပင်...

လမ်းနဲ့ဘေး သစ်ပင်ကြီးစာပင်အကွယ်မှ လူရိပ် တစ်ရိပ် မြက်ခင်းပေါ် စိတ်မကောင်းခြင်းဖြစ်စွာ ဝှက်တုတ်ထိုင်နေ ဘော ဆန်ကျောင်းဆီသို့ သွက်လက်ထုပ်မြန်စွာ လျှောက် လှမ်းလာလေသည်။

‘ဈာန်...ဈာန်’

‘ဖျောက်...ဖျောက်’

သူ့ ခန္ဓာကိုကျောဘက်ဆီမှ သစ်ရွက်ကြော့ နင်းပြတ်လာသံ ထို့လို နှားပါးလှုပ်စွာ ကြမ်းလှိုက်ရသော ဆန်ကျောင်းမှာ နောက်သို့ ခေါင်းလှည့်ကြည့်မိလိုက်စွာ...

‘ဟင်...ညီ...ညီမှ ရီချမ်း၊ အား...ကျွတ်...ကျွတ်’

‘အစ်ကို’

မမျှော်လင့်ဘဲ ရီချမ်းကို ဆန်ကျောင်း၊ လှမ်းမြင်တွေ့ရပြီး အံ့ဩတုန်လှုပ် လှိုက်လှို ဝမ်းသာသွားရလေတော့သည်။

* *

‘အား...စပ်...စပ်တယ်’

‘ဆေးပွဲအစ်ကိုရယ်စပ်မှာပေါ့၊ နည်းနည်းခတာ့ခတာ့အင်အား ပိုပေါ့’

ခေါင်းမုဒ်၏ရာကို ရီချမ်းဆေးတည့်ပေးလိုက်သဖြင့် မခံ နိုင်ခံအောင်စပ်လှန်းလော အနာကျက်ဆေးဖို့ သံမဏိ ညီတံရှင်ဆန်ကျောင်းမှာ ညည်းတား လိုက်မိရခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

ဤသည်ကို ရီချမ်းမှာသဘောတူစွာပြုံးပိုက်မိရင်းကျောင်း ပြောဆိုလိုက်၏။

သည်တွင်...

ဝူကျီက မျက်စိတစ်ဖက် ပေကလပ်ပေကလပ်နှင့် ထိုးနှက် ချောက်ပြောဆိုလာသည်မှာ...

‘အေးကွာ မင်းဟာယောက်ျားအရင်မဟုတ်ဘူး ဖြစ်ပြီ၊ တော့ များကြောင်ရသလား’

ပြောတော့ သံခဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ ဝူကျီထံ တစ်စောင်းထိုးကြည့်ရင်း...

‘ဒီမယ် ကိုဝူကျီ၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် မခံစားဘူးတော့ စကားပြောပါ၊ ဒီဆေးက တော့ကို မခံနိုင်အောင် စပ် တယ်’

သည်တော့...

ဝူကျီမှာ ရယ်ကျဲကျဲဖြစ်သွားရပြီး... ‘အေးပါကွာ၊ ကို အိမ်ရှေ့ခန်းသွားပြီ၊ လက်ဖက်ရည် သောက်ရင် စကားပြောကြတာပေါ့’

ထိုသို့ ဝှက်ပြောဆိုပြီးနောက် အိပ်ခန်းထဲမှ ကျောခို
ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...

သံမဏိစုတ်တံရွှင်ဆန်ကျောင်းမှာ ရင်ထဲမှ ကြိတ်ဖိုတ်ခံစား
နေရသော အချစ်စိတ်ကို ဖျါသိပ်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ရီချမ်း၏
စင်ထွက်လျှလျှင်ရှိသည့် ညှာလက်ဖဝါးအား ထူညှာလ
ဝါးဖြင့် အုပ်မီးကိုင်လိုက်ရင်း....

ညီမ

ညိုက်လှည်းဖြင့် လှမ်းခေါ်လိုက်ရာ ရီချမ်းမှာ သံမဏိစုတ်
တံရွှင်ဆန်ကျောင်းကို လှည့်ကြည့်လိုက်မိလေသည်။
အညှာထွင်း...

ထိုစဉ် သံမဏိစုတ်တံရွှင်ဆန်ကျောင်း၏ ချစ်စိတ်မျှ လှိုင်း
နေသော မျက်ဝန်းအစုံကို လှမ်းမြင်မိလိုက်ပြီး သူမနှလုံးထဲ
ထို့ လိမ့်ထိမ့်တုန်စွာ ခံစားလိုက်ရလေသည်။

ဖက်ယင်းတော့ သူမလည်း ဆန်ကျောင်းအပေါ် ထိတ်တတ်
သံယေးဇဉ် ရစ်ထွယ်နေမိသူဖြစ်လေသည်။

ထိုစဉ်...

သံမဏိစုတ်တံရွှင် ဆန်ကျောင်းမှာ ရီချမ်း၏လက်တစ်ဖက်
ကိုဆုပ်ကိုင်ရင်း...

ညီမ

ရှုထောင့်လုံးနဲ့ပါသွားပြီ ထင်ပြီး ကတော့ခံစား
တယ်။
ခံစားလိုက်လျှော့ ပြောလိုက်တော့ ချစ်ရည် ရှိန်းထိ
သော ရီချမ်းမှာပင် ထွန်းယင်သံလေးနှင့်

ညီမလဲ ကန်ကိုတစ်ခုခုဖြစ်သွားပြီထင်ပြီး စိုးရိမ်လိုက်
န

ညီမရယ်

ဟုဆိုကာ ဆန်ကျောင်းမှာ ရီချမ်းကို သူ့ရင်ခွင်ကျယ်ကြီး
ထဲသို့ ဆွဲသွင်းလိုက်လေသည်။
ထိုအခါ...

ရီချမ်းမှာလည်း တလိုက်သင့်ပင် ဆန်ကျောင်း၏ရင်ခွင်
ထဲသို့ ခေါင်းတိုင်းဝင်လိုက်လေသည်။
သည်တူင်...

ဆန်ကျောင်းမှာ ရီချမ်း၏ပါးပြင် ဝေ့ဝေ့မို့မို့ပေါ်သို့
အနမ်းမိုးစေ့ ရှုစေ့လိုက်လေသည်။
ထိုအခါမှာပင်...

အိမ်ရှေ့ခန်းမှ ဝှက်ပြောဆိုလှမ်းခေါ်ခေါ်သံ ပေါ်ထွက်လာ
သည်မှာ...

ဆန်ကျောင်းရေ ဝါအပြင်မှာစောင့်နေတာ နေခခခခခ
တော့မယ်

ယင်းသို့ လှမ်းနေသံဖြင့် ပြောဆိုလိုက်သည်ကို ထူထို့နှစ်ဦး
ကြားမိကြပြီး ယခင်ကတော့ ရယ်ခမာမိလိုက်ကြလေသည်။
အပြင်ရောက်ကြတော့ သူတို့နှစ်ယောက် စားပွဲဝိုင်း၌ မိခ
နားကဆီစိုင်းဆိုင်လိုက်ကြလေသည်။

ပြီး သူတို့သုံးဦး နန်းစာစားသောက်ကြရင်း စကား
မြည်ပြောဆိုကြလေသည်။
ထိုစဉ်...

ဆန်ကျောင်းမှာ ရီချမ်းထံ သို့ယောဇဉ် အမျှင်တန်း
သော မျက်လုံးအစုံဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်ရင်း...

'ညီမ...အဲဒီလူစုဟာ ဘာရန်ငြိ၊ရန်စားကြောင့်ညီမကို
ရှာကြတာလဲ'

စူးစမ်းဟန်ဖြင့် လှမ်းပေးလိုက်တော့ ရီချမ်းမှာ တွေးတော
စဉ်းစားမရဟန်နှင့် ခေါင်းသွင်သွင်ခါယပ်၊လိုက်ကာ...

'ဒီလူတွေကို ညီမတစ်ခါမှလဲ မတွေ့ဘူး မဆုံဘူးပါဘူး
ဘာမှလဲ ညီမနဲ့ ရန်ညှို့ပွဲစရာမရှိဘူး၊ အဲဒါကြောင့် ညီ
မစဉ်းစားလို့မရအောင်ဖြစ်နေရတာပါ'

ထိုစကားကြားလိုက်ရုံသော ဆန်ကျောင်းမှာ သက်ပြိုင်
တစ်ချက်ချလိုက်ပြီး...

'အင်း...ညီမလို ကာယတံရွှင်ခဲတခင် မတွေ့စော့စော့
စားဟတ်တော့ ခက်တာပေါ့၊ ဇီဝါ ဒါတွေခေါင်းထဲ ထည့်
မထားပါနဲ့ဟော'

ထိုအခါ...

ဝူကျိုက သက်ပြိုင်ခပ်မျှင်းမျှင်းချလိုက်ပြီးမှ...

'ဒါပေမယ့် ငါ့စဉ်းစားစရာ သတိတော့ စားနေ
မှာပေါ့ကွ'

သတိပေးစကား ဆိုလာတော့ ဆန်ကျောင်းနှင့် ရီချမ်း
နှစ်ယောက်လည်း ပြိုင်တူခေါင်းညှိတ်လိုက်ကြလေသည်။

သည်နေ့က...

ဆန်ကျောင်းနှင့်ရီချမ်းတို့ ချမ်းသာစွာနှင့် ပျော်ရွှင်စွာ
သိုင်လိုက်ကြလေသည်။

တစ်နေ့...

နံနက်ခင်း၌ ထုတို့နေထိမ်ဆီသို့ လူသုံးယောက်ရောက်ရှိ
ကြလေသည်။

ဦးဆောင်လာသူမှာ ဆန်ကျောင်းနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးထူပြစ်
လေသည်။

ထိုသူကား သူ့ထံမှ ခရီးကြိုတိုင်းပန်းချီကားချပ်များ ဝယ်
အားပေးလေ့ရှိသော မူကျန်လင်းပိုင်ဖြစ်လေသည်။

* *

ယင်းဆိုစကားကြောင့်...

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း၏ မျက်လုံးအစုံဝင့်ကျယ်
ညှာရပြီး ကုန်သည်လေး မူကျွန်လင်းထံသိချင်လော့ လေသံ
ညှို့ လှမ်းမေးလိုက်သည်မှာ...

'ဆာလုပ်ငန်းထဲ ဆိုစမ်းပါဦး'

ကုန်သည်လေး မူကျွန်လင်းက အပြုံးယုံယုံ ပြုံးလိုက်ရင်း
နှင့်အတူ ပါလားကြသော မျက်နှာစိမ်း နှစ်ဦးတို့ကို တစ်
ဆက်ပြီးဆက်ယောက် မိတ်ဆက်ပေးလာခဲ့၏။

ကုန်သည်လေး မူကျွန်လင်းမှ ပဏမဦးစွာ အသားဖြူ
ညှော်ပြီး မိန်မိန်ပါးပါးလူနှင့် သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်း
ကို မိတ်ဆက်ပေးလာသည်မှာ...

'ကိုဆန်ကျောင်းထဲ သူက ပန်းချီပညာရစ်ကို ဝါသနာထုံတဲ့
လူပျိုပါ။ အဲ... သူကကော့ ကျောင်းလန်ပါ'

တစ်ဆက်တည်းပင် ကုန်သည်လေး မူကျွန်လင်းမှာ ဝဝ
တတ်တတ်လှနေပုံ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်လေသည်။
သည်တူင်...

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ အပြုံးရိပ်ခေအင်လျက်
စိမ်းနှစ်ဦးကို ခေါင်းထည့်တံညှိတ်နှင့် အသိအမှတ် ပြုသည့်
အသားဖြင့် တုံ့ပြန်လိုက်လေသည်။
ဆက်လက်၍...

ကုန်သည်လေး မူကျွန်လင်းမှပြောဆိုထားသည်မှာ...

အခန်း (၁၉)

ကုန်သည်လေးနှင့် လူစိမ်း နှစ်ယောက်

ထို့လူစိမ်းနှစ်ယောက်ပုံစံဘိုမာကရ၊ တစ်ယောက်မှ
ဖြူစွတ်ပြီး မိန်မိန်ပါးပါးဖြစ်၏။

ကုန်တစ်ယောက်ပုံစံမှာ ဝဝတုတ်တုတ် မျက်နှာအ
ဖောင်း ကားကားနှင့် ဖြစ်နေသည်။

ထိုစဉ်...
ကုန်သည်လေး မူကျွန်လင်းမှာ သံမဏိ စုတ်တံရှင်
ကျောင်းထံ စူးစိုက်ဆောင်ရွက်မင်း

'အခု ကိုဆန်ကျောင်းထံ မူကျွန်လင်းမှာ ပန်းချီ
နဲ့ ပတ်သက်ပြီး လုပ်ငန်းတစ်ခုရှိလို့ ဆောင်ရွက်လာ ကြတာ

သုတို့နှစ်ဦးဟာ လီကျန် မြို့တော်ကြီးမှာ ပန်းချီကား
အံ့ရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းကို အကြီးအကျယ် လုပ်ဆောင်
နေပါတယ်။

သုတ်တင်....
ချူဟိုက် ကြားဝင် ပြောဆိုလာသည်။

ကျွန်တော်ဘိုဟာ လီကျန်မြို့တော်ကြီးမှာပန်းချီသုပ်ရန်
တစ်ခေတ်မှတ်ပါဘူး၊ ပန်းပုရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေလဲ ဝယ်ယူ
စုဆောင်းနေပါတယ်။

ကျောင်းလန်က ခေါင်းဆက်ခနဲညိုထဲလိုက်ပြီး၊
ဟုတ်ပါတယ်။

ကျွန်သည့်လေး မူကျန်လင်းက ဆက်ပြောလာသည်မှာ
အဲဒါ ကိုဆန်ကျောင်းရဲ့ ပန်းချီလုပ်ရာ ကားချုပ်ရေ

ကို သူတို့ သဘောကျ ကြိုက်နှစ်သက်တယ်၊ ပြီးတော့ အ
တစ်လော့ ကိုဆန်ကျောင်းဆွဲ ဆွဲနေတဲ့အမျိုးသမီးပုံနဲ့ ပန်း

ကိုလဲ ကျွန်တော်တစ်ဆင့် ပြောပြလို့ ကြိုက်နေကြပါတယ်
ထိုစဉ်....

ချူဟိုက် ကြားဖြတ် ဝင်ပြောလာသည်မှာ၊
ဟုတ်ပါတယ်၊ ခါကြောင် ဆရာကိုဆန်ကျောင်းကို အ

ပန်းချီကိုယ်တန်ပြု မိန်းကလေးနဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လီကျန်
မြို့ကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး မြို့တော်ရှုခင်းအလှပဟု နောက်ခံထားပြီ

ပန်းချီကားတွေ ဆွဲစေချင်ပါတယ်။
ထိုစကားကြားလိုက်ရတော့ ဆန်ကျောင်းမှာ ရင်ထဲ ဖေ

မပြနိုင်တော့ ဝင်းဘုန်းအောင် မိရသော်လည်း လီကျန်မြို့တော်

သို့ သွားရောက်ပန်းချီဆွဲခွင့် အပ်မှတ်ပင် မမက်ဝံ့ပါ
အကြောင်းဟူမူ....

နေထိုင်စရိတ် ကြီးမြင့်သော လီကျန် မြို့တော်ကြီးသို့ သူတို့
သွားရောက် နေထိုင်မှန်အထက် ဝေကြေး မတတ်နိုင် သော

ကြောင့် ဖြစ်လေ၏။
ပြီး လီကျန်မြို့သို့ သွားရောက်ရမည့် ခရီးက မနီးလှပါ

အကြောင်း....
သံဃာ့စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ ဆက်ပြင်းသေးကြီး

ဆက်ချလို့ကျပြီးမှ
အေးဗျား ကျွန်တော် အနေနဲ့ လီကျန်မြို့တော်ကြီးသွား

ရောက်ပြီး ပန်းချီဆွဲချင်မိတာတွေ အမှန်ပဲ၊ ခါပေမယ့် စိတ်
မပဲ တတ်နိုင်တာပါဗျာ။

စိတ်ပျက်ပြီး ဝှံ့သံဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။
ထိုအခါ....

ကျွန်သည့်လေး မူကျန်လင်းက အသာအယာ ပြုံးလိုက်
တင်း....ဟင်း- သီမယ်ကိုဆန်ကျောင်း စီအတုတ် ခင်ဗျား၊

ကျွန်တော်ဟောစီကိုချူဟိုက် ကိုကျောင်းလန်တို့က လီကျန်မြို့တော်
တည်းခိုခန်းမှာ တည်းခိုဖို့ ကျွန်ကူရိတ်အားလုံး သူတို့

အဖို့ ကိုဆန်ကျောင်းတို့ လာရောက်ရမယ့် ခရီးလမ်း

ကျွန်းကျစရိတ်ကိုလဲ သူတို့အကုန်ခံသွားမှာပါ။ အဲ...တစ်
တော့ ရှိတယ်...။

စကားကြော တုခဏ ဖြတ်တောက်လိုက်ပြီးနောက် အ
ချောက်သွားဟန်တူပါသည်။

ကုန်သည်လေး မူကျန်လင်းမှာ လက်ဖက်ရည် ခရားအ
ကို ကောက်မ၍ လက်ဖက်ရည် ပန်းကန်လုံး၊ တစ်လုံး၊ ထဲ
လက်ဖက်ရည်အချို့ စောင်းဝှဲထည့်လိုက်လေသည်။

ပြီး သူ့ ယင်းလက်ဖက်ရည်ပန်းကန်လုံးကို မြှော့ထိပင်
လက်ဖက်ရည်ချို တစ်ကျိုက် မော့သောက်လိုက်လေ၏။

ထိုအခိုက်...။

ဆန်ခကျောင်းမှာ သိချင်စိတ်ပြင်းပြဟန်နှင့် ကုန်သည်အ
မူကျန်လင်းထံ လှမ်းခမာလိုက်သည်မှာ။

'တစ်ခုတော့ရှိတယ်ဆိုတာလဲ၊ ရွင်းစမ်းပါဦး။'
သည်တော့...။

ကုန်သည်လေး မူကျန်လင်းမှာ အသံတိတ် ခေါင်းတ
ချက်ညီတံဖြုပြီး သူ့လက်ထဲမှ ပန်းကန်လုံးကို စားပွဲပေါ်
အသာအယာချလိုက်ပြီးမှ စောင့်စားနေသော ဆန်ကျောင်း
အကြည့်စူးစိုက်ရောက်ရင်း။

'တစ်ခုဆိုတာ သူတို့ကို ပန်းချီကား၊ တကယ့်ပတ်ကား
ပေးရမယ်၊ တလကားတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ တန်ဖိုးအတို
ပေးချေမယ်၊ နောက် ကုန်ကျစရိတ်အတွဲ ပြန်ဖြတ်မယ်၊ အဲ
သဘောတူနိုင်မလား။'

ထိုစဉ် ချွဟိုက ကယျာကယာ ကြားဖြတ် ပြောဆိုလာ
သည်မှာ...။

'ဟေ...ကုန်ကျစရိတ်အတွက်မဖြတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့
အဲဒါ အကုန်ခံပါမယ်။ ကျွန်တော်တို့ ရည်ရွယ်ချက်က ကိုဆန်
ကျောင်းရဲ့ တကယ်လက်ရာမြောက် ပန်းချီကားတွေကို နိုင်ငံ
ခြားကို ရောင်းချဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး လုပ်ဆောင်နေတာပေါ့'
ထိုစကားကိုကြားလိုက်ရသော ဆန်ကျောင်းမှာ ရင်ထဲ
သဘောကျနှစ်ခြိုက်သွားရလေ၏။

'အင်...သူတို့ စရိတ်အားလုံး အကုန်ကျခံမယ်ဆိုရင်တော့
ဒီရီချမ်းတို့ ပျားရည်ဆမ်းခရီးထွက်တဲ့အခန်း လီကျန်မြို့
သွားရောက်ရင်ကောင်းမယ်'

ထိုသို့...။

ဆန်ကျောင်းမှာ ချစ်သူရီချမ်းနှင့်အတူ သူများစားစရိတ်
နှင့် လီကျန်မြို့တော်သို့ ပျားရည်ဆမ်းခရီးလည်ပတ်ဖို့ စိတ်
အားခံလိုက်လေတော့၏။

၁၉၆ ☆ ဝမ်းဘုန်းအောင်

ထိုသို့...

ဆွေးနွေးပြောဆိုနေကြသည်ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရှိကြသော ရီချမ်းနှင့် ဝူကျီတို့ အလာငြိမ်နေကြလျက် နအဖီထောင်စနကြလေ၏။

ထိုဘုရားမှာပင်...

ကုန်သည်လေး မူကျန်လင်းက တွေးတွေးဆဆရှိနေသော ဆန်ကျောင်းထံ လှမ်းခမ်းလာသည်မှာ...

'ကဲ...ကိုဆန်ကျောင်း၊ ဘယ်လို သဘောရသလဲ၊ ကျွန်တော် ဆန္ဒ သဘောပြောရရင် ဒီလို အခွင့်အရေးမျိုး မတယ်။'

ယင်းသို့...

ထိုကိစ္စနှင့် ပြောဆိုလေးထဲဖြင့် ခနာကံဆုံး ဆန်ကျောင်းထံ ထိုအစီအစဉ်ကို သဘောတူလက်ခံဖို့ တွေးခဏာဆုံးဖြတ်လိုလေသည်။

ခါကြောင့်...

ဆန်ကျောင်းမှာ အဖြေငါးလင်ခနာသော ကုန်သည်လေး မူကျန်လင်းထံ ဖာကြည့်ရောက်ရင်း ခေါင်းတစ်ချက် ညှိလိုက်လား...

'ကောင်းပြီလေ၊ အဲဒီအစီအစဉ်ကို သဘောတူ လက်ခံပါလား။'

လက်ခံသဘောတူလှည့် စကားကို ကြားယိုက်ကြရသော ကုန်သည်လေး မူကျန်လင်း၊ ချူဟိုနှင့် ကျောင်းလန်တို့

ကန္တာရထိထူးနှင့် ကျောက်စိမ်းပြင်းရပ် ☆ ၁၉၇

များနှာအသီးသီးဝယ် ချော့နှင်ရိပ်ချား ဆိုင်းထင်သွားကြလေသည်။

ထိုအခါ...

ကုန်သည်လေး မူကျန်လင်းက သပြေရိပ်နှင့် ဆန်ကျောင်းထံ မေးလာသည်မှာ...

'ကဲ...ခါဆို ကိုဆန်ကျောင်း၊ လီကျန်မြို့နယ်ကို အယ်တော့လောက် အေးရာဖော်လာခဲ့ကြမယ်'

သည်တင်...

ဆန်ကျောင်းမှာ နဖူးခကြွားတစ်ချက် ကြွယ်ကာ တွေးခဏာ စဉ်းစားယှဉ်ပြုလိုက်ပြီးမှ...

'ရင်း...ကျန်ကော်ဖို ရှေ့ဝခလာဆီဆိုရင် ဒီမြို့နယ်နဲ့ ထွက်လာခဲ့မယ်'

'ကော...ပြီ၊ ရှေ့လဆိုကော့ အခု လူကုန်ဖို့ နှစ်ပတ်လောက်ပဲ ကျန်တော့တယ်'

'ဟုတ်မိတယ်'

ထိုစဉ်...

ချူဟိုက ဆန်ကျောင်းထံ စူးစိုက်ကြည့်ရှင်း...

'ကိုင်း...ခါဆို ကိုဆန်ကျောင်းတို့- လီကျန်မြို့တော် လာ
ရောက်ဖို့ ခရီးစရိတ်ငွေ အခက်တည်းက လိုလို့လောက်ပေအောင်
ပေးခဲ့ပါမယ်'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ပင် ချူဟိုမှာ အသင့် ယူဆောင်လာ
မသာ ငွေထည့်ထားသည့် သားခရသေတ္တာကို စားပွဲပေါ်
တင်လိုက်သည်။

ပြီးလျှင်....

သုက ဝင်းသားခရသေတ္တာကိုဖွင့်လှက် ငွေများကို ထုတ်
ယူလိုက်ပြီး ဆန်ကျောင်းရှေ့သို့ ပို့ပေးလိုက်၏။

'လမ်းခရီးစရိတ်အတွက် ပိုပိုလိုလို ကျွန်တော် ငွေ ငါ
စသောင်း ပေးခဲ့ပါမယ်။ လိုလောက်ပါပြီလား'

ဆိုလောက်မှ ချီ မရှိ မေးလာအထဲ လူပေးလာသော ငွေ
ငါးသောင်းမှာ နည်းနည်းခနာခနာ မထုတ်ပါချေ။

လိုလောက်ရုံမကတဲ ပိုလျှံနေပေသေးသည်။

ခါကြောင့်....

သု အံ့ကြဝမ်းသာဟန်ဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညီအ
လိုက်ပြီး....

'အား... လိုလောက်ရုံတင်မကဘူး၊ အတော်ကို ပိုလျှံ
ပါတယ်'

ထိုကခါ...

ချူဟိုမှာ သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်ရင်း...

'ဟင်း...ဟင်း...ကိုဆန်ကျောင်းကျေနပ်ရင် ပြီးဘာပါပဲ၊
'အဲ... ဒီတော့ ကျွန်တော် အလုပ်ကို လက်ခံကြောင်းနဲ့ ငွေ
'ကတ်ခံရရှိတဲ့အကြောင်း၊ စာချုပ်မှာ လက်မှတ်ထိုးပေးပါ'

ပြောဆိုရင်း အသင့်ယူဆောင်လာသော စာချုပ်စာစွဲကို
ကို ဆန်ကျောင်းထံ ချူဟိုက လှမ်းထိုးပေးလိုက်လေ၏။
သည်တင်...

ဆန်ကျောင်းမှာ ချူဟိုလှမ်းပေးထားသော စာချုပ်ကို
စေ စေ စပ်စပ် ဖတ်ရှုလိုက်လေ၏။

ပြီးနောက်....

သု စာချုပ်အောက်ဘက်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်လေ
သည်။

ပြီးလျှင်....

သု ထိုစာချုပ်ကို ချူဟိုထံ လှမ်းပေးလိုက်လေ၏။

ထိုစဉ်....

ဆန်ကျောင်းသည် တစ်စုံတစ်ခုကို ဖြတ်ခနဲ တွေးတော
မိလိုက်ပြီး ချူဟိုထံ ကပ်ပျာက်ယာ လှမ်းမေးလိုက်သည်မှာ....

'ခါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ လီကျန်မြို့တော်ကိုရောက်ရင် ကိုချူဟို
နဲ့ ဘယ်လိုလုပ် ဆက်သွယ်ရမလဲ'

ချူဟိုက အသာအယာပြုံးလိုက်ရင်၊ မဆိုင်မဲတူပင် ကို
ပြန် ပြောလာသည်မှာ....

'ထိကျန်မြို့အစားထုတ်ခဲ့ရင် မြို့ဘက်ခြောက်ဘက်က ဓမ္မစင်နဂါးတပေါင်းခိုခန်း အဆောက်အဦကြီးကို အာရောက်လာပါ။ အဲဒီမှာ ကိုဆန်းကျောင်းဆို ဟောင်းနီဖို့ အခန်းကို ကြိုတင်ပွားရွှမ်းထားပေးပါမယ်၊ အဲဒီအတွက် ဘာမှမပူပါနဲ့'

'ဪ...ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့'

ဂျက်နောက်...

ကျန်သည်လေး မှုကျန်လင်းက ဆန်ကျောင်းထံ ပြန်ရန် နှုတ်ဆက်စကား ချီလာသည်မှာ...

'ကဲ ကိုဆန်းကျောင်း ကျွန်အော်တို့ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး'

ပြောစကား ဆန်ကျောင်းမှာ အပြုံးရိပ်နှင့် ခေါင်းဆတ်ခနဲညိုက်ထိုက်ပြီး...

'ဟုတ်ကဲ့'

အညီအညွတ်...

ချစ်ဖို့နှင့် ကျောင်းလွန်တို့သည် သံမဏိစုတ်တံပိုင် ဆန်ကျောင်းကို ပြုံးရွှံ့ရွာ နှုတ်ဆက်စကား ဆိုလာကြ စေသည်။

တို့အနောက်...

ကိုလှသုံးဦးတို့ အိမ်ထဲမှကျောခိုင်း ထွက်ခွာသွားကြစေသည်။

ထိုခါကျမှ...

စားပွဲခိုင်းဆီသို့ ရီချမ်းနှင့်စုကျိုထို့ ဝင်ရောက်ထိုင်လိုက်ကြစေသည်။

အောက်...

သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းက ချစ်သူရီချမ်းကို စာပျောင်းပေါ်ကိုင်ပုံဆားလော့ ဓမ္မထုပ်ကိုညာလက်ဝါးဖြင့်အသာညှိတ်ပြရပ်...

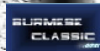
'ညီခရေ အစ်ကဲနဲ့ညီမထက်ကပ်ဖို့ရယ်၊ ပျားရည်ဆမ်းခရီးထွက်ဖို့ရယ် ဓမ္မပုံကြီး ရောက်လာပြီဟု ဟား...ဟား...ဟား...'

ထိုစကားကြောင့်...

ရီချမ်းတစ်ယောက် ရှက်သွေးဖြာကာ ခေါင်းကလေးငုတ်ပြီး သွားထုလေသည်။

ပထမပိုင်း ပြီး၏။

(ရတီယပိုင်းကို ဆက်လက် ဖတ်ရှုပါရန်)

www.burmeseclassic.com

ဝင်းဘုန်းအောင်

ယန္တရာဘိလူးနှင့် ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ်

(ဒုတိယပိုင်းဇာတ်ဆင်း)

ကဏ္ဍ (၁၁)

ရွှေစင်နဂါးထောင့်ခြောက်

ရွှေစင်နဂါး စားတော်ဆက်နှင့် ဧည့်ခင်ဟာ၊

ထိုစားတော်ဆက်နှင့် ထည်းခင်ဟာ တစ်ဆက်တည်းတို့ပွင့်
အားသော ရွှေစင်နဂါးစားတော်ဆက်မှာ လိကျုန်မြို့တော်ကြီး
ဆီခြောက်အက် ရပ်ကွက်အလယ်၌ ခန့်ညား ထည်ဝါစွာ
ထည်ရှိနေစေသည်။

ထိုရွှေစင်နဂါး စားတော်ဆက်မှ လိကျုန်မြို့တော်ကြီး၌
အမည်ကျော်ကြားလျက်ရှိသော စားတော်ဆက်တစ်ခုဖြစ်လေ
သည်။

ယင်း ရွှေစင်နဂါး စားတော်ဆက်နှင့် တည်းဂေဟာ...
ပန်းချီဆရာ သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းနှင့်ရီချမ်းတို့ ညှာ...
ခါစတန်းမောင်နှံအတွဲ ရောက်ရှိနေသည်မှာ နှစ်ရက်ပင် ရှိ...
ချေပျံ!

ပြောရမည်ဆိုလျှင်...
သူတို့နှစ်ဦးသည် စာချုပ်ချုပ် ဖိတ်ခေါ်ထားသောပန်း...
လုပ်ငန်းကို လုပ်ဆောင်ရှင်း ပျားရည်ဆမ်းခရီး ထွက်ဆွဲ...
ယဘာနယ် တိုးတက်စည်ကားသည့် လီကျန်မြို့တော်ရှိရွှေ...
နဂါး စားတော်ဆက်နှင့်တည်းဂေဟာသို့ ရောက်ရှိနေကြခြင်း...
ဖြစ်လေသည်။

သည်ကနေ...
လီကျန်မြို့ထော်ကြီး၏ နံနက်ခင်းရာသီဥဒုသာ သာယာ...
ကြည်လင်လျှောက်၍သည်။
ပူဇော်တော်ရှိုင်းသော နံနက်ခင်း ရေရောင်ခြည်သည်...
ခန့်ညားထည်ဝါစွာ ထည်ရှိနေသည့် ရွှေစင်နဂါးစားတော်...
ဆက် အဆောက်အအုံပေါ်သို့ ဖြန့်ကျက်လွှမ်းခြုံလျက် ရှိ...
ရလေသည်။

အချိန်အခါဖြင့် နံနက်ခင်းနဂါးမခင်း (ဂ)ချက်တီးအချိန်...
ရှိနေချေပြီ။

ထိုအချိန်တွင်...
ဆန်ကျောင်းနှင့် ရီချမ်းတို့သည် နံနက်ခင်းအဆာစပြုစား...
သောက်ရန်အတွက် စားသောက်ခန်းမရှိရာ အလယ်ထပ်...
ရောက်ရှိနေကြသည်။

ယင်း ရွှေစင်နဂါး စားတော်ဆက် အဆောက်အအုံမှာ...
တော်ကြီးရှိ စားတော်ဆက်ပီပီ အထပ်လေးထပ် ထပ်ဆင့်...
ဆောက်ထားလေ အဆောက်အအုံကြီးဖြစ်လေ၏။

အပေါ်ဆုံးအထပ်တွင် တည်းခိုခန်းများသာ ရှိသည်။
ခုတိယအဆင့်ထပ်တွင်တော့ စားသောက်ခန်းမကြီးပွင့်...
နံ့ထားသည်။

အဲဒီထပ်မှာတော့ လောင်းကစားပိုင်၊ ဗျား၊ လက်...
ရည် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ကြသည့် ပြိုင်ပွဲစင်တို့ကို ထားရှိခေ...
သည်။

အောက်ဆုံး မြေညီထပ်တွင် နည့်ခန်း၊ ကြိုဆိုခန်း၊ ဧည့်...
ဆွဲဆံခန်းနှင့် လုံခြုံရေးအဖွဲ့အခန်းများ ထားရှိလေသည်။
ထိုသို့ ရွှေစင်နဂါး စားတော်ဆက်မှာ လိုလေးသေးမရှိ...
အောင် အဖတ်ဖက်ကပြည့်စုံအောင်ထားရှိသဖြင့် အခရာက...
ညှာများ မပြတ်စည်ကားလျက်ရှိလေ၏။
အခုလည်းကြည့်လေ...

ရွှေစင်နဂါးစားသောက်ခန်းမ၌ နံနက်ခင်း စားသောက်...
များနှင့် စည်စည်ကားကားရှိနေရလေသည်။
ဆန်ကျောင်းနှင့်ရီချမ်းတို့သည် ခန်းမအလယ်ရှိ စားပွဲလှတ်...
တစ်လုံးပွင့် ဝင်ရောက်ထိုင်လိုက်ကြလေ၏။
ထိုစဉ်...

ရွှေဂါးအောင်ပတ်စုံဝတ် စားပွဲသုံးလူငယ်တစ်ဦး ဖော်နေ...
သာအပြုံးအောင်လျှောက် လူတို့စားပွဲဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ်...
ရောက်ရှိလာလေသည်။

၂၀၈ ☆ စင်းတုန်း

ပြီး...ထိုစားပွဲထိုးလူဝယ်မှာ သူတို့ကို ဦးတစ်ချက် ညွှတ်
လိုက်ပြီမှ...

အစ်ကို့ကို ဘာသုံးဆောင်ကြမလဲခင်ဗျာ၊ တမိန့်ရှိပါ
ခါ မှန်ရုံကျိုစွာ လှမ်းခမ်းလာသဖြင့် ဆန်ကျောင်း
ဆိုင်၊ တော့ တုန်းပြန်ဖြေလိုက်သည်မှာ...

ထိုဟူးပေါ်ပြီး ခေါက်ဆွဲပြုတ်ပေးကွာ၊ ပြီးတော့ လက်
ဖက်ရည်အိုးတစ်အိုးချားပေး

ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ

အုဆိကော စားပွဲအိုးလှယ်မှာ ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်
ညှိတ်လိုက်ပြီးနောက် သူတို့စားပွဲမှ ကျောခိုင်းထုတ်ခွာသွား
လေသည်။

တုမ်းနှစ်ယောက်ခန့်ကြာသောအခါ ငွေလင်ပန်းဘစ်
ဖြင့် စားပွဲအိုးတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာလေ၏။

ယင်း စားသောက်ပွယ်မှာ များ လာပြီသာ စားပွဲထိုး
စေခေကာက လူငယ်တစ်ဦးမဟုတ်တော့ဘဲ ရွှေဝါရောင်ပတ်
ဝတ် လူလတ်ပိုင်းတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

ထိုစဉ်....

ယင်းလူလတ်ပိုင်းစားပွဲထိုးမှာ ငွေလင်ပန်းပေါ်မှ ပစ္စည်း
ပစ္စယများ စားပွဲပေါ်သို့ တည်ရာမှာ ကျွမ်းကျင်မှုမရှိသေး
ကြောင့် သူမ ယူချလိုက်သော ခေါက်ဆွဲပြုတ်ပန်းကန်လုံး
ရီချမ်းဆိုင်နေသည့် ထိုင်ခုံကျောမှီနှင့်တိုက်ပြီး ခေါက်ဆွဲပြုတ်
များ သူမပေါ်ပေါ်၌ ခေါက်ဆွဲပြုတ်ကျွန်းချလေ၏။

ဟာ

ဟင်

ကျွန်... ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်၊ နောက်ထပ်
ခေါက်ဆွဲပြုတ် ထပ်ယူခဲ့ပါမယ်၊ တစ်မလေးကို ဟိုဘက်မှာ
ခိန်းမများအတွက် သီးသန့် သန့်စင်တဲ့အခန်းရှိပါတယ်၊ ကျွန်
တော် ချို ယွင်းချက်ကို ခွင့်လှုတ်ပါ

ရီချမ်းမှာ ရှိကျိုစွာ အခါခါတောင်းပန်လာသဖြင့် စိတ်
ထဲ မကျေနပ်ဖြစ်စေသော်လည်း ခွင့်လှုတ်စိတ် မှေးမြူလိုက်
ရပြီး...

ရပါတယ်ရှင်

ကျေး...ကျေးဇူးပါပဲအစ်မလေးရယ်၊ ကျွန်တော်ခေါက်
ဆွဲပြုတ်တစ်ပန်းကန် သွားယူလိုက်ပါမယ်

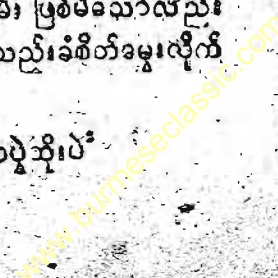
ဟုတ်ကဲ့

သည်နေ့တော်....

စားပွဲထိုးလူလတ်ပိုင်းမှာ ရီချမ်းကိုတောင်းပန်ပြီ၊ ခပ်သုတ်
သုတ် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ထိုခြေအနေကို မြင်တွေ့လိုက်ရသော ဆန်ကျောင်းမှစပေ
လျော့မှုရှိသည့် စားပွဲထိုးကို မကြေမချမ်း ဖြစ်မိသော်လည်း
ထူပုံအလယ်မှာ အချင်းမဖြစ်ပွားလို၍ သည်းခံစိတ်ခံမှုလိုက်
လေသည်။

တောက်...အတော်အသုံးမကျတဲ့ စားပွဲထိုးပဲ

သည်တင်...

ရီချမ်းက အပြုံးရိပ်ဖြင့် မကျေမနပ်ဖြစ်စွာ ခတောက်ခတောက် ဆိုလိုက်သော ခင်ပွန်း ဆန်ကျောင်းကို ဖျောင်းဖျာက ဆိုလိုက်သည်မှာ...

မတော်တဆဖြစ်တာပဲ ဘစ်ကို့ဗျာ၊ ကိ...ဘစ်ကို့ဒီမှာမိမိ... ဆေးခန်းနား၊ ညီမ ဗေကျွန်းနဲ့ထိုင်ဝတ်စုံကို သန့်ရှင်းခန်းသွား ရေဆေးပစ်လိုက်ဦးမယ်

ဘစ်ကိုပါ လိုက်ခဲ့ရမလား?

ထို မဟုတ်တာ မိန်းမသားတွေအတွက်ပဲ သီးသန့်ခန်းဆီကော့ ဘစ်ကို့အယ်လို့ကလို့ ဖြစ်မလဲ

ယင်းဆီကကားကြောင့် ဆန်ကျောင်းမှာခက်ပြုံးတစ်ချက်ချလိုက်ပြီ

ဒါဆိုညီမသွားတော့၊ ဘစ်ကို့ စားသောက်ခင်း ခေါ်နေမယ်

ကောင်းပါပြီ ဘစ်ကို့

ကိုသို့ ရီချမ်း ပြောဆိုပြီး ဆန်ကျောင်းကို အပြုံးလှလှခတောက်တောက် ဆွဲပြန်လိုက်ပြီး ခနခက် စားပွဲဝိုင်းမှ ထွန်းစွာ မင်းလှတတိုင်း သန့်စင်ခန်းရုံမှာ ခန်းမညွှပ်ပက်အခြမ်းဆီသို့ လှမ်းသွားလေ၏

ထိုအခါ...

ဆန်မကျွမ်းမှာ ကျောခိုင်းကာ တစ်ခွေခွေ ထွက်ခဲ့သားသော ရီချမ်းထံ ဝေးရီကြည့်ရင်း သက်ပြင်း ခပ်မျှပြီး ချလိုက်မိလေ၏

သို့နှင့်...

ရီချမ်းမှာ လှသွားလှသာ ရှင်းလင်းလှစွာရှိသော မိန်းမအမျိုးမျိုးကဲ့သို့ သီးသန့်သင်္ဘောသော သန့်စင်ခန်းတစ်ခန်းထဲသို့ ဝင် ရောက်လာခဲ့လေ၏

သန့်ရှင်းခန်းမှာ သန့်သန့်ပြန့်ပြန့် လှလှစွာ ပြင်ဆင်ထားထားသည်

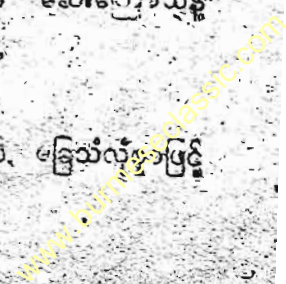
လက်ဆေးကန်၏ခွေ နံရံပေါ်တွင် မုန်းကနုတ်များ ပတ်ပတ်လည် သက်ရာမြောက်စွာ မပတ်ကျူးထားသောကြောင့် ဖြစ်တစ်ချက်တစ်ဆင်ထား၏

ဒါကြောင့်...

လူမှုရေးကန်ငယ်ထဲတွင် အသင့် ထည့်ထားပေးသော ရေခဲသေတ္တာနှင့် ဝက်စုံပေါ်တွင် ဗေကျွန်းနဲ့ထည့် ခေါက်ဆွဲပြုတ်ချည်များ ကပ်ပြီနေသည့် ခေါက်ဆွဲပတ်တို့ကို ဆေးကြောသန့်သန့်လိုက်လေ၏

ထိုအခိုက်မှာပင်...

လှပမိုရာသန့်စင်ခန်းထဲသို့ လှရိပ်တစ်ရိပ် ခြေသံလှစွာဖြင့် ဝင်ယူလေ၏

၂၁၂ ☆ ဝင်းဆန်းအောင်

ဤသည်ကို ရီချမ်းတစ်ယောက် လုံးဝ ရိပ်စားမိခြင်းပင်ပေါ့။

ယင်းလူရိပ်မှစ ကျားသစ်ကွက်ကိုယ်ကြပ်စတံတံတံဖြင့် ထားသော မိန်းမသန့်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်၏။

စင်စစ်တော့...

ထိုမိန်းမသန့်ကြီးက တစ်ခြားမဟုတ်ပါပေ။ ကန္တာရဘိလူး၏ လက်ရုန်းတပည့်ဖြစ်သူ ကျားသစ်မ နီချူးပင် ဖြစ်သည်။

ကျားသစ်မနီချူးသည် လက်ဆေးကန်တွင် ဆေးဝါးသန့်စင်နေသော ကျားခိုင်းအနေအထားရှိသည့် ရီချမ်း၏ ခြေသံလုံလုံနှင့် တစ်ရွေ့ရွေ့ ချဉ်းကပ် ရောက်ရှိ သွားသည်။

အနားရောက်သည်အခါ ရီချမ်းမှာ နံရံတွင် ချိတ်မထား ကြေးမုံပြင်မှ တစ်ဆင့် ကျားသစ်မနီချူး ချဉ်းရောက်ရှိ လာသည်ကို အထိတ်တလန့်ဖြစ်စွာ လှမ်း ခြစ်လိုက်ရပြီ။

‘ရှင်...ရှင်’
‘ဝိုး...ဟောင်း’
‘အ...ဝူး...ဝူး’

ကျားသစ်မ နီချူးမှာ အသံမှထွက်အောင် ရီချမ်း၏ဝါးပေါက်ကို သူမ၏သန်စွမ်းခိုင်မာသော ဘယ်လက်ဝါးဖြင့် ချဉ်းအုပ်မိလိုက်သည်။

ဦး သူမ ရီချမ်း၏ ညှာလက်တစ်ဖက်ကို သွက်လက် လျှင်စွာ ဖမ်းချုပ်၍ ချိုးလိမ်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ...

ရီချမ်းမှာ ကျားသစ်မ နီချူး ဖြစ်ချုပ်ထားမှုမှာ ကြောက်ရွံ့ကကြီး ရုန်းကန်လေသည်။

ထိုစဉ်...

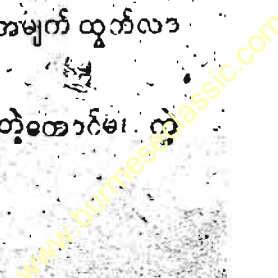
‘ဟိတ်... ရုန်းကန်မနေနဲ့၊ ငါ့ခနားကို အသာတကြည် ချဉ်းစမ်း’

‘အ...ဝူး...ဝူး’

အမိန့်ပေးပြောဆိုကာမှ ရီချမ်းမှာ ကျားသစ်မနီချူးလက်မှ ရုန်းကန်သွက်လေသည်။

သည်တွင် ကျားသစ်မနီချူးမှာ ဒေါသအမျက် ထွက်လာပြီ။

‘ပြောစကား နားမထောင်ဘူး၊ သေချင်တဲ့တောင်မ၊ ကို...ဟာ’

'ထန်း...ထန်း'

'အား...'

'ဘုန်း...'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်မည် ကျားထစ်မနီချူးသည် ရီချမ်း
လည်ကုတ်ကို နှိပ်တွင်ချိတ်ထမ်းသော ကြေးမုံပြင်ချပ်နှင့် ရီချမ်း
နည်းပြင်ကို အားသုံး၍ အချိန်ဖြင့် အဆင့်ဆင့် စစ်လို
လေးတောင်း

ရီချမ်းတစ်ယောက် ကြေးမုံပြင်နှင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန်
သုံးလေးကြိမ် အစဆာင့်ခံလိုက်ရမှုကြောင့် သူမ၏နဖူးပြင်
မာက်ဖြူကာ သွေးဘလုံးလူးဖြစ်တည်ကာ သတိလစ်ခဲ့ရချာ
အောက် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပျော့အူကျသွားခဲ့ရ၏။

သည်ဟုတ်...
ယောက်ျားတစ်ယောက်အသွင် သန်စွမ်းကြံ့ခိုင်လျက် ရီ
ချမ်းရသော ကျားထစ်မနီချူးမှာ သတိလစ်သွားရမည်ရှိခြင်း
ကို သယ်မလျက် သီးသန့် သန့်ရှင်းခန်းထဲမှ ထွက်ခွာသွား
လေ၏။

ဆန်ကျောင်းတစ်ယောက် အနီရှင်းခန်းထဲမှ ရီချမ်း တစ်
ယောက် ထွက်လာခဲ့၊ ထွက်လာခဲ့နှင့် စောင့်ဆိုင်းနေမိသည်
အခါ မုန်းတည့်တည့်အချိန် ခရော် ရှိသွားလေ၏။

'ဟာ... ဒီအလုပ်ကို အချိန်ကြာကြီး အနီရှင်းခန်းထဲမှာ
ရီချမ်း ဘာလုပ်နေပါလိမ့်၊ မဟုတ်သေးဘူး၊ ငါ့ ထိုက်သွား
ကြည့်လိုက်ဦးမှ'

ထိုသို့...
ဆန်ကျောင်းမှာ သဘောမတူစွာဖြင့် ရေရွက်ပြောဆိုပြီး
နောက် သန့်ရှင်းခန်းရှိရာ ခန်းမညာဘက်ခြမ်းဆီသို့ ခရိုသွက်
ထွက် လျှောက်သွားလာသည်။ သီးသန့်ခန်းရှိရာ အခန်းထဲသို့
ထောက်သွားအခါ...

'ရီချမ်း...ရီချမ်း'

ရီချမ်းနာမည်ကို တကြော်ကြော် အသံပြု အော်ခေါ်လိုက်
လေသည်။

ယုန်းရှင်းခန်းများမှ တုံ့ပြန်ထူးသံ ပေါ်ထွက်လာခြင်း မရှိ
ပါချေ။

‘ဟင်’

ခါမကြာခင်....

သူ့စိတ်ထဲ ရီချမ်းအပေါ် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြွလာရပြီး သူ
နှုတ်မှ ဟင်ဟူသော အာမေဇိုက်သံတစ်ချက် ရေရွတ်မိလိုက်
လေသည်။

ပြီးနောက်....

သူ့ရီချမ်း ဝင်ရောက်သွားခဲ့သော ယုန်းရှင်းခန်းထဲသို့ ဝင်
ရောက်သွားလေ၏။

အထဲရောက်တော့....

သူ့ကြမ်းခင်းပေါ်ဝယ် သွေးစက်များကို လှမ်းမြင်တွေ့
လိုက်ရ၏။

‘ဟင်....ရီ.... ရီချမ်း တစ်ယောက်တည်း ဓုက္ခရောက်ပြန်
ထူတယ်’

စိုးရိမ်တကြီး ရေရွတ်လိုက်ပြီး ယုန်းရှင်းခန်းတစ်ခုလုံး အခြေ
အုတ်ကို သူ့အကြည့် ဝေ့ဝေ့ကြည့်ရုံမိလိုက်လေ၏။

‘ဟင်....တေန္တ ရန်သူတစ်ဦးဦးက ရီချမ်းကို ကြွေမု့ပြင်
တိုက်ခိုက်ပြီး ပမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားတာ ဖြစ်ရမယ်။

....ငါ အမြန်လိုက်ရှာမု့’

ယင်းသို့....

ဆန်ကျောင်း သုံးယပ် ကောက်ချက်ချ လိုက်ပြီးနောက်
ယုန်းရှင်းခန်းထဲမှ လျင်မြန်စွာ ပြေးထွက်လာခဲ့လေ၏။

ခဲနံ့ခက်ပြီး....

စားသောက်ခန်းအနီး ရီချမ်းကို ဖိုက်လှုံ့ရှာဖွေသည်။

သို့သော်....

ရီချမ်းကို အစအနပင် ရှာမတွေ့ချေ။

သို့နှင့်....

သူ့စိတ်ထဲတွင် ရီချမ်းမှာ တည်းခိုခန်းများရှိရာ ပထမဆုံး
ဆာသို့ လျင်မြန်စွာ တက်ရောက်ခဲ့လေ၏။

လူတို့ တည်းခိုခန်းထဲရောက်ပြန်တော့....

‘ရီချမ်း....ရီချမ်း’

စိုးရိမ်ပူပန်စွာဟစ်ခေါ်ရင်း တည်းခိုခန်းထဲကြည့်ပြန်တော့
ရီချမ်းအရိပ်အသွယ် လုံးဝ လုံးဝ မတွေ့ရပါချေ။

‘ဟူး....သေ....သေချာလောက်ပါပြီ။ ရီချမ်းကို ရန်သူ တစ်
ဦးဦးက ပမ်းချုပ်ခေါ်ဆောင်သွားတာ သေချာလောက်ပါပြီ။

၂၀၈ ❖ စီးတန်းမောင်

ဝါ အောက်ထက်က လုံခြုံရေးအဖွဲ့ကို သွားအကြောင်းကြား
မူပဲ

ယင်းကား...

သို့ တွေးတောဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးနောက် လုံခြုံရေးစခန်း
ရှိရာ ရှေ့စင်နဂါးစားဖောက်ဆက်အောက်ထပ်သို့ သက်သက်
လျှင်မြန်စွာ ဆက်ဆင်းခဲ့လေ၏။

သို့ ရှေ့စင်နဂါး လုံခြုံရေးစခန်းတည်ရာ အခန်းရောက်
တော့ ဆူငဏ်း ရီချမ်းရွှာသရက် သန့်ရှင်းနန်းထဲမှ ပျောက်
သွားကြောင်း.....

သိလွန်စားဖြစ် ကြမ်းခင်းပြင်၌ သွေးစသွေးနမ္မား စွန်း
ထင်ကျန်ရစ်ခဲ့ကြောင်း.....

ပြီး နံရံတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ကြေးမုံပြင်မှာလည်း အရှိန်
ပြင်းထန်စွာပျက်ထားမှုကြောင့် ချိုင့်ခွက်ခနားကြောင်း စေ့ညို
အကြောင်းကြောင်းများကို လုံခြုံရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်များ
ကား တိုင်ကြားလိုက်လေသည်။

• လိုတခါ လုံခြုံရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ချိန်ဆီဖုန်နှင့် အဖွဲ့
သားနှစ်ဦးတို့သည် သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းနှင့်အတူ စ
သောက်ခန်းမဖော်ညွှန်းမက်ခြမ်းရှိ ရီချမ်း ဝင်ရောက်သွားသော
သန့်ရှင်းခန်းကို ဝင်ရောက် ကြည့်ရှု စစ်ဆေးကြလေသည်။

သည်တွင်.....

ကန္တာရစိလှားနှင့် ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ် ❖ ၂၀၉

လုံးဝပြောင်းလဲနေသော အခြေအနေကို သံမဏိစုတ်တံရှင်
ဆန်ကျောင်းထွေမြင်လိုက်ရပြီး ပါးစပ်အရဟောင်းသား ပြန်မျှ
ပြုတုန်လှုပ်သွားနေထေသည်။

'ဟာ....'

အကြောင်းတူပူ.....

အေးစာက သူကိုယ်တိုင် မျက်မြင်တွေ့ခဲ့သောကြမ်းခင်း
ပေါ်ရှိ သွေးစသွေးနမ္မား လုံးဝမရှိဘဲ ရှေးခင်းနေသည်ကို
သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း သွန်မြင် ထွေလိုက်ရသော
ကြောင့်ဖြစ်သေးသည်။

ထိုစဉ်.....

လုံခြုံရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ချိန်ဆီဖုန် ကြမ်းခင်း
ပေါ်ဝယ် သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းထိုင်ကြားမှ သလို သွေး
စသွေးနမ္မားလုံးဝမတွေ့ရသဖြင့် မကျေမနပ်အကြည့်နှင့်....

'ဟေ့လူ၊ ခင်ဗျား တိုင်ကြားသလို ကြမ်းခင်းပေါ်မှာ
သိလွန်စားဖြစ် သွေးစသွေးနမ္မားတွေ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ် ဆိုတာ
ဘယ်မှာလဲ'

မေးလားတော့.....

သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်း အကြပ်ရိုက်သွားရပြီး.....

'ဟာ....ကျွန်... ကျွန်... တော် ဒီကြမ်းခင်းပေါ်မှာ သွေးစ
သွေးနမ္မားတွေ ထင်ကျန်နေတာ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ မြင်ခဲ့ရတာ
ပါ'

'ခင်ဗျားကသာ မြင်တွေ့ခဲ့ရတယ် ပြောတယ်၊ အခု ကြမ်း ပြင်ပေါ်မှာ ဘာ သွေးစေသွေးနဲ့လဲ မတွေ့ရပါလား'

လည်တွင်း....

သူ့ခေါင်းထဲသို့ သဲသွန်စအဖြစ် အထင်ကရ ကျန်ရစ်ခဲ့ ခဲ့သော ချိုင့်ခွက်နေသည့် ကြေးမုံပြင်ချပ်ကို ဖျတ်ခနဲ ဝင် ရှောက်လာလေသည်။

ဒါကြောင့်....

သူ မကျေမနပ်မျက်နှာနှင့် လုံခြုံရေးသိုင်းအဖွဲ့ ခေါင်း ဆောင် ချိန်စီဖန်ထံ အကြည့်ရောက်ရင်း....

'နောက် သဲလွန်စတစ်ခုကတော့ ဟော့ဟိုနဲ့ရုံမှာ ချိတ်ဆွဲ ထားတဲ့ ကြေးမုံပြင်ပါပဲ၊ ဟော့ဗျာ....'

သူ့ထိုးညှိန်ပြရင်း ရေကန်ငယ်တွေ နံရံပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲ ထားသော ကြေးမုံပြင်ထံ အကြည့်ရောက်သွားမိသောအခါ လုံးဝပြောင်းလဲနေသည့် အခြေအနေကို လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရ သောကြောင့် သူ့မျက်လုံးအစုံ ပြူးထွက်ရပိုး အံ့ဩကြား ကြား ဖြစ်ကာ အာမေဇိုဘ်စကားကို ဖရရှုတ်မိလိုက်ရလေသည်။

အကြောင်းမှာ သူ့စောစောက မြင်တွေ့ခဲ့ရသော ချိုင့် ခွက်နေသည့် ကြေးမုံပြင်ချပ်မှာ အခုအတော့ ပြောင်ချော သောမှာ ဝက်ရာလုံးဝမရှိသည့် ကြေးမုံပြင်ချပ် အသစ်တစ်ခု ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို သူ့ လှမ်းမြင် တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

လုံးဝ လုံးဝ သူ့မှင်သက်မိကာ တော့တော့စဉ်းစား၍ မရ အောင်ဖြစ်သွားရလေသည်။

ထိုအခါ....

လုံခြုံရေးသိုင်းအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ချိန်စီဖန်မှာ စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းကို ဝတ္ထုရာ၊ နှောင်ယိုက်သည်ဟု အပြစ်တင်ပြော ဆိုပြီး သန့်ရှင်းခန်းထဲမှ အလျှိုလျှို ထွက်သွားကြလေသည်။

သည်နောက်....

သူ့စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်ကာ စားနပ်ရိက္ခာမရှိ စားပွဲ လွတ်တစ်လုံး၌ မြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

စားပွဲထိုးလူငယ်လေး ဘင်ယေခက် ရောက်လာပြီး...

'အစ်ကို့၊ ဘာသုံးဆောင်မလို့'

မေးလာတော့ ဆန်ကျောင်းမှာ မလိမ်တပတ် အလှည့်ခံ လိုက်ရမှုကြောင့် ခံပြင်းခေါ်သထွက်ကာ အရက်သောက်ချင် စိတ်ပေါ်လာရပြီ....

'ဝါးရွတ်စိမ်းအရက်တစ်ဘိုးနဲ့ အမြန်ဆုံးရမယ့် အမြည်း နှင်ပွဲယူခဲ့ကွာ'

'ဟုတ်ကဲ့'

စားပွဲထိုးလုပ်ဖို့မှာ လူ့ကို ဦးတစ်ချက်ညွှတ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့
က ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

'အင်း...ငါ့မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ကြုံလာရတဲ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်
က စေ့စေ့သွေးနှုတ် ပြီးတော့ နံရံပေါ်မှ ချိုင့်ခွက်နေတဲ့ခွက်
မှ ချပ်တိုဟာ ငါ့ ဗျားဗျား ပြီး ရီချမ်းကို လိုက်လံရှာဖွေနေတဲ့
အချိန်မှာ အကျွန်ုပ်တို့မြန်မာ မြောင်းလှုပ်လှုပ်လက်ဝါးပဲ။ ငါ...ငါ
ရီချမ်းကို ဖမ်းချုပ်သွားတဲ့ဆူတွေဟာ ဒီရွှေစင်နဂါးစားတွေ
ဆီက ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ ပူးပေါင်းကြံစည်ကြတာများစွာပဲ။ အ
ဖြစ်နိုင်တယ်။

ထိုသို့ ဆန်းကျောင်းမှာ ဆန်ရှင်းခန်းထဲတွင် ထိုလူနာအဖြစ်
ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် အခြေအနေအားလုံး ချက်ခြည်း အခြေခံလဲသွား
ရသည်မှာ ရီချမ်းကိုဖမ်းပြီးခေါ်ဆောင်သွားတော့ ရန်သူများ
နဲ့ ရွှေစင်နဂါး စားတော်ဆက် ဝန်ထမ်းကပွဲအချို့နှင့် ပူး
ပေါင်းလုပ်ဆောင်သွားသည်ဟု ဟောတော့တော့ ကျွန်ုပ်တို့
လိုက်လေသည်။

ထိုသို့တွင် ထူဦးနှောင်းထဲသို့ ရီချမ်းကိုယ်ခေါ်သို့ စား
ထိုးလုပ်သူ ခေါက်ဆွဲပြုတ်ပန်းကန်များကို ချွေညှိကိစ္စများတွေ
ရိုးကားရိုး ဟုတ်ကြေမင်း အခြေတစ်ခု ဖျက်ခနဲ ရောက်လာ
လေသည်။

'အင်း...အဲဒီကိစ္စလဲ ရီချမ်းကို ဆန်ရှင်းခန်းထဲ ရောက်
အောင် စားပွဲထိုးလုပ်သူထံ ထမင်းဖန်တီးလို့ဘာပဲ'

ထိုသို့ သူ့တွေ့တော့ ရွယ်နေစဉ်မှာပင်...
ငွေလင်တန်းတစ်ချပ်နှင့် အရက်အိုး၊ အရက်ခွက်၊ အမြည်း
နီးကန်များကို လာရောက်ပို့ဆောင်သော စားပွဲထိုးလုပ်
သူကိုရှိလာလေသည်။

ယင်းစားပွဲထိုးလုပ်လေး ငွေလင်ပန်းပေါ်က စေ့စေ့
သွေးဗျား ထစ် ခရိုင်ပျက်ပြီးသွား၍ သူ့ကိုဦးညွှတ်ကာ
ဆက်ခွာသွားမည်အပြု...

'ညီအေး... မေးစရာရှိလို့ ကာလောက်'
လှမ်းပြောလိုက်တော့ စားပွဲထိုးလုပ်လေးမှာ သူ့ထံသို့
ကုန်ခိုး အစုံပိုင်လျက် ရှိပြီးကပ်စေ့ကန်ရှိလာပြီ။

'ဟာခဏလို့လဲအစကို'
'တစ်ခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ စောစောအချိန်တုန်းက မင်းတို့
ဆက် အောင်ကြီးတစ် ဝဲသို့လူကြီးကို ငါတွေ့ချင်လို့ ခေါ်
သွားပါလား။

ယင်းဆုံစကားကြောင့် စားပွဲထိုး လုပ်လေးမှာ တဖန်
အပြုပြင်ဟန်နှင့် မျက်လုံးအစုံတိုဝင်ကျယ်သွားပြီ။

'ဟာ အစ်ကို၊ ကျွန်တော်တို့ ရွှေစင်နဂါး စားတော်ဆက်
စားပွဲထိုးဝန်ထမ်းကားလုံးကို ကျွန်တော်တို့လို့ လုပ်ငန်းတွေပဲ
သွားပါလိမ့်။ အစ်ကိုပြောတဲ့လူကြီးဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။'

၂၂၄ ☆ ဝင်းတုန်းအောင်

ငါ့ပြန်ပြောဆိုလာထောစကားကြောင့် သိမထိစုတ်တံ
ဆန်ကျောင်းမှာ မျက်မှောင်တစ်ချက်ကြိုက်သွားကာ...

'ညီဒလားကသာမဖြစ်နိုင်ဘူးပြောနေတဲ့ဒီလူကြီး ဝါထို
ထည်ခင်းသွားလို့ ငါ့မိန်းမအပေါ်တောင် ခေါက်ဆွဲပြ
မှောက်ခဲ့ရသေးတယ်'

'ဟုတ်ထား၊ ခါဆို မနက်ခင်းပိုင်း၊ တာဝန်ယူတဲ့
ထမ်းအဖွဲ့ကဖြစ်မယ်၊ အခု သူတို့တစ်ဝန်ပြောင်းသွားပြီး
ထွက်ကြပြီ၊ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က နေ့ခင်းပိုင်းအဖွဲ့၊ ပြီးတော
ညနေပိုင်း၊ စားပွဲထိုးအဖွဲ့ကလဲ ရှိထားတယ်'

'အော် မင်းတို့က အချိန်ပိုင်းနဲ့ခွဲပြီးတာဝန်ယူဆောင်ရွက်
နေကြတာကို'

'ဟုတ်ပါတယ်အစ်ကို'

'အေး၊ ဒါပါပဲ'

သည်နေ့ကလဲ...

စားပွဲထိုးလူငယ်လေးမှတစ်ဆင့် သူ့ကိုဦးတစ်ချက်ညှိတံပြီ၊ နေ
ခိုင်းထွက်ခွဲသွားလေသည်။

နဂါးတစ်ရာစံအိမ်တော်၏ အပွင့်ကြမ္မာဆိုးရှင်းတမ်း

သည်ကနေ့...

လီကျန်မြို့တော်ကြီး၏ မနက်ခင်းရာသီဥတုအခြေအနေမှာ
အောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေ၏။

အကြောင်းဟူမူ...

နေသာတစ်လှည့် ရိုးတုံးတစ်လှည့်တည်ငြိမ်မမရှိမကြာခဏ
ပြောင်းလဲနေသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ဟုန်နာရီမောင်း၊ ရှစ်ချက်တီးအချိန်မူအတော့ တိမ်တိုက်
အောက်ထဲသို့ သူ့ရိပ်နေမင်းကြီး၊ ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် နှစ်
ရက်နေရသာဖြင့် မိုးအုံ့ဆိုင်းဆိုင်းတော့ ဖြစ်တည် နေရလေ

သည်။

တိုအချိန်တင်မူ...

မဟူရာရောင်ပြေးထင်ခသေ၊ ကျွန်းရထားလုံးကြီးတစ်
လီကျန်မြို့တော်ကြီး၏ တောင်ဖက်စွန်းရှိ သစ္စာသမားအ
ဆေးကုရုံ အဆောက်အအုံ၏ဆင်ဝင်အောက်သို့ ထိုးဆိုက်လ
လေသည်။

ပြီ...

ထိုမဟူရာရောင်ပြေး ကျွန်းရထားလုံးကြီးပေါ်မှဝင်ဖို့
ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ခိုင်ခန့်သွားမေးချီးနှင့် ဥ
ခန့်ညားသည့် လူကြီးတစ်ယောက် ဣန္ဒြေရသက်ဆင်းထ
လေသည်။

ယင်းလူကြီးမှာ အသက်အစားဖြင့် (၅၀) ဝန်းကျင်ခန့်
မည်ဟု ထင်ရလေသည်။

ထိုလူကြီးမှာ ဝိုးထည်အညှိုးဆောင် အင်္ကျီရှည်ကြီးကိုဝတ်ဆ
ထားလေသည်။

စင်စစ်ခဏခွ...

ထိုဝိုးထည် အညှိုးဆောင်ဝတ်ဆုံဝတ် လူကြီးမှာ နှယ်နှယ်
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး မဟုတ်ပါချေ။

လီကျန်မြို့တော်၏ ရဲမက်တပ်ဖွဲ့မှ ရဲမက်မှူးကြီးချူ လိုင်
ပင် ဖြစ်လေသည်။

လူ ကျောက်စင်လမ်းပေါ် ခြေစုံရပ်မိသည်နှင့် လူတေး
အယ်ညာသို့ ရဲမက်ဝတ်စုံကိုယ်စီနှင့် ရဲမက်နှစ်ဦးရောက်ရှိလာ
လေသည်။

ထိုရဲမက်နှစ်ဦးမှာလည်း ကာယဗလ ဘောင့်ထက်ကြံ့ခိုင်
ကြွေသော လူသန်ကြီးများ ဖြစ်ကြလေသည်။

သို့ဆိုရလျှင်...

ထိုရဲမက်ကြီး ချူလိုင်ဖုန်းမှာ သစ္စာသမားတော်ကြီး ဆေး
ကုရုံ အဆောက်အအုံသို့ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်လာရ
ပါသနည်း။

သို့အကြောင်းကို ရှင်းရလျှင်မူ...

လှန်ခဲ့သော (၀၁)ထခန့်က ညဦးမိုင်းအချိန်၌ လီကျန်မြို့
မြောက်ဘက်ရှိ မြို့မျက်နှာဖုံးသုဌေးကြီး ဟိုင်းချင်စန် စံမြန်းရာ
အားတစ်ရာစံအိမ်တော်ကြီး၌ လူသတ်မှုကြီးတစ်ခုပေါ်ပေါက်
အခဲရလေသည်။

ထိုခေညက ရဲမက်မှူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းတို့အဖွဲ့သည် နဂါး
တစ်ရာစံအိမ်တော်ဆင် သုဌေးကြီး ဟိုင်းချင်စန်တို့မိသားစုကို
အန္တရာယ်ရှိစွာကြံ့ခင်း ကြိုတင်သတိပေးလို၍ နဂါးတစ်ရာ
အိမ်တော်သို့ ဝင်ရောက် လာမှ နောက်ကျွဲကော သုဌေးကြီး
အားစုမှာ လူသတ်သမားလက်ချက်ကြောင့် သွေးစလူးလူး
အနိဋ္ဌာရုံဖြင့်ကင်းစား ကြိုတင်ခဲ့လေ၏။

ထိုအခါ...

သွေးသမီးလေးဟာ ခြင်္သေ့ကောင်၊ ရွှေမကောင်အေး ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေကြရသော သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စဉ်၊ သူဌေးကတော် ကျင်လန်စင်တို့ကို ရဲမက်မှုကြောင့် ချွဲလှိုင်ဖုန်းက စမ်းသပ်စစ်ဆေးကြည့်လိုက်သောအခါ ခြင်္သေ့ကလေး၊ ဇီဝိန်ချုပ်ငြိမ်းနေကြရလေသည်။

နေ့စဉ်...

သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်မေစင်ကို သူ့စမ်းဆင်စစ်ဆေးကြည့်ရာမှာ အသက်နှင့်ခန္ဓာ မြဲလျက်ရှိနေကြောင်းစမ်းသပ်ရှိရ၏။

ခါကြောင့်...

ရဲမက်မှုကြီး ချွဲလှိုင်ဖုန်းမှာ သူ့ရဲမက် စစ်သည်များ အေးအလူးလူးနှင့် အသက်မြဲနေရသော သူဌေးသမီး ဟိုင်မေစင်အား အသက်ဆက်သက်ရှင်သန်အောင် အမြန်ကုသရန်အတွက် သစ္စာသမားတော်ကြီး ဆွေကုရုံသို့ အမြန်ဆောင်ခိုင်းလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

ရဲမက်စစ်သည်တို့၏ အချိန်မီ ဗိုလ်အောင်ပေးနိုင်သဖြင့် သူဌေးသမီးလေးဟိုင်မေစင်မှာ သစ္စာသမားတော်ကြီး တင်ကွမ်း၏ စွမ်းစွမ်းတမ်းကုသပေးနိုင်မှုကြောင့် အသက်မသေဘဲ တေးမှလွတ်ခံမြောက်လေရလေသည်။

သို့ရာတွင်...

သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်မေစင်မှာ လူသတ်သမား၏ ပြစ်မှုနှင့်သော ဆက်ချက်ကြောင့် အသက်ရှင်သန်လာရသော်လည်း အဘိတ်ဗေဒနာဂါ စွဲကပ်ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

သို့မို့ကြောင့်...

ရဲမက်မှုကြီး ချွဲလှိုင်ဖုန်းမှာ လူသတ်အလားကိုပေးလိုက်ဖို့ အသက်မသေဘဲကျန်ရစ်ခဲ့သော သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်မေစင်တို့ စစ်ဆေးပေးရန်အတွက် အခက်ကြီး ကြုံနေရလေ၏။

သို့သော်လည်း...

ရဲမက်မှုကြီး ချွဲလှိုင်ဖုန်းမှာ သူဌေးသမီး ဟိုင်မေစင်ကို ရဲခက်နှစ်ဦး နေ့စဉ်ကင်းရှုလျက် စွဲကပ်နေသော အဘိတ်ဗေဒ ဝေဒနာဆိုးကြီး ပျောက်ကင်းအောင် သစ္စာသမားတော်ကြီး တင်ကွမ်းအိန်၏ ဆက်လက်ကုသခဲ့လေသည်။

ပြောရမည်ဆိုလျှင်...

နဂါးတစ်ရာစုံအိမ်တော်သစ် သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စဉ်နှင့် ရဲမက်မှုကြီး ချွဲလှိုင်ဖုန်းတို့မှာ ခင်မင် ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်ကြသော ငယ်သူငယ်ချင်းများ ပြစ်ကြလေသည်။

သို့မို့ကြောင့်လည်း...

သုတိုနှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက် အိမ်ထွင်းဝေးကို တစ်
ယောက် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပွင့်ပြောဆိုကြရင်း တောင်၊
ကျောင်းကြောင်း၊ အကြံပြုပြောဆိုကြလေသည်။

အစတော့လည်း မသမာသူ လက်ချက်ကြောင့် ရဲမက်မှု
ကြီး ချူလိုင်ဖုန်း၏အခင်မင်ဆိုးဖြစ်သူ သူငယ်ချင်း သူဌေးကြီး
ဟိုင်ချင်စန့်တစ်ယောက် တစ်လွန်မြန်းသွားခဲ့သည်မှာ ရက်ပင်
မနည်းတော့ပုပါချေ။

သည်ကနေ့လည်း ရဲမက်မှုကြီး ချူလိုင်ဖုန်းမှာ အတိတ်မှ
ဝေဒနာဆိုးစွဲကပ်ခံစားနေရသော သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်ဝေ
စင် အခြေအနေကို အကဲခတ်ရန်အတွက် သစ္စာသမားတော်
ကြီး တင်ကွမ်ဟိန်း၏ဆေးကုသရုံ အဆောက်အဦသို့ ရောက်ရှိ
လာရခြင်းဖြစ်လေသည်။

ရဲမက်မှုကြီး ချူလိုင်ဖုန်းကိုလည်း ရဲမက်နှစ်ဦးတို့ဘယ်ညာ
ရုံလျက် သစ္စာအေးကုရုံ အောက်ထပ်သို့ လေ့ကားထစ်များ
နှင့်ကျော်ဖြတ်သန်းကစ တက်ရောက်လာကြလေသည်။

ပြောရမည်ဆိုလျှင်....

သစ္စာဆေးကုရုံမှာ လီကျန်မြို့တော်၌ နာမည်ကျော်ကြား
သဖြင့် ငါ့ရောက်ကုသ ကြသည့်လူများ နေ့စဉ်မပြတ် လူဝင်
လူထွက် များပြားလျက်ရှိနေရလေသည်။

သို့နှင့် ရဲမက်မှုကြီးချူလိုင်ဖုန်းသည် ရဲမက်နှစ်ဦးတို့ဘယ်
ညာရုံလျက် သစ္စာသမားတော်ကြီး တင်ကွမ်ဟိန်းရှိရာအခန်း
၂၂ ဦးတည် လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ကြလေသည်။

သစ္စာသမားတော်ကြီးတင်ကွမ်ဟိန်း၏ရုံးခန်းမှာ အောက်
ထပ်ခေါင်းရင်ပိုင်းရှိ အခန်းတစ်ခန်းဖြစ်သည်။

ရဲမက်မှုကြီး ချူလိုင်ဖုန်းတို့သို့ဦး သစ္စာသမားတော်ကြီး
တင်ကွမ်ဟိန်း၏ရုံးထိုင်ရာအခန်းရွှေသို့ရောက်သောအခါ ကိုယ်
တော်ရဲမက်နှစ်ဦးတို့မှာ အဝင်တံခါးပေါက်အပြင်၌ ရပ်ကျန်
ခဲ့ကြလေသည်။

ရဲမက်မှုကြီး ချူလိုင်ဖုန်း တစ်ယောက်ထည်းသာ သစ္စာ
သမားတော်ကြီး တင်ကွမ်ဟိန်း၏ရုံးခန်းဘတွင်းသို့ ဝင်ရောက်
ခဲ့သည်။

အခန်းတွင်း ရောက်တော့ စားပွဲတစ်လုံးနောက်တွင် ထိုင်
ထွက် စားအုပ်ထူကြီးတစ်ခုကို လှန်ဖတ်နေသော သစ္စာသမား
တော်ကြီးက ချူလိုင်ဖုန်းကို လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်သဖြင့် ရဲမက်
မှုကြီး ချူလိုင်ဖုန်းမှာ ဦးတစ်ချက်ညှတ်ကစ နှုတ်ဆတ်လိုက်
သည်။

ထိုအခါ....

သူ့ရောက်ရှိလာသည်ကို လှမ်းကရုမမုမိလာရသော သစ္စာ
သမားတော်ကြီး တင်ကွမ်ဟိန်းမှာ တံဆံ့ထည့် ဖြစ်သွားဟန်
နှင့်....

'ဟာ...ရဲမက်မူးကြီး ရောက်လာတာကို။ ကျွန်တော်
ခင်ဗျားကို ချော်လင့်နေတာနဲ့ အတော်ဘဲ'

လှိုက်လှဲဘန်ဖြင့် ပြောဆိုပုံ... မှုကြောင့် ရဲမက်မူးကြီး
လိုင်ပုန်းမှာ အကြောင်းထူးရှိပြီဟု ထင်မှတ်ကာ တက်ကြွ
သော ခြေလှမ်းများနှင့် သစ္စာသမားတော်ကြီး တင်ကွမ်ဟိန်း
ထိုင်နေရာစားပွဲဆီသို့ ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိသွား၏။

ရိုး သူ သစ္စာသမားတော်ကြီး တင်ကွမ်ဟိန်းနှင့် မျက်နှာ
ချင်းဆိုင်ရှိ ထိုင်ခုံတစ်လုံး၌ ဝင်ရောက် ထိုင်လိုက်၏။

ထိုစဉ် ရဲမက်မူးကြီး၊ ချွဲလိုင်ပုန်းမှာ သစ္စာသမားတော်ကြီး
တင်ကွမ်ဟိန်းထံ အကြည့်စူးစိုက်ရောက်ရင်း...

'သမင်းတော်ကြီး ကျွန်တော်ကို ဘာအကြောင်း တွေး
ချော်လင့်နေတာလဲ'

ယင်းကမေးကြောင့် သစ္စာသမားတော်ကြီး တင်ကွမ်ဟိန်း
မှာ အပြုံးယုံ့ယုံ့ ပြုံးလိုက်ရင်း။

'အင်း...ရဲမက်မူးကြီးကို ချော်လင့်နေတာ တစ်ခြားမဟုတ်
ပါဘူး။ ကျုပ်ဖော်စပ်တဲ့ နှစ်တစ်တောင် မြေပွေ့ရဲသည့်ခြေ
နဲ့ မဆံ့တန်ခိုးကြောင့် ထူးဌာသမီးလေးရဲ့ အတိတ်ဓမ္မ
ဝေဒနာ ကောင်းစပြုလာပြီ။ ဒါတလဲ 'သူ' ကုသိုလ်ကံ
အကြောင်းတရားပဲ ပြောရမှားပဲ။ မြောလိကျွန်းက ကျုပ်

ဆီဆွေ မုဆိုးကြီး အဓိရှားရှားမီးဝါး ရခဲလေခြမ်းဆိုတဲ့
အစစ်ထောင်မြေးပွားကြီးရဲ့ ယည်းခြေတို့ ဖျာအောင်လာတာ
ကြုံကြိုက်နေတယ်လေ'

'ဟင် ဒါ...ဒါဆို သူ...ထူးဌာသမီးလေး နဂိုစိတ်အတိုင်း
အရောက်လာပြီလား'

သိချင်စော လေသိပြင် ခပ်လောလော့ ထွင်းမေးလိုက်
တာ...

သစ္စာ သမားတော်ကြီး တင်ကွမ်ဟိန်းမှာ ဆက်ပြင်၊ ခပ်
ညှိုးမျှင်၊ ချလိုက်ပြီးမှ။

'အင်း...အရင်ထက်စာရင် ဒီကေဒင်၊ လာပါပြီ။ အဆေးပတ်
ထဲ မလည်သေးဘူးလေ။ ဒါပေမယ့် သူဖြစ်ဖျက်ခဲ့တဲ့ကိစ္စကို
သေလေးနက်နက်တွေးတော့ စဉ်းစားနေပုံရတယ်'

ထိုစကားကြားလို့ 'ရေထဲ' ရဲမက်မူးကြီး ချွဲလိုင်ပုန်းမှာ
ဆဲတက်ကြွကြွ စာနဲ့...

'ဒါ...ဒါဆိုသမားတော်ကြီး 'သူ' အဖြစ်မှန်ကို သတိ
ဆောင် လူ့ရဲ့ အတိတ်အရကြောင်းကို ဖွင့်ဟပြောပြလိုက်ရင်
ကောင်းကွဲလား'

အကြံလှမ်းစောင်းခံလိုက်ရာ သစ္စာသမားတော်ကြီး 'ဟင်
တင်ကွမ်ဟိန်းမှာ နှင်းကြော့အစစ်အကျက်တာ တွေးလေ့စဉ်
အဟန် ပြုလိုက်ပြီးမှ...

'အင်း...ရဲမက်မှုကြီး စလူးတိုးစမ်းပြီး ပြောကြည့်လိုက်ပါ။ အခြေအနေ ကော့...ရင်ထိ ဆက်ပြောပေါ့၊ အဲ...အခြေအနေ မဟန်ဘူးဆိုရင်တော့ သူ့အဖိတ် ကြောင်း ဆက်မပြောပြနဲ့ပေါ့၊ ကျုပ်ရဲဆေးမာတိ လည်သွားရင်တော့ သူ့ရိလူကောင်းဘဝအတိုင်း ပြန်ရောက်လာမှာပါ'

'ဟုတ်လဲ၊ ခါဆို သမားတော်ကြီး သူ့ကို ကျွန်တော် သွားကြည့်လိုက်ပါဦးမယ်'

'တောခင်းပါဦး'

သည်တိုင်....

ရဲမက်မှုကြီး ချူလိုင်ဖုန်းမှာ တစ်စုံတခုကို ယတိရမီလိုက် သဖြင့် သမားတော်ကြီး တင်ကွမ်ဟိန်း စားပွဲရှေ့မှ ထွက်ခွာ ခြေပြုပြီးမှ အစွာ သမားတော်ကြီးတင်ကွမ်ဟိန်းထံ အကြံပြု ပြောင်း ရောက်ရှိသွားရပြီး၊

'ခါနဲ့သမားတော်ကြီး သူဌေးမလေးနဲ့ ဘာတော့တုန်း စပ်ထားတဲ့ ဝှန်ကျင်းဆိုတဲ့ သူငယ်ကော့ ဝီဆေးရုံကို ယ လေးလာ'

စူးစမ်းဟန်ဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်တော့ သစ္စာသမားတော် ကြီး တင်ကွမ်ဟိန်းမှလ ခေါင်းတစ်ချက် ခါဘမ်းလိုက်ရင်း

'သူဒီကို လိုဝမလာပါဘူး၊ ခါနဲ့ ရဲမှူးကြီးက သူ့ကို ငယ်မုနဲ့ တရားရုံးတော်မှာ တရားစွဲဆိုထားတယ် မဟုတ် ဟေ့၊ အဲဒီအခြေအနေကကော့'

မေးတော့ ရဲမှူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းက ဆက်ပြင်း မသိမသာ ဆိုက်ပြီနောက်၊

'အဲဒီကိစ္စကလဲ ကျွန်တော်ဖက်က တစ်က လက်ယေ သောက်အဆားဖြစ်တဲ့ သူဌေးမလေးဘဲ သတိမရ ယာတော့ ဆက်ကြုံနေရတယ်၊ ခါကြောင့်အမှုကို သူဌေးမလေး ကျန်း မရေး ချို့ယွင်းချက်ကို အကြောင်းပြုပြီး အချိန်ဆွဲထားရပါ သေး၊ အခု သမားတော်ကြီးက သူ့အခြေအနေ ကောင်းလာစ ညိုတဲ့စကား ကြားရအောင် ကျွန်တော် အတော်လေးကို အတက် ဝမ်းသာ သွားမိရပါတယ်'

ထိုအခါ သစ္စာသမားတော်ကြီး တင်ကွမ်ဟိန်းမှာ အသွာ သာပြုံးလိုက်ရင်း....

'ကဲ ရဲမှူးကြီး သူဌေးမလေးတိုင်မေစင်ကို သွားရောက် ခြေကြည့်ပြီး အခြေအနေ ထူးခြားမှုရှိမရှိ စစ်ဆေးကြည့် ပါဦး'

သူဌေးမလေးတိုင်မေစင်ထံ သွားရောက်၍ အခြေအနေ စစ်ဆေးရန် သစ္စာသမားတော်ကြီး တင်ကွမ်ဟိန်းက

၂၃၆ ☆ ဝမ်းချောင်းကား

တိုက်တုန်း၊ ခြောက်လကသဖြင့် ရဲမက်မှုကြီး၊ ချူလိုင်ဖုန်း
ခေါင်းဆက်ခနဲညှိတိုက်ပြီး...

'ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ သမားအော်ကြီးက... ဝါဆိုသမားအော်ကြီး
ကျွန်တော်တို့ သူ့ခွေးသမီးလေးကို သူ့မှူးရောက်တော့ဆိုဖို့
ပြပါဦး'

'ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ'

ထိုဆို ရဲမက်မှုကြီး၊ ချူလိုင်ဖုန်းသည် သမားအော်
ကြီး ထင်ကုန်ဟိန်းကို နှုတ်ဆက်ပြီးခနာကီ ရုံးခန်းထဲမှအတူ
ခိုင်းထွက်လွှာခဲ့လေတော့သည်။

အခန်း (၁၂)

ကထိထိပေ... ဝေဒနာရှင်မလေး၊ ဟိုင်မေစင်

ဆိုနှင့် ရဲမက်မှုကြီး၊ ချူလိုင်ဖုန်းသည် သူ့ခွေးသမီးလေး
ဟိုင်မေစင်တစ်ကောင်ကို သင်္ချာဆွဲဆောင်ကာ အခန်းရှိရာ အပေါ်
ဆင်ဆောင်သို့ ကိုယ်ရံတော်ရဲမက်နှစ်ဦးတို့ ခြံရံထုတ်ဆက်ရောက်
လာကြလေသည်။

လူမ၏ ဆေးကုခန်းမှာ အပေါ်ထပ် ထန်းလျှားဆောင်၏
ထောင်ဆံကုခန်းတွင် တပ်ရှိနေလေသည်။

ပြီး လူမအခန်းတံခါးပေါင်း၌ သူမအန္တရာယ်လုံခြုံရေး
အတွက် ခနဲစင်လို ရဲမက်နှစ်ဦးတို့ အစောင့်ချထားလေ့ရှိ
သည်။

ရဲမက်မူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းတစ်ယောက် သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်မေစင်၏ ဆေးကုခန်းတံခါးပေါက်ရောက်သည်နှင့်အခါ စောင့်ရဲမက်နှစ်ဦးတို့မှာ သူ့အားပြိုင်တူဦးညှိတ်အလေးပြုလာကြလေသည်။

ထိုစဉ် ရဲမက်မူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းမှာ အသိအမှတ်ပြုသည့် သဘောနှင့် အလေးပြုလာကြသော ရဲမက်နှစ်ဦးတို့ကိုတုံ့ပြန်၍ ခေါင်းတစ်ချက် အသာညိတ်ပြလိုက်သည်။

ပြီးနောက်....

ရဲမက်မူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းမှာ အစောင့် ရဲမက်နှစ်ဦး၏ အခန်းတံခါး အဆင့်ဖွင့်ဟပေးလာသော တံခါးပေါက်ဖြင့် ကျော်၍ ဆေးကုခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်လေ၏။

အထဲရောက်မဟေ့....

ခုတင်ပေါ်ဝယ် မျက်ကွင်းနှစ်ဖက် ညှိ ရောင် ဆမ်း ကြောက်ပက်ဖြစ်နေသော သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်မေစင် တစ်ယောက် သူ့ထံ ကြောင်ကြည့်နေသည်ကို ရဲမက်မူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းမှာ ရင်ဆိုင်နှင့်စွာ ခံစားလိုက်ရလေ၏။

ပြီးနောက်....

သူ ခုတင်အနား ခြေစုံရပ်လိုက်မိရင်း....

‘သမီး ဟိုင်မေစင် နေထိုင်ကောင်းရဲ့လား’

စူးစမ်းဟန်ဖြင့် လှမ်းမေးဆိုက်တော့ သူ့ဌေးသမီးလေး ဟိုင်မေစင်မှာ ရဲမက်မူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းထံ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်ရင်း မည်သူ မည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း စဉ်းစားအေးပြုထုတ်နေလေ၏။

ထိုအခြေအနေကို လှမ်းအကဲခတ်မိလိုက်ရသော ရဲမူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းမှာ အသာအယာပြုလိုက်တာ....

‘သမီး.... ဦးလေး၊ ချူလိုင်ဖုန်းလေး၊ ဆမ်းတို့စံအိမ်တော်ကို ကြာခဏ ရောက်ရောက်လာတဲ့သူလေ’

ထိုသို့....

သူ့အား အမှတ်ရလာစေရန်အတွက် အဓိကအကြောင်း ဖိတ်ခေါ်တစ်စကို ထုတ်ဖော်ပြောပြလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ....

သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်မေစင်မှာ နဖူးကြော့လေး တွန့်ခြုတ်သွားရပြီး ရဲမက်မူးကြီး ပြောဆိုလိုက်သော စကားများကို တွေးတောသုံးသပ်လိုက်လေသည်။

သည်တူင်....

မေ့လျော့နေသော သူမ ဦးနှောက်ထဲသို့ သူမ၏ နဂါးစိန်ရာ စံအိမ်တော်ကြီးသို့ ရဲမက်မူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်း၏ လှည့်လည်လှည့်လည် ရဲမက်မူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်း၏ လှုပ်ရှားမှုပုံရိပ် ထင်ဟပ် ဖြစ်ပေါ်လာရလေ၏။

'ဟင်...သ...သမီး မှတ်မိပြီ၊ ဦး...ဦးလေး၊ ချူလိုင်ဖုန်း ထိုသို့...'

လှူငွေသမီးလေး၊ ဟိုင်မေစင်မှာ အမှတ်ရလာစွာဖြင့် လှူငွေများများ ပြောဆိုလာသည်ကို ရဲမက်မူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်း လှမ်းမြင်တွေ့ရပြီး ဟားဟက်ဝမ်းသာသွားရတာ...'

'အေး...ဟုတ်တယ်၊ ငါ့ဖါ၊ သမီးလေး၊ ဦးဦးကို အမှတ်ရလား ပြီးလား...'

အားတက်ဝမ်းသာစွာ လှမ်းမေးရင်း ခုတင်နံဘေးရှိ ထိုင်တစ်လုံးတွင် ဝင်ရောက်ထိုင်လိုက်လေ၏။

ပြီးနောက်....

လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဟန်မှာ ရုတ်ခြည်း ငိုငိုကျသွားရပြီး စတုရန်းဝင်း ဖြစ်သွားရတာ ထူးပြေ၊ သမီးလေး ဟိုင်မေစင် အခြေအနေကို မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် လူ့စိတ်ထဲ ထင်စန့် ချွေးချွေးပြေး....

'သ... သမီး၊ ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ'

စိုးထိတ်သံဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်တော့ မျက်ရည်ကြည်မျက်ရည် ဝေ့စဲတက်နေရသော မျက်စိနားအစုံနှင့် ထူးပြေသမီးလေး ဟိုင်မေစင်မှာ ရဲမက်မူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းထံ အကြည့်ရှေ့ ပြောဆိုရောက်ရိလာရုံပြီ....

'ဦး...ဦးလေး၊ သ...သမီး၊ ဒီ...ဒီ ဆေးကုခန်းကို ဘယ်ဘယ်လို ရောက်ရတာလဲဟင်'

ယင်းအမေးစကားကို ကြားလိုက်ရသော ရဲမက်မူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းမှာ ရင်နင့်စွာ ခံစားလိုက်ရပြီ....

'အင်း...သမီးလေး ဟိုင်မေစင်ကား၊ လူ့ ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရတဲ့ အတိတ်ကြမ္မာဆိုးကြီးကို မသိရှာဘူး၊ သူ့ အတိတ်ကို ပြန်သတ်ရလိုရခြင်း၊ ငါ့အတိတ်ကြမ္မာဆိုးကြီးအားကြောင်း ပြောလိုက်ရင် ကေစင်မယ်၊ ထကယ်လို့ တုံ့စကားခင်းထောက်မရင်တော့ သူ့...သူ့လေး အတိတ်အခဲကြံ့ခင်းကို ပြန်သတိရအောင် တောင်းပါရဲ့...ဟူး'

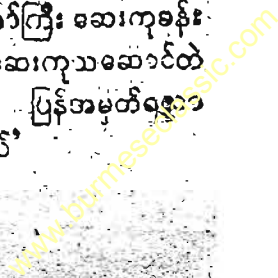
ယင်းသို့....

သူ တွေးစောဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီးနောက် သက်ပြင်းမေးတစ်ချက် မသိမသေ ချလိုက်မိလေသည်။

ပြီးမှ....

ရဲမက်မူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းမှာ ဝေးစိုက်စောင့်စားနေရသော မျက်နှာညှိုးညှိုးခရံခရံနှင့် သူငွေသမီးလေး ဟိုင်မေစင်ထံ ချက်နှာရွှေ့ပြောင်း ရောက်ရှိသွားခြင်း....

'အင်း...သမီးလေး၊ ဗီသစ္စာသမားတော်ကြီး ဆေးကုခန်းမှာ ဘယ်လို ခက်ရာ ခက်ချက်ရှိပြီ၊ ဆေးကုသဆောင်တံ ရောက်လာရသလို့ဆိုတာ ဦးလေး၊ သမီး ပြန်အမှတ်ရအောင် အောင် ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြောပြပါမယ်'

ပြောပြလိုက်တော့ မျက်လုံးအနုအသား မှန်ကန်မှုနဲ့လား
သော သူ့ငွေသမီးလေး ဟိုင်မေစင်မှာ ခေါင်းအသား ညီ
လိုက်ရင်း...

'ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးလေး၊ သမီးမခွေကထည်းက စိတ်
ဘာကြောင့် ရောက်လာရသလဲလို့ အဖြေထုတ် စဉ်းစားရ
တာ၊ စဉ်းစားလို့မရဘူး၊ ဒါနဲ့ သမီး ဖေဖေနဲ့ မေမေတို့လဲ
သ...သမီးမိ မလာကြပါလား၊ ဖေဖေ မေမေဘို့ သမီးကို
စိမ်းကားကြတယ်၊ မကြင်နာကြဘူး...အိ၊ ဟင့် ဟင့်'

မိဘနှစ်ပါးတို့ မသမာသူလက်ချက်ကြောင့် မဂ္ဂမယုဒ
ဆုံးသွားရမည်မှာ ကြင်မြစ်သည်ကို အခုတိုင် မသိရှား
သေးသော သူ့ငွေသမီးလေး ဟိုင်မေစင်မှာ သူမ သစ္စာသမား
မတတ် ဆေးကုရုံသို့ တက်ရောက်ကုသနေသည်ကို မိဘနှစ်ပါး
ဖော် မလေ့ရောက်သည်ဟု စိတ်မဝတမ်းဖြစ်စွာ ပြောဆို
ငိုကြွေးလိုက်တော့၏။

သည့်တိုင်...
ရဲမက်မှုကြီး ချွေလိုင်ဖုန်းမှာ စိတ်မခံအောင်ခြင်းဖြစ်စွာနှင့်
သက်ပြင်းလေးကြီးတစ်ချက်ချလိုက်ပြီးမှ...

'သမီး မငိုပါနဲ့ကွယ်၊ သမီးမိဘနှစ်ပါးဟာ သမီး ခေး
ကုရုံဆောင်တက်ရောက် ကုသနေတာကို ဘာကြောင့် မရောက်
နိုင်သလဲဆိုတာ ဦးလေး ပြောပြမယ်၊ အစိတ်အကြောင်းကို
သမီး ခေမေသချာချာ နားထောင်ပြီး ပြန်စဉ်းစားရင် သမီး
ဘာကြောင့် စိမ်းကားရုံကို ရောက်လာရသလဲဆိုတာ သဘော
ပေါက် သိရှိလာရမှာပါ။'

ပျောင်းပျာပြာလိုက်တော့...

သူ့ငွေကမီးလေး ဟိုင်မေစင်မှာ မျက်ဝန်းစပ်တို့မှ သူ့
တို့ စီးရစ်လာကြသော ချက်ရည်စီးကြောင်းဟိုကို သူ့မိ
ညာလက်ခုံဖြင့် ဝေယမ်းသွတ်သပ်လိုက်ပြီးမှ ရဲမက်မှုကြီး
ချွေလိုင်ဖုန်းထံ အကြည့်ရောက်ကာ ခေါင်းတစ်ချက် အသာ
ညီလိုက်ရင်း...

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးလေး'

ထိုစဉ်...

ရဲမက်မှုကြီး ချွေလိုင်ဖုန်းမှာ ကြွေဆိုးကြီး ပေါ်ပေါက်
သော အကြောင်းရင်းခံ အတိတ်ကြောင်းအစကို မည်သည့်
နေရာလောက်က သူ့ငွေသမီးလေး ဟိုင်မေစင်ကို ရင်ဖွင့်ပြော
ပြင် ကောင်းမလဲအ နဖူးကြောကြီး ရှုတွဲကာ ခေါ်အေး
ခေါ်စားမိလိုက်လေ၏။

ထိုအချိန်တိုင်မှ...

သူ့ငွေကမီးလေး ဟိုင်မေစင်မှာလည်း တွေးတောဆင်
ခြင်နေရသော ရဲမက်မှုကြီး ချွေလိုင်ဖုန်း၏ ဖွင့်ဟလာသည့်
နားကို စိတ်ဝင်တစားဟန်နှင့် ငိုလင့် စောင့်စားနေမိလေ
သည်။

သိပ်မကြာလိုက်ပါချေ။

ရဲမက်မှုကြီး ချွေလိုင်ဖုန်းမှာ သက်ပြင်း မသိမှသာ
လိုက်ပြီးမှ သူ့ငွေသမီးလေး ဟိုင်မေစင်ထံ အကြည့်ဖောက်
တာ...

'သမီးအဖေနှင့် ဦးလေးတို့ဟာ လူပျိုဘဝကတည်းက သိ
စဉ်မင်ရင်းနီးကြတဲ့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ပါ။ အဲ... အိမ်ထောင်
အသီးသီးကျကြတော့လဲ တစ်ယောက်အိမ်ထောင်ရေးမိသား
အကြောင်း တစ်ယေခက် ရင်ဖွင့်ပြောကြပြီ။ ဆိုး တိုင်
ကောင်းတိုင်ပင်ရှိကြတယ်။ အဲ တစ်ခုခု သမီးနဲ့ ပတ်သက်
ကိစ္စတစ်ခု ဦးလေးထံ သမီးအဖေ ရင်ဖွင့်တိုင်ပင်လေတယ်။
လေ'

ပြောစေတော့ သူငွေ့သမီးလေးဟိုင်စင်မေမှာ သူ့ ထံမှက်
အစုံတို့ ဝင်ကြည့်လာပြီ...'

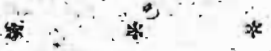
'ဖေဖေက ဘာကိစ္စတိုင်ပင်တာလဲဦးလေး'

စူးစမ်းဟန်ဖြင့်လှမ်းမေးလာတော့ ရဲခက်မှူးကြီး ချူလိုင်
ဖုန်းမှာ အပြုံးထဲယုံ ပြုံးလိုက်ရင်း...'

'သမီးတို့ကိစ္စပဲ'

'သမီးတို့ကိစ္စဟာ အာပေါလိမိ'

ထိုသို့ သူ့ငွေ့သမီးလေး ဟိုင်စင်မေမှာ သူ့ ကိစ္စဟာ ရဲခက်
မှူးကြီးချူလိုင်ဖုန်းကပြောဆိုလာသဖြင့် အမှတ်မရသဖြင့်
လေးတုန်းက ဟေဖြေထုတ် စဉ်စားဟန် ပြုလိုက်မိလေတယ်
သည်။ ...

တိုအနိတ်...
ရဲခက်မှူးကြီးချူလိုင်ဖုန်းသည် အဓိပ္ပာယ်ပါပါ တစ်ချက်
...လိုက်ရင်း...'

'သမီးကိစ္စက အာလဲဆိုတော့ သမီးနဲ့ရသင့်နေတဲ့ သမီး
နီသူ ဝုရှန်ကျွင်းကိုကော သမီးသတိရသေးသလား'

အကဲစမ်း၍လှမ်းမေးလိုက်တော့ သူ့ငွေ့သမီးလေး ဟိုင်
စင်မေမှာ မျက်ဝန်းအိမ်အတွင်းတို့မှ မျက်ဆုံတို့အပေါ်အထိ
...ဘက်သွားရပြီ...'

'ဝုရှန်ကျွင်း... ဝုရှန်ကျွင်းက ကျွန်မနဲ့ရသင့်နေတဲ့ချစ်သူ'
နှုတ်မ တီးတိုးရေရွတ်ရင်း သူ့မ၏ချစ်သူ ဝုရှန်ကျွင်းကို
နှောက်အသုံးပြုကာ ပုံဖော်ကြည့်မိလို့ နီလေ၏
ထိုအခါ...'

သူမအာရုံပေါ်သို့ ရုပ်ချည်ချောမျောလျက်ရှိသော ချစ်သူ
ဝုရှန်ကျွင်း၏ ရုပ်သွင်က တဖြည်းဖြည်း ဆင်ဟပ်လာရသေး
သည်။

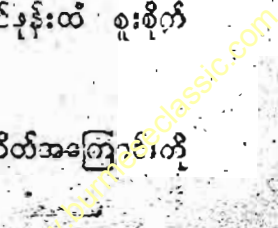
'ဟုတ်တယ်၊ သူဟာ ငါ့ချစ်သူပဲ'

ယင်းသို့ သူ့ငွေ့သမီးလေး ဟိုင်စင်မေမှာ ချစ်သူ ဝုရှန်
ကျွင်းကို အမှတ်ရမိစွာ တွေးတောရေရွက်မိလိုက်လေ၏။

ပြုံး သူမအကြည့် ရဲခက်မှူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းထံ စူးစိုက်
...လိုက်ရင်း...'

'သမီး သူ့ကိုအမှတ်ရမိပါပြီ'

'အေး... ဟုတ်ပြီ၊ ငါ့ဆီ ဦးလေး အတိတ်အကြောင်းကို
...အပြောဖို့ အားရှိလာပြီ'

ဦးလေး သမီးတို့ကိုစွဲကုန် ပေပေက ဘာတွေကိုစွဲကုန်တာလို့လဲ

‘တိုချင်သေချသေသဖြင့် သွမ်းခမေးလာသဖြင့် ရဲမက်မျှကြီး ချူလိုင်ဖုန်းမှာ စောစောက သစ္စာထမားထော်ကြီး တစ်ကောင် ဟိုင်းပြောဆိုခဲ့အေး (သုဋ္ဌေးသမီးလေးဟိုင်းစင်ပေတစ်ခယေး သူ၏ နှစ်တစ်ထောင်မြဲပေး၏ သည်းခြေဆေးကြောင့် အထိ မေ့ဝေဒနာဆီး ပျောက်ကင်းစပြုလေပြီ) ဟူသည့်တိုစကား မှန်ကန်နေကြောင်း ကြားတူလေရသဖြင့် သူ့ရင်ထဲဖော်မပြု အောင် ဝမ်းသာသွားရလေ၏။

သက်တင်...

ရဲမက်မျှကြီး ချူလိုင်ဖုန်းသည် ခေါင်းတစ်ချက် ညှစ်လိုက်ပြီး...

‘သမီးကိုပြောပြပါမယ်၊ သမီးတို့နှစ်ယောက် ချစ်သူဖြစ်တဲ့အကြောင်း သုဋ္ဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်ဆီသွားပြီးတဲ့အခါ ဝိုင်းမှာ ဦးလေးဆီ အကူအညီတစ်ချက်ကောင်းလာတယ် ဆိုခိုအကူအညီက ဘာထဲဆိုခတ်တော့...’

‘သူငယ်ချင်း ချူလိုင်ဖုန်း၊ ငါအကူအညီတစ်ခုခုကောင်းချင်တယ်တာ’

လက်ဖက်ရည်ခိုင်းမှာ သူငယ်ချင်းသုဋ္ဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်က လက်ဖက်ရည်သောက်ခဏခဏ ရဲမက်မျှကြီး ချူလိုင်ဖုန်းထံ အထက်ပါအတိုင်း အကူအညီ စောင့်ခံလာသည့်စကား ပြောဆိုကံရသဖြင့် ရဲမက်မျှကြီး ချူလိုင်ဖုန်း လက်ထဲမှ လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို စားပွဲဝိုင်းပေါ်သို့ အသာအယာချွတ်ကံရသသည်။

ပြီးမှ သုဋ္ဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်ထံ အကြံညှိခံပြုသည့်ဆိုက်ပြီး...

‘သူငယ်ချင်းက အထွေအထူးပုဂ္ဂိုလ်ပြားစေ့စေ့လိုပါသားကွား၊ ဝင်းနဲ့ငါက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဖိုင်းပေးကြည့်မက်တဲ့ခဲကြတာ ကြာပြီပဲ။ ကို ငါ့သူငယ်ချင်းက အကူအညီပေးရမယ် ဆိုစမ်းပါ ဒါ့’

လှမ်းခမေးလိုက်တော့ သုဋ္ဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်မှာ သက်ပြင်းခပ်မျှပြီး မျှော်ချေလိုက်ပြီးနောက်...

‘တစ်ခြား မဟုတ်ပါဘူးကွား၊ ငါ့ပမီးခေ ရည်ငံအခုတဲ့ ချစ်သူတစ်ယောက်ရှိသေးပြီ၊ ခါကလဲ သူ့အခန်းထဲ အမှတ်မထင်ခရာကံသွားတဲ့အချိန်မှာ သူ့ ချစ်သူလက်ဆောင်ပေးထားတဲ့ ပန်းချီကားချပ်ကို မြင်လေ့ခဲ့တယ်’

‘ဪ’
- ‘ခါနဲ့ ငါ့လဲ မှုင့်ပွင့်ဖောင်းဆင်းသိ ပိုတော့နဲ့ သမီး နှစ်ခယေး မေးမြန်းလိုက်တော့ သမီးကလဲ ဝန်ခံတယ်။ ကောင်းသေးရဲ့

ရုပ်ရည်ကတော့ လူချောပါပဲ။ နောက်ပိုင်း သမီးက အဲဒီ
တောင်လေးကို စံအိမ်တော်ကို ခေါ်လာတယ်။ သူငယ်ချင်းက
တာဝန်တွေများပြားနေလေတော့ ငါ့စံအိမ်တော်ကို အရာရာ
ထားပေါက် နည်းလှာရတယ်လေ။

‘ဟုတ်တယ်သူငယ်ချင်း၊’

‘အဲဒီခေတ်ခါကို အကူအညီ မင်းပေးရမှား၊ အဲဒီခါ သမီး
နဲ့တူနေတဲ့ ကောင်လေးဟာ လူဆိုးလား၊ လူခကောင်းလားဆို
တဲ့ သူ့အစိတ် ရာဇဝင်ကြောင်းကို ငါ့သိချင်တယ်။ ခါမှလဲ
သူ့ကို ငါတို့မိသားစုအသိုင်းအဝိုင်းထဲ ဆွဲသွင်းမှ ဖြစ်မှာ’

‘အာ ခါတော့ ဖုတ်တယ်။ သူနဲ့တူနေတဲ့ ကိုယ့်သမီးကို
အဲဒီခေတ်ခါမှလဲ သူ့နာမည် ကယ်လို့ခေါ်သလဲ။’

‘ဂွရှန်ကျင်းလို့ ခေါ်တယ်’

‘အေး...တဲ့မိ ငွရှန်ကျင်းကကြောင်း စစ်ဆေး မေးမြန်း
မကြည့်ဘူးလား။’

‘ဟ ဘယ်နေ့လိမ့်မလဲ မေးကြည့်တာပေါ့။ သူ့ချစ်သူ
ဂွရှန်ကျင်းက နီနယ်ကမဟုတ်ဘူး။ တစ်ခြားနယ်က ကုန်သည်
လေး တစ်ဦးပဲ။ မိမာ စီးပွားရေး ကောင်းလို့ အခြေချပြီး
ရတနာ အရာရင်းအဝယ်ဆိုင်ကြီး ဖွင့်လှစ်တည်ကောင်ဖို့ ကြိုး
စားနေတယ်ဆိုပဲ။ ပြီးတော့ သမီးကိုလဲ ဇာဖိုးထိုက်တန်
ရကနားတစ်ဆင်စာ လက်ဆောင်ပေးတယ်’

‘အင်း...ဒီတိုင်းဆိုရင် မျိုးကောင်း လေးပေါ့’

‘ဘဝဖြန်ဖြစ်လေ၊ လမီးပြောတာနဲ့ ဂွရှန်ကျင်းကကြောင်း
ငါတို့ဖာသာ နောက်ကွယ်ရာက စုံစမ်းသိရှိတာ ပိုခိုင်လုံ
ထဲချရတာပေါ့။’

ပြောတော့....

ရဲမက်မူးကြီး ချူဟိုင်ဖုန်းမှာ သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်၏
စားကို လက်ခံသည့်အလား ခေါ်ပဲဆတ်ခဲနဲ့ ညိတ်လိုက်
....

‘အင်း... သူငယ်ချင်းပြောတာ ကိုယ်ထက်ခဲပါတယ်’

တိုက်ခါ...

သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်မှာ စကားပြေးဆိုရင်းက ထိုင်ရာမှ
ဘုရပ်လိုက်ပြီ။

‘သူငယ်ချင်း၊ ဧကန်နဦး၊ ငါမင်းကို ပေးစရာရှိလို့ အထဲကို
ခေါ်လိုက်ဦးမယ်’

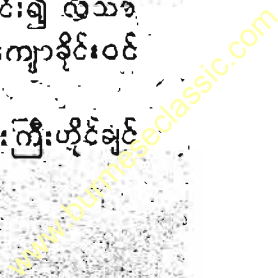
ခွင်တောင်းစကားဆိုလာတော့ ရဲမက်မူးကြီး ချူဟိုင်ဖုန်း
မှာ ခေါင်းအာသာ ညိတ် ပိုက်ရင်း။

‘ခါကစဉ်းပါပြီ သူငယ်ချင်း၊’

သည်နောက်...

သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်သည် ချူဟိုင်ကျောခိုင်း၍ လှသာ
ဆောင် ဝရံစာမှနေ၍ စံအိမ်တော်အတွင်း ကျောခိုင်းဝင်
ရောက်သွားလေ၏။

ကွမ်းတစ်ကာသက်ခန့်ကြာသောအခါ သူဌေးကြီးဟိုင်ချင်
စန့်မှာ သူ့ထံသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာလေ၏။

ပြီး သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်မှာ သူညာလက် ထဲမှာ
အသင် ကိုင်ဆောင်လာသော ကဝတ်လိပ် တစ်လိပ်ကို သူ
ချင်၊ ရဲမက်မှုကြီး ချူလိုင်ပွန်းထံ လှမ်းပေးလာရင်း၊

'ရော့သူငယ်ချင်း ဒါ... ဝူရှန်ကျင်းရဲ ပန်းချီကားချုပ်ပုံ
ထိုအခါ...'

ရဲမက်မှုကြီး ချူလိုင်ပွန်းမှာ သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်လှ
ပေးလာသော ပန်းချီကားလိပ်ကို လှမ်းယူလိုက်လေ၏။

သည်နောက်...

ယင်းပန်းချီ ကားလိပ်ကို ပြန်ကြည့်မိ လိုက်သောအခါ
ရှင်ရည်ချော့မောင်လျက်ရှိသော အသက်သုံးဆယ်နှစ်ကျင့်ခင်
လူလတ်ပိုင်းဖြစ်သည့် ဝူရှန်ကျင်းရဲအား လက်ရာမမြောက်
မြင်တွေ့လိုက်ရလေ၏။

'အင်း... လူကတော့ လူချော့တစ်ယောက်ပါပဲ၊ ရက်
တယ် ကုန်သည် ရုပ်ပါပဲ၊ ကောင်းပြီလေ...၊ နောက်
အကြောင်းကို အခါ အားလျော်စွာ စုံစမ်း ပေးပါမေ
အကြောင်းထူးရင်တော့ လူလတ် အကြောင်း ကြားလိုက်
မယ်၊ တကယ်လို့ ကိုယ် အလုပ်အားရင်လဲ သူကိုယ်တိုင်လဲ
တွေ့ဆုံကြပါမယ်'

'အေး... ကျေးဇူးပဲသူငယ်ချင်း'

ထိုအခိုက်မှာပင်...

သူတို့ လက်ဖက်ရည်ဖိုင်းဆီဖို့ သူရိပ်တစ်ရိပ် သွန်း
လျှောက်လှမ်းလာလေ၏။

စင်စင်တော့...

ယင်းသူရိပ်မှာ တစ်ခြားသူ မဟုတ်ချေ၊ သူဌေးကတော်
ကြီး ကျင်လန်စင်ပင် ဖြစ်လေ၏။

သူဌေးကတော်ကြီး ကျင်လန်စင်က ရဲမက်မှုကြီး ချူလိုင်
မိန်းကို လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရသလိုနှင့်၊

'ဟယ်... ရဲမက်မှုကြီး ခပျောက်ချက်သား ကောင်းလှချည်
သား၊ အခုမှပဲ ကျွန်မတို့ဆီ ပေါ်တော်မူ ရောက်လာရတော့
အယ်'

ထိုအခါ ရဲမက်မှုကြီး ချူလိုင်ပွန်းမှာ အပြုံးရိပ်အောင်
လိုက်ရင်း၊

'ဟုတ်တယ် သူဌေးကတော်ခေရ၊ ရဲမက်အလှမ်း ဆိုတော့
အလုပ်က ရှင်ထွေး ပေ့ထီနေတာပဲ မအားမလပ်ဖြစ်ပြီ၊ ဒီကို
ရောက်လော့ရတာပါ'

ဟု တုံ့ပြန်ဖြေဆို လိုက်ခရတော့၏။

ထိုအခါက...

ယင်းအညှိရောင်အင်္ကျီရှည်ကြီးဝတ်လှမှာ ရွှေပွဲလာ စားသောက်ဆိုင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ ယာဉ်ရပ်စခန်းရှိရာသို့ မြို့ထယ်ထမ်းမကြီးအတိုင်း တစ်ရွှေ့ရွှေ့ ထွက်လှမ်း လာလေသည်။ ထိုအခိုက်မှစပင်...

သူ့အနောက်ကျောဘက်မှ အငှားရထားလျှောက်တစ်စင်း ပုံမှန်အရှိန်ဖြင့် မောင်းနှင်လာ၏။

‘ခွပ်...ခွပ်’

‘ကျွီ...ကျွီ’

ထူနှံဘေးအနားရောက်တော့ ကငှားရထားလျှောက်မှာ မြင်းကို ဇက်ကြီးသစ်၍ ရုတ်ခြည်းချပ်ဆိုင်းလိုက်ပြီး...

‘အစ်ကိုလေး ရထားငှားမလား’

မိန်းမသံလို အသံသေးသေး ကြည်ကြည်ရွှင်ရွှင်နှင့် ရထားထိန်းက လှမ်းမေးလာသဖြင့် သည်းရေပျေစဉ်ထုပ်ဆောင်းအညှိရောင်အင်္ကျီရှည်ဝတ် လှလတ်ပိုင်းက နှုတ်သွယ် ခေါင်းတစ်ချက်ခေ့ကြည့်လိုက်ပြီးမှ...

‘အေး... ရထားအိမ်ထဲမှာ တခြားခရီးသည် ပါသေးသလား’

သူ့စမ်းဟန်ဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်တော့ လူရွယ်ရထားထိန်းက ခေါင်းတစ်ချက်ခါယမ်းလိုက်ကာ...

‘ဟယ်ထူမှ မပါပါဘူး အစ်ကို’

‘အေး... ဒါဆို ငါ့ကို မြို့ရွှေဘက်ဆီ ပို့ပေးကွာ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ အဖော်တက်လိုက်ပါ’

အခန်း (၁၃)

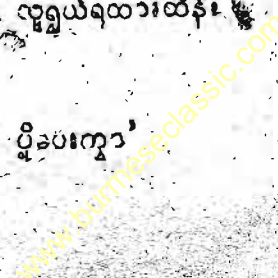
ကန္တာရ ယက္ခမယ်၏ ရန်ကြော့

‘တုံ့ တုံ့ တုံ့’

ည နာရီမောင်၊ ရှစ်ချက် ခေါက်သံမှာ စည်စည်ကားကား သွားလေလျက်ရှိနေသော လီကျန်မြို့လယ် ရပ်ကွက်ဘစ်ရလုံးကို ဖြန့်ကျက် လှမ်းခြုံ သွားရလေသည်။

ထိုအချိန်တွင်မူ...

မြို့သယ်လမ်းမကြီး နံဘေးရှိ ရွှေပွဲလာ စားသောက်ဆိုင်အတွင်းမှ သားရည်ပျော့ ဦးထုပ်တစ်လုံးခပ်ငိုက်ငိုက်ဆောင်းထားပြီး အညှိရောင်လှလတ်ပိုင်းတစ်ယောက် ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် ထွက်လာလေသည်။

အေး...အေး

အညှိုးရောင်အင်္ကျီရှည်ဝတ် လူလတ်ပိုင်းမှာ ရထားလုံးတံခါးပွင့်ကာ ရထားအိမ်ပေါ်သို့ ခပ်သွက်သွက် တက်ရောက်လာလေသည်။

ပြုံးနေရက်...

ရထားလုံးမှာ ထိုနေရာမှ မြို့လယ်လမ်းမကြီးအတိုင်း ကျန်မြို့ အရှေ့တက်ဆီသို့ ဦးတည် မေးခင်းခွင်ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ထိုအချိန်တွင်...

မသုမီးမကမ်းမှ ရထားလုံးတစ်စင်းမှာ အညှိုးရောင်အင်္ကျီဝတ် ခရီးသည် လိုက်ပါသွားသော ရထားလုံးနှောက်နှောက်ယောင်ခံ လိုက်လာလေ၏။

ဤသည်ကိုတွေ့ရ ချေ့က အချိန်မပျက် ခခောင်းနှင့်နေသော ရထားထိန်းခရာ လိုက်ပါလှစွာသည် အညှိုးရောင်အင်္ကျီဝတ် ခရီးသည်လည်း ခိပ်စားသိရှိမည် မသင်ပါချေ။

သို့နှင့်...

လူသွားလူလာ ဖြတ်တောက်သွားရသော မြို့လယ်ရပ်ကွက်အလွန် မြက်ခင်းပြင်ကြန့်န့်ခဏား လမ်းခန့်ရာသို့ ရောက်သောအခါ ရထားလုံးမှာ တစ်စုံတစ်ရာ ဟန့်တားမှုမရှိဘဲ ရတနာတရ ကြီးသပ်လှစွာ ရပ်ဆိုင်းသွားလေ၏။

ထိုအခါမှာ...

နှောက်ယောင်ခံလိုက်လာသော ရထားလုံးမှာလည်း ဝင်းထွန်းစော ရပ်ဆိုင်းသွားလေ၏။

သည်တွင်...

ရထားထိမ်အတွင်း၌ စီးနင်းလိုက်ပါလာသော သူားရေကုဦးထုပ်ဆောင်း အညှိုးရောင်အင်္ကျီရှည်ဝတ်လူမှာ တအံ့အံ့ဖြစ်ဟန်နှင့်...

ဟိတ်...ဘာကြောင့် ရထားကို ရပ်ပစ်လိုက်ရတာလဲ၊ ယင်းသို့ အပြစ်တင်လေသံဖြင့် လှမ်းခမ်းလှိုက်လေ၏။ ထိုစဉ်...

ဟူး

ဘုတ်

လူရိပ်တစ်ရိပ် ရထားအစိုးပေါ်မှနေ၍ ရထားလုံးတံခါးပေါက်ရှေ့ မြေပြင်ပေါ်သို့ ညဉ့်ငှက်ဘစ်ကောင်ပမာအလားအနဲ ဝိုက်ဝန်းကျရောက်လာလေ၏။

ထိုအခြေအနေကို လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရသော အညှိုးရောင်အင်္ကျီရှည်ဝတ်လူမှာ အန္တရာယ်ခံရိပ်အငွေ့ကို ရှုဖွဲ့ကြံမိသည်ကို တွေ့ရသော ရထားထိမ်းခရာပေါ်မှ အောက်သို့ ခုန်ပျံဆင်းလိုက်လေသည်။

ပြုံးနေရက်...

အညှိုးရောင်အင်္ကျီရှည်ဝတ်လူသည် ရထားထိန်းထံ အကြည့်အေးစက်စွာ ကျရောက်ရင်း...

မင်း...ဘာကြောင့်...ရထားထိန်း အယောင်ဆောင်ပြီး မိကို လှည့်ခေါ်လာတာလဲ

ခမ်းလှိုက်ခဏား ရထားထိန်းမှာ ပခုံးတစ်ချက်တုန်ကာ မိသွမ်းသွေးလိုက်ပြီ.....

'ဟင်း ဟင်...လူကိုမြင်လိုက်ရင် သေဘာပေါက်သွားလိမ့်မယ်၊ ကန္တာရသီလူးကြီးရယ်၊ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ကြားရင် လိုက်စမ်းပါ'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ယင်း ရထားထိန်းအသွင် ရုပ်မျက်ထဲမှ သေခေါင်းပတ်ထားသည့် အဝတ်စကို ဖြတ်ခနဲ ဆွဲပြန်ပစ်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...
နက်မောင်ရွယ်လျားသော ဆံပင်ရှည်မှာ ထိုသူ၏ နှစ်ဖက်ပေါ်သို့ ဖျံဝဲ ကျဆက်လာလေ၏။

ထည့်တော့မှ...
ရထားထိန်းမှာ ယောကျ်ားသားမဟုတ်ဘဲ မိန်းမတစ်ဦး ဖြစ်နေသည်ကို ကန္တာရသီလူး ကျစ်ကျက်ကွင်းထဲ လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရလေ၏။

ပြီး ငွေလရောင် ဖြန့်ကျက်ထားမှုကြောင့် ဆံပင်ရှည်အမျိုးသမီး၏ နာကြည်းမုန်းတီးရိပ် ဆိုင်းထင်နေရသော နှုတ်ကို ကန္တာရသီလူး လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရပြီး အံ့အားသင့်ဟန်ဖြင့်....

'ဟင်...ကန္တာရသီလူးမယ် လီလင်းကျီးပါလား၊' ဆိုသြကကြီး ရေရှတ်ပြောဆိုလာသဖြင့် ကန္တာရသီလူးမယ် လီလင်းကျီးက ခွဲပြားတစ်ချက် ပြုံးလိုက်ရင်း....

'သိပ်ဟုတ်သမေ့ရှင်၊ ရှင်ကို မိုးအနံ့မြေအဆုံး လီလင်းရွှေဖွေအနုရတာ ကြာပြီကော၊ ရှင် အခုတော့ ပြေးမလွတ်ဘူး မဟုတ်လား'

ခနဲခံဖြင့်၊သံဖြင့် ပြောဆိုလာသဖြင့် ကန္တာရ သီလူးမှာ အထင်ဟန်နှင့် ပြုံးလိုက်ရင်း....

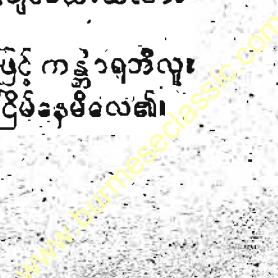
'မင်း...ငါ့ကို ဘာစာကြောင့်၊ကိစ္စနဲ့ တွေ့ချင်နေတာလဲ' မသိကျိုးကျင်ဟန်ဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်တော့ ကန္တာရသီလူးမယ် လီလင်းကျီးက နှုတ်ခမ်းတစ်ချက် တုန်မဲ့ဝစ်လိုက်ရင်း....

'ဟင်း ဟင်း... ရှင်က ဖယ်အမေ့ခဲကောင်းနေပါလား၊ နှုတ်ခမ်းမကတော့ ကျွန်မခင်ပွန်း၊ တစ်ယောက်လုံး ရက်ရက်စက်စက် အဆုံးခံထားရတော့ တစ်သက် ဘယ်ဓမ္မနိုင်မလဲ၊ ရှင်ဟာ ချစ်သမားအချင်းချင်းတောင် သစ္စာမဲလွန်းတယ်၊ တစ်ယောက်တည်းသိင်ဆန်တယ်'

'ကန္တာရသီလူးမယ် မင်း ဘာတွေ စုမိစွဲပြောဆိုနေတာလဲ'

'မှန်တာတွေလေ...မှန်တာတွေ စွပ်စွဲပြောနေရတာ၊ ရှင်တို့ ယောက် စီချမ်းပြည်နယ်မှာ ရတနာကုန်သည်ကြီးတစ်ဦးကို ပေါင်းလုပ်ကြံခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီ ရတနာကုန်သည်ကြီးက ရတနာအားလုံးကို ယူဆောင်ပြောကြတယ်၊ ဒါကော အတော်လေးပြောသလိုလို ရှင် ငြောင်ငြင်းချင်သေးသလား'

ယင်းသို့ အကွက်ထောက်ပြောဆိုလာသဖြင့် ကန္တာရသီလူးမယ်သည်စကားမျှ တုံ့ပြန်မပြောဘဲ ငြိမ်နေမိလေ၏။
ထိုစဉ်မှာပင်....

ကန္တာရယက္ခမယ် လီလင်းကျီးမှာ ခံပြင်းကြေကွဲဟန်ဖြင့် ဆက်လက် ပြောဆိုလာသည်မှာ...

'ပြီးတော့ ရှင်ဟေ့ ကျွန်မယောကျ်ားကို အယုံဆွမ်းပြု အရက်သေ အဆိပ်ခတ်လုပ်ကြံပြီး ရတနာတွေအားလုံးကို အယောခက်တည်း အမောင်ပိုင်စီးပြီး ဒီမြို့မှာ ခြေရာဖျောက် နေတာ နေတာ မဟုတ်လား'

သည်တွင်...

ကန္တာရတီလူးမှာ သူနှင့် ကန္တာရလင်းယုန်ကြီး ချိုင့်ဖျား တိန်တို လျှို့ဝှက်လုပ်ဆောင်ခဲ့စေကာမူလုပ်ကို လင်းယုန်ကြီး ဇနီးဖြစ်သူ ယက္ခမယ် လီလင်းကျီးတစ်ယောက် အားလုံး သိနေရအည်ကို ကြားသိရပြီး တအံ့တဩဖြစ်ဟန်နှင့်...

'နေစမ်းပါဦး၊ ဒီအကြောင်းတွေကို ခင်ဗျားဘယ်လိုလုပ် ဆိုလေခဲ့တာလဲ'

မေးလိုက်တော့ ယက္ခမယ် လီလင်းကျီးမှာ တပြုံးယဲ့ဖြင့် ပြုံးလိုက်မိရင်း...

'ဘယ်လိုလုပ်ဆိုရသလဲဆိုတော့ ကျွန်မယောကျ်ားကန္တာရ လင်းယုန်ကြီး မသေခင်ပြောပြသွားနိုင်လို့ပေါ့'

'ဟင် မမြင်နိုင်တာ၊ ကျုပ်ခပ်လိုက်တဲ့အဆိပ်ဟေ့အတန် ငါးထန်တဲ့အဆိပ်၊ ကျုပ်ခတ်လိုက်တဲ့ အဆိပ်ကို အသောက်ပြီး ငြိမ်းပြင်ပေါ့ပေါ့ပေါ့ဆုံးသွားတာ ကျုပ်မျက်မြင် ကိုယ်တွေပဲ'

'ဝါကတော့ ရှင်အဆိပ်ခတ်လိုက်မှုကြောင့် သူ ရှင်ကိုမခုခံ ခင်မဆိုင်နိုင်တော့တဲ့အခြေအနေ ပြစ်သွားရလို့ အမည် ဝေပျင် ယောင်ဆောင်နေခဲ့တာ၊ အကယ်တော့ ကျွန်မယောကျ်ားဟာ ရှင်တိုက်လိုက်တဲ့ အရက်ထဲမှာ အဆိပ်ပါတာကို ခံတွင်ထဲ အောက်ခံတော့ အရက်တစ်ချို့ တစ်ဝက်ကို မျိုမချမိခံအစဉ် ခံခဲ့ရတယ်၊ သူ ဟတ်လက်လှုပ်မိချိန်မှာ အရက်ထဲချိ မိခံဝက်တော့ သူ့ဝမ်းထဲ ချောက်သွားရတာပေါ့၊ နောက် နေ့တိုင်း သူ့ကို ဝမ်းထဲထဲ ပြီး ဝမ်းထဲ ဝမ်းထဲ သွားမှ နှင့်ထားတဲ့ အရက်ကို ဆွေးထုတ်ပြီး ကျွန်မအိ အနောက်ပြန်လာ တယ်၊ ဒီအကြောင်းတွေ မှင်ဖွင့်ပြောပြသွားပြီး သူ့ဝမ်းထဲ ချောက်သွားတဲ့ အဆိပ်ခတ်ကြောင့် ရတနာသိမ်းကြာလိုက်သွား မိချဆန် ဝေဝေအားဆိုးခံစားပြီး သေသွားရတာပဲ၊ ကိုင်း... ကျွန်မ ရှင်ပျံ့ကွယ်မှု လျှို့ဝှက်ချက်ကို ဘယ်လိုလုပ်ဆင်ခဲ့တာ ဆိုတာ သိပြီပေါ့'

တကယ်တော့...

ကန္တာရတီလူးမှာ အထောက်အပံ့အညံ့အလား ခခါင်းတစ်ချက် တို့လိုက်ပြီး-

'သိရပါပြီ၊ အခုကျုပ်ကိုလာတွေ့တာခင်ဗျာ၊ ယောက်ျား
ရသင့်ရထိုက်တဲ့ ရတနာပစ္စည်းကစ်ဝက်လာယူတာစား'

စူးစမ်းဟန်ဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်တော့ ယကွဲမယ်လီလင်
ကျိုကေ ရယ်သွမ်းသွေးလိုက်ပြီး...

'ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း၊ ကျွန်မရှင်ဆီကလိုချင်တာ ရတနာ
ပစ္စည်းတွေ မဟုတ်ပါဘူး'

ယင်းဆိုစကားကြောင့် ကန္တာရဘီလူး၏ မျက်လုံးအစုံစုံ
ဝင့်ကျယ်သွားရပြီး...

'ခါဆို ခင်းငါ့ဆီက ဘာလိုချင်တာလဲ'

'ဘာလိုချင်တာလဲဆိုတော့ ရှင့်အသက်ပဲ'

'ဟင်း...'

'ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း၊ ရှင်အံ့ဩ တုန်လှုပ်သွားရသလား
ကျွန်မချစ်လင်အသက်ကို စားဟင်းလိုက်ပြီးမှ ရှင်ဆီကရမယ်
ရတနာပစ္စည်းတွေနဲ့ ခန္ဓာဘုံပေါ်မှာ မစံချင်ဘူး၊ ကျွန်မချစ်လင်
တမလွန်က ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်သွားရအောင် ရှင့်အသက်ပဲ
လိုချင်တယ်၊ ပြီးတော့ ရှင်ဒီမြို့မှာ ကုန်သည်မျက်နှာပုံ၊ အသက်
ကိုတပ်ပြီး သူ့ဌေးသမီးတစ်ယောက်ကို အယုံသွင်းပြီး တယ်

ခြေလှမ်းတုလှမ်းခနတယ်ဆိုတာလဲ ကျွန်မ စုံစမ်းသိပြီးပါပြီ
လဲ'

ထိုသို့ လီကျန်မြို့၌ သူ့လျှို့ဝှက် ကြိတ်ကြဲလှုပ်ရှားနေသော
ခြေလှမ်းပင်စုံစမ်းသိရှိနေကြသည့် ကန္တာရယကွဲမယ် လီလင်
ကျို၏ ခြိမ်းခြောက်စကား ကြားလိုက်ရပြီး ကန္တာရဘီလူး၊
ရန်ကျင်းဘင်ခက်ကယ် ဣန္ဒြေမဆယ်နိုင်အောင် လှုပ်လှုပ်ရှား
ရှားဖြစ်သွားရပြီး-

'ဒီ...ဒီကိစ္စ မင်းနဲ့ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး'

သည်တွင်...

ကန္တာရယကွဲမယ် လီလင်းကျိုမှ ဟက်ခနဲ ရယ်မောရင်း...

'ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ ဒီကိစ္စဟာ ကျွန်မနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး၊
ကျွန်မနဲ့ဆိုင်တိုက်စွဲက အခုရှင့်အသက်ကို နုတ်ယူဖို့ပဲ'

'ဝို...ဝို'

'ဝှစ်...ပှစ်'

'ဖောင်း...ဖောင်း'

'ဘတ်'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ဝင် ကန္တာရယကွမယ် လီလင်းကျီး
ကန္တာရတီလူး ဝူရှန်ကျင်းထံ ယကွဲဒီးခုံးဖက် သိုင်းကွက်
အသုံးပြု၍ အသံညှပ်လက်ဝါးဖြင့် လှုပ်တစ်ပြက် ခုန်ပျံတ်
ရိုက်လာလေသည်။

ထိုစဉ်...

ကန္တာရတီလူး ဝူရှန်ကျင်းမှာ သူ့ ခေါင်းထက်ပိုသို့တင်
တိုက်ခိုက်လာသော ကန္တာရယကွမယ် လီလင်းကျီး၏ အ
ညှပ် လက်ဝါးရိုက်ချက်တို့ကို သူ့ အသံညှပ် လက်ဝါးစ
ဖြင့် ခုခံဖမ်းထုတ်ပစ်လိုက်လေ၏။

ခါကြောင့်...

ငွေလရောင်အထွက်ဝယ် လက်ဝါးချင်း ပြင်းထန်စွာ
ထွေလိုက်သည့်တဖောင်းဖောင်းသော အသံကြီးမှာ ဆိတ်
မှုကို ဖောက်ထွင်းလွှမ်းခြုံသွားလေသည်။

ပစ်မှတ်ကိုထိမှန်အောင် မတိုက်ခိုက်နိုင်အောင်ကန္တာရ
လီလင်းကျီးတစ်ယောက် နောက်ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ခုန်
လိုက်လေ၏။

ထိုအခိုက်မှားပင်...

ကန္တာရတီလူး ဝူရှန်ကျင်းမှာ နောက်ခုန်ဆုတ်လိုက်သော
ကန္တာရယကွမယ် လီလင်းကျီး၏ ဆောင်ခေးထုတ်၍ မိုးခါ
ဖြင့် သွက်လက်လျှင်မြန်စွာ ခုတ်ပိုင်းချလိုက်လေသည်။

'ယခါ...'

'ဝိုင်း...'

'ဟူး...ဝိုင်း...ဝိုင်း'

'ခွပ်...အဖြာင်း'

'အူး...အဝေး'

'ဘုန်း...'

ထိုစဉ်...

ကန္တာရယမယ် လီလင်းကျီးမှာ ကန္တာရတီလူးဝူရှန်ကျင်း၏
ခါးချက်ကို ကိုယ်တစ်ဖက် တိမ်းရှောင်လိုက်ပြီးနောက် ထူ
သားခြေခုံနှစ်ဆင့်ကန်ချက်ဖြင့် လစ်ဟာသွားရသော ကန္တာရ
တီလူး၏ခေါင်းနှင့် နံဘေးစောင်ဆီသို့ စေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်
လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

တစ်ဖက်သို့ ကိုယ်ချိန်လှန် ကျသွားသော ကန္တာရတီလူး
ဝူရှန်ကျင်းမှာ ကန္တာရယကွမယ် လီလင်းကျီး၏ တိုက်ခိုက်

မျက် ဂီ လုံးဝ ခုခံနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ မိမိရရ ထိမှန်သွားရလေသည်။

ခါးကြောင့်....

ကန္တာရဘီလူး ဝူရှန်ကျင်း တစ်ယောက် နာကျင်ညည်းတွားစူးအော်တစ်ရင်း လမ်းနဲ့ဘေး ရေနုတ်မြောင်းစပ်အနားပျံ လွင့်စဉ်ကျရောက်သွားလေ၏။

သည်တင်....

ကန္တာရယက္ခမယ် လီလင်းကျီးသည် ကျောထက်ဝယ် ထားသော ဆေးစင်ခားကို ဆွဲထုတ်လိုက်လေ၏။

ပြီး....

ရေနုတ်မြောင်းစပ်တွင်ညည်းတွားလှူးလှန်နေသောကန္တာရဘီလူး ဝူရှန်ကျင်းထံ ဆောင်ခားဖြင့် ပေ့ယမ်းကာ ခုခံတိုက်ခိုက်လိုက်လေ၏။

'ယခု'

'ဝိုး....'

'ဝှစ်....'

'ထန်'

'ဝိုး'

'ခုပ်'

'ထား'

ထိုဘခိုက်....

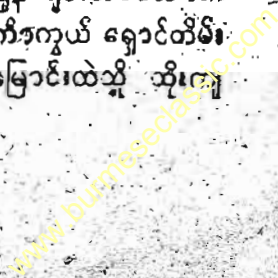
မျက်စိလျှင်သော ကန္တာရဘီလူး ဝူရှန်ကျင်းသည် အချိန်အဟုန်နှင့် ခုန်ပျံခုတ်ပိုင်းတိုက်ခိုက်လာသော ကန္တာရယက္ခမယ် လီလင်းကျီး၏ခားချက်ကို သူ့ ဆောင်ခားဖြင့် လျှပ်တစ်ပြက် ခုခံလိုက်လေသည်။

ခါးကြောင့်....

ကန္တာရယက္ခမယ် လီလင်းကျီးမှာ မုန်းချက်မကိုက်ကြုံတွေ့လိုက်ရသည်မှာ သူမညာခြေအစုံက ကန္တာရဘီလူး ဝူရှန်ကျင်း၏ မျက်နှာဆီသို့ ဓဝ့ယမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သည်တစ်ခါတော့ ကန္တာရဘီလူး ဝူရှန်ကျင်းတစ်ယောက် သူမ၏ ညာခြေစုံကန်ချက်ကို လုံးဝ ခုခံကံကွယ် ရှောင်တိမ်းနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ မိမိရရထိမှန်ကာ ရေနုတ်မြောင်းထဲသို့ ထိုးကျသွားလေသည်။

ထိုဘခိုက်မှာပင်....

လမ်းမကြီးတစ်ဖက်မှ သစ်ပင်အုပ်ထဲမှ ညိုရိပ်လေးရိပ်ထဲ
လမ်းပေါ်သို့ ခုန်ပျံ့ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ထိုညိုရိပ်လေးရိပ်တို့သည် ကျောခိုင်းအခင်းအထဲမှ ရှိခင်း
ခင်း... ကန္တာရကွေ့မယ် လီလင်းကျိုးထိလက်နက်ပုန်းကိုယ်
ပြင်းပြိုင်တူ ပစ်ခန်းတိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေ၏။

- ‘ဝစ်...ဝစ်...ဝစ်’
- ‘ဝို...ဝို’
- ‘သန်း...’
- ‘ချလှုပ်’
- ‘ဗတ်...ဗတ်’
- ‘အုန်း...အုန်း’
- ‘ဘန်း’

ဆည်ထွင်း...

နားပါးလျော်လန်းခား... ကန္တာရဝတ်ကွေ့မယ် လီလင်းကျိုး
မှာ စနာတံဖက်မှ လက်ခတ်ပုန်းတို့ ခေထုထု ဖောက်ထွက်
ကား အနိန်အဟန့်ပြင်းစွာ ပျံ့ပန်းရောက်ရှိလာသည်ကိုကြား
သိရပြီ။ နောက်ဖက်သို့ ချွတ်ခနဲလှည့်ကာ သူမဆောင်ခားဖြင့်
ဝေးယမ်းခွက်ထုတ်လိုက်လေ၏။

သို့ရာတွင်မူ...

ကန္တာရ ယကွေ့မယ် လီလင်းကျိုးမှာ လက်နက်ပုန်းခေး
ခုတ်မှ ခုန်ခုတ်သား အောင်အောင် မြင်မြင် ဖယ်ရှားထုတ်
နိုင်လေသည်။

ကုန်နှစ်ခုကိုမူ လုံးဝခုခံမယ်ထုတ်နိုင်ခြင်းမရှိသဖြင့် လက်
စားသွားရသော ထူမရင်အိုဆီသို့ ထိမှန်သွားနေလေ၏။
ခါး... ဘင်...

ထူမ... စူးရှခံာကျင်စွာ ဖာစ်ခက်ရင်း လမ်းပေါ်သို့ ပုံလဲ
ကျသွားလေ၏။

ထိုကခါ...

နေ့တံမြောင်းထဲ ကျရောက် သွားရသော ကန္တာရဝတ်လူး
ပုဂ္ဂိုလ်ကုန်းမှာ အပေါ်သို့ ပြန်ဟက်သွားလေသည်။
ထိုစဉ်...

လက်နက်ပုန်းတို့ဖြင့် ပစ်ခင်းဟိုက်ခိုက် လိုက်ရာ ညိုရိပ်
စိမ်းရိပ်တို့ ကန္တာရဝတ်လူး ပုဂ္ဂိုလ်ကျင်ဆီသို့ ခုန်ပျံ့ ရောက်ရှိ
လာကြလေ၏။

ပြီး ဖို့လူရိပ်လေးရိပ်တို့သည် ကန္တာရဝတ်လူး ပုဂ္ဂိုလ်ကုန်း
ထို့ ပြိုင်ကု ဦးညွှတ်လိုက်ကြသည်။

စင်စစ်တော့...

ဖို့လူရိပ် လေးရိပ်တို့မှာ ကန္တာရဝတ်လူး ပုဂ္ဂိုလ်ကျင်း၏
ထောက်လှမ်းနောက်သို့ နောက်ယောင်ခံ လိုက်လာကြသည့်သူ၏
လက်အောက်ခံဂိုဏ်းသားများပင် ဖြစ်ကြလေ၏။

ထိုလူရိပ်လေးရိပ်တို့မှာ...

ကျား ဘစ်မ နီချူး။

ခြေဖြူ ချူဟို။

ဝက်ကြီး ကျော့လင်းလန်နှင့် ဆံဖြူယကွေ့ကြီး တို့ခိုင်တို့ပင်
ဖြစ်ကြလေ၏။

၂၆၈ ☆ ဝင်းသုန်းကော့

သုည့်ကွပ်....

ကန္တာရဘီလူး ဝုရှန်ကျွင်းမှာ လက်နက်ပုန်း၊ ထိမှန်ကာ
ရှင်အိုတစ်စိတ်၌ သွေးအလှူလှူ၊ ဖြစ်နေရသော ကန္တာရယက္ခ
မယ်လီလင်းကျို၊ထံ အကြည့် ရောက်ရင်း ရယ်သွမ်းသွေး ဖို
တာ....

'ဟင်း...ဟင်း...ယက္ခမယ် ဝါဟာမင်းထက် ခြေတစ်လှမ်း
အမြဲသာတယ်မှတ်၊ မင်းဒီမြို့ကို ရောက်နေဘယ် ဆိုတဲ့သတင်း
လဲ ဝါဂိုဏ်းသားတွေဆီက ကြိုရပြီပါပြီ၊ ဒါကြောင့် မင်း
ဆင်ထားတဲ့ မထောင်ချောက်ကို မင်းပြန်ထောင်လိုက် တာပဲ
ဟား...ဟား...ဟား... ဟိတ် ဒီခဏကမ အသက်သေမသေ
ကြည့်လိုက်စမ်း မသေရင် ငါ့ပြည်ပို လိုက်စမ်း'

စကားပြောဆိုနေရင်းက ကန္တာရဘီလူးဝုရှန်ကျွင်းမှာ သူ
ဂိုဏ်းသားများထံ မလှုပ်မယွက်ငြိမ်နေသော ကန္တာရယက္ခမယ်
လီလင်းကျိုကို သုတ်သင် ခွင်းလင်းရန်အတွက် လှမ်းအမိန့်
ပေးလိုက်လေတော့၏။

***

အခန်း (၁၄)

လျှို့ဝှက် ဓာတ်စောင်

'ဟုတ်ကဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီး'
ထိုသို့ ဆံဖြူယက္ခကြီးတို့စိုင်းမှာ ခေါင်းဆတ်ခနဲ ညိတ်လိုက်
နောက် မလှုပ်မယွက် ငြိမ်သက်စွာ နှိပ်နေရသော ကန္တာရ
ယက္ခမယ် လီလင်းကျိုထံဆီသို့ ချဉ်းကပ် ရောက်ရှိသွားလေ
ပြန်။

အနားရောက်တော့ဘေးတစ်ခရောင်း လဲလျှာရင်း နေသော
ကန္တာရ ယက္ခမယ် လီလင်းကျို၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆံဖြူယက္ခ
တို့စိုင်းမှာ ညှာဖက် ဆွဲလှန်လိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

‘ဝိုး’

‘ဘုန်း’

‘အင်း...အသက်မရှိတော့ဘူး’

မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြူးကျယ်လျက်... အသက်စသဆုံးနေဟန် ရှိသော ကန္တာရသက်ကွယ်... လီလင်းကျိုးကို ဆံဖြူယက္ခဏာ တိုစိုင်းလှမ်းမြင်တွေ့ရပြီး အထက်ပါကတိုင်း ထင်မြင်ချက် ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

‘ခုပ် ခုပ် ခုပ်’

‘ကျွဲ... ကျွဲ’

မြို့လယ်တမ်းမကြီးအတိုင်း စိုင်းနှစ်လှည့်သော ရဲမက်မြင် စီးသမားငါးစတက်ခြံရံလျက် ရထားလုံးတစ်စင်းကို ကန္တာရ သီလူး ဝုရှန်ကုင်းဘို့အဖွဲ့ လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ကြားလေ၏။

သည်တွင်...

ကန္တာရသီလူး ဝုရှန်ကုင်းသည် သူ့အဖွဲ့သား များအား ခပ်လောလော လေသံဖြင့် လှမ်းအမိန့်ပေးလိုက်သည်မှာ...

‘ဟိတ်...ရဲမက်အဖွဲ့တွေလာနေကြပြီ၊ ငါတို့ ဒီကားအကြီး ရှောင်တိမ်းပြေးမှဖြစ်မက်’

‘ထုတ်ကို’

သည်နောက်...

ကန္တာရသီလူး ဝုရှန်ကုင်းတို့အဖွဲ့သည် ထိုနေရာမှအထွေ ထွက်အမြန်ထုတ်ပြေးလွှားကြလေ၏။

သုတိုလူစု ထွက်ခွာပြေးသွားကြသောအခါ မျက်လုံးမျက်ဆန်... စွာ သေချင်သလိုပင် ဆောင်နေသော ကန္တာရသက်ကွယ်... လီလင်းကျိုး လူးလွန် လှုပ်ရှားလာရလေသည်။

‘အား... ကျွတ် ကျွတ်... ယက္ခဏာသီလူးကို ငါ... ပါ သေချာ... မှတ်မိကာ များပြီ၊ အကြောင်းနေရတဲ့ မြင်းခွာသံတွေဟာ... မှတ်အဖွဲ့ ပဲဖြစ်မယ်လင်ပါတယ်’

ထိုသို့...

ကန္တာရသီလူး လီလင်းကျိုးမှာ ကန္တာရသီလူး ဝုရှန်ကုင်း... အလူး... ရင်ဆိုင်လိုက်ခဲ့မိ၍ အမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်မိသည်... နေရောင်ကြိုးစွာရဟန်နှင့် ရေရွတ်ပြောဆိုမိလိုက်လေ၏။ သိပ်မကြာပါနဲ့ချေ။

ရဲမက်စစ်ကုန်အဖွဲ့တို့ ကန္တာရသက်ကွယ် လီလင်းကျိုးဆံသို့... ထည် ရောက်ရှိလာလေ၏။

ထိုစဉ်...

ရထားလိုပေါ်မှ ရဲမက်အရာရှိကြီးတစ်ဦး သက်ဆင်းလာ... လေ၏။

ယင်း ရဲမက်အရာရှိကြီးမှာ ဟခြားမဟုတ်ပါချေ။ ရဲမက်... ကြီး ချူလိုင်ဖုန်းပင် ဖြစ်လေသည်။

သည်တွင်...

ရဲမက်မူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းမှာ ရင်ဆိုင်ပိုင်း၌ သွေးတစ်ရံနှင့်... ကျောက်ဝမ်းမြင်းရုပ်သော မြို့မျက်နှာစိမ်း အမျိုးသမီးတစ်ဦး... သွားနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် သူ့ရဲမက် စစ်...

သည်များအား ခပ်လောလောဖြင့် လှမ်း အိန် ပေးလိုက်သည်မှစ...

'ဟိတ်...လူ့ကို သစ္စာသမားတော်ကြီး၊ စေးကုရုံကို အမြဲ ရောက်အောင် ပို့မှဖြစ်မယ်၊ မြန်ခြန် ရထားလုံးပေါ် တင်လိုက်ကြ'

'ဟုတ်ကဲ့ ရဲမှူးကြီး'

သည်နောက်....

ရဲမက်စစ်သည်တို့သည် သွေးအလူးလူး ဒဏ်ရာတရ ရှိနေသော ကန္တာရသီလူးမယ်လီလင်းကျီးကို ထောင့်လုံးပေါ်တင်ဆောင်လိုက်ကြ၏။

ပြီးနောက်....

ရဲမက်မှူးကြီး၊ ချူလိုင်ဖုန်းတို့အဖွဲ့ ထိုနေရာမှ ဖဲကြဲကြဲ သစ္စာစေးကုရုံရှိရာ လီကျန်မြို့ တောင်ဘက်ဆီသို့ ဦးတည်ထွက်ခွာသွားကြလေ၏။

ရဲမက်ကြီး၊ ချူလိုင်ဖုန်းတို့အဖွဲ့ သစ္စာသမားတော်ကြီး၊ တစ်ကုန်ဟိန်းထံဆီသို့ အချိန်မီရောက်ရှိသွားသဖြင့် ကန္တာရသီလူးမယ်လီလင်းကျီး၊ တစ်ယောက် အသက်ရှင်သန်ခွင့် ရရှိသွားလေသည်။

ထိုစဉ်....

ရဲမက်မှူးကြီး၊ ချူလိုင်ဖုန်းသည် ကန္တာရသီလူးမယ်လီလင်းကျီးကို ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှုနှင့် ပတ်သက်သော အခြေအနေအထား စစ်ဆေးပေးမြန်းလေ၏။

ထိုအခါ....

ကန္တာရသီလူးမယ်လီလင်းကျီးမှစ သူမခင်ပွန်း၊ ကန္တာရသီလင်းယုန်၊ ချိုင်ဟိုင်တိန်နှင့် ကန္တာရသီလူး၊ ဝူရှန်ကျင်းတို့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အတိတ်ရန်ကြော့အကြောင်းတို့ကို ရင်ဖွင့်ပြောပြလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

ရဲမက်မှူးကြီး၊ ချူလိုင်ဖုန်းမှာ ကန္တာရသီလူး၊ ဝူရှန်ကျင်း၏ နာမည်နာမကျ်းကြားလိုက်မိရာ သူ့နားထဲတွင် စွဲရစ်နေမိသော ထူးရှားသမား၊ ဟိုင်စေစင်စံ ချစ်သူနာမည်နာမနှင့် ထူးနေသည်ကို သုံးထပ်မိလိုက်ရလေသည်။

'လီလင်းကျီးပြောတဲ့ ဒီမြို့မဟာတံမြုပ်ရောက်နေတဲ့ ဗုဒ္ဓဂိုဏ်းသမား၊ ကန္တာရသီလူး၊ ဝူရှန်ကျင်းဆိုတာတွေ ငါတို့သမားရေမိဘူး၊ ဓါပေမယ့် နာမည်တူ ဝူရှန်ကျင်း၊ ကဲအထူး ကုန်သည်လေးပဲ'

သင်းသို့ပြောလိုက်တော့ ကန္တာရသီလူးမယ်လီလင်းကျီးမှာ အပြုံးယဲ့ယဲ့ ပြုံးလိုက်ပြီးမှ...

'ဟင်း...ဟင်း...ဟုတ်ပါတယ်၊ သူဟာ ကုန်သည်ကြီးထံက ဆုပ်ကြံရဖူးတဲ့ ရတနာပစ္စည်းတွေ ဒီမြို့မှာတုန်း ပြုပြီး တွေ့ဖူးတုန်းသည်လေးလို့ ဟန်ဆောင်နေတာပဲ'

'ဟင်...အခု...အခုနီး၊ ပိုခေမချခေသွားအောင် ဝါဆိုမှ...
ထုပုံတူပန်းချီဆွဲထားတဲ့ ဝန်းချီကားရှိတယ်'

ပြောပြနေဆဲဆိုနဲ့ပင် ထိုသွေးဝေလကကိုယ်နှင့်မပြယ်တပ်
ယူဆောင်ခဲ့ခေမာ ဝုရုန်ကျွန်း ပုံတူပန်းချီကားလိပ်ကို ထုတ်
ယူ၍ ကန္တာရမယ်လီလင်းကျီးထံ ထုတ်ပေးလိုက်တာ...

'ကဲ...ကန္တာရမယ်လီလင်းကျီး၊ မင်းပြောတဲ့ကန္တာရ
တိလူ ဝုရုန်ကျွန်းဆိုတာ အဲဒီ ဝန်းချီကားချပ်ထဲကလူ ဟုတ်
မဟုတ် ကြည့်...ကြည့်လိုက်ပါဦး'

ထိုအခါ...

ကန္တာရမယ်လီလင်းကျီးမှာ ရဲမက်မူးကြီးချစ်လှိုင်မုန်းတီး
ဝန်းချီကားချပ်လိပ်ကို တရိုတခေသလှမ်းယူရှင်း ပြန်ကြည့်လိုက်
ခေလေသည်။

'ကစ...ရဲမက်မူးကြီး သူ့မှ ထုအာစ်ပါပဲ၊ အခု သူဟာ
ဈေးဝမ်းခေလေးကို ကုန်သွင်းခေဟန်ခေဆောင်ပြီး အယုံသွင်း
ပြီး ချစ်သူတခေရာကိုအောင် ကြိုးစားခေပပါတယ်'

'ဟင်...ဝါဆို ဟုတ်ပြီ၊ ဝါ သူငယ်ချင်း၊ ကစီခေလေးခေ
အခေကေထွေခေတာမှ ဟာ၊ ဝါနဲ့ အဲဒီခေကောင်ခေ ခုခေသွေးသွေး
ခေလေးကို ကာအကြံအစည်နဲ့ အယုံသွင်းပြီး ချစ်သူဖြစ်ခေအောင်
လုပ်ခေဆောင်ခေတာခေ၊ အဲဒါခေကော မင်းသိခေလား'

စူးစမ်းတန်ပြင် လှမ်းခေမလိတ်ခေတာ့...

ကန္တာရမယ်လီလင်းကျီးမှာ မဆိုခေမကွဲပင် တုံ့ပြန်
ခေလေသည်မှာ...

'သူ ကားခေသိရယ်ချက်နဲ့ သူခေသွေးသမီးခေလေးကိုခေအောင် ကြံ
ခေတာလဲဆိုတဲ့ အကြံအစည်ကို အတိအကျ မသိခေမယ်
ကောင်မျိုးဟာ အလုပ်အစားခေကုပ်ခေ အကြံအစည် တစ်ခုရှိမှ
မိခေလေ့ရှိခေတေ တေကောင်ရှိတားခေတာ့ ကျွန်ခေ အဲ စိတ်သဘော
ခေကို အတိအစိတ် သိကားပါတယ်'

'အခုကူခေ ဝါ မင်းနဲ့ကြည့်ထွေသွင်းခေတာ အခေကေအကြံရှိ
ခေပြီ၊ ဒီခေတာ ဒီခေလေးရဲ့ ဉာဏ်နဲ့ဉာဏ်ခေကေ ခုခေမိထုတ်နိုင်
ခေောင် မင်းက ခေကဲခေတာခေတာလဲအသား ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ကေ
ခေကဲအဲ လဲခေရဲခေတေ၊ ဒီခေတာ့ ကန္တာရတိလူယူ ခေ
ခေကဲမခေလေးလို့ သူတင်းခေသွားခေရင် အယ်နည်းခေမဆို ရန်
ခေမှာခေ'

'ဘုတ်ပါတယ် ရဲမက်မူးကြီး'

'ဈေး...ဒီခေတာ့ မင်းမခေက ရစ်ရာကမကျက်ခေေးခေခေ
ခေတြဲတစ်ခေနေရာမှာ ခြေဖုဖျော့ခေ ခေနိုင်မှ အခေရခေကြီး
ခေမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ရုန်း'

'အိမ်အတွက်ကို ငါတို့ ရဲမက်တဖွဲက ကြည့်စိစဉ်ပေးမယ်'

'ကျေးဇူးပါပဲရှင်'

သည်နောက်....

ရဲမက်မျှကြီး ချူလိုင်ဖုန်းသည် သူဌေးကြီးသားမက်မတ်စပ်ရမည့် ဝုရှန်ကျင်း၏ ဇာတိရပ်ကို မမျှော်လင့်ပဲ ကမ္ဘာ့ယက္ခမယ်လီလင်းကျိုးက ဖော်ထုတ်ပေးသဖြင့် ခုရဲရိုက်ကားစတင်သိုင်းသမား တန္တာရာဘီလူး ဝုရှန်ကျင်းမှန်း သိရှိလာလေသည်။

ဒါကြောင့်....

ရဲမက်မျှကြီး ချူလိုင်ဖုန်းသည် ဝုရှန်ကျင်းမှာ ခုရဲရိုက်သိုင်းသမား ရာဇဝင် လူဆိုးဖြစ်သည့် တန္တာရာဘီလူး ဝုရှန်ကျင်းဖြစ်ကြောင်း သူဌေးကြီးထံထုတ်ဖော်လိုက်သည့်စာစောင်ကို ရေးလိုက်လေသည်။

ပြီး ထိုစာရွက်ကို သူ့လက်အောက်ခံ ရဲမတ်တစ်ဦးက သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန်စံမြန်းရာ နဂါးတစ်ရာ စံအိမ်ဆီသို့ အရင်ဝတ်လဲစေပြီး လျှို့ဝှက် ပို့ဆောင်နိုင်လိုက်သည်။

ထိုစာရွက်မှာ သူဌေးကြီးဟိုင်ချင်စံထံ ချောချောမောမော တံခွန်သွားသည်။

ဆိုတခါ....

သူဌေးကြီးဟိုင်ချင်စန်မှာ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူရဲမက်မျှကြီး ဟိုင်ဖုန်း ပို့လိုက်သောစာကို သူ့စာကြည့်ခန်း၌ လျှို့ဝှက် ချလိုက်လေသည်။

သူငယ်ချင်း သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန်....

မင်း အတူအညီခောင်းတဲ့အတိုင်း မင်း သမီးခွဲရည် ဝဲနေတဲ့ ဝုရှန်ကျင်းရဲ့ ဇာတိရပ်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ သူတို့ လက်ချက်ကြောင့် ဒဏ်ဒုက္ခခံခဲ့တဲ့ တန္တာရာယက္ခမယ် လီလင်းကျိုးနဲ့ တွေ့ဆုံခဲ့ရယ်။ သူ့ရဲ့ဖော်ထုတ်ချက်အရ သူဟာ စီချမ်းပြည်နယ်မှာ ရတနာကျန်သည်ကြီး တစ်ဦးကို တန္တာရာမယ်ရဲ့ ခင်ပွန်းဖြစ်တဲ့ တန္တာရာလင်းယုန် ကြီး ချိုင်ဟိုင်တိန်နဲ့ ပူးပေါင်းလုပ်ကြံပြီး ရတနာတွေ အားလုံး ယူလိုက်ကြတယ်။

အဲဒီမှာ အချင်းချင်း သစ္စာမဲ့တဲ့ ကန္တာရဘီလူး ဝုရှန်ကျင်းဟာ ရတနာတွေအားလုံး မမခင်ပိုင်စီးချင်စာနဲ့ ကန္တာရလင်းယုန်ကြီးကို အရက်ထဲ အဆိပ်ခပ် လုပ်ကြံခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် သတိရှိတဲ့ လင်ယုန်ကြီး

ဟာ ဝမ်းထဲ ကဆိန်ကစ်ရ နောက်သွားချပြီး
ခင်ယောင်ဆောင်ခဲ့ရလို့ လွတ်မြောက်လာရပါသေး
မို့ ရောက်လာတယ်။ နောက် သူ့လဲ အဲဒီအဆီ
ကြောင့် သေဆုံးခဲ့ရတယ်။

အဲဒီအထဲမှာ မင်းရဲသမီးနဲ့ လုံးဝ သဘောမထူ
နော့ ဒီအောင် ဘာအကြံနဲ့ မင်းသမီးကို ယူ
တာ ဝါးသိဘူး။ ဒီအောင် အကြံကြီးဆေး ဆေး
တာနော့ သက္ကမယ်ပြောပြလို့ သိရပါတယ်။
အရာရာသတ်စိရိတ်ထားဖို့ လိုပါပြီ။

ခါးပါး မင်းဆွေယံချင်တော့
ချူလိုင်ပုန်း

ဟင်...ဝါ...ဝါ...ဝါ... ဝါ... ဝါ... ဝါ... တကယ်တော့ ဇဝင်လူဆိုးကိုမ
မင်နေတာလား။ အင်း...ခါ...ခါ... ဝါ... ဝါ... ဝါ... ဝါ... ဝါ...
သတ်လို သုံးပြုနိုးနိုး။ ရတနာ စာစီဆင်စာပေးနိုင်တော့
သမီး ယုံစားမိတာအပန်ပဲ။ အဲဒါအရေးကြီးဘူး။ ဒီ
ဝါ...ဝါ...ကို ဘာအကြံ ဆောင်နဲ့ ရအောင် ကြံဆောင်ရ
တုန်း...တုန်း။ ဝါ...လက်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ ခနလစကြာ
မဟာဆိုင်ကျမ်းနဲ့ တန်ဖိုး ကြီးမားတဲ့ ကျောက်စိမ်း
လျှို့ဝှက်ရောက်ရှိနေတာကို ဒီအောင်များ သိသွားသတ

ပီပစ္စည်းတွေလိုချင်လို့ ဝါ...ဝါ...ကို ရအောင်ယူပြီး ဝါ...နဂါး
တစ်ထပ်အိမ်ထောက်ကို တံခါးမရှိခဲးမရှိဝင်နိုင်ခဲးအောင် ဝါ...
စုဝင် တစ်ယောက်ဖြစ်လာအောင် အကြံနဲ့လုပ်ဆောင်တဖလား
ဦးစွာစေတုတ်...။

အင်း...ပီပစ္စည်းနဲ့ခဲး ဝါ...ဆီမှာရှိနေတာ။ ပြီးတော့ အယ်
နေရာမှာထားတယ်ဆိုတာ ဝါ...နဂါးနဲ့ ဝါ...သမီးပဲသိနေတာ။ ဝါ...
လဲ စိတ်ချသက်ချန် ပီပစ္စည်းကို ထုတ်ကြည့်တာထဲ ကြာခဲ့ပြီ
သွားထုတ်ကြည့်ပြီးမှတ်။

ထိုသို့ သူ့အတွေးတော့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးနောက် စေကြော်
ခန်းထဲမှ ကျောရိုင်းထွက်လာတဲ့ ခနလစတုန်းနည်း။

'ဦးလေး၊ သမီးအားလုံးသတိရပြီ၊ သမီး... သမီးမသေဘူးဆိုတော့ ပေပေနဲ့ မေမေဆိုကောဟည်း၊ သ...သမီးလိုပဲ အသက်ရှင်ကြရဲ့လား၊ အီး...ဟီး...ဟီး'

'ရဲမက်မှူးကြီးချူလိုင်ဖုန်း၏ အတိတ်သမိုင်းလမ်းကြောင်းကို ဖွင့်ဟပြောဆိုပြီး အတိတ်မေ့နေရသော သူဌေးသမီးလေး ဖိုင်စင်မေ အတိတ်သတိရအောင်လုပ်ဆောင်လိုက်ရာ မထင်မှတ်ပဲ သူဌေးသမီးလေး ဖိုင်စင်မေမှာ နဂိုအတိုင်းသတိပြန်ကောစင်လော့ရလေသည်။

ခါကြောစင်...

သူဌေးသမီးလေးဟိုစင်မေမှာ လုပ်ကြံခံခဲ့ရသော အတိတ်ဖြစ်ရပ်ဆိုးကို သတိရပြီ။ မိဘနှစ်ပါးအတွက် စိုးရိမ်ဂူပန်စွာဖြင့် အထက်ပါအတိုင်း ရဲမက်မှူးကြီးချူလိုင်ဖုန်းထံ မေးရင်းစမ်းနည်းတကြီး၊ ဝိုကြွေးလေသည်။

သူမအတိတ်ကိုသတိပြန်ရလာ၍ ရဲမက်မှူးကြီးချူလိုင်ဖုန်းဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်သွားရသော်လည်း၊ မိဘနှစ်ပါးကမ်းမဲ့သွားရသည့် သူမအား အနုန်ကို သိရှိသွားရလျှင် မည်မျှကြေကွဲထိခိုက်ခဲ့စားရမည်ကို ရဲမက်မှူးကြီးချူလိုင်ဖုန်းက တွေးမိပြီး စိတ်ချမ်းမသာစွာ ဖြစ်မိရလေ၏။

ညို့သော်လည်း...

အဖြစ်မှန်ကိုဖွဲ့ကွယ်မရသည့်ကိစ္စမို့ ရဲမက်မှူးကြီးချူလိုင်ဖုန်းမှာ သက်ပြင်းလေးကြီးတစ်ချက်ချဲ့လိုက်မိပြီး...

'သမီး၊ စိတ်ခိုင်ခိုင်ထားပါ၊ လူဆိုတာ သေမျိုးတွေချည်းဦးလေးတို့ရောသမီးပါ၊ ရွှေသွားခနောက်ဖိုက် သေကြာရအံ့ပါ။ သမီးရဲ့မိဘနှစ်ပါး လူသတ်သမား လက်ချတ်ကြောင့် သဆုံးသွားရတာဟာ ရက်တွေအတော်ကြာခဲ့ပါပြီ'

'ရှင်... ဦး... ဦးလေး၊ ပေပေမေမေတို့ သေကုန်ကြပြီ'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ သမီးတောင် ဦးလေးတို့အဖို့ ဒီသမ္မာမားတော်ကြီးထံ အချိန်မီရောက်အောင်ပို့နိုင်ခဲ့လို့ အသက်ခံခဲ့ရတာပါ။ ဒါပေမယ့် သမီးပြင်းထန်တဲ့ဇာတ်ရာ ခက်မျက်ဆွဲကြောင့် သတိမေ့ဝေဒနာဆိုး စွဲစာပုံနေသော ဒီနေ့တိုင်ပါ။ အခုသမီး သမားတော်ကြီးရဲ့ ဆေးစုမ်းထက်မြက်မှုကြောင့် အတိတ်မေ့ဝေဒနာဆိုးကြီး ပျောက်သွားတာဦးလေးရဲ့ရတော့ စမ်းသားပါတယ်'

'ပေပေနဲ့မေမေ သမီးကို တစ်ခယောက်ထဲ ပစ်သွားကြပြီ၊ အီး...ဟင့်...ဟင့်'

'ဘုရားနဲ့ ဖြေပါကုယ်၊ တကယ်တော့ သမီးတို့မိသားစုထဲကဲ့ကဲ့အောင် ရက်ရက်စက်စက် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့လူသတ်သမားကိုတော့ သမီးသိမှာပေါ့'

သူသတ်သမားကို သိမသိ ရဲမက်မှူးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းက သူဌေးသမီးလေး ဖိုင်စင်မေကို သွားတိုးစမ်း မေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

သုဋ္ဌေးသမီးလေး ထိုင်စင်မေ့မိချက်နာမ့ - ခြေကုန်ပြင်
နာကြည့်မှ မုန်းတီးမှုစသည့် တရားအယောင် ထင်လာရ
အမှတ်မပါထွက်သဖြင့်...

'ကျွန်မတို့မိသားစုသုံးဦးကို သွေးခဲအားအားနဲ့ ရက်စက်စက်စက်လှုပ်ကြွသတ်ဖြတ်သွားတဲ့ လူသတ်သမားကို သိပ်
တပေး!'

ထိုအပြစ်ကားကြားလိုက်ရတာ ရဲမတ်များကြီး ချုံး
ပန်းမှာ ကက်ကြွလှုပ်ရှားလာရပြီ...

'ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆို အဲဒီလူသတ်သမားကို သမီးအခုနဲ့တကွ
ရုံးခေတ်မှာ ဖော်ထုတ်နိုင်ပြီပေါ့!'

'ကင်း... သမီးမိဘနဲ့အတူတူ ထွက် တဆားရုံးခေတ်
မှာ ကလေးစားချေပေး၊ သူ့မှာ ကျွန်မကိုခုတိုးလုပ်ပြီး အ
စာ... စာ... သမီးမိတ်မစ်ကြောင့် ပေပေမေမေတို့မာ သဘင်
သေသွားကြရတပေ!'

'အင်း၊ မိလောက်ဆို လူသတ်သမား ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါ
တာ သဘောပေါက်ပြီ၊ ကဲ သမီးတို့ကြမ္မာဆိုးကြီး ဆိုးထ
ထဲည အပြစ်အပျက်ကို ဦးလေးကိုပြောပြပါလား'

သုဋ္ဌေးကြီး ဟိုင်စင်ချန်တိုမိသားစု လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခံ
ယော ကြမ္မာဆိုးည အခြေအနေ အပြစ်အပျက်ကို သိသ
ရဲမတ်များကြီးချစ်မုန်းမှာ သုဋ္ဌေးသမီးလေးဟိုင်စင်မေ့မိ
ပေးမြန်းလိုက်ခြင်းဖြစ်၏

ထိုအခါ...

သုဋ္ဌေးသမီးလေးဟိုင်စင်မေ့မိမှာ မျက်ဝန်းအစုံတို့မှတစ်
သွင်စီးဆင်းကျလာရသော မျက်ရည်စုများကို သူမ၏ချည်
မျက်နှာသွက်ပေါ်နဲ့သွက် ဆိုက်ပြီး...

'အိပ်ညဦးပိုင်းမှာ ဦးလေးလျှို့ဝှက်ပို့လိုက်တဲ့စာကြောင့်
မေမေနဲ့သမီးတို့ဘာ သိရှိထားတဲ့ နေ့စကြာသိုင်းမဟာသိုင်း
ကျမ်းနဲ့ ကျောက်စိမ်းမြင်းရှင်တို့အတွက် စိုးရိမ်စိတ် ဝင်ပြီ၊
အဲဒီစွယ်စုံထဲမှာတော့ လျှို့ဝှက်ပြောတောက်ခန်းကိုဝင်ရောက်
သွားပါတယ်၊ အဲဒီမှာ ပိုးမီးလောင်တဲ့ ပြဿနာကြီးပေါ်
ပေါက်လာတော့တာပဲ'

www.burmeseclassic.com

'မိသားစု... ဒီပစ္စည်းနှစ်ခုထည့်ထားတဲ့သေတ္တာ ပျောက်
သွားရတာ ဒီပစ္စည်း၊ ငါတယ်မှန်ထူးတယ်ဆိုတာ မင်းတို့
သားအဖမိနှစ်ယောက်ကလွဲရင် ဘယ်သူမှမသိဘူး'

'ရှင်'

'ဖေဖေ အခုပစ္စည်းပျောက်လို့လိ'

ရုတ်တရက်....

ဖခင်ကြီး ခေါ်သတိုး ပေါက်ကွဲသံကြားဖြင့် သူတို့သားအဖ
အပေါ် သံလွယ်မကင်းစွာဖြင့် ပစ္စည်းပျောက်ရှာသွားရသည်
မှာ သူတို့နှစ်ဦးအား ဖြစ်နိုင်ကြောင်း စွပ်စွဲပြောဆိုလာမှု
ကြောင့် သူတို့သားအဖ တအံ့တကြဲဖြစ်သွားကြရလေတော့
သည်။

သည်တောင်....

ဟိုင်မေစင်မှာ ခေါ်သတိုးလှန်အမင်းထွက်ရှိမှုကြောင့် မျက်
နှာကြီး နိမြန်းနေသော ဖခင်ကြီးဟိုင်ကျပ်စင်းထံ မှဝံ့မရဲလေ
သဖြင့် ကထက်ပါအတိုင်း မည်သည့်ပစ္စည်းပျောက်ရှာကြောင်း၊
သိချင်လော့ဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ-

ခေါ်သတိုးမျက် ချောင်းချောင်းထွက်နေသော သူရဲဌားကြီး
ဟိုင်ချင်စန့်သည် သိမ်ငယ်စို့စို့ခနဲသည့်မျက်နှာလေးနှင့် ဟိုင်
စင်မေထံ အကြည့်စူးစရာတံ့ရှုလေ့ရှိပြီ။...

'အခုပစ္စည်းရှိဦးမှာထဲ၊ တခြားပစ္စည်းတွေပျောက်ရှာသွား
ရင် ငါ မနာမျှပါဘူး၊ တန်ဖိုးလဲမထားဘူး၊ အခု ငါ့မြတ်
တနိုးတန်ဖိုးထားပြီး လျှို့ဝှက်သိမ်းဆည်းထားတဲ့ နေ့လစကြာ
သိုင်းမဟာကျမ်းနဲ့ တန်တိုးကြီးမာတဲ့ ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ်
ပျောက်သွားတာ ဝါရင်ထဲကနည်းသားကို ဆွဲထုတ်ပစ်ခံလိုက်
သလို့ ခံစားလိုက်ရတယ်'

'ဟင်'

လမ်းဖြစ်သူ ဟိုင်မေစင်သည် ဖခင်ကြီးထံမှ နေ့လစကြာ
သိုင်းမဟာကျမ်းနှင့် ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ်တို့ ပျောက်ဆုံးသည်
ကို ကြားသိလိုက်ရပြီး ကုန်ထုတ်ချွတ်ချွတ်စွာ ခံစားမိလိုက်
ရလေသည်။

ထိုအခိုက် သူဝဌားကြီး ဟိုင်ချင်စန့်မှာ နှမော့သလ
စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်တည်နေသော ဇနီးဖြစ်သူ ကျွမ်းမခိုင်
ထံ ခေါ်သတိုး တဝင်းဝင်း လက်ခံသည့် မျက်လုံးအစုံတို့
ဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်ရှင်။...

'ကဲ...ညီမ ကစ်ကို ပစ္စည်းနှစ်ခုကို ယူသလော၊ ဒီမှာ ကြည့်စမ်း မယတ္တိထဲမှာ ဝါးစွန်း ဖြစ်တာကိုး။ ဘာမှကုန် တဲ့ ကျောက်ရွှံ့တစ်တုံးနဲ့ စာထုပ်တစ်အုပ် ဆောက်ရမယ်။ ဝါး ဝါး ပစ္စည်းချင်း ထဲလှယ်ယူသွားတာ'

ခက်ယန်မာကြောစွာ စစ်ဆေးစေ မြန်လိက်တော့ သူငွေ ကတော် ကျင်လန်စင်မှာ ခေါင်းတွင်တွင်ခါယမ်းလိုက်ပြီး...

'မ...မယူရပါဘူး ကဲ ဒီဦးရယ်၊ ညီမ ဘာလုပ်ဖို့ ယူမှန်း'

ပြင်ဆန်စရာ ကျားလိုက် ခဲဖြင့် သူငွေကို ဟိုင်ချင်စန့် မှာ ဇနီး ခေါ်ကျင်လန်စင်ကို မျက်နှာမာင်ကုန်ကြည့်ခင်း...

'မင်း မယူတာ သေချာသား'

တိတိကျကျသိလို၍ ထင်စံ မေးမြန်းလာသဖြင့် သူငွေ ကတော် ခေါ်ကျင်လန်စင်မှာ ခေါင်းဆတ်ခနဲ ညီမထိုက် ရပြီး....

'သိမိ သေချာပါကလဲရှင်၊ ညီမ မယူတာ ဘုရားသခင်'

ဆတ်ခေဝါအပေါင်းကို တိုင်တည်ပြီး ကျိန်နဲ့ ခဲပြာဆိုရပါ တယ်'

ဘနီးအမာ ဝန်ခံပြောဆိုလာသဖြင့် သူငွေကြီးဟိုင်ချင် နေမှ၊ ဇနီးဖြစ်သူအပေါ် ဆီသထကင်းသွားရပြီး မျက်နှာ ငွယ်လျှိုးနေရမသာ လမ်းဖြတ်သူ ဟိုင်မေစင်ထံ အတည် ရှေ့ ပြောင်း ရောက်ရှိသွားရပြီး--

'ကိန်း...သမီးတော် ဝေးဖွေ ပစ္စည်းနှစ်ခုကို ယူသလော၊ ဇနီးမိခင် ဒီလောက် ခြေရာခံ ငါ့လှာလှာထဲ၊ သမီးကိစ္စ ကြောင်ထဲ'

ယင်းစကားကြောင့် ငွယ်လျှိုးထားရသော ဟိုင်မေစင်၏ ခေါင်း ဆတ်ခနဲ မထင်မတတ်လဒရပြီး စူစိုက်ကြည့်နေသည့် ခင်ကြီးထံ မျက်လုံးအစုံတို့ ဝင့်ကြည့်လဒရပြီး....

'သမီးကိစ္စကြောင့် ယုတ်လား ဝေးဖွေ'

ခေမာမဟုတ်တယ်၊ ဖေမေ ပြောလိုက်တဲ့ သမီးကိစ္စ ကြောင့် ဆိုတဲ့စကား အဆိုလို သဘောအပါက နားလည် သွားရလိမ့်မယ်'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်မှာ သူငယ်ချစ် ဖြစ်ယူ ရဲမက်မျှကြီး ချူလိုင်ဖုန်း ပေးလိုက်သေး စာရွက်ကလေးထဲ လှမ်းပေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

ဟိုင်မေစစ်မှာ မည်သည့်စာမျှားလည်းကု သိချင်လော့ ပြင်ကြီး လှမ်းပေးလာသော စာရွက်ကို ကပျားကယား သူ ယူ၍ ဖတ်ရှုကြည့်မိလိုက်လေသည်။

စာဆုံးအောင် ဖတ်ရှုမိသောအခါ လူဌေးသမီးလေး ဟိုင်မေစစ်မှာ မျက်စိမျက်နှာ ပျက်ဆုံးနေလေသည်။

ထိုအချိန်...

သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်က အမှုအယာ ပျက်ယိုင်းသွား သောရ ယမီး ဟိုင်မေစစ် အခြေအနေကို လှမ်းအကဲခတ် ရှုပြီး....

'ကဲ...သမီးနဲ့ ရည်ခံနေတဲ့ ဝူရှန်ကျင်းဆိုတာ ရာဇဝင် လူဆိုးကြီးမှန်း သိပြီလား၊ ဒီစာဖတ်နေပြီး ဖောဖော စိတ်နဲ့ ဒီထောင် ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သမီးကိုရအောင် ကြံတာ

သစ်ဆိုတာ တွေးတောသုံးသပ် စဉ်းစားမိရင်းက ဖောဖော လျှိုဝှက်သိမ်းဆည်းထားတဲ့ နေစင်ကြော သိုင်းမဟာသိုင်းကျမ်း နဲ့ ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ်အပေါ် စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်မိပြီး သျှိုဝှက် မြေအောက်ခန်း သွားကြည့်မိလိုက်သော ဝါသေတ္တာ ထဲမှာ ဒီစွဲညှမ်းတွေ လဲလှယ်ရောက်နေရတာပဲ၊ ကဲ... သမီး အဖေ့ကို ဖာမှန်အတိုင်း ဝန်ခံစမ်း'

မေးလိုက်တော့ သမီးဖြစ်သူ ဟိုင်မေစစ်မှာ နောင်တကြီး စွာ ရသွားသည့်ဟန်နှင့် ဝမ်းနည်းတကြီး ရှိုက်ခါ ငင်ခါ ငိုကျွေးလေသည်။

'အိ...ဟီးဟီး...သမီးတော့ မယူမပါဘူး ဒေဒေ ခါ ခါ ဖေမယ် ကို... ဝူရှန်ကျင်းက ဖောဖော သိမှာ ဒီနေ့တဲ့ နေလ စင်ကြောသိုင်းမဟာသိုင်းကျမ်းနဲ့ ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ်ကို ခဏ ကြည့်ချက်အယ်ဆိုလို့ အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ခွင့်ဆောင်းနေ တော့ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလေးရက်လောက်က ဇွေးဖေသိအောင် ပြောအောင် လျှိုဝှက်ခန်းထဲက သမီး သေတ္တာကို ထုတ်ပေး နဲ့ပါယ်'

'ဟင်...တော့ကဲ...အချိန်မာ ဝင်း...ခင်း နှင် အလစ် အဓိကမှာ ဒီစွဲညှမ်းတွေနဲ့ လဲယူသွားမှာပေါ့၊ နှင် နှင် ပြန် စစ်ဆေးကြည့်မိဘူး မဟုတ်လား'

'ထုတ်...ဟုတ်ကဲ'

* * *

အပြင်ဘက် မဟူရာည ရာသီဥတု အခြေအနေမှာ မိုးသား
ထီးများ ဖုံးဆိမ်းလျက် လျှပ်ပန်း၊ လျှပ်နှယ်တို့လည်း တစ်
ဝင်းဝင်း ထစ်လက်သက်ရှိနေရသေးသည်။

ထိုအခိုက်....

အရပ် မြင့်မြင့်မားမား၊ လူရိပ်တစ်ရိပ် စံအိမ်တော်ဝင်း၊
တောင်ရွှေ၊ ကျောက်ခင်းလမ်းမကြီးအတိုင်း နဂါးတစ်ရာ
စံအိမ်တော်ဆီသို့ ဦးတည်လျက် ခြေလှမ်းမုန်မုန် တရွေ့စရွေ့
လျှောက်လှမ်းလာလေသည်။

ထိုလူရိပ်မှာ သားရည်ပေပျံ့ ဦးထုပ်တစ်လုံးကို ဆောင်း၊
အားပြီး အညိုရောင် အင်္ကျီရှည်ကြီးကို ဆင်မြန်း ထွားလေ
သည်။

ယင်းသို့...

အညိုရောင် အင်္ကျီရှည်ဝတ်ဆင်ထားသောလူ စံအိမ်တော်
ရှည်ကပ်ရောက်ရှိလာသည်ကို စံအိမ်တော်ခန်းမ အတွင်း၌
ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် စကားပြောဆို နေကြသည့် သူဌေး
ဦး မိသားစုတို့ ထုံးဝရိပ်ခေးမိခြင်း မရှိပါချေ။

'သမီး၊ မိတောင်ကို အဆက် ပြတ်ရမယ်၊ ပေပေ ပေ့ညှိ၊
ခွဲကိုလဲ မိလူယုတ်မာ ယူသွားပဲ သေချာတယ်၊ ထုစာ

အခန်း (၁၅)

ဘွားခနဲပေါ်သွားရုံသော ဇာတိရုပ်

အချိန်အားဖြင့် ညဦးပိုင်း ရှိနေသော်လည်း ဆိတ်ငြိမ်လွန်း
သော လူချမ်းသာ လူမလိုင်ရပ်ကွက်မို့ ညဦးနက်သည့်အလား
တိတ်ငြိမ်လွန်းလျက်ရှိသဖြင့် နဂါးတစ်ရာစံအိမ်တော်ခဏာ
ထပ် ခန်းမကြီးအလယ်မှ သူဌေးကြီးတိုင်ချင်စန့်တို့ မိသားစုတို့
ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ပြောဆိုနေကြသော စကားသံများ
ပြန်လွင့်လျက် ရှိနေလေသည်။

အချိန်အားဖြင့်ဆိုသော် နာရီခေင်း (၈) ချက်တိ၊ အချိန်
ရှိနေချေပြီ။
ထိုအချိန်မှာ....

သမီးကို အမှန်တကယ်သံသယ ခြင်္စင်လိုပျောက်ဘူး၊ အဖေ ဆီ
စုစည်းနှစ်ခုကိုယူဖို့ သမီးကို ခုတ်လုပ် ဝင်လာတဲ့ စုစည်း
ကောင်ပါ၊ ဖေဖေတို့ မြေပွားခါးပိုက်ပိုက် ဖြစ်နေရပြီ

ယင်းသို့....

သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်မှာ သမီးတိုင်မေစင်ကို ကြော
ခံပြင်းစွာဖြင့် ရင်ပွင့် ပြောဆိုနေသေး၏။

ထိုစဉ်မှာပင်....

‘ခေါက် ခေါက် ခေါက်’

စံအိမ်တော် တံခါးပေါက်ကြီး မှပုံမှန်ခခြလှမ်းဖြင့်လျှောက်
လှမ်းလာနေသော ဖိနပ်သံ တစ်ခေါက်ခေါက်မှာ စံအိ
တော် ခန်းမတစ်ခုလုံး ပြန်ကွက်သွားခြင်းများရလေ၏။

သို့မို့ကြောင့်....

သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်၊ သူဌေးကတော် ကျင့်လှန်စဉ်
သမီးတိုင်မေစင်တို့ ကြည့်ရှုရင်းလုံး စဉ်ဆက်မပြတ်ထွက်
နေသော ဖိနပ်သံ ပြန်လွင့်လာရသည့် စုပြုံးကျရောက်သ
ကြလေ၏။

‘ဟင် ဝူရန်ကျင်း ပါလား’

သူတို့ထံ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် ဦးတည် လျှောက်လှမ်းလာ
နေသော တခြားသူမဟုတ်ပဲ သမက်သောငယ်ဖြစ်သူ ဝူရန်ကျင်း
ဖြစ်ကြောင်း သိရှိလိုက်ရ၍ သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်မှာအံ့ဩ
ခံပြင်းစွာ မရရွတ်မိသလိုလေသည်။

‘သည်တင်....’

ဝူရန်ကျင်းသည် မျက်နှာကိုဝီဝီ မျက်ယွင်း ချော့ချော
သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်ထံမှ သို့ ချောက်ရွံ့လာသေး၏။

သည်တင်....

ခံပြင်းခေါ်သည့် ခေါက်ခလားသော သူဌေးကြီး ဟိုင်
ချင်စန့်မှာ အပြုံးရိပ် ဆောင်ထားသည့် ဝူရန်ကျင်းထံခေါ်သ
ရောက်တစ်ဝင်းဝင်း လက်ထဲနေသော မျက်လုံးရွဲကြီးဖြင့် စူး
စိုက်ကြည့်ရင်း။

‘မင်း...မင်း အကြံသာမား လူယုတ်မာပဲ၊ ငါ...ငါ့ဆီက
စုစည်းနှစ်ခုကို ငါ့သမီးဆီက ကလစ်သုတ်ယူသွားတယ်’

ခက်ထန်စွာကြောစူး စွပ်စွဲပြောဆိုလိုက်သော ဝူရန်ကျင်း
မှာ အပြုံးယွဲယွဲပြုံးရိတ်ရင်း။

၂၉၄ ☆ စင်းဘုန်းအောင်

'ဟင်...ဟင်း လူငွေကြီး ကျွန်တော်ကို ဘာသက်သေ
အထောက်အထားရှိလို့ ဒီလောကတောင် မှီခို၊ မျှစ်ချို၊ ခွပ်
ပြောဆိုနေတာလဲဗျာ၊ ဒီစံအိမ်တော်ကြီးမှာ ကျွန်တော် ထား
စေသလိုထဲ ဝင်ထွက်သွားလဒ်နေကြတာမှ မဟုတ်ဘဲ'

ချေပပြောဆိုလာသော စကားကြောင့်- ပြောင် လိမ်ညှာ
ပြောဆိုနေသည့် ဝူရှန်ကျင်းထံ လူငွေကြီး ဟိုင်ချင်စန့် ခေါ်
အမုက် ပိုမိုတက်၍ သွားရပြီး မီးခြိမ်းသံအလွှာ၊ ပေါက်ကွဲ
အော်အော် ပြောဆိုလိုက်သည်မှာ...

'ဟေ့ကောင် မင်းကိုသက်သေ အထောက်အထား ပရှိသ
ဆင်ကန်းတောတို့၊ ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ ချော့ ဒီ
မတ်ကြည့်လိုက်ရင် မင်းပြုစေတုရပ်ကို ကြေးမုံဖြင့်ပေါ်မှာ
ကြည့်လိုက်ရသလို ငါဟာ ခုစရိုက်သမား၊ ကန္တာရဘိလူး
ဝူရှန်ကျင်း ဆိုတာ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ပြန် မြင်လာရမှာ
ဦး'

'ဟင်'

လုံးဝညာထို မထင်မှက်သော စကားကို လူငွေကြီးဟိုင်
ချင်စန့်ထံမှ ကြားလိုက်ရသည့် ဝူရှန်ကျင်းမှာ မျက်စိမျက်နှာ
ပျက်စွာ လှုပ်လှုပ်ရွှားရွှား ဖြစ်သွားခဲ့သ၏။

ကန္တာရဘိလူးနှင့် ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ် ☆ ၂၉၅

ပြီးနောက်...

လူ သတိချပ်စွာဖြင့် ရုတ်ခြည်း (သတိလစ်ကာ တူးကြွပျက်
ထွင်းသွားရသော) ထူမျက်နှာကို သက်မဝင်သည့် အပြုံးရိပ်
ဆောင်လိုက်ပြီးမှ လူငွေကြီးဟိုင်ချင်စန့် လှမ်းပေးလစေသခ
ခေရွက်အား၊ တရိတုသေ လှမ်းယူ... ဖြန့်ကြည့်မိ လိုက်လေ
သည်။

စာဆုံးအောင်ဖတ်ရှုပြီးသောအခါ သူ့အားစိမ်သည့်အပြုံး
ယုံယုံပြုံးလိုက်ရှင်။

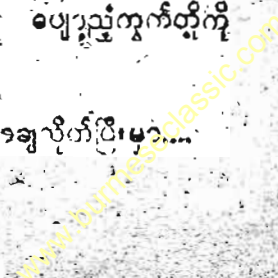
'ဟင်...ငါ ယကွမယ်လီသင်းကျို၊ အသက်သေမသေကို
သေချာဂရုထစိုက် မစန့်ဆေးခဲ့လို့ ငါ့ရှင် ဇာတ်ရုပ်လူငွေကြီး
ထံမှ ဘွားခနဲ ပေါ်သွားရတာပဲ၊ ဟာ... မတတ်နိုင်ဘူးမီးစင်
ကြည့်ကရမှာပဲ'

ယင်းသို့...

သူ့အကြည့်က စာရွက်ပေါ်ဝယ်စူးစိုက်ရောက်နေရသော
လည်း သူ့စိတ်အတွေးက သူ့ဟာကွက် ပျော့ညံ့ကွက်ထိုကို
အပြစ်တင် ဝေဖန်မိနေရသေးသည်။

သူသက်ပြင်၊ တစ်ချက် လျှိုဝှက်အသားချလိုက်ပြီးမှာ...

'ရေခဲ... ဦးလေးစာရွက်ပြန်ယူပါ'

ပြောတော့သူငွေကြီး ဟိုင်ချင်စန့်မာသက်ပေ အထောက်
တထောပြင် ထိုစာရွက်ကို သိမ်းယူထားခဲ့မှာဖြစ် ပြင် ဝူရှန်
ကျင်းထံမှ ကမ်းပေးလာသည့် စာရွက်ကိုလှမ်းယူလိုက်ရင်း...

'မင်းခြင်းကုန်ဖို့စတင်အဘတော့ စဦးစားသေးမိပြီလဲ'

ခနဲသံဖြင့် ထိုးနှက်ခမးလာသဖြင့် ဝူရှန်ကျင်းက အေးစိမ်
စွာ ပြုံးလိုက်ရင်း။

'ကျွန်တော်ခြင်းကုန်ဖို့ စဦးစားစရာ မလိုပါဘူး၊ ကျွန်
တော်တို့ပြန် အဖြေပေးချင်တာတော့ ဒါပါပဲ'

'ဝိုး...'

'ခုပ်'

'ဇွာ...'

'အစ်ကို'

'ရှင်...ရှင် တဖေ့ ကိုဘ လို့ ခေါ်ကားရတာလဲ'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ပင် ဝူရှန်ကျင်းမှာ စာရွက် လှမ်းယူနေ
တုန်း ထူညာလက်သီးဆုပ်ဖြင့် သူငွေကြီး ဟိုင်ချင်စန့်
မျက်နှာခွက်ဆီသို့ လှုပ်တစ်ပြက် ထိုးနှက်လိုက်လေ၏။

တံယစ်အိုက်နို သူငွေကြီးဟိုင်ချင်စန့်မျှောဝူရှန်ကျင်း၏
အိမ်ထဲသွားညာလက်သီးထိုးချက်ထိရန်သွားရပြီးကျွမ်းပြင်
ပေါ်သို့ညည်းတူးသံနှင့်အတူ ဖင်လိုင်လျက်ထား ကျသွားရ
လေသည်။

ထိုသို့...

မမျှော်လင့်သော ဝူရှန်ကျင်း၏ တိုက်ခိုက်မှု နှိကြိုတော့လိုက်
ကြရသည့် သူငွေကြီးကတော့ကြီးကုန်လန်စန့်မှာ ကြမ်းပြင်ပေါ်
သို့ ပြိုလဲကျသွားသော ခဲပုန်းဖြစ်သူ သူငွေကြီး ဟိုင်ချင်စန့်
ဆီသို့ စိုးရိမ်ပူပန်တန်ဖြင့် အလျင်အမြန် ချဉ်းကပ်ရာထိရှိ
သွားလေ၏။

ထိုရင်...

သူငွေသမီးလေး ဟိုင်စေစင်က ဖခင်ကြီးအဖေပါ ရိုင်းပျ
ခေါ်ကားလွန်းသော ကန္တာရဘိလူး ဝူရှန်ကျင်းကို လှမ်း၍
ခေါ်ကမ်း ပြောဆိုလိုက်လေ၏။

သည်ဘင်...

ဝူရှန်ကျင်းမှာ နှုတ်ခမ်းတစ်ချက် မှဲ့ပစ်လိုက်ပြီးနောက်...

'ခင်ဗျားကြီး ကျုပ်ရဲ့ ဇာတိရပ်ကို သိရှိခွင့်ရသွားတာ ခင်ဗျားကြီးမှာဆိုကို ခင်ဗျားဝင်တာပဲ၊ ကျုပ်အမှန်ပြောရရင် ခင်ဗျား နယ်လှည့်ကုန်သည်ကြီး ကျင်ထုံးဆီက နေလစကြာ သိုင်းမဟာသိုင်းကျွမ်းနဲ့ ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ်ကို ထိုက်ထိုက် တန်တန်လေး ဝယ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျုပ်သတင်းရခဲ့တယ်'

'ဪ...မင်း ငါ လျှို့လျှို့ ဝှက်ဝှက် ဝယ်ယူခဲ့တဲ့ သတင်းကို တယ်ဆူ ဆီက ရခဲ့တာလဲ'

ပူစမ်းဟန်နှင့် သူဌေးကြီးဟိုင်ချင်စန့် လှမ်းမေးလှစေတဲ့ ပူရန်ကျင်းမှာ ချောက်ကပ်ကပ်ရယ်မေးလိုက်ရင်း ...

'ဟား ဟား...တယ်ကရလာသရဲ့ဆိုတော့ ဤဒီ နယ်လှည့်ကုန်သည်ကြီး ကျင်ထုံးနဲ့ ကျုပ် စီချမ်းပြည်နယ်မှာ ဆိုဆည်းခဲ့ကြတယ်လေး၊ ဒီလူဟာ ကျုပ်ကို သတင်းကောင်းပေးခဲ့သလို လူ့ဆီက ငုတနာတွေအားလုံးလဲ ရက်ရက်စရာတွေ ပုံပေးခဲ့တာပဲ...ဟင်း...ဟင်း'

'ဟင်...လက်စသတ်တော့ စီချမ်းပြည်နယ်မှာ ကန္တာရလင်းယုန်ကြီးနဲ့ မင်း ပူးပေါင်းပြီး လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်လိုက်တာဟာ နယ်လှည့်ကုန်သည်ကြီး ကျင်ထုံးပဲ မဟုတ်လား'

'ဟား...ဟား...ဟား...သိပ်တုတ်တာပေါ့ သူဌေးကြီး၊ သူဌေးကြီးဟာ ဆက်စပ် တွေးခေါ်တတ်တဲ့ခဲနရာမှာ သိပ် နှောင့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပါလား။ ငါကြောင့် သူဌေးကြီးကိုလဲ ကျုပ် ချီးကျူးထောပနာပြုတဲ့အနေဖြင့် က...ခရာ'

'ရှုပ်...ဝှစ်...ဝှစ်'

'ဒုတ်'

'ဥပ်'

'အီး'

'အား...'

'ဟင်...မင်း...မင်း...ရက်စက်လှချည်လား'

ပြောဆိုနေရင်းက ပူရန်ကျင်းမှာ အညှိုင်ရောင်တက်ရှည်ကြီး အတွင်းမှ ဆောင်ခံားကို လျှပ်တစ်ပြက် ဆွဲထုတ်ပြီး သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်အား ခားချက်နှစ်ချက်တို့ တရစပ် တိုက်ခိုက် ခိုက်ခေ၏။

အတိုက်မိသွားရသော သူဌေးကြီး ဟိုင်ချင်စန့်မှာ ပူရန်ကျင်း၏ ခားချက်တို့ကို လှိုဝ ခုခံရှောင်တိမ်းနိုင်ခြင်းမရှိ။ မိမိ

၃၀၀ ☆ ဝင်းကုန်းခေတ်

ရရ ဖိန်ကော စူးရှောကျင်စွာ ညည်းတွေး အောက်ကပ်ရင်း
ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသွားရလေ၏။

ထိုသို့....

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လွန်းသော လုပ်ရပ်ကို လှမ်းမြင်တွေ့
လိုက်ရသည့် သူ့ငွေ့ကတော်ကြီး ကျင်လန်စင်မှာ ဝူရှန်ကျင်း
ကို နှစ်ကြည်းကြေကွဲစန့်ဖြင့် အထက်ပါအတိုင်း အော်ဟစ်
ပြောဆိုလိုက်လေ၏။

ထိုအခါက အတွင်း၌....

ဖခင်ကြီး လုပ်ကြံခံလိုက်ရသည့်ကို မထင်မှတ်ဘဲ မျက်ခြေ
တွေ့လိုက်ရသော သူ့ငွေ့သမီးလေး တိုင်ခေစင်မှာ ထိုအခါ
မင်သက်စီကခု ကျောက်ဆစ်ရုပ်ပမာနည်း ရုပ်ခနပ်မီ၏။

ထိုစဉ်မှာပင်....

သွေးအေးအေး ခုစရိုက်သခေး ဝူရှန်ကျင်းမှာ ခံပြင်းခေ
သဖြစ်စွာ ပြောဆိုထားသည့် သူ့ငွေ့ကတော် ကျင်လန်စင်
သူ့ဆောင်စားဖြင့် ဝေ့ယမ်းတို့ ကိုခိုက်ဆိုင်လေ၏။

'ဝှစ်...ဝှစ်'

ကန္တာရထိစူးနှင့် ကျေးကပ်စိမ်းပြင်ရုပ် ☆ ၃၀၁

'ရွပ်'

'ခုတ်'

'အိ'

'တား'

'ဘုန်း'

'ဟင်...ရှင် ရှင်... လူ... လူဟုတ်မား၊ လူသတ်သမား...
အိ...ဟိ...ဟိ'

မိခင်ကြီးကိုမိ ဝူရှန်ကျင်းက ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ
ဆောင်စားဖြင့် ဝေ့ယမ်းလုပ်ကြံလိုက်သည်ကို လှမ်းမြင်တွေ့
လိုက်ရသော သူ့ငွေ့သမီးလေးဟိုင်ခေစင်မှာ နှစ်ကြည်းမုန်းတီး
ခံဖြင့် ရေရွတ်ပြောဆိုပြီး တံခါးပေါက်ဆီသို့ ထွက်ပြေး၏။

'ဟိတ်...မပြေည့်'

'ဟူး'

'ဝှစ်...ဝှစ်'

'ရွပ်...ရွပ်'

'ဘုန်း'

'တား'

'ဘုန်း'

ဝုဋ္ဌန်ကျင်းသည် ဟန်တားအော်ဟစ်ရင်းက တံခါးပေါက်
ဆီသို့ ကြောက်လန့်တကြီး ပြေးသွားလော့ သူဌေးသမီးလေး
ဟိုင်မေစင်ဆံ ဆောင်ခေးဖြင့် ခုန်ပျံတိုက်ခိုက်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ...

သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်မေစင်မှာ ဝုဋ္ဌန်ကျင်း၏ ဓားချက်
နှစ်ချက်ထိမှန်ပြီး နားကျင်ခြင်းကြီးစွာ အော်ဟစ်ရင်း အမီး
ထောက်တိုင်လုံးကြီးဆီသို့ အရှိန်လွန် ကျရောက်သွားလေ၏။

ထိုစဉ်...

သဌေးသမီးလေး ဟိုင်မေစင်၏ ဦးခေါင်း အမီးထောက်
တိုင်လုံးကြီးနှင့် အရှိန်ပြင်းစွာ ထိမှန်ပြီး သတိလစ်ကာ ကြမ်း
ပြင်ပေါ်သို့ သွေးအလူးလူးဖြင့် ကျရောက်သွားရလေတော့
သည်။

* * *

ရဲမက်မှုကြီး ချူလိုင်ဖုန်းသည် ကြမ္မာဆိုးအဘိဏ္ဍာန်၊
ကို ပြန်လည် သက်ရလာသဖြင့် ရင်ဆိုင်နှစ်စွာ ပြောဆိုနေ
သော သူဌေးသမီးလေး၊ ဟိုင်စင်မေ၏စကား၊ ဆုံးခန်းတိုင်
သူ့သည်နှင့် သက်ပြင်းမောကြီးတစ်ချက် ချလိုက်ပြီ။ နောက်-

'မောင်... ဓါဆို ကန္တာရဘီလူး သူ့ဘယ်ဘက်ရင်တုံမှာ
ပေးသောစားဖက်ရာရမအင်လိုပဲပြီး တခြားဘုရင်ရိတ် အဖွဲ့
စည်းက ဝင်ရောက်လုပ်ကြံတဲ့ပုံစံ သူလုပ်ဆောင် လိုက်တာ
ဟုတ်လား'

မေးလိုက်တော့ သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်စင်မေမှာ ခေါင်း
သေ့ညိတ်လိုက်ရင်း...

'ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေး'

'တင့်...ဓါဆို ဒီကောင်ကိုရုံးတော်မှာရင်ဆိုင်ပြီး အမှု
ကို ဖော်ထုတ်ရမယ်'

ပြောတော့ သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်စင်မေ၏မျက်နှာပေါ်
သို့ နာကျည်းကြေကွဲရိပ်များ သိုင်းဆင်သွားရပြီ။

'သမီး... တရားရုံးတော်မှာ သူ့ ရဲရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကို
ဆက်သေခံတစ်ယောက်အဖြစ် ရင်ဆိုင်ဖော်ထုတ်ပါမယ်။ ဓါမူ

www.burmeseclassic.com

လဲ တမလွန်က သမီးရဲ့ ဖေဖေနဲ့ မခမတို့ကြည့်လိမ့်၊ မြန်ကြမယ်ပါ'

'အင်း... ဦးလေးက ဦးလေး ထူဝယ်ချင်း အတွက် ရော့တော့ အပေါ်မှာ ခုကွေးပေးနေတဲ့ ခုစရိုက်ကောင် အဖွဲ့ ပြိုကွဲရှင်းလင်း သွားရအောင် ဒီကန္တာရဘီလူးရဲ့ ပြစ်မှုကြီးကို တရားရုံးတော် ပေါ်မှာ ကျက်ကျက်ကွင်းကွင်း ပေါ်ထွက်လာအောင် ကြံစားမယ်၊ ဖဲ သမီးကို အထူးသတိစားချင်တာက ကန္တာရဘီလူး သမီးအတိတ်ခေတ် ဝေဒနာပျောက်ကင်းတာကို မရိုင်းအောင် အရင်ပုံစံအတိုင်း ဟန်မပျက်နေနိုင်ဖို့ပဲ'

ယင်း သို့

သတိပေးပြောဆိုလာသဖြင့် ထူးငွေးသမီးလေး ဟိုင်စင်မေမှာ နားသည့်အလား ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်လိုက်လာသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

'ကျွန်း...'

သုတို့ရှိရာလူနားခန်းထဲသို့ သူတစ်ယောက် ဝင်ရောက်လာလေသည်။

သို့မို့ ကြောင့်...

သုတို့အကြည့်များသည် အခန်းထဲသို့ဝင်ရောက်လာသော အစောင့်ရဲမက်တစ်ဦးထံ ရုပြုရောက်ရှိသွားကြလေ၏။

သည်တူင်...

ရဲမက်မှူးကြီး၊ ချူလိုင်ဖုန်းက အခန်းစောင့်ရဲမက်ထံ မျက်မှောင်ကြိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း...

'ဟိတ်-ဘာကို စွဲရီသလဲ'

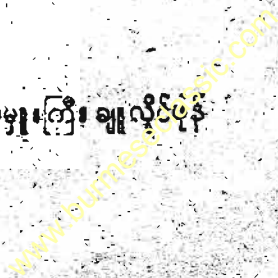
လုပ်ပေးလိုက်တော့ အခန်းစောင့်ရဲမက်က မဆိုင်၊ မတူပင် တုံ့ပြန်ဖြေလိုက်သည်မှ...

'ရဲမှူးကြီး၊ သခင်မခလားကို သခင်မလေးနဲ့ ဝတ်သက်တဲ့ ဝူရှန်ကျင်းက တူချင်လို့ အပြင်မှာ ရောက်နေပါတယ်'

ယင်းဆိုစဉ်မှာ ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ရန်သူအော်ကြီး၊ အန္တရာရဘီလူး၊ ဝူရှန်ကျင်းတစ်ယောက် ထိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ရောက်ရှိလာသည်ကို သုတို့ကြားသိလိုက်ရသဖြင့် ထုပ်လှုပ် ခြားရွားပြစ်သွားကြလေသည်။

ထိုစဉ်...

ထူးငွေးသမီးလေး ဟိုင်စင်မေမှာ ရဲမက်မှူးကြီး၊ ချူလိုင်ဖုန်းထံ အကြည့်ရောက်ရင်း...

'ဦး...ဦးလေး၊ သ...သမီး ဒီလူယုတ်မာနဲ့ မျက်နှာချင်း မဆိုင်ချင်ဘူး'

ပြောတော့...

ရဲမက်မျိုးကြီး၊ ချူလိုင်ဖုန်းမှာ ခေါင်းသွင်သွင် ခါးယမ်း လိုက်တာ...

'သမီး အတူမခံလို့ပြန်ဘူး'

'ဟင်... သမီးတာဖြစ်လို့ ဆူ့ကို အတူမခံလို့ မဖြစ်မှ မှာလဲ'

'သမီး ယူ့ကို လုံးဝအတူမခံဘူးဆိုရင် သမီးအတိတ်စေ ဝေဒနာပျောက်ကင်းသွားတာကို သူ့ရိပ်စားမိပြီ၊ သမီးကို အကြံအစည်အမျိုးမျိုးနဲ့ စုက္ခံမေးလေတော့မှာပေါ့'

ထိုသို့...

ရဲမက်မျိုးကြီး၊ ချူလိုင်ဖုန်းစစ်သောက် သတိပေး ပြောဆို လိုက်တော့မှ...

သုဋ္ဌေးသမီးလေး ဟိုင်စင်စေ သတောပေါက် နားလည် သွားဟန်နှင့် ခေါင်းဘစ်ချက် ခေါင်းတွဲစွာ ညှိတ်လိုက်စေ သည့်

'ဟုတ်ကဲ့'

'သမီး...နဂါးအနာဆေး...ဟန်မပျက် နေဖို့ကစားရေးကြီး အယ်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ဝါ ဦးလေး'

သည့်နေ့နက်...

ရဲမက်မျိုးကြီး၊ ချူလိုင်ဖုန်း၏ အကြည့်အမိန့် စောင့်ဆိုင်း နေရသော အခန်းစောင့်ရဲမက်ထံ ရွှေပြောင်း ရောက်ရှိသွား ပြီး ကျွမ်းကျင်စွာလိုက်သည့်စား...

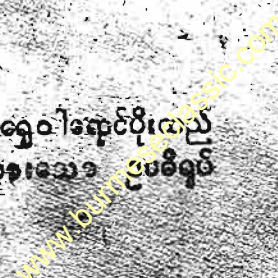
'ဆူ့ကို ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်ပါ'

'ဟုတ်ကဲ့ ရဲမက်မျိုးကြီး'

ဟု ဆိုကာ အခန်းစောင့်ရဲမက်စစ်သည်မှာ ဆူ့ကိုဦးညှိတ် အလေးမြုလိုက်ပြီးမှ အခန်းအပြင်သို့ ကျွေးခိုင်းထွက်စွာသွား လေ၏။

သိပ်ကြောပါမချေ

အခန်းထဲသို့ အပြုံးရိပ်ဆောင်ထွက် ရွှေဝါရောင်ပိုးလည် ဝတ်စုံနှင့် မေသပ်စွာ ဝဲတ်ဆင်မြန်းထားသော ဥပမိရုပ်

ချောမောသည် ကန္တာရဘီလူး၊ ဝင်ရောက်လာသော
သည်။

လူ့လက်အစုံမှာမူ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုကိုကိုင်ဆောင်
လျက်လှစေ၏။

'ဟာ ရဲမက်မျိုးကြီးပါပြီလွန်ကြည့်ရောက်နေတာကို'

ရတင်နှံအားခုံတစ်လုံးတွင်ထိုင်နေသော ရဲမက်မျိုးကြီး ချွေ
လှိုင်ပုန်းကို တန္တောရဘီလူး၊ ဝင်ရောက်လာပြီး လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်
သဖြင့် ဖော်ရွေသည်အပြားနှင့် လှမ်းနှုတ်ဆတ်စကား ဆိုလိုက်
လေသည်။

ထိုအခါ....

ရဲမက်မျိုးကြီး၊ ချွေလှိုင်ပုန်းက အလိုက်သင့်စွာဖြင့် တုံ့ပြန်
ပြုံးလိုက်ရင်....

'အေး- မင်းလဲဟိုင်မေစင်ကို သာကြည့်တာလား'

'ဟုတ်ပါတယ် ရဲမက်မျိုးကြီး'

ဟုဆိုကာ ကန္တာရဘီလူး၊ ဝင်ရောက်လာပြီး သူဌေးသမီးလေး
ဟိုင်စင်မေ၏ ရတင်အနားသို့ ချဉ်းကပ် ရောက်ရှိလာလေ
သည်။

ထိုအခိုက်-

ရဲမက်မျိုးကြီး၊ ချွေလှိုင်ပုန်းမှာ အလိုက်သိစွာပင် ထိုင်ခုံမှ
ကြွင်း ရှောင်ပေးလိုက်လေ၏။

ထိုအခိုက်....

ကန္တာရဘီလူး၊ ဝင်ရောက်လာပြီး သည် ရဲမက်မျိုးကြီး၊ ချွေလှိုင်ပုန်း
အနားပေးပေးလိုက်သော ထိုင်ခုံတစ်လုံး၌ ဝင်ရောက်ထိုင်လိုက်
လေသည်။

ပြုံး- သူ့ကို တစ်ဖက်စောင်းအိပ်နေသော သူဌေးသမီး
လေး၊ ဟိုင်စင်မေထံ အကြင်နာစွာဖက်သဖြင့် လှမ်းစကားဆို
စားသည်မှာ-

'ညီ... ညီမလေး၊ ခနားကောင်းလား'

ထိုစဉ်....

သူဌေးသမီးလေး၊ ဟိုင်စင်မေမှာ ဝင်ရောက်လာပြီး တက်ဆီသို့
ချိတ်လှည့်ကြည့်မိလိုက်လေ၏။

သည်တင်....

လူမ မိဘနှစ်ပါးကို ရက်ရက်စက်စက် လှုပ်ကြွသတ်ဖြတ်ခဲ့
သော လူသတ်သမား ဝင်ရောက်လာ၏ မျက်နှာအား မြင်တွေ့
လိုက်ရသဖြင့် ဖာန်ဆောင်ထိန်းချုပ်၍ မရနိုင်တော့သော

၃၁၀ ☆ ဝင်းဆုန်းအောင်

ဝေ၊ သလိင်၊ များ၊ ရင်တွင်းရယ် တဝန်းဝန်း၊ ရိုက်ခတ်ဝေ၊ ကိုလှားရပြီ...
'ရှင်...ရှင် ထွက်သွား၊ ရှင်...ရှင် မျက်နှာလို့ မကြည့်ဘူး၊ ထွက်သွား၊

ရုတ်တရက် ပစ်ပစ်ခါခါ မောင်းထုတ်ခံလိုက်ရသော ဝုန်းကျင်းမှာ အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားရပြီ...
'ညီ...ညီမလေး၊ သ...သတိထားပါဦး'

ထိုအချိန်တွင်...
ရှေ့ဆက် သွတ်ပေးထားလို့ န်လျှင် သူ့ဌေးသမီးလေး မောင်မောင် အခြေအနေမှန်ကို ဝုန်းကျင်း ရိပ်ခါယိရိုသွားမည်ကို စိုးရိမ်ပူပန်သွားရသည့် ရဲမက်ကြီး ချူလိုင်ပုန်းဝုန်းကျင်းအား အပြင်ညီထွက်သွားရန် လှမ်း၍ တိုက်တို

တုန်းတုန်း၊ ပြောဆိုလိုက်ရသည်မှာ...
'ညီ...ညီမလေး ဝုန်းကျင်း၊ ဟိုင်မောင် ရောဂါဝေလေးပြန်တုတ်ယ်၊ မင်းရော ဝါပါ အပြင်ထွက်မှ ဖြစ်မယ်လား...လား'

မပြောပြောဆိုဆိုပင် ရဲမက်ကြီး ချူလိုင်ပုန်းမှာ ဝုန်းကျင်း လက်မောင်းတစ်ဖက်ကို ဆွဲလျှာ လှည့်ခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့ကြလေတော့၏။

ကဏန်း (၁၆)

လူသန်ကြီးနှစ်ဦးနှင့် ပန်းနှုရောင် မိန်းကလေး

လိကျွန်မြို့၏ မဟာရာည ကောင်းကင်ပေါ်၌ သီတဂူ လှတစ်ဝိုက်မှာ ကြယ်တာရာလေးများ ပြန့်ကျဲစွာ ဝိုင်းရံလျက် အေးချမ်းသာယာလျက် ရှိနေလေ၏။

'တုံ...တုံ...တုံ'

ထိုစဉ်မှာပင်...

ညဉ့်နားရီမောင်း ဆယ်နှစ်ချက်တိတိက လိကျွန်မြို့ကြောက်တတ် ရပ်ကွက်တစ်ခုလုံးကို ဖိမိပြင်ပြင် လှမ်းခြုံသွားလေ၏။ ထိုအချိန်တွင်...

တစ်နေ့ကုန် စည်စည်ကားကား ဆူဆူညူညူရှိနေရသော လီကျန်မြို့တော်ကြီး၏ မြို့မြောက်ဘက်ရပ်ကွက်မှာ လူသွား လူလာ ဖြတ်တောက်လျက် ဆိတ်ငြိမ်လျက် ရှိနေရလေ၏။

သို့ရာတွင်....

မြို့တော်ကြီး၏ မြို့မြောက်ဘက် ရပ်ကွက်လယ်၌ လမ်း မီးတိုင်ကြီးများ၊ အစီအရီ ထွန်းထားမှုကြောင့် လင်းလင်းချင်း ချင်း ရှိနေရလေ၏။

ထိုအခိုက်....

လူလတ်ပိုင်းဘစ်ဦးသည် ခရီးဆောင် ကျောပိုးအိတ်ကို လှယ်ပိုးလျက် လူသွားလူလာ တင်းရှင်းနေသော မြို့လယ်လမ်း မကြီးအတိုင်း ရပ်ကွက်စုန်းဘက်ဆီသို့ တစ်ရွေ့ရွေ့ ယျှောက် လှမ်းလာလေ၏။

စင်စစ်တော့....

ယင်းလူလတ်ပိုင်းမှာ တခြားသူမဟုတ်ပါချေ။ ရပ်ဝေး လိုပိန်မြို့မှ ရောက်ရှိလေသော ပန်းချီဆရာ သံမဏိ စုတ်တံရွှင် ဆန်ကျောင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

သို့ရာတွင်....

အခု သံမဏိစုတ်တံရွှင် ဆန်ကျောင်းမှာ အချိန်အခါမဟုတ် ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ကြီး မြို့မြောက်ဘက် လမ်းမကြီးဝေါ်ဝယ် ခေါင်းငိုက်စိုက်ခဲ့လျက် မည်သည့်အရပ်သို့ ဦးတည် လျှောက် လှမ်းတစ်ဘက်တည်း ချောက်လှမ်းနေရပါသနည်း။

ပြောရမည်ဆိုပါက....

သံမဏိစုတ်တံရွှင် ဆန်ကျောင်းမှာ လီကျန်မြို့ မြောက်ဘက် ရပ်ကွက်လယ်၌ ရွှေစင်နဂါးစားတော်ဆက်နှင့် တည်းဝေဟာ နှာ တည်းခိုနေရာ ကြိုတင်ငွေပေးထားသော ရက်စက်ပတ်မှာ ရုတ်တရက် ပျောက်ဆုံးသွားရသည့် ဇနီးဖြစ်သူ ရီချမ်းကို နားမနေ လိုက်လံရှာဖွေရင်းက ပြည့်မြောက်သွားလေ၏။ နေ့ခင်းထပ် သူ့အတွက် တည်းခိုစားသောက်စရိတ် တာ ဝန်ခံမည်ဆိုသော သူများလည်း အစအပင် ပေါ်မလာချေ။ ထိုအခါ....

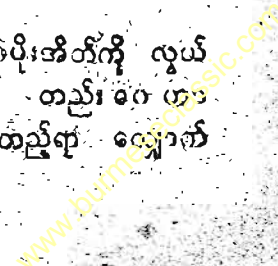
သံမဏိစုတ်တံရွှင် ဆန်ကျောင်းမှာ စရိတ်ခကြီးမားလှသော ရွှေစင်နဂါး တည်းခိုစရိတ် တစ်ပတ်စာ ကြိမ်ပေးနိုင်စေရန် ဘဖြင့် ယင်းဝေဟာမှ အချိန်အခါမဟုတ် ထွက်လာခဲ့ရခြင်း ဖြစ်လေ၏။

သည်နေ့တွင်လည်း....

သူ သတင်းအစောင့်ကို ရှာဖွေရသော ဇနီးရီချမ်းနေ့ခက် ထိုက်လံရှားဖွေ စုံစမ်းနေရသဖြင့် ရွှေစင်နဂါးစားတော်ဆက် ဆို ညဉ့်နက်မှ ပြန်ရောက်လာလေ၏။

ရွှေစင်နဂါးစားတော်ဆက်နှင့် တည်းဝေဟာရောက်ပြန် တော့လည်း တည်းခိုစရိတ် ဆက်လက်မပေးနိုင်သဖြင့် သူ့ အတွက် အခက်ကြီးကြုံရပြီ....

နောက်ဆုံးတော့ သူ ခရီးဆောင်ကျောပိုးအိတ်ကို လှယ် ပိုးလျက် ရွှေစင်နဂါး စားတော်ဆက်နှင့် တည်းဝေဟာ အဆောင်အအုံမှ ကျောခိုင်းကာ ခြေဦးတည်ရာ ယျှောက် လှမ်းလာခဲ့ရလေသည်။

သို့နှင့်...
သူ့ တစ္ဆေ့ရွှေ့... လျှောက်လှမ်းလာရင်းက လမ်းခွဆုံအလယ်
၌ ပန်းခြံငယ်မလေးတစ်ခုဆိုသို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။

ထိုလမ်းခွဆုံ ပန်းခြံ၏အတွင်း၌ မကျောမိုထိုင်ခုံရှည် သို့
မလေးခုံ ရှိနေသည်ကို သူ့ လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရလေ၏။

အား... ငါ့ခြေထောက်တွေထဲ ထစ်ခနကုန် ခေါင်း
တောက်တောင် လျှောက်လာခဲ့ရလို့ ခြေတွေထဲ ဧညာဝါးကို
ခနခပြုံး ပန်းခြံလေးထဲမှာ ထိုင်ခုံရှည်တစ်ခုမှာ ထိုင်အနား
လိုက်ရင် ကောင်းမယ်။ ဒီထစ်ညတော့ အဲဒီထိုင်ခုံရှည်ပေါ်မှာ
ပဲ အိပ်စက်အနားယူရအတတ်မှာပဲ။

ယင်းသို့...
သံမဏိစုတ်ရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ တွေ့တော့ရေရွာ
လိုက်မိပြီးနောက် လမ်းခွဆုံလည်၍ အလှပြုပြင်ထားသော
ပန်းခြံလေးဆီသို့ ဦးတည် လျှောက်လှမ်းလာခဲ့လေသည်။

ယင်း ပန်းခြံလေးအတွင်းရောက်တော့ သံမဏိစုတ်ရှင်
ဆန်ကျောင်းမှာ ကျောမိုထိုင်ခုံရှည် တင်လုံးပေါ်သို့ ခြေ
လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

နောက်...
သူ့ ကျောခေါ်မှ ခရီးဆောင် ကျောပိုးအိတ်ကိုဖြုတ်ကာ
ထိုင်ခုံအဖွင့်တစ်ဖက်ပေါ်သို့ တင်လိုက်လေသည်။
ထိုအခိုက်မှာပင်...

ညဉ့်လေပြေညက်က သူ ထိုင်အနားယူနေသော ပန်းခြံ
ငယ်လေးဆီသို့ ဦးတည်ကာ တစ်သန်သန် တိုက်ခိုက်လာလေ
သည်။

သို့သော်...
ယင်းညဉ့်နက်လေပြေအေးက ပူလောင်နေရသော သံမဏိ
စုတ်ရှင် ဆန်ကျောင်း၏ရင်ကို ထေးမြနိုင်စွမ်း မရှိနိုင်
ပါချေ။

'ဟူး'
သံမဏိစုတ်ထံ၌ ဆန်ကျောင်းမှာ လေပူဘဲသက် 'ဟူး'
ခနဲ မှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီးနောက် ထိုင်ခုံအဖွင့်ကို ကျောမိုချပြီး
ရှေ့ငါးမော့အိပ်လိုက်လေသည်။

ကွမ်းတစ်ယာညဉ့်ခန့် ကြာသောအခါ ဝုန်းစိုင်းနှင့်လား
သည် မြင်းခွာသံမျှ ဤကားလိုက်ရလေသည်။

မိမိနှင့် ပတ်သက်မည့် မထင်သောကြောင့် သူ ပုံမပျက်
ခေါင်းမေ့ အိပ်နေမိလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...
လမ်းမကြီးပေါ်ဝယ် စိုင်းနှင့်လာကြသော မြင်းခွာသံများ
ရပ်စိုင်းသွားကြရပြီး မိန်းကလေးတစ်ဦး၏ အော်ဟစ်သံကို
သူ ကြားလိုက်ရလေသည်။

ရှင်...ရှင်တို့ လူယုတ်မာတော့၊ လွတ်...လွတ် ကျွန်...
ကျွန်မ ရှင်တို့ထင်လား ညဉ့်ငှက်မ မထု ဟူး

'ဟီး...ဟီး'
'ဟား...ဟား'

ထိုသို့...
ပရတ်ဗယစ် အသံများ ကြားလိုက်ရမှကြောင့် ခေါင်း
မေ့အိပ်နေရသော ဆန်ကျောင်း၊ ခေါင်းထောင်ထ လှေရ
လေသည်။

မြီး...
သူ့အကြည့် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်ထည်နေရသော လမ်းမ
ကြီးဘက်ဆီသို့ ရှေ့ပြောင်းထောက်ခွီမိရာ...

'ဟင်...မိန်းကလေးတစ်ဦးကို လူသန်ကြီးနှစ်ဦး ဖမ်းချုပ်
ပြီး သူ့တို့ရထားလုံးပေါ် တင်နေပါလား။ မဖြစ်ခဲသေးဘူး။
စိမိန်းကလေးလဲ ရိချမ်းလို့ ဒုက္ခရောက်ရတော့မယ်နဲ့ တူတယ်'
ထိုသို့...

ဆန်ကျောင်းမှာ လူသန်ကြီး နှစ်ဦးတို့ မိန်းမပျိုကို အစိမ္မ
ဖမ်းချုပ်ကာ ရထားအိမ်ပေါ်သို့ တင်နေသည်ကို လှမ်းမြင်
တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ခါကြောင့်...
သူ စိုးရိမ်ပူပန်စွာဖြင့် အခင်းဖြစ်ပွားရာ နေရာသို့ ပန်းခြံ
ဝယ် အတင်းမှ လျှင်မြန်သော အဟုန်နှင့် ရှေ့လျှားရောက်ရှိ
သွားလေသည်။

တစ်ဖက်သို့...
အာရုံစော သန်ခန့်ကြသော လူသန်ကြီး နှစ်ဦးတို့မှာ
ဒေသက်ဖတ်မှ ဆန်ကျောင်း ချဉ်းကပ် ထောက်ခွီသာသည်တို့
လုံးဝ မရိပ်စားမိကြချေ။

ခါကြောင့်...

ဆန်ကျောင်းမှ ခြေစုံပြင် ကျောခိုင်း၊ အနေအထား၊ ရှိနေ
ကြသော လူသန်ကြီး နှစ်ဦးတို့၏ ခေါင်းအသီးလီးဆီသို့ ဝေ
ယမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

'ဝို...ဝို'
'ခွပ်...ခွပ်'
'အူး...အူး'
'ဘုန်း...ဘုန်း'

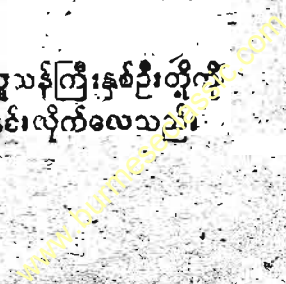
အစားပါလှသော ညာခြေခွန်ကန်ချက် ထိမိသွားကြရသော
လူသန်ကြီးနှစ်ဦးတို့ နှုတ်ကျင်ညည်းထွားစွာ ပြိုင်တူအော်တွစ်
ကြရင်း ထမ်းပေါ်သို့ ပြုလုပ်သွားကြလေသည်။

ထိုအခါကျမှ...
အရပ်အမောင်း မြင့်မြင့် မိန်းမလှလေးမှာ လူသန်ကြီး
နှစ်ဦးလက်ထဲမှ လွတ်မြောက်သွားရလေသည်။

ထိုစဉ်...
အနှောင့်အယှက်ခံလိုက်ကြရသော လူသန်ကြီးနှစ်ဦးတို့မှာ
ဆန်ကျောင်းထံ မကျေမချမ်းဖြစ်စွာဖြင့် ဘေးဘယ်ညာဝိုင်းရံ
လာကြလေသည်။

သည်တိုင်...
ညှပ်ညှပ်ပိတ် ဝိုင်းရံလာကြသော လူသန်ကြီးနှစ်ဦးတို့ကို
ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် သိုင်းကုန်နှင်းလိုက်လေသည်။

ထိုအခိုက်...

လူသန်ကြီး နှစ်ဦးတို့သည် သူတို့၏ကြီးမားပြန့်ကားသော
ညာလက်ဝါးကြီးတို့ဖြင့် ဆန်ကျောင်းဆီသို့ ဘယ်ညာညှပ်ကာ
ပြိုင်တူ ခုန်ယှံတိုက်ခိုက်လေကြလေသည်။

‘ယား...ယား’

‘ဟိုင်း...ဟိုင်း’

‘ဝိုး...ဝိုး’

‘ဖောင်း...ဖောင်း’

သည်တူင်...

ဆန်ကျောင်းသည် လူသန်ကြီးနှစ်ဦးတို့၏ ညာလက်ဝါး
ခိုက်ချက်တို့ကို သူ ညာခြေနှစ်ဆင့်ကန်ချက်တို့ဖြင့် ဝေ့ယမ်း
ခုန်က ကွယ်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

မုန်းချက်မကိုတ်ဖြစ်သော ကြရသော လူသန်ကြီးနှစ်ဦးတို့
မှာ နောက်သို့ ပြိုင်တူ ခုန်ထက်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုစဉ်မှာဝင်...

ဆန်ကျောင်းမှစ နောက်သို့ ပြိုင်တူခုန်ဆုတ်သွားကြသော
လူသန်ကြီးနှစ်ဦးတို့၏ မအားရစရာဆီသို့ ဘယ်ခြညာခြေတို့
ဖြင့် ခုန်ယှံတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

‘ဟိုင်း...ဟိုင်း’

‘ဝိုး...ဝိုး’

‘ဘုတ်...ဘုတ်’

‘အိုး...’

‘အား...’

‘အိုး...’

မအားရစရာသို့ ဖိမိရရထိမှန်သွားကြရသော လူသန်ကြီး
နှစ်ဦးတို့ မျောက်များလို ခုန်ဆုန်ဆု နာကျင်အော်ဟစ်စာ
သည် ညကြရင်း ရထားလိုက်ပေါ်သို့ ကြောက်ကြောက်ရွံ့
ဆက်ပြောတုန်ကြလေသည်။

သိပ်ကြောလိုက်ပါ...

လူသန်ကြီးနှစ်ဦးတို့ လမ်းမကြီးအတိုင်း ရထားလိုက်
မောင်းနှင်ထွက်ပြေးသွားကြလေစေခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

'ကျွန်မကို ခုလိုလူရမ်းကားကြီး နှစ်ယောက် လက်ထဲကယ်တင်လိုက်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

'ကျွန်တော် နာမည် ဆန်ကျောင်းပါ'

'ကျွန်မနာမည်က ကျင်ချောရင်ပါ'

ကျေးဇူးတင်အားကိုးလာသော ပန်းနုရောင် ဝတ်စုံနှင့်ပါပေါ့လျှားလျှား မိန်းမချောလေးထံ သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း အကြည့်စူးစိုက်မရာထံရင်း...

'ဇုတ်ကဲ့...ကဲ...ကျွန်ခေတ် ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး'

ထိုသို့...

'ရပါ့တယ်ဗျာ၊ ခုကွေ့စုတ်ခနုတဲ့ မိန်းမသား တစ်ဦးက ကိုယ့်မျှတ်စိရေ့မှာ မကြည့်ရက်နိုင်ပါဘူး၊ ဝါနဲ့အမိ ဘတ်လဲ လုပ်ပြီး ဒီလူကြီးနဲ့ ဆုံခဲ့တာလဲ'

လူ နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီးနောက် ပန်းနုရောင်ဝတ်စုံဝတ်ကျင် ချောရင်ကို ကျောခိုင်းကာ ပန်းခြံငယ်ဆီသို့ ဦးတည်လျှောက်လှမ်းသွားလေ၏။

ထိုစဉ်...

စူးစမ်းဟန်ဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်တော့ ပန်းနုရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်မိန်းမချောလေးမှာ ခံပြင်း ခေါ်သံသံပါပါနဲ့...

သူ့ နောက်ဖက်မှ ပြေးလိုက်လာသော ခြေသံတဖတ်ဖတ်ကို သံမဏိ စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း၊ အတိုင်သား ကြွေးလို့ကိရ လာသည်။

ထိုအနိကိ...

'ကျွန်မ ရပ်ကွက်လယ်မှာ ကုန်စုံဆိုင်တစ်ခု ပွင့်ထားပါတယ်၊ ဒီကနေ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေရောက်လာလို့ လက်ခံခနုရတာနဲ့ အပြန် နောက်ကျသွားတယ်၊ အဲဒါ ဒီလူယုတ်မကြီးတွေ ဘယ်ကနေ အကွက်ချောင်းနေလဲ မသိဘူး၊ ကျွန်မလည်း နောက်ကို ထက်ကြမ်းမကွာလိုက်လားပြီ၊ အခုလိုအကြမ်းမတော့တာပါပဲ၊ ဝါနဲ့ အစ်ကို နာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ'

'အစ်ကိုဆန်ကျောင်းတယ်ကို ပြန်မှာလဲ'

သူ့ နာမည်ကို လှမ်းမေးလာသဖြင့် သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ သတ်ပြင်းခပ်မျဉ်းမျဉ်းချလိုက်ပြီးမှ...

လိုက်လှုံလော့ လေသံဖြင့် လှမ်းမေးလာသဖြင့် သံမဏိ စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ နောက်သို့လှည့်လိုက်ပြီး ထေးသံ ချောရင် တုံ့ပြန်ပြောဆိုလိုက်သည်မှာ...

ကျွန်းတော် ရှေ့ကပန်းခြံငယ်ကိုသွားမှာ

ထိုအခါမှ ကြားလိုက်ရသော ပန်းနုရောင် ကျွန်းချွန်မှာ မျက်မှောင်ကစ်ချက်တုန်သွားရပြီ။

အစ်ကို ပန်းခြံငယ်ကို ဘာသွားလုပ်မှာလဲ

သံဏီစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ သက်ပြင်းတစ်ချက် လျှိုဝှက် ချလိုက်ကား

ဒီညကတူကကျွန်းတော် ရဲ့ တည်းခိုရာနန်းလေးပိန်းခြံငယ်လေးပါပဲ

ဟင်

မထင်မှတ်သော အပြစ်ကားကို ကြားလိုက်ရသော ပန်းနုရောင် ကျွန်းချွန်၏ မျက်ဝန်းထဲ ဝင်ကျယ် သွားရပြီး တအံ့တကြဲဖြစ်ကာ 'ဟင်'ဟူသော အမေ့ဦးသံ တစ်ချက် လွတ်ခနဲ ရေရှုတ်မိ ပိုက်ခဲလှသည်။

ပြုံးမှ...

ပန်းနုရောင် ကျွန်းချွန်သည် သံဏီစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းကို မျက်မှောင်ကြည့်ကြည့်ရင်း လှိုက်လှဲသံဖြင့် လှိုက်သည်မှာ...

'ဒါဆို...အစ်ကိုပယ် ကျွန်ုပ်ရဲ့အိမ်ကိုလိုက်ခွင့် ချေချင်ပါကယ်၊ ဒါပေမယ့် အစ်ကိုနဲ့ မဆင့်တော်ပါဘူး၊ ဒါလေး တစ်ခု နိုတော့ အစ်ကို့လိုပဲလျှော့ချင်ပါကယ်'

တော့ကားဆိုလား...ပြင် တစ်ညတာ တည်းခိုစရာ မရှိဘဲ သံဏီ စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ မျက်ခုံးအစုံ တုန်ကျွတ် လိုက်ရင်း တစ်ချက် တွေးတော စဉ်းစားမိလိုက်လေ၏။

'အင်း...ဒါဆိုဒါနဲ့ ပြုလုပ်ခြင်းများ တစ်ခုခု တွေ့ရင် ပြုသနာ ပိုစွမ်းလှ ခိုးဖမ်း ဖမ်းစားတဲ့ ကျွန်းချွန် ဆန္ဒကို ဝါပိုက်လျော့လိုက်ရင် ငါ့အတွက်တစ်ညကတည်း နိမ့် အဆင်ပြေသွားမယ်'

ယင်းသို့ သံဏီစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းက စတုံးတစား သုံးဖြတ်လိုက်လေ၏။

ခါးကြောင့်...

သံဏီစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်း၏အကြည့် ငုံ့လင့်နုသော ကျွန်းချွန်ထံ စူးစိုက်ရောက်ပြီ...

'အေးဗျာ...ကျွန်းတော် မှာလဲ ကျွန်းတော် ခုကွန့်ကျွန်းတော် ဒေရုလီ မကျွန်းချွန်အ တစ်ညသာ တည်းခိုဖို့ စိတ်ဝင်လာတဲ့ အတွက်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျွန်းတော် လိုက်ခွင့်ပါပဲ'

ထိုအပြစ်ကားကို ကြားလိုက်ရသော ပန်းနုရောင် ကျွဲချွတ်မှာ ကျေနပ်ပီတိဖြစ်၍ သွားရလေ၏။

‘ခါဆို ညီမရထားမှာ စောင့်နေမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် ခရီးဆောင် ကျောပိုးအိတ်ကို ပန်းခြံထဲမှာ သွား လိုက်ဦးမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ရှင်’

သည်နေ့ထိ....

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းသည် သူတံလတ်သောမြေလှမ်းများဖြင့် ဝန်းခြံငယ်ဆီသို့ ရွှေ့လျားလာခဲ့လေ၏။

သိမ်မကြာလိုက်ပါချေ။

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းသည် ပန်းခြံအတွင်း၌ ကျောမီဆိုင်ခုံရှည်ပေါ်တွင် တင်ထားသော ခရီးဆောင် ကျောပိုးအိတ်ကို ယူဆောင်လျက် ပန်းနုရောင် ကျွဲချွတ် စောင့်ဆိုင်းနေသော ရထားလုံးဆီသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

သို့နှင့်....

ဆန်ကျောင်း တစ်ယောက် ပန်းနုရောင်ကျွဲချွတ် ဧကဆောင်ရာနောက်သို့ ရထားလုံးဖြင့် လိုက်ပါခဲ့ရလေ၏။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ခင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဆန်ကျောင်းနှင့် ပန်းနုရောင်ကျွဲချွတ်တို့သည် နံနက်ခင်းအဆာပြေ စားသောက်ကြရင်း စားပွဲပိုင်း၌ စကားစမြည် ပြောဆိုကြလေ၏။

ပန်းနုရောင် ကျွဲချွတ်သည် လက်ဖက်ရည်ချို တစ်ကျိုက် ယေဇုတ်လိုက်ပြီးမှ ဆန်ကျောင်းထံအကြည့်ရောက်ရင်း....

‘အစ်ကို့ တယ်လိုအကြောင်းကြောင့် လမ်းခွဆုံပန်းခြံငယ်မှာ အိပ်ဖို့ အခြေအနေ ရောက်လာရတာလို့’

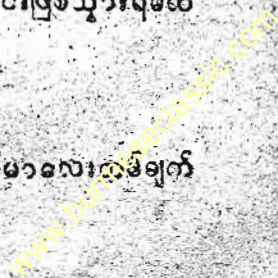
စင်စု မေးမြန်းလာသဖြင့် ဆန်ကျောင်းသည် လီ ကျန်ငြိုမြောက်ဖက်ရပ်ကွက်လယ်ရှိ ရွှေစင်ဒဂါး စားစော်ဆတ်နှင့် တည်းဝေဟာ၌ တွေ့ကြုံဖြစ်ပျက်ခဲ့ရသော ဗုဒ္ဓဘိက္ခုကို ပန်းနုရောင် ကျွဲချွတ်ထံ ရင်ဖွင့်ပြောပြလိုက်လေ၏။

သည်တိုင်....

ပန်းနုရောင် ကျွဲချွတ်မှာ သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်း၏ အဖြစ်အပျက်ကို ကြားမိရပြီ၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရစေသည်။

ခါကြောင့်....

ပန်းနုရောင် ကျွဲချွတ်မှာ သက်ပြင်းမောသော လူမိချက် နှုတ်ပြီ....

ခွဲပဲ နှင့် ဝမ်းလျှမ်းပေး

'ဒါဆို ဆစ်ကို ဇနီးရီချမ်းကို အခုအချိန်အထိ သတင်းတရားအောင် စုံစမ်းလို့မရဘူးလား'

ယင်းအမေးကြောင့် သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းမှာ ဇနီး ရီချမ်းကို ရှုတ်ခြင်းလွှမ်းဆွတ်သတ်ရမိလို့က်ပြီး ကြောက်စိတ်နစ်နာ...

'... မသေး မကျင်ချေရင်၊ ဗာရလဲ ကျွန်တော် သတင်းကို သွားရောက်စုံစမ်းရဦးမယ်၊ ကျွန်တော် ကို ခွင့်ပါဦး'

ခွင့်တောင်းစကားဆိုလိုက်တော့ ပန်နုရောင် ကျင်ချေရမှာ သက်ပြင်းတစ်ချက်လျှို့ဝှက်ချလိုက်ပြီး...

'ဟုတ်ကဲ့ရှင်၊ တကယ်လို့အစ်ကိုလိုက်လံစုံစမ်းပြီးရင် ညီအစ်မတို့တည်းပါဦးလို့ ပြောမိရစေ'

သူ့အဖေကို သံတတနားလည်စွာဖြင့် တောင်းဆိုလာသော ပန်နုရောင်ကျင်ချေရင်၏စကားကို ကြားလိုက်ရသည့် သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း၏ရင်ထဲ လှိုက်ခုန်စွာ ခံစားလိုက်ရသည်။

ရည်နောက်....

ထွက်ခွာရသိလျှင် ကျောက်စိမ်းမြစ်ရပ် ၂၇၂

သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းမှာ သဘောပြုလေသော ပန်နုရောင်ကျင်ချေရင်ကိုနှုတ်သတ်ပြီး လှိုက်ချင်အိမ်လေးမှ ကျောခိုင်း ထွက်ခွာလာခဲ့လေ၏။

သို့ဖြင့်....

ဆန်ကျောင်းမှာ ပျောက်ဆုံးနေသော ဇနီးရီချမ်းသတင်းကိုစုံစမ်းရန်တကယ်ပြုရှေ့တက်ကြမ်းမှနေ၍ မြို့လယ်ရစ်ကွလီဆီသို့ ဦးတည်လျှောက်လှမ်းခဲ့လေသည်။

မြို့လယ်ရစ်ကွက်သို့ရောက်သောအခါ မွန်းတည့်ချိန် ကျော်လှန်ခဲ့ချေပြီ။

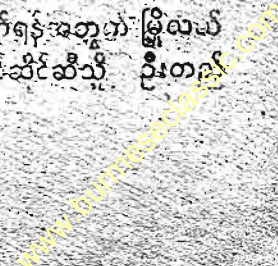
ထိုအခါ....

ဆန်ကျောင်း၏ ဝမ်းဗိုက်မှာလည်း ထောင့်တကျတိမြည်ကား ဆေးပေးခံလာရသောအခါ

သို့မို့ ကြောင့်....

ဆန်ကျောင်းမှာ နံနက်စာစားသောက်ရန်အတွက် မြို့လယ်ရစ်မကြီးနားက ရွှေပွဲလာ စားသောက်ဆိုင်ဆီသို့ ဦးတည်လျှောက်လှမ်း ယာခဲ့လေသည်။

သို့နှင့်....

သူ ရွှေပွဲလှစားသောက်ဆိုင်အတွင်းသို့ ရောက်လော့အခါ
စားသောက်သူများ ဧည့်ကာလျက် ဆူဆူညူညူ ရှိနေသည်ကို
ထွေမြင်လိုက်ရလေ၏။

ထိုစဉ်....

ဆန်ကျောင်းသည် စားသောက်ဆိုင် အတွင်းသို့ အကြည့်
ဝေဝဲကာ စားပွဲလွတ်အစ်လုံးကို ရှားဖူးလိုက်လေသည်။

ကံအားမသျှန်စွာပင်စားသောက်ဆိုင်အတွင်းထောင်ကျကျ
စားပွဲတစ်လုံးမှ စားသောက်သူနှစ်ဦး ထလာသည်ကိုသူလှမ်း
ထွေလိုက်ရလေ၏။

ဒါကြောင့်....

သူ မင်းလမ်းအတိုင်းလှူလွတ်သွားရသော စားပွဲခိုင်းဆီသို့
ဦးတည်လျှောက်လှမ်းသွားလေသည်။

သူ ထိုစားပွဲခိုင်း၌ ထိုင်ခုံရှိသောသည် အပြုံးရိပ်ဆောင်
ထားသော စားပွဲထိုးလူငယ်ကစ်ယောက် ခပ်သုတ်သုတ်ရောက်
ရှိလာလေသည်။

ထိုစဉ်....

ယင်းစားပွဲထိုးလူငယ်မှ သူ့အား ဦးတစ်ချက်ညွတ်လိုက်
ပြီး....

'အစ်ကိုလေး ဘုရားဆောင်မလဲခင်ဗျ'

ရည်မှန်ယဉ်ကျေးစွာ လှမ်းမေးလာသဖြင့် သံမဏိစုတ်ထံ
ရှင်ဆန်ကျောင်းမှာ မဆိုင်းမတွဲပင် တို့ပြန်ပြောဆိုလိုက်သည်
မှာ....

'ညီလေး-အစ်ကိုအရင်ဆုံး ဝါးခွက်စိမ်းတစ်ထိုးနဲ့ အမြန်
ဆုံးရမယ့် အမြည်းချပေးကုခ'

ပြောကြားလိုက်ခံကစွ စားပွဲထိုးလူငယ်လေးမှာ ဦးတစ်
ချက်ညွတ်လိုက်ပြီး....

'ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုလေး'

ဟုဆိုကာ သူ့စားပွဲခိုင်းမှ ကျောခိုင်း ထွက်ခွာသွားလေ
ထော့သည်။

* * *

ထိုစားပွဲထိုးလူငယ်လေးသည် ဆန်ကျောင်းကိုတစ်ချက် ညွတ်ပြီ၊ ကျောနှိုးထွက်ခွာသွားလေ၏။

ထိုစဉ်...

ဆန်ကျောင်းသည် ဝါးရွက်စိမ်းအရက်အိုး ကိုင်မြှောက် လျက် အရက်ခွက်ထဲသို့ ဝါးရွက်စိမ်းအရက်အချို့ စောင်းထွဲ ထည့်လိုက်လေသည်။

ပြီ...

လူ ယင်းအရက်ခွက်ကိုမြှောက်၍ ဝါးရွက်စိမ်းအရက်ကို မော့သောက်လိုက်လေသည်။

နောက်...

သူတို့တစ်စုံကိုင်လျက် အမြည်းပန်းကန်ထဲမှ အမြည်း အချို့ကို ညှိယူ၍ စားသောက်ဖိုက်လေသည်။

ထိုသို့...

လူ စားသောက်နေရင်း သူ့အကြည့်က ပြောင်းပေါက် နသားရှိ စားပွဲပိုင်းဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်း ရောက်ရှိသွားလေ သည်။

ထို့အခါ...

ယင်းပြောင်းပေါက်နံသားရှိ စားပွဲပိုင်း၌ ဝတ်ဆင်သက် ဝးဦး စားသောက်နေသော လူသတ်ပိုင်းတစ်ဦးကို လှမ်းမြင် တွေ့လိုက်၍ အံ့ဩလှုပ်ရှားသွားလေ၏။

ဟင်... ဟိုစားပွဲမှာ

စားသောက်နေတဲ့ကောင်ဟာ ကုန် သည်လေးမှ မူကျန်လင်းပါလား။ ဒီကောင် ဝါးစိမ်းကျွန်း မြို့တစ်ကြီးရောက်နေခင် စအကောင်အထည်ဖော်ပေးခဲ့တဲ့

အခန်း (၁၇)

ကုန်သည်အဖေထုတ်ဖော်ချက်

ကုမ်းတစ်ယောက်နှင့် ကြာသောအခါ စားပွဲထိုးလူငယ် လေးမှာ မဂ္ဂလင်ပန်းတစ်ချပ်နှင့် အရက်အိုး၊ အရက်ခွက်နှင့် အမြည်းပန်းကန်တို့ကို သယ်ဆောင်ရင်း ဆန်ကျောင်းစားပွဲသို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။

ပြီ... ထိုစားပွဲထိုးလူငယ်သည် မဂ္ဂလင်ပန်းပေါ်မှ မစွဲညှိ စွဲယများကို မှတ်ဖူးရောင်းဆင်းသွားသော စားပွဲပိုင်းပေါ်သို့ အစီအရီ တည်ခင်းလိုက်လေသည်။

ပြီနောက်...

တရားခံဟာ ဒီအောင်ပဲ၊ ဟင်း...မင်းနဲ့ငါ မကြာခင် တွေ့ကြ
သေးတာပေါ့ကွာ'

မမျှော်လင့်ဘဲ....

သူ့ကို ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်တို့ကို ဒုက္ခရောက်အောင်
စတင် အခက်ခင်အထည်ပတ်ပေးခဲ့သော တရားခံ ကုန်သည်
လေး မူကျွန်လင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် အထက်ပါအတိုင်း
မခက်မချမ်းဖြစ်ကာ စိတ်ထဲက ကြိတ်ကာ ပြောဆိုမိလိုက်
လေသည်။

ပြုံးနေခက်....

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းသည် အချိန်စောင့်ရင်း
က ကုန်သည်လေး မူကျွန်လင်း၏ အခြေအနေကို မသိမသာ
အတိအတိနေမိလေ၏။

ဧရဒော့တစ်အိမ်ကျက်ခန့် ကြာသောအခါ သူ့ မသိမသာ
လှမ်းအကဲခတ်နေသော ကုန်သည်လေး မူကျွန်လင်းမှာ စား
သောက်စိုင်းမှ ဖွဲကြည်၍ စကြိုသမ်းအတိုင်း အပေါ်အပေါ်
သွားရာ စားသောက်ဆိုင် အတွင်းပိုင်းဆီသို့ ခယ် ခယ်
ထွက်လှမ်းသွားသည်ကို သူ့ လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရမိလေ၏။

ခါကြောင့်....

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာလည်း ကုန်သည်လေး
မူကျွန်လင်း ဝင်ရောက်သွားသော ဆိုင်အတွင်းပိုင်းသို့ ခပ်
ထုတ်ထုတ် လိုက်သွားလေသည်။

အတွင်းရောက်တော့....

အပေါ်အပေါ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာလော့ ကုန်သည်လေး မူ
ကျွန်လင်းနှင့် သူ့ မျက်နှာချင်းထိပ်တိုက်တိုးလေ၏။

လိုအခါ....

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ သူ့ ကား တွေ့မြင်
လိုက်ရသည့်နှင့် သရဲ တစ္ဆေ တွေ့ဆိုရသည့်အလေး တုန်လှုပ်
ချောက်ချားသွားရသော ကုန်သည်လေး မူကျွန်လင်း၏ ရင်
ညှိန်ရုံ ဝတ်စုံကို သူ့ ညာလက်ခါးဖြင့် ဖမ်းဆွဲဆုပ်ကိုင်လိုက်
လေသည်။

'ဟိတ်ကော့ခင်...မူကျွန်လင်းမင်းဟာ ငါ့ မိတ်ဆွေကောင်း
အစ်ယောက်လို့ ထင်မိခဲ့တာပဲ လက်စသတ်တော့ မင်း ငါ့တို့
ဇနီးမေခင်နဲ့ ဒုက္ခရောက်အောင်တုန်းပို့ခဲ့တဲ့ကေ ခင်ပဲ...ကဲကွာ'

'ဝှန်'

'ရှုပ်'

'အား'

'ဘုန်း'

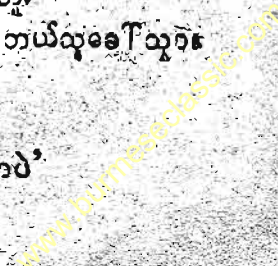
ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ 'မင်ထိုင်းရက်ကျသွားဆော့ ကုန်သည်
လေး မူကျွန်လင်းမှာ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ဖြင့်....

'ကျွန်...ကျွန်တော်လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး'

'မင်းဟာ ကြံရာပါပဲ၊ ကဲ...ငါ့ဇနီးကို ဘယ်သုခေ? သူ့ရဲ့
အလဲပြော'

'ကျွန်...ကျွန်တော် မဆိုဘူး'

'အေး...မင်းမဆိုရင် သိအောင်လုပ်ရမှာပဲ'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ပင် သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆွန်ကျောင်းမှာ ထိတ်ထိတ်ဟောပြောပြောပြောနေသော ကုန်သည်လေး မူကျန်လင်း၏ မျက်နှာဆီသို့ ညာခြေစုံတစ်ချောင်း ဝေယမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

'ရှမ်း'
'ဖြောင်း'
'အား'
'ဘုန်း'

ကုန်ချွန်ပြင်းထန်စွာ ကြောင့် ကုန်သည်လေး မူကျန်လင်းမှာ စူးရှနေ ကျင့်စွာ အော်ဟစ်ရင်း အခန်းနံရံဆီသို့ လှင့်စဉ် ကျရောက်သွားရလေ၏။

ထိုစဉ်...

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ နံရံထောင့်ဆီသို့ လှင့်စဉ် ကျရောက်သွားသော ကုန်သည်လေး မူကျန်လင်းထံ လျင်မြန်စွာ ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိသွားပြီး သူ့ဖိနပ်စီးချွန်ဖြင့် ကုန်သည်လေး၏ လည်မျိုဆီသို့ ဖိထောက်လိုက်ပြီး...

'ဟေ့ ကောင် မူကျန်လင်း၊ ဝါမေးတာကို မင်း မြန်မြန် ဖြေရင် မင်းကို ငရဲပြည်ပို့မယ် ဟင်း'
'ကျွန်... ကျွန်တော် ဖြေပါမယ်'
'အေး... ဝါနဲ့ ဝါဇနီးကို မမ်းသွားတာ ဆယ်သွယ်'
'ဝါ... ဝါတော့ ကျွန်တော်မသိတာ အမှန်ပါပဲ'
'မင်းမသိရင် သိတဲ့ကောင်ကို ဝါပြော'

အကြာပိုင်းရမမြန်းလျှောက်ခဏက ကုန်သည်လေး မူကျန်လင်း မှာ တုန်ယင်ထစ်ဝေစွာဖြင့် တုံ့ပြန် အာသိမ်မှာ...
'ကို... ဝါပြောချုတ်တော့ အဲ... အဲဒီကိစ္စ သိ... သိပါမယ်'

'အေး... ဝါဆို အဲဒီ ပြောပြောချုတ် တုန်မှာရှိသလဲပြောလို့... သူ့ အခု မြို့လယ် တိမ်တံ့ခွန်တည်းခိုခန်း အဖေထပ်မှာ ရှိ... ရှိနေပါမယ်'
'ဟုတ်ပြီ... မင်းအခုပြောတာ အမှန်ပဲနော်'
'ဟုတ်... ဟုတ်ပါတယ်'

'အေး... အဲဒီတော့ သောတကြီးနဲ့ ဒေါ်တွ အဆက်ပြတ်နေလို့တိုဦးကွာ'

ပြောဆိုပြီး သည်နှင့်...
သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း၏ ညာခြေစုံတန်ချက်မှစ ကြောက်ရွံ့ထိတ်ပျားနေသော ကုန်သည်လေး မူကျန်လင်း၏ မျက်နှာဆီသို့ ဝေယမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်လေ၏။

'ရှစ်'
'ဖြောင်း'
'အား'
'ဘုန်း'

ပြင်းထန်ထိမ်မိသော ခြေထောက်ကြောင့် ကုန်သည်လေး မူကျန်လင်း နာကျင်ခြင်းကြီးစွာ အော်ဟစ်ရင်း ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လှင့်စဉ် ကျရောက်သွားရလေ၏။
လည်နေခတ်....

ကျန်သည်လေး မှုကျန်လင်းတစ်ယောက် လောကကြီးနှင့်
ခေတ္တ အဆက်အသွယ်ပြတ်တောက် သူတိလစ် မေ့မေ့ရသွား
ရလေ၏။

ထိုအခါ...

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ အတူင်းခန့်ထဲမှ ကျော
ခိုင်း ထွက်လာခဲ့လေတော့၏။

* * *

နေညိုသွားသည်နှင့် တိမ်တိုက်တည်းခိုခန်း အဆောက်အဦ
၏ အဖိုးအပေါ်ထပ်၌ လေတဟူ၊ဟူနှင့် လေညှင်းခံကစ
ယမဇာတပေးပြု၍ ဇိမခံလို့ အကောင်းဆုံးအချိန် ဖြစ်လေ
သည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း...

ကန္တာရဝိလား ဝုဇွန်ကျင်း၏ ထက်သုံးတပည့် တစ်ယောက်
ဖြစ်ယေဝ မြေဖြူချူဟိုတစ်ယောက် တိမ်တိုက် တည်းခိုခန်း၊
အဖိုးပေါ်ရောက်လျက် စားပွဲတစ်လုံးတိုင်ဆိုင်ကာ ယမဇာ
အဖော်ပြုရင်း လေညှင်းခံနေလေသည်။

ထိုအခိုက်မှီပင်...

အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ် လှူကမ်းတို့ တိမ်တိုက် ထည်းခိုခန်း
အဖိုးအပေါ်သို့ အဆောက်အဦအနောက်ဖက်မှလျှိုဝှက်စွာ
ထက်ကွာ ရောက်ရှိလာလေသည်။

သို့မို့ကြောင့်လည်း...

တိမ်တိုက်တည်းခိုခန်း အဖိုးအပေါ်တွင် တစ်ယောက်
တည်းသာ ရောက်ရှိနေသော မြေဖြူချူဟိုမှာ ထူ့နောက်ဖက်
ဝရံတရမု ကျော်လွှား၊ အကဲအမှတ်ယာသည် အဖြူရောင်ဝတ်စုံ
ဝတ်လူ အခြေကနေအား လုံးဝ မရိပ်စားမိခြင်းဖြစ်သည်။

၉၃၁ ☆ ဝင်းတုန်းအောင်

ထိုအဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်လူမှာ ကျောခိုင်း ထိုင်နေသော မြေဖြူချူဟိုတန်းသို့ ကိုယ်ပေးတော့ ရှေ့ယျား ရောက်ရှိလာ သည်။

ထန်းရောက်သည်နှင့် ထိုအဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်လူ၏ ဝေ ယမ်းတိုက်ခိုက်လာသော ညာလက်မှ ငွေရောင် အလင်းတန်း တစ်ချက် ပြာခနဲ လင်းလက်သွားသည်။

‘ဝိုး...’

‘ခုပ်...’

‘အား...’

‘ပုန်း...’

အရှိန်အဟုန်ပြင်းလန်သော သံဇော် အလင်းတန်းတစ်ချက် ယမကော ရစ်မှူးနေသည့် မြေဖြူချူဟို၏ ခေါင်းပေါ်သို့ ကျ ရောက်သွားသည်။

သီဇိုးကြောင့်...

မြေဖြူချူဟိုမှာ စူးရှနာကျင်စွာ ညည်းတားရင်းထိုင်ခုံမှ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ နောက်လန်ကျရောက်သွားသည်။

ထိုအခိုက်မှဒုပင်...

ကန္တာရသီလူနှင့် ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ် ☆ ၉၃၂

‘ခို...’

‘ပုပ်...’

‘အိ...ဟင်... သံ...သံမဏိ စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းပါ ဇာ...’

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းသည် သံမဏိစုတ်တံများနှင့် ခေါင်းထက်၌ သွေးများရဲပြောနေသော မြေဖြူချူဟို၏ လည် မျိုဝသို့ ဖျပ်ခနဲ ထိုးထောက်ချိန်လိုက်သည်။

ထိုအခါကုမ...

မြေဖြူချူဟိုမှာ သူ့ကို ရုတ်တရက် တိုက်ခိုက်လာသူမှာ သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းဖြစ်မှန်၊ သိရှိလိုက်ချိန်၊ အံ့သြ တုန်လှုပ်သွားလေသည်။

သည်ထွင်...

စုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းမှ အပြုံးယုံယဲ ပြုံးလိုက်ရင်း...

‘ဟင်...ဟင်...ခင်ဗျား သိပ် အံ့သြသွားသလား၊ ကဲ့... ကျင်ဇနီး အခု ဘယ်မှာပမ်းသားသလဲ ပြေခ’

စစ်ဆေး မေးမြန်းထိုက်ထေ့ မြေဖြူချူဟိုမှာ ချက်ချင်း တုန်ပြန်မှမြေပွဲ ဝေ့ထည်ကြောင်မတ် လှုပ်နေသဖြင့် ညီမဏိ

စုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းမှာ ထိုးစိုက်ချိန်ကားသော သံမဏိစုတ်
တံများကို မြေဖြူချဟိုလည်မျှီဆီသို့ ဆတ်ခနဲစိုက်သွားလိုက်
လေသည်။

'အေး...ပြော...ပြောပါမယ်၊ ရီ...ရီချမ်းဟာ က...က
မြို့အပြင်က ချိုင့်ဝှမ်းအိမ်မှာ ဇောက်နေပါတယ်'

'သူ့ကို ဆယ်သွား ဖမ်းချုပ်ထားတာနဲ့'

'ကျွန်တော်တို့ခေါင်းဆောင်ကြီး ကန္တာရဘီလူးပုဂ္ဂိုလ်ကျင်း
ပါ'

'ဟင်...နေစမ်းပါဦး၊ ရီချမ်းကို ခင်ဗျားတို့ခေါင်းဆောင်
ကြီး ကန္တာရဘီလူး ပုဂ္ဂိုလ်ကျင်းက ဘာရန်ငြိုးရိုလို့ ဖမ်းရတာ
လို့'

'ဘာ...ဘာရန်ငြိုးရန်စမှ မရှိပါဘူး'

ထိုအပြစ်ကားကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် စုတ်တံရှင် ဆန်
ကျောင်းမှာ ဖာဆံတံမြစ်ဟန်နှင့် မျက်လုံးအစုံတို့ ဝင့်ကျယ်
သွားပြီ...

'ဟင်...ဘာရန်ငြိုးရန်စမှမရှိဘဲ ကျုပ်ဇနီး ရီချမ်းကို ခင်
ဗျားတို့ခေါင်းဆောင်ကြီး ဖမ်းသွားစရာ မလိုဘူး'

'မိ...ဒီလိုပါ၊ ရီချမ်းဟာ ကျွန်...ကျွန်တော်တို့ ခေါင်း
ဆောင်ကြီးနဲ့ မကြာခင်လက်ထပ်ထားမယ့် သူ့အငွေသမီးအလား
ဟိုခါမေစင်နဲ့ ရုပ်ချင်းခွဲမရအောင် တူလွန်းနေလို့ပါ'

'နေစမ်းပါဦး၊ အဲဒီလို သူ့အငွေသမီးအလားနဲ့ ရုပ်ချင်းခွဲမရ
အောင် တူလွန်းနေတာ နဲ့ ကျုပ်ဇနီးရီချမ်းဘိသ ချစ်သူမိချက်
နဲ့ ဖမ်းရတာလဲ'

'ရည်ရွယ်ချက်က အခု လူသတ်သမားတစ်ဦး လက်ချက်
ကြောင့် အသတ်မခံဘဲ အတိတ်မုဒားခနား စွဲတပ်နေတဲ့
သူ့အငွေသမီးအလား တိုင်ဖမစင်ဟာ သစ္စာ သမားတော်ကြီး
ဆေးကုရမှာ တကဲပုဂံကုသနေခါတယ်၊ တဲ...အခုတစ်
လော သူ့ရဲ့ အတိတ်မုဒားခနား ချောဝါဟာ ပြန်အကောင်းစ
ပြုလာပါပြီ၊ ဒီတော့ ခေါင်းဆောင်ကြီးဟာ ရုပ်ချင်းတူလွန်း
တဲ့ ရီချမ်းကို သူ့အငွေသမီးနဲ့သာတလဲ နသုယ်လုပ်ဖို့ပါပဲ'

'နေစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့ စကားတွေ မရှားဘူးပြစ်
နေတယ်၊ ခင်ဗျားခေါင်းဆောင်ကြီးနဲ့ မကြာခင် လက်ထပ်ဖို့
သူ့အငွေသမီးကို ဘာကြောင့် ကျုပ်ဇနီးနဲ့ အဆီလွယ် လုပ်စရာ
အကြောင်းရှိသလဲ'

ထိုအခိုက်မှာပင်...

'ဖတ် ဖတ် ဖတ်'

'ဟင်...လူတစ်ယောက် ပြေးဆင်းသွားသံပဲ'

သူတို့စကားပြောဆိုနေရင်းက အမိုးထပ်ပေါ်မှ လှေကား
အတိုင်း ပြေးဆင်းသွားသော သူတစ်ဦး၏ ခြေသံတို့ကို ဆန်
ကျောင်း လှမ်းကြားလိုက်ရလေ၏။

ဒါကြောင့်...

ဆန်ကျောင်းမှာ တံခါးဖောက်ဆီသို့ သွက်လက် လှုပ်မြန်
စွာ ရွှေ့လျား ရောက်ရှိ သွားလေ၏။

သို့သော်...

သူ တံခါးဖောက်ဝင်လှေကားထိပ်သို့ရောက်သောအခါ လှေ
ကားအတိုင်း ပြေးဆင်းသွားသော လူရိပ်ကို ခရိုက်အယောင်
ပင် မမြင်ရတော့ချေ။

'ဧကန္တ ကန္တာနတ်သူ၊ အဖွဲ့ထဲကလူပဲဖြစ်ရမယ်၊ ဝါမြေပြု
ကြီးကို ဆက်မေးရမယ် ဟင်...'

ကျေးဇာတိရေရွတ်မိလိုက်ပြီနောက်၊ သူ့နောက်လှည့်ကြည့်
မိလိုက်သောအခါ ခေါင်းခတ်ရာနှင့် မြေဖြူချူဟိုမှာ ဝါ
ကားကို ကျော်လွှား၍ ထွက်ပြေးဆန်ပြုနေသည့်ကို လှမ်းမြင်
တွေ့လိုက်ရလေ၏။

'ဝှစ်...ဝှစ်'

'ဒုတ်'

'ဖောက်'

'ဟွန်း...'

'အား...'

'ဝေါ...'

ပစ်ခွင်း တိုက်ခိုက်လိုက်သော လက်နတ်ပုန်း၊ နှစ်ခုစလုံး
ကျောပြင်ဆီသို့ ထိမှန်သွားရသည့် မြေဖြူချူဟိုမှာ သေမင်း
ဂေါ်သံနှင့်အတူ ဝရံတာပေါ်မှနေ၍ အဆောက်အဦအောက်
ဖက်သို့ လွှင့်ဇော်ကျနေရက်တာ ဘဝဇာတ်သိမ်း သွားရလေ
သည်။

ထိုအခြေအနေကို လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရသော ဆန်ကျောင်း
မှာ လက်ပြင်းတစ်ချက် 'ဟူး၊ ခနဲမှတ်ထုတ်ပစ်ရင်း...'

'ဟူး... ဒီအတိုင်း ဆိုရင်တော့ ရီချမ်းကံတွေ့ဖို့ မြေဖြူ
ချူဟိုပြောသွားတဲ့အတိုင်း မြို့ပြင်ချိုင့်ဝှမ်းအိမ်ကို သွားရှာရ
မယ်၊ ဝါ မြို့တော်ကြီးအခြေအနေမကျမီ၊ ကျင်တော့အဖော်
အဖြစ် ကျင်ချေရင်ကို ခေါ်သွားရမယ်၊ ခင်း...ကန္တာရသိမ်းသူ၊
အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က သူ့ဆက်ထပ်မယ့် သူ့ရွေးသမီးလေးခန
ရာမှာ ရှက်ချင်းခွဲမရအောင်တူနေတဲ့ ဝါဇနီးကို အစားထိုးထ

လှယ်ဖို့ တမင် လီကျန်မြို့တော်ကြီးကို ပုန်းချီဆွဲခိုင်းဖို့ ခေါ
လာတာကိုး၊ အာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လူစားထိုး လဲလှယ်ရတာထိ
ဒီအချက်ကို ငါ့ဖခင်ထုတ်ဝေမယ်

‘အင်း...ပထမဦးဆုံးတော့ ရီချမ်းကို ထွေဆွဲခိုင်းဖို့ မြို့ပြင်
ချိုင့်ဝှမ်းကို သွားရမယ်’

ထိုသို့...

ဆန်ကျောင်းမှာ တောတော ဆုံးဖြတ် လိုက်ပြီနောက်
တိမ်တိမ်တည်းခိုခိုနဲ့ ကမိုးထပ်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းသွား ဝေ
သည်။

သူ ပန်းနုရောင် ကျွဲချွဲရင်ခေအိမ်သို့ ပြန်ရောက်သော
အခါ ညမောက်နေချေပြီ။

ပြီး သူနှင့် ပန်းနုရောင် ကျွဲချွဲရင်တို့စားပွဲခိုင်း၊ တစ်ဝိုင်း
တွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် သွား ညစာစားသောက်ကြရင်း စကား
ပြောဆိုမိကြလေ၏။

ပန်းနုရောင် ကျွဲချွဲရင်မှာ ဆန်ကျောင်းထံ အကြည့်စူး
စိုက် ရောက်ရင်း...

‘ကစ်ကို... ဒီနေ့ ရီချမ်းအခြေအနေ စုံစမ်းခဲ့တာ ကာ
အကြောင်းထူးခဲ့သလဲ’

စုစမ်းတန်ဖြင့် လှမ်းပေးလာသဖြင့် ဆန်ကျောင်းမှာ
မြို့ပြုချူးဟိုနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သော အဖြစ်အပျက်အားလုံးကိုခေရ
စေ တွင်းကျ ထုတ်ဖော်ပြောပြလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

ကျွဲချွဲရင်မှာ တစ်တကြ ပြစ်ဟန်နှင့်...

‘ကြော်...ခါဆို ကန္တာရသီလှူအဖွဲ့တာ ထူဝှေးသမီးလေးနဲ့
ရပ်ချင်းထူလွန်းတဲ့ ရီချမ်းကို လှူချင်း လဲလှယ်မလို့ဆိုတာ
ပြီးမှတော့ ညော်ရွယ်ချက်တော့ ရှိနေတာအမှန်ပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါ မြို့ပြင်ချိုင့်ဝှမ်းထိမ်ကို သွား၊ ရီချမ်းနဲ့
တောတောင် ကြီးစားလိုက်ရင် ကန္တာရသီလှူရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်
ကို သိလာရမယ်၊ အဲဒါ’

မြို့ပြင်ချိုင့်ဝှမ်းသို့ လိုက်ပို့ရန်အတွက် အကူအညီအထောက်
ဆီရသည်ကို ဆန်ကျောင်း အားတုန့်အားနာ ပြစ်ဟန်နှင့်
အကားရပ်ဖော်လိုက်လေသည်။

ထည့်တုန်း...

အလိုက်သိတတ်လွန်းသော ပန်းနုရောင် ကျွဲချွဲရင်မှာ
အပြုံးယဲ့ယဲ့ပြုံးလိုက်ရင်း...

‘အစ်ကိုက ဒီမြို့သားမဟုတ်တော့ နယ်မြေ တယ်ကျွမ်း
ကျင်မလဲ၊ ညီမ အဲဒီ မြို့ပြင်ချိုင့်ဝှမ်းဒေသကို သိပါတယ်၊
နက်ပြန် လိုက်ပို့ပေးပါမယ်’

ထိုစကားကိုကြားရသော ဆန်ကျွဲရင်မှာ အလိုက်သိ
ဆတ်လွန်းသည့် ပန်းနုရောင် ကျွဲချွဲရင်ကို ကျေးဇူးတင်ရစ်
သော အကြည့်ဖြင့် လှမ်းကြည့်မိလိုက်လေသည်။

၃၄၆ ☆ ဝင်းတန်းအောင်

ထိုစဉ်...

အန္တရာယ်စက်ကွင်းထဲ သွားရောက်ရမည့်အရေးကို ရယ်ခြား ထွေးတောမိလိုက်ရပြီ...

'ညီမ အဲဒီကို လိုက်ပို့ပေးတာတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရန်သူ့နယ်မြေဆိုတော့ ညီမအတွက် အန္တရာယ်များ မြောင်လှပါတယ်'

ပြောတော့...

သမ္မာ စိုးမရွံ့ထိမထင်စွာ ပြုံးလိုက်ရင်း...

'ဟင်း...ဟင်း... အစ်ကို၊ ညီမ သွေးမုန့်ညှင်းပါဘူး၊ အဲဒီလို စွန့်စားမှုပျိုး လှုပ်ရှားမှုကို စိတ်သနားပါပါတယ်'

ရဲရင့်သော စိတ်ဓာတ်စကားကို ကြားလိုက်ရသည့် သံမဏိ စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ ပန်းနုရောင် ကျင်ချွေရောင်အေးထူး စိတ်ထဲက ချီးကျူးသောပမာ ပြုဆိုက်မိလေသည်။

'ညီမဟာ တစ်မတန် လေးစားထိုက်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ဦးပါလား'

အခန်း (၁၀)

ထစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်

နောက်တစ်ခန့်...

နံနက်ခင်း၊ သို့ရောက်သောအခါ ဆန်ကျောင်းနှင့် ကျင်ချွေရင်တို့သည် နံနက်ခင်း အဆာပြေ စားသောက်ပြီးနောက် ခုတ်တံရှင်၊ စစ်စင်းဖြင့် လီကျန်မြို့စောကြီး အပြင်ဘက်ဆီသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေသည်။

သို့နှင့်...

သူတို့နှစ်ယောက် ခက်ငြိမ်းကြီးဝမ်းများ ပတ်ပတ်လည်ပိုင်း ရှိ အုပ်ဆိုင်းဖုံးကွယ်ထားသော 'ပ'စောင့်သတ္တန်ချိုင့်ဝှမ်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြလေသည်။

အပြင်ကကြည့်လျှင်မူ...

ယင်း 'ပ' စောင့်သဏ္ဍာန် ချိုင့်ဝှမ်းမှာ သစ်ပင်ကြီးဝယ်
မျှား သဘာဝအုပ်ဆိုင်းထားမှုကြောင့် သစ်ပင်အုပ်အဖြစ်သာ
တွေ့ရလေသည်။

အတွင်း၌...

ယင်း 'ပ' စောင့်သဏ္ဍာန်ချိုင့်ဝှမ်း တစ်ဝိုက်သည်ကို မယ်
ရွှီနိုင်ပေး

ဆန်ကျောင်းနှင့် ပန်းနုဆရာတော်ချစ်တို့သည် သစ်ပင်
မျှား အုပ်အုပ်ဆိုင်းဆိုင်းရှိနေသော 'ပ' စောင့်သဏ္ဍာန် ချိုင့်
ဝှမ်းထဲသို့ ချိုင့်ဆင်းလမ်းကတိုင်း သစ်ဆင်းလာခဲ့ ကြလေ
သည်။

ချိုင့်ဝှမ်းအတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ သူတို့နှစ်ယောက်
လုံး ချိုင့်ဝှမ်းအလယ်ရှိ လုံးချင်းပျဉ်ထောင်အိမ် တစ်လုံးကို
လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ဆည်တွင်....

ဆန်ကျောင်းသည် ချိုင့်ဝှမ်းကလယ်ဖို့ ပျဉ်ထောင်အိမ်
လေး အစ်လုံးဆီသို့ အကြည့်ရောက်ရင်း...

'ညီမ အစ်ကိုတို့ တောဟိုပျဉ်ထောင်အိမ်လေးဆီကို သွား
ကြမယ်၊ သတိအောင်ရှိစေရန်'

သတိပေးစကား ပြောလိုက်တော့...

ကျင်ချောရင်မှာ ခေါင်းတစ်ချက် အသာ ညိတ်လိုက်လေ
သည်။

'ဗျာတ်ကဲ့ အစ်ကို'

သို့ဖြင့်...

သူတို့နှစ်ယောက် လှူသူရှင်းလင်းချက် ဆိတ်ငြိမ်နေသော
ပျဉ်ထောင်အိမ်လေးဆီသို့ သတိကြီးစွာဖြင့် ဦးတည်လျှောက်
လှမ်းသွားကြလေသည်။

အနားရောက်သောအခါ...

ပျဉ်ထောင်အိမ်တံခါးပေါက်မှာ စေ့ထားသည်ကို ဆန်
ကျောင်း လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ခါးကြောင့်...

လှူနေကုန်စာ ထပ်ကြပ်နေချိန်မှာ အသာ ကျင်ချောရင်
ကို ဆက်မလိုက်ရန် လက်ထပ်ပြုဆိုက်သည်။

ထိုအခါ...

ကျင်ချောရင်မှာ ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်လိုက်ပြီး ရောက်သည့်
နေရာ၌ပင် ခြေစုံခမ်းလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

ဆန်ကျောင်းမှ တံခါးပေါက်ဆီချဉ်းကပ် ရောက်ရှိသွား
သည်။

ပြီး...

လှူစေ့ထားသော တံခါးကိုဖြတ်ခန့် တွန်းကန်ပွင့်လိုက်
ရင်း အိမ်အတွင်းထဲသို့ ရန်ပျောင်လိုက်လေသည်။

'ဟူး...'

'ဘုတ်...'

'ဟင်...'

ထိုအခါ...

အိမ်ခန်းအတွင်း၌ မည်သူမျှမရှိသည်ကို ဆန်ကျောင်းတွေ မြင်လိုက်ရပြီး တအံ့တဩ ဖြစ်သွားရလေသည်။

သည်နောက်....

သူ့ အိမ်ခန်းအတွင်း၌ ရီချမ်းကို လိုက်လံ ရှာဖွေကြည့်လိုက်လေသည်။

သို့သော်....

သူ့ ရီချမ်းအရိပ်အယောင်ကို လုံးဝရှာမတွေ့ရပါဘူး။

'ဟင်...တစ်ယောက်မလဲ မတွေ့ပါလား၊ မြေဖြူချိုဖတ်ကို ချောက်တုန်းလိုက်တာမျိုးလား၊ အပြင် ထွက်ကြည့်လိုက်ဦးမ'

ယင်းသို့....

သူ့တွေ့တော့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးနောက် အိမ်အတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့သည်။

အပြင်စရုတ်တော့ ပန်းနုရောင် ကျင်ချေရင်က သံစက်စုတ်ဘုံရှင် ဆန်ကျောင်းကို အခြေအနေသိလို့ခဏဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်သည်မှာ....

'အစ်ကို ဘာအခြေအနေလားသလဲ'

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ ခေါင်းစစ်ချက် ယမ်းလိုက်ရင်း....

'ဘာမှ အခြေအနေမထူးဘူး၊ ကြည့်ရတာ အစ်ကိုတို့ မြေဖြူ မမှန်သတင်းပေါ့လိုက်ပြန်တယ်'

'အင်း...ဘယ်သူမှ မတွေ့ဘူးဆိုရင် ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာပေါ့'

'ခါပေမယ့် အစ်ကို အသံပြုခေါ်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်၊ ဘာများ၊ တုံ့ပြန်ချက်ရှိလာမလဲဆိုကာ သိရအောင်ပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့'

သည်နောက်....

သူတို့နှစ်ယောက် လုံးချင်းပျဉ်းထောင်အိမ်ရှေ့ရှိ မြေကွက်လပ်ဆီသို့ ထွက်ရပ်လိုက်ကြပြီး....

'ရီချမ်းမေရ...ရီချမ်း'

ထိုသို့....

ဆီမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ သစ်ပင်ကြီးယေများ ဝိုင်းရံအုပ်ဆိုင်းလျက်ရှိနေသော ချိုင့်ဝှမ်းပတ်ပတ်လည်ဆီသို့ ခေါင်းလှည့်ကြည့်ရင်း တကြော်ကြော် အော်ခေါ်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်တုန်းမှ....

ချိုင့်ဝှမ်း ညားတက်ခြမ်းရှိ ချုပ်တံကြိုးနောက်မှ လူသုံးယောက် ရပ်လျက် ချိုင့်ဝှမ်းအလယ် မြေကွက်လပ်တွင် ရပ်လျက် တကြော်ကြော်အော်ခေါ်နေသော သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းဘို့ကို လှမ်းအကွဲခတ် ကြည့်ရှုနေလေ၏။

စင်စစ်တွေ့...

ထိုလူသုံးယောက်တို့မှာ တခြားသူများ တွေ့ကံပါချေ။

ကန္တာရဘီလူး ဝူရွန်ကျင်း၊ လက်ရွေးတပည့်မ ကျားသစ်မ နီချူးနှင့် ရီချမ်းတို့ ပြစ်ကြလေသည်။

သည်တွင်....

လက်ရွေးတပည့်မ ကျားသစ်မ နီချူးမှာ ရီချမ်းကို တုပ်နှောင် ဖမ်းချုပ်ထားလေသည်။

ထိုဟူချိန်တွင်မူ....

ကန္တာရဘီလူး ဝူရွန်ကျင်း၏ လက်ထဲ၌ လေးနှင့်မြားကို အသင့် ကိုင်ဆောင်လျက် ရှိနေလေသည်။

ထိုစဉ်....

ကန္တာရဘီလူး ဝူရွန်ကျင်းမှာ သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းထိဆီသို့ စိုးရိမ်ပူပန်တန်နှင့် လှမ်းကြည့်နေရှာသော ရီချမ်းထံ အေးစက်မာကျောသည့်လေသံဖြင့် လှမ်းပြောဆိုလာသည်မှာ....

ရီချမ်း၊ ငါတို့သတ်ကွင်းထဲကို ဖမ်းခင်ပွန်း မရောက်နေပြီ ချိုင့်ဝှမ်းပတ်ပတ်လည်မှာလဲ ငါမြားသမားတွေ ဝိုင်ရဲထားတာ ဝင်း မြင်ခဲ့လား'

ခြိမ်းချောက်စကားဆိုလွှာသဖြင့် ရီချမ်းမှာ စိုးရိမ် ထိတ်လန့်စွာဖြင့် ပဇောက် ချိုင့်ဝှမ်းအပေါ်ဘက် ပတ်ပတ်လည်ဆီသို့ အကြည့်ဝေ့ခဲကြည့်ရှုလိုက်လေသည်။

'ဟင်'

ဟုတ်တော့သည်....

ပုစောက်ချိုင့်ဝှမ်းအပေါ် ပတ်ပတ်လည်၌ လေးနှင့်မြား အသင့်ကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်လျက်ရှိကြသော ကန္တာရဘီလူး ဝူရွန်ကျင်းမှာ ရီချမ်းထံ အေးစိမ့်မာကျောသောလေသံဖြင့် လှမ်းစကားဆိုလာသည်မှာ....

'အဲဒီတော့ မင်းရှင်ပွန်း၊ မသေစေချင်ရင် ငါတို့ခိုင်းစေတဲ့အတိုင်း၊ ထူးငွေသမီးလေးနေရာမှာ ပိုပိုရိပ် ပင်လုပ်ဆောင်ပေးရမယ်၊ တထိုနယ်လဲ'

'ရှင်....ရှင် ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ အဲဒီလို လူချမ်းလဲနေရတာလဲ'

'အေး....ငါ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လုပ်ဆောင်နေရသလဲဆိုတော့ကား ငါ့သတို့မိသားစုကို လုပ်ကြံလိုက်တာကို အထိတ်မေ့နေရာက ပြန်သတိရပုံပေါ်လာတယ်၊ ပြီးတော့ ရဲစက်စူးကြီးကလဲ တရားရှုံးတော်ကို ငါ့ကို လူသတ်မှုနဲ့ တိုင်ကြားပိုင်တာတယ်၊ သူ့သတိရလာပြီဆိုရင် ငါ့သတ်ကြောင်းကို ရင်ပွင့်သတ်သေခံလိုက်ရင် ငါ့အကူအညီသုံးမယ်'

'ဒါနဲ့ ရှင်ပြောခဲ့တော့ အဲဒီ ထူးငွေသမီးလေးဟာ ရှင်နဲ့ ဖက်ထပ်ယူမယ့် ချစ်သူဆိုပြီး ဘာလို့ သူ့ မိသားစုတွေ သူ့ပါ ရက်ရက်စက်စက် လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ရတာလဲ'

စူးစမ်းဟန်ဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်တော့ ကန္တာရဘီလူး ဝူရွန်ကျင်းမှာ ဟက်ခဲနဲ့ ရယ်မောလိုက်ပြီ....

'ဟင်း...ဟင်း၊ ငါ့သူ့ကိုချစ်လိုလက်ထပ်ယူဖို့ ကြိုးစားတာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ဖုဒါဆီက နေလစကြာ သိုင်းမဟာ သိုင်း ကျွမ်းနဲ့ ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ်ကို လိုချင်လို့ပါ။ ငါ့ခိုင်း၊ ဟာကို လုပ်မလုပ်ဆိုတာ မင်းအခုချက်ချင်းဆုံးဖြတ်ပါ။ ငါ့စကားနား၊ မထောင်ရင်တော့ မင်းခင်ပွန်း သံမဏိဘက်ဘက်ရှင်ကိုလေးနဲ့ခွင့် ပြီး လုပ်ကြံပစ်လိုက်မယ်... ပြော'

အထင်းအကြပ် ခြိမ်းခြောက် ပြောဆိုလာသည်ကို ရီချမ်း မှာ ချက်ချင်းကုန်ပြန်မပြောဘဲ တော့တော့ဝေဝေ ဖြစ်နေရလေ သည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...

ကန္တာရဘီလူး ဝုဋ္ဌန်ကျင်းသည် တကြော်ကြော်အော်ခေါ် နေသော ဆန်ကျောင်းထံ မြားနှင့်ချိန်ရွယ်၍ ပစ်ခွင်းလိုက် ဝေသည်။

- 'ဒါ'
- 'မှတ်'
- 'အခါ'
- 'ညီမ'
- 'ဟင်'

ထိုအခါ...

ကန္တာရဘီလူးဝုဋ္ဌန်ကျင်း၊ ပစ်ခွင်းတိုက်ခိုက်လိုက်သောမြား၊ ချက်မှာ ဆန်ကျောင်းကိုမထိမှန်ဘဲ၊ ဝေးချင်းယှဉ်ရပ်နေသော ဝန်းနုရောင် ကျင်ချွေရင်၏ လက်မေခင်းဆုံဆုံသို့ ထိမှန်သွား ချားလသည်။

ခါကြောင့်...

ပန်းနုရောင် ကျင်ချွေရင်မှာ နှာကျင်စွာအော်ဟစ်ရင်း ခမြ ပေါ်သို့ လဲကျသွားလေ၏။

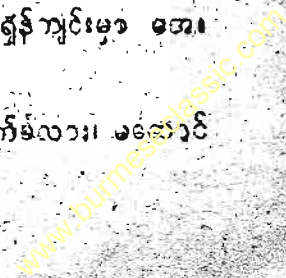
ထိုစဉ်...

ဆန်ကျောင်းမှာ ပန်းနုရောင် ကျင်ချွေရင်ကို ကောက်ခါ ငင်ကာ ပေ့ချီ ဖိုက်ရင်း ချောင်းမြေအား ပစ်ခတ်လှစေကာ ကန္တာရဘီလူးဂိုဏ်းအဖွဲ့အား ခပြင်းခေါ်သထွက်စွာအော်ဟစ် ခပြောလိုက်သည်မှာ...

'ဟေ့ ကောင်တော့ သတ္တိသွားမကြောင့်ဘူးဆိုရင် လူလွတ် ပြီး ဖျဉ်လှည့်စမ်းပါ။ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ပစ်ခတ်မနေပါနဲ့'

ထိုအတောအတွင်း၌ ကန္တာရဘီလူး ဝုဋ္ဌန်ကျင်းမှာ အေး စိမ့်စွာပြုံးလိုက်ရင်း...

'ကဲ ရီချမ်း၊ ငါ့စကားအတိုင်းဆောင်ရွက်မလား၊ မဆောင် ရွက်ဘူးလား ပြော'

ဖုန်းသို့ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေသော ရီချမ်းထံ လှေသံခအာ
စက်မာကျောစွာဖြင့် လှမ်းမေးလာလေ၏။

သည်ထွင်...

ရီချမ်းမှာ ဆန်ကျောင်းရေကွဲရောက်မည်ကို စိုးရိမ်တကြိ
ဖြင့်မိပြီး ကန္တာရဘီလူးဝူရှန်ကျင်း၏ခြေခုံ၌ ချွေးထောက်ထိုက်ရ
လိုက်ရင်း ဝိုဝိုယိုယိုနှင့်...

'ကျွန်...ကျွန်မ ရှင်ပြေးတဲ့အတိုင်း နာခံဆောင်ရွက်ပါ
မယ်။ ဝှီး...ဟင်...ဟင်'

ထိုအပြစ်ကားထိုကြားလိုက်ခဲ့ပေ ကန္တာရဘီလူးဝူရှန်
ကျင်းနှင့် ကျားသစ်မနီချားတို့ သဘောကျစွာပြုံးရယ်မိလိုက်
ကြလေသည်။

ထိုစဉ်...

ဝူရှန်ကျင်းသည် ရယ်သွန်းသွားမိရင်း...

'ဟင်း...ဟင်း တဲဒီဆိုလိမ္မာမုဒပါ၊ ကဲ တို့သွားကြမယ်'

ဟု ပြောဆိုပြီးနောက် သူ့ဂိုဏ်းသားများ မြင်သစေအောင်
ညာလက်မ မြောက်ပင့်ထောင်ပြုလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ...

ချိုင့်ပွဲမီးရှေ့ဘက်ခြမ်းပေါ်မှ ကန္တာရဘီလူး ဂိုဏ်းသား
တစ်ဦးမှာ ယမ်းမီးပုံ၊ ဘင်ဘူး၊ သားမီးနှင့် ချိုင့်ပွဲမီးဘလယ်
ရှိ လုံးချင်းပျဉ်ထောင်အိမ်ဆီသို့ ချိန်ရွယ်မစ်ခွင်းတိုက်ခိုက်လိုက်
လေ၏။

'ဝိုး'

'ဝုန်း'

'ဟင်'

'ဟယ်'

'ဘုတ်...ဘုတ်'

ရုတ်တရက်...

မလှမ်းမကမ်းရှိ လုံးချင်းပျဉ်ထောင်အိမ် ပျက်စီးလွင့်စင်
သွားနေကြောင်း ဆန်ကျောင်းနှင့် ပန်းနုဆောင် ကျင်းခွေခွေထို
မြေပြင်ပေါ်သို့ ပြိုင်တူ ဝမ်းထွားသိုး မေ့တတ်လိုက်ကြလေ
သည်။

* *

www.burmeseclassic.com

နေ့ခင်း နားရီမောင်း နှစ်ချက်တီးအချိန်သို့ ရောက်သော
အခါ ကန္တာရဘီလူးစံမြန်းရာဂေဟာ ဧည့်ခန်းရုံစားပွဲစိုင်း
ကန္တာရဘီလူးဝူရှန်ကျင်းနှင့်ရီချမ်းထို ဆုံတွေ့စကား ပြောဆို
ကြပေသည်။

အခု ရီချမ်းပုံစံမှာ နဂိုအနေအထား ပုံစံမဟုတ်တော့ဘဲ
သူဌေးသမီးလေးဟိုင်စင်မေစင်၏ ရုပ်သဏ္ဍာန်အတိုင်း ပြုပြင်
ပြောင်းလဲနေပြီဖြစ်၏။

ဧါကြောင့်...

အခုပြုပြင်ပြောင်းလဲထားသော ရီချမ်းကို တခြားသူများ
ကြုံတွေ့လိုရလျှင် သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်မေစင်ဟု ထင်မှတ်
ကြပေမည်။

ထိုစဉ်...

ရီချမ်းသည် စိတ်ထဲက လိပ်ခဲတင်းတင်း ဖြစ်နေရသော
စကားများကို ကန္တာရဘီလူး ဝူရှန်ကျင်းထံ လှမ်းမေးလိုက်
သည်မှာ...

'ရှင်မှာလဲ ကိုယ်လိုချင်တဲ့သိုင်းကျမ်းနဲ့ ကျောက်စိမ်းမြင်း
ရုပ် လက်ဝယ်ရရှိခန့်ပြီပဲ။ အာလို့' သူဌေးသမီးလေးကိုဗုဒ္ဓ
ပေးရတော့မှ...လဲ'

ရီချမ်း နှင့်ကိုငါ ချိုင့်ဝှမ်းမှာပြောပြခဲ့ပြီးပြီပဲ။ သူ့ကို
မထိန်းချုပ်ထားနိုင်ရင် ငါ့သုပ်ရပ်တွေ ထစ်မြို့လို့ ကြား
သွားမယ်'

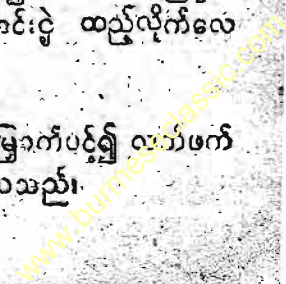
'ဒါဆိုလဲ ရှင် ဒီမြို့ကြီးကနေ ခြေရာဖျောက်ထွက်ခွားရင်
ကော မဖြစ်ဘူးလား'

'ရှောင်ထွက် သွားရင်တော့ လူတ လွတ်ပေမယ့် ငါ့
သူဌေးကြီးမိသားစုကံအလုံသွင်းခဲ့ပြီ။ ရက်ရက်စက်စက်လုပ်
ကြံခဲ့တဲ့ သတင်းဆိုးကြီး၊ ပြီးတော့သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးက
လှိုချင်မက်မောနေကြတဲ့ နေ့ယစကြာ သိုင်းမဟာသိုင်းကျမ်းနဲ့
ကျောက်စိမ်းရုပ်တုတို့ကို ငါတစ်ယောက်တည်း အပိုင်ယူသွား
တယ်ဆို... သိုင်းလောကသမားတွေ ငါ့နောက်ကို ခြေရာခံ
လိုက်လာကြမှာပဲ။ အဲဒီအခါ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်
သွားရအောင် မင်းကို သူ့နဲ့လဲလိုက်ရင် ထရားရုံးတော်ကျရင်
မင်းက ငါပြောတဲ့အတိုင်း ထွက်ဆိုလိုက်ရင် ငါ တရားရုံး
တော်မှ လူမှန်အဖြစ် အနိုင်ရသွားမယ်။ ဖာင်း...ဟင်'

သူ မတာအကြံအစည်ကြီးကို ရှည်လျားစွာ ပြောဆိုလိုက်
မှုကြောင့် အခြောက်သွားဟန်တူပါသည်။

ဝူရှန်ကျင်းမှာ စကားကြော့ခေတ္တ ပြတ်တောက်လိုက်ပြီး
နောက် လက်ဖက်ရည်ဆိုးကို တောက်မၤ၍ လက်ဖက်ရည်ခွက်
တစ်ခွက်ထဲသို့ လက်ဖက်ရည်အချို စောင်းငွေ ထည့်လိုက်လေ
သည်။

ပြီး သူ ယင်းလက်ဖက်ရည်ခွက်ကို မြှောက်ပင့်၍ လက်ဖက်
ရည်ချိုတစ်ကျိုက် မေ့စေ့ပေးတတ်လိုက်လေသည်။

ပြီးမှ ထူ့အကြည့် ရိချမ်းထံစူးစိုက်ရောက်လာရပြီ...။

အဲဒီအခါကျရင် ငါ့လက်ဝယ်ယူထားတဲ့ ခနသစ္စာကြွေ သိုင်းမဟာ သိုင်းကျွမ်း၌ ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ်ကိစ္စဟာ သူ့ ဇာလို့လို့ ပုံပေါ်ပျောက်သွားလိမ့်မယ်။ နောက် ငါ့သုဋ္ဌာသမီး ခေးကို လက်ထပ်ယူပြီး သူ့နဂါးတစ်ရာ စံအိမ်တော်ပေါ် အောက်နေလိုက်ရဲ့ပဲ။ ဒါဆို ငါ့အယ်မှ ခြေရာပျောက်ထွက်ပြေး စရာမလိုတော့ဘူး။ အဲ...တစ်နှစ် နှစ်နှစ်ခဲလောက် ဒီမြို့မှာ ဟန်ပြ နေထိုင်ပြီး ထစ်ခနာကို ခြေရာပျောက် သွားလိုက်မယ်။

ဟင်း...ဟင်း ရှင့်အကြံညာဏ် မဆိုးပါဘူးလေ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော သူ့ဋ္ဌာမလေး အလှူခွဲ ဘယ်အထိခံတောင် ဟန် ဆောင် ပေးနေရမလဲ။

လှိုင်းခေါလှိုက်ဘဲဘဲ ကန္တာရဘီလူး ဇုဗ္ဗန်ကျင်းမှာအပြုံး ယဲ့ယဲ့ပြုံးလိုက်ပြုံး။

မင်းက တရားရုံးတော်မှာ ထွက်ဆိုပြီရင် မင်းမြို့ကိုမင်း ပြန်နိုင်ပါပြီ။ ဒီလိုလူစားသုံးချင်လို့လဲ မင်းတို့ နန်းယောက်ကို ဒီလီကျန် မြို့တော်ကြီးကို အလှုပ်ပြုပြီး လှမ်းခေါ်ခဲ့ရတာ ပါပဲ။

ထိုအခိုက်မှစပင်...

ထုတိုစကားပြောဆုံး နှစ်ကြာစွာပွဲပိုင်းဆီသို့လူသုံးယောက် ရောက်ရှိလာလေ၏။

ထိုအခါ...

ဥဗ္ဗန်ကျင်းသည် ချဉ်းကပ် ရောက်ရှိလာကြသော လူသုံး ယောက်ထံ အကြည့်ခဝ ဝှဲးရောက်ရှိလာရပြီ...။

‘...ဩတ်...ကျားသစ်တို့တောင် ရောက်လာကြပြီကိုး။ ခြေ ဝေး...ဟော မော်ကောင် လုပ်ထိုက်တဲ့ ယက္ခမယ် လီလင်း ကျီးလဲ ပါလာတာကိုး။ ဟား...ဟား...ဟား။’

ယင်းသို့...

ဥဗ္ဗန်ကျင်းမှာ လက်ရုံးတပည့် ကျားသစ်မနီချူးမမ်းခေါ် လာသော ယက္ခမယ် လီလင်းကျီးကို တွေ့မြင်လိုက်ရပြီး ဝမ်း ခြောက်စူး ရေရွက်ပြောဆိုမိလိုက်ခဲ့စေသည်။

ဟုတ်ပါသည်။

ကျားကျွမ်းမနီချူးမှာ ရုပ်ဖျက်ကာ လျှို့ဝှက် ပုန်းခံအောင်၊ နေသော ယက္ခမယ် လီလင်းကျီးကို ရဲမက်မှုကြီး ချူလိုင် ပုန်းနှင့် စူးသောက်ဆိုင် တစ်ခုတွင် လျှို့ဝှက် တွေ့ဆုံစကား ပြောဆိုနေကြသလိုကို ခြေရာခံမိလိုက်၏။

ထိုမှတစ်ဆင့်...

ကျားသစ်မနီချူးမှာလီလင်းကျီး၏ လျှို့ဝှက်ပုန်းခံအောင်၊ နေသောနေရာကို နေခက်ယောင်ခံ လိုက်၍ သိရှိ သွားရလေ သည်။

သည်နေ့က...

ကျားသစ်မနီချူးတို့ဘဝသည်လီလင်းကျီးကို အလမ်းခဏိုက် ဆိုက်ခိုက်ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ပြီး အခုလို ခေါင်းဆောင်

ကြီးကန္တာရဘီလူးဝူရှန်ကျင်းထံ ခေအောင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်
လေသည်။

ထိုစဉ်....

ဝူရှန်ကျင်းသည် အပြုံးရိပ် ဆောင်လျက် စားပွဲဝိုင်းမှ ဝဲ
ကြည့်ကာ ယက္ခမယ် လီလင်းကျိုဆီသို့ ဦးတည် ရွှေ့လျား
ရောက်ရှိလာလေသည်။

အနားရောက်တော့ ဝူရှန်ကျင်းမှာ ထိမထင်ဟန်ဖြင့် စိုက်
ကြည့်နေသော ယက္ခမယ် လီလင်းကျိုဆီထံ စူးစိုက်ကြည့်ကာ
အေးစက်စက် ပြုံးလိုက်ရင်း....

'ဟင်း...ဟင်း ယက္ခမယ်ကြီး ခင်ဗျားကြောင့်ကျွန်ုပ်အေး
အေး ဆေးဆေး ခြေရှင်းရမထိုက်စွဲကိုရက်ရက်စက်စက် ခြေ
ရှင်းလိုက်ရတာ ခင်ဗျားသိသလား ပြောစမ်း'

ကျိန်းဝါ၊ ပြောဆိုလာတာ ယက္ခမယ် လီလင်းကျိုမှာ
မဲပြုံး ပြုံးလိုက်ကာ....

'ကျွန်မ ရှင်ကိစ္စကို တာမှ ဝင်မရွံဘူး'

ပြင်းထန်စကား ဆိုလာသဖြင့် ဝူရှန်ကျင်းမှာခံပြင်းခေါ်သ
ထွက်လဲစားရပြီး....

'တာမှဝင်ရွပ်ရမှာလဲမင်း၊ ရဲမက်မှုကြီးကို ငါ့အတိတ်
အကြောင်းရာစင်တွေ အစားလုံး ဖွင့်ပြောလိုက်လို့ ယက္ခမယ်
ဆင့် သူဌေးကြီးမိသားစုထံအားလုံးပေါက်ကြားသွားရတယ်
မိတော့ ငါမထူးဇာတ်ခင်ပြီ တစ်ခါတည်း နှုတ်ပိတ် ရှင်
ပိတ်ရှင်းလိုက်ရတာ အခုလဲ ဒီကိစ္စ မပြတ်စေးသို့ ငါ ရှင်
လင်းအောင် လုပ်နေရတာ....

အေး... ဒီတစ်ခါတော့ မင်းလဲ မင်းယောက်ျား နောက်
မကြာခင် လိုက်ရတော့မှာ ကျားသစ်မ သူ့ကို မြေအောက်
အချုပ်ခန်းထဲ ထည့်ထားလိုက်ပါ နောက်မှ သူ့ကိစ္စရှင်း
မယ်'

ထိုသို့....

ပြောဆိုပြီး ကန္တာရဘီလူးဝူရှန်ကျင်းမှာ ယက္ခမယ်လီလင်း
ကျိုကို မြေအောက်ခန်းထဲသို့ အကျဉ်းချုပ်ခန့်ခွာထားရန်
အတွက် လက်ရုံးတပည့် ကျားစစ်မနီချူထံ လှမ်းအမိန့်ပေး
လိုက်လေ၏။

'ဟုတ်ကဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီး'

ယင်းသို့ ကျားသစ်မ နီချူမှာ ခေါင်းဆောင် ကန္တာရ
ဘီလူး ဝူရှန်ကျင်းကို ဦးကန်ချက် ညှစ်လိုက် ပြီးနောက်
အကျဉ်းသားယက္ခမယ် လီလင်းကျိုကို ညှစ်ခန်းထဲမှပစ်ဆီး
ခေအောင်သွားလေ၏။

ထိုစဉ်....

ကန္တာရဘီလူး ဝူရှန်ကျင်းသည် မကျားခိုင်းထွက်ခွာ သွား
ကြသော ကျားသစ်မ နီချူတို့ လူစုထံ အပြုံးရိပ်ဖြင့် လှမ်း
ကြည့်ရင်း....

ဟင်း...ဟင်း ဝါမှာ စိတ်ဝင်နေရလဲ ရန်တစ်ရန်တော့
စိတ်ချလက်ချ ရှင်းသွားရပြီ၊ ရဲမက်မှုကြီး ချူလိုင်ဖုန်းတစ်
ယောက်တော့ သူ အတွက် သက်သေအထောက်အထား တစ်
ယောက် ရုတ်တရက် မျှောက်ရွာသွားလို့ အတော်တော့ ခံပြင်း
ခေါ်သထွက်မှာပဲ ဟင်း...ဟင်း'

နောက်တစ်နေ့ မနက်ပိုင်းကို ရောက်လာအခါ ကျား
သစ်မ နီချူးဦးဆောင်သော အဖွဲ့တို့သည် ထူဌေးမလေး
ဖိုင်မစင်ရုပ်သွင် ဆင်ထားသော ရီချမ်းကို ရုက္ခာလုံးတစ်
စီးဖြင့် တင်ဆောင်ကြလျက် ထိတုန်မြို့ ကောင်ဖက်ရှိ သမား
ဇော်ကြီး ဆေးတုရုံဆီသို့ ဦးထည် ထွက်ခွာလာခဲ့ ကြလေ
သည်။

သို့နှင့်....

လူတို့အဖွဲ့ သစ္စာသမားကော်ကြီးဆေးကုရုံ ခြံဝင်းအတွင်း
သို့ ဝင်ရောက်လာကြပြီး ရုက္ခာလုံးကို လူသွားလူလာ ရှင်း
ယင်းပညာ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်၌ ထိုးရပ်လိုက် လေ
သည်။

သတ်နောက်....

ကျားသစ်မ နီချူး ဆံဖြူယက္ခကြီး တံတိုင်းနှင့်တောက်တဲ့
ပေါက်ဝန်းတို့သည် ထူးခြံရံရပ် ဆေးတုရုံ အဆောက်အအုံ
ဆီသို့ ကျောက်ခင်း လမ်းမကြီးအတိုင်း ခြေလှမ်း မှန်မှန်နှင့်
လျှောက်လှမ်းလာလေ၏။

သို့နှင့်....

လူတို့သုံးဦး အဆောက်အအုံ ဆင်ဝင်အောက် ရောက်
လာအခါ လူသွားလူလာရှင်းလင်းနေသည်ကို ကြုံတွေ့လိုက်
ရသဖြင့် ကျင်းသစ်မ နီချူးမှာ သောက်တဲ့ပျက်ဝန်းထံ တီး
တိုး လေသံဖြင့် လှမ်းအမိန့်ေး လိုက်သည်မှာ....

‘သောက်တဲ့ လူဌေးသမီးထဲခန်းတံ ထောင်ခန်းဆိုတော့
အခုနေ့ လူရှင်းတုန်း ခေါင်းရင်း ထနောက်ဖတ်ကို အခြေ
အနေလွှားကြည့်၊ အခြေအနေကောင်းရင် အပေါ်တစ်လှစ်
ရှား၊ ဟောက်က ငါတို့ အခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေမယ်
ကြားသား’

ထိုအခါ....

မုက်နှာ မေးချွန်ချွန် ပီနီပိန်ဝါးပါးဖြစ်သော တောက်ထံ
ပေါက်ဝန်းမှာ နှစ်သည့်တလား ခေါင်းဆံ ခနဲညိတ်လိုက်
လေသည်။

ပြီး....

ပေါက်ဝန်းမှာ သွက်လက်လျှင်မြန်စွာပင် သစ္စာစေးကု
ခန်း အဆောက်အအုံ ခေါင်းရင်းဖတ်ဆီသို့ ရွှေ့ရှားသွား
လေသည်။

သို့နှင့်....

ပေါက်ဝန်းမှာ အဆောက်အအုံ ခေါင်းရင်း နောက်ဖတ်
ဆီသို့ ရွှေ့ရွေ့မှန်မှန် ရောက်ရှိနေလေသည်။

ထိုအခါ....

ပေါက်ဝန်းမှာ အဆောက်အအုံ နောက်ဖတ် ဝန်းကျင်
အခြေအနေ လှမ်းအကဲခတ် ကြည့်ရှုလိုက်လေသည်။
လူသွားလူလာ တင်းရှင်းနေသဖြင့် သူ အဆောက်အအုံ
အပေါ်ထင်သို့ စော့တော့ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ဥ ညနောက်....

ပေါက်ဝန်သည် သူ၏ ကျွမ်းကျင်စွာ တတ်မြောက်ထားသော အောက်တို တွယ်ကပ်နည်း ပညာရပ်ကို အသုံးပြု၍ အဆောက်အဦးနှင့်အား တွယ်ကပ်ကာ အပေါ်ထပ်သို့ ထပ်ရွှေ့ရွှေ့ ထက်ရောက်လာခဲ့လေသည်။

ဦးဖြင့်....

ပေါက်ဝန်တစ်ယောက် သူ့ဌေးမလေး ဟိုင်မေစင်ရီရာ ထောင့်ဆုံးအခန်း ပြတင်းပေါက်အောက်ဆီသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ဒါကြောင့်....

သူ ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် လူနာခန်းအတွင်း အခြေအနေ လှမ်းအကဲခတ် ကြည့်ရှုမိလိုက်ရာ ကုဘင်ပေါ်ဝယ် ညွှန်မလေး ဟိုင်မေစင်တစ်ယောက် ငြိမ်သက်စွာလဲလျောင်း အိပ်နေသည်ကို ကျေနပ်စွာ လှမ်းမြင်ခဲ့တူလိုက်ခဲ့လေသည်။

သည်နောက်....

သူ အောက်ဖက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ အသင့်ရောက်ရှိနေကြသော ကျားသစ်မနီချူးနှင့် ဆံဖြူယက္ခကြီး တို့စိုင်းတိုက် တွေ့မြင်လိုက်ရ၍ အပေါ်အခြေအနေအားသူ လက်ရိပ်ပြကာ အချက်ပေး ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ပြီ....

သူ ကိုယ်ပေဒု၍ အသင့်ဖွင့်ဟထားသော ပြတင်းပေါက်မှ တစ်ဆင့် အခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လိုက်လေသည်။

သူ၏ထွက်ရှားမှုမှာ ကြောင်တစ်ကောင်လို ဝေါ့ပါးလျှင် မြန်မှုကြောင့် ကုတင်ပေါ်ဝယ် မှေးစက်နေသည့် သူ့ဌေးမလေး ဟိုင်မေစင်တစ်ယောက် လုံးဝရိပ်စားမိခြင်းမရှိပါချေ။ သည်တွင်....

ပေါက်ဝန်သည် သံသင့် ဆောင်လာသော ခရီးဆောက် ကျောပိုးတိတ်ထဲမှ 'ဘူး' တစ်ဘူးကို အသာထုပ်ယူလိုက်လေသည်။

ပြီ....

ယင်းဘူးထဲမှ မေ့ဆေးရည်ဆူတီထားသော အဝတ်စတစ်စ ထို ထုတ်ယူလိုက်လေသည်။

နောက်....

ပေါက်ဝန်မှာ ယင်းမေ့ဆေးရည်စွတ် အဝတ်စကို ကိုင်ဆောင်လျက် မှေးစက်လဲလျောင်းနေသော ဟိုင်မေစင် အနားသို့ တရွှေ့ရွှေ့ ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ဗားနား၊ ဓရာကံဒော့....

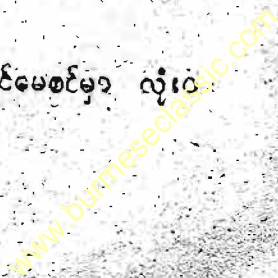
ပေါက်ဝန်မှာ မေ့ဆေးရည်အဝတ်စဖြင့် မှေးစက်နေသော ဟိုင်မေစင်၏ နှာခေါင်းဝဆီသို့ ဖိအုပ်လိုက်လေသည်။

'ဟူ....'

'အူန့်....'

မေ့ဆေးဌေးရှူငို ကိမ်သွားရသော ဟိုင်မေစင်မှာ လုံးဝ အတိတ်တစ်မေ့မျှာလွှာရလေသည်။

ထိုစဉ်....

၃၆၀ ☆ ဝမ်းကျောင်းမေးခွန်း

ပေါက်ဝန်မှာ အောက်ဖက်မှ ဆဖြူမကွကြီး ထုစိုက်
အပေါ်ထပ်သို့ တက်ရောက်လာရန်အတွက် ကြိုးရှည် တစ်
ချောင်း ခပ်သွက်သွက်ချပေးလိုက်လေသည်။

သိပ်မကြာလိုက်ချေ...

ဆဖြူမကွကြီးထုစိုက်မှာ ကြိုးမားသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီး
နှင့် မလိုက်အောင်ပင် အပေါ်ထပ်သို့ သွက်သွက်လေး လျင်
မြန်ရောက်လာလေ ပြီး။

ထိုအခါ...

သူတို့နှစ်ယောက် အိတ်ရှည်ကြီးတစ်လုံးထဲသို့ မေ့ဆော
ရှည်ကြောင့် သတိကောင်းစွာ လစ်နေသည့် ဟိုင်းမစင်ကို
သွယ်သွင်းထည့်လိုက်ကြလေတော့သည်။

အခန်း (၁၉)

တောက်တဲ့ ပေါက်ဝန်၏ စွမ်းထောင်ချက်

ပြီးသော်...

သူတို့နှစ်ယောက် ကျောပိုးအိတ်ရှည်ကြီးကို ကြိုးဖြင့်ဆိုင်
မိတ်ချည်နှောင်လိုက်ကြသည်။

နောက်...

သူတို့နှစ်ယောက် ထိုအိတ်ရှည်ကြီးကို ကြိုးရှည်ဖြင့်ဆွဲထိန်း
လျက် အောက်ထပ်သို့ တပြေးပြေးချလိုက်သည်။

ပြီး...

ပေါက်ဝန်မှူး ကြိုးရှည်ကိုခို၍ အောက်ထပ်သို့ ခပ်သွက်
သွက် ဆင်းလိုက်လေသည်။

အောက်ထပ် ရောက်တော့ တိုင်မစင် ထည့်ထားသော
သားရယ်အိတ်ရှပ်ကြီးကို ပေါက်ခဲနဲ့ ညှပ်ခိုးထက်ပေါ်သို့
မြှောက်ပင့်ထမ်းလိုက်လေသည်။

ထည်နောက်....

ကျားသစ်မနီချူး ရှေ့ကဦးဆောင်၍ လူသွားလူလာ
လှုပ်ရှားမှု ကြိုတင်အကဲခတ်ရန် ထွက်သွားသည်။

ထိုအခါ....

အိတ်ရှပ်ကြီးကို ထမ်းပိုးထားသော ပေါက်ခဲနီမှာ နီချူး
အခြေအနေ လှမ်းလှမ်းတက်ခတ်ရင်း ထက်ကြပ်မခူခိုလိုက်ပါ
သွားလေသည်။

သို့နှင့်....

နီချူးနှင့် ပေါက်ခဲနီထို့ သစ်ပင်ကြီးအောက်တွင် ထို
ဆိတ်ထားသော ရထားလိုဆီသို့ ချောချောမှန်မှန်ရောက်ခဲ့
သွားလေသည်။

ပြီးလျှင်....

နီချူးသည် ရထားပေါ်မှ အသင့် စောင့်ဆိုင်းနေသော
ရီချမ်းကို အနက်ရောင်ခြုံလွှာအား ခြုံထားစေပြီး လူရိ
လှေခြေကြည့်ကာ ဆေးရုံခေါင်းရင်း နောက်ဖက်ခြမ်းဆီ
ခေါ်စောင့်လေခဲလေသည်။

ဆေးတိုဝန်ကျင် အခြေအနေတိုတော့ စောက်တုံးပေါ်
ဝန်က ရှေ့က ဦးဆောင်လျက် ကြိုတင် အကဲခတ်လာခဲ့
သည်။

သို့နှင့်....

သူတို့ သုံးယောက် အဆောက်အဦးနောက်ဘက်ခြမ်းဆီသို့
လျှော့လျှော့ ရှူရှူ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ထိုအခါ....

အပေါ်ထပ် ပြတင်းပေါက်မှ အသင့်စောင့်ဆိုင်းကြည့်နေ
သော ဆံဖြူယက္ခကြီး တုံ့စိုင်းမှာ အပေါ်မှ ကြီးရှည်ကစ်ချောင်း
ပစ်ချလိုက်လေသည်။

သည်တွင်....

ကျားသစ်မနီချူးနှင့် စောက်တုံးပေါက်ခဲနီတို့မှာ ရီချမ်း
၏ခားနှင့် ချိုင်းနှစ်ဖက်တို့တွင် ဤမျှားခိုင်ခံ့စွာ ချည်ခနှောင်
လိုက်ကြလေသည်။

ပြီး....

ကျားသစ်မနီချူးမှ ရီချမ်းကို စွဲလက်တောက်ရှိုင်းသော
မျက်လုံးအစုံနှင့် စွဲစိုက်ကြည့်ရင်း....

ရီချမ်း... ခဲ ခဲ ဆောင်ကြီး များကြားတဲ့အတိုင်း နှုတ်ဖန်
ရုံတော်မှာ တစ်ဆေးခဲတဲ့အခါ ပြောဖို့ မမေ့နဲ့ ကြား
လား။

ရီချမ်းမှာ ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတ်လိုက်ပြီ....

ဟုတ်တဲ့... ဟုတ်တဲ့ပါ

ထည်နောက်....

ကျားသစ်မနီချူးသည် ပြတင်းပေါက်ဝတွင် လှမ်းအကဲ
ခတ်နေသော ဆံဖြူယက္ခကြီး တုံ့စိုင်းထံ ရီချမ်းကို အပေါ်
သို့ ဆွဲဆောင်နှိပ်အတက် လက်ကိုင်စေ့ယမ်းကာ အချက်ပြလိုက်
လေသည်။

ထိုအခါ...

ဆံဖြူယက္ခကြီးတုံစိုင်းမှာ ကြိုးသိုင်းချည်နှောင်ထားသော ရီချမ်းကို အပေါ်ထပ်ဆီသို့ အစူးစိုက်ထုတ်ကာ သွက်သွက် လက်လက် ဆွဲတင်လိုက်လေ၏။

သိပ်မကြာပါခဏ။

ဆံပင်ဖြူယက္ခကြီးတုံစိုင်းတစ်ယောက် သူဌေးမပေး တိုင် မေစင်ဟန်ဆောင်ထားသော ရီချမ်းကို လှူနုခန့်ထဲ ထားရစ် ခဲ့ပြီး ကြိုးထား တယ်လျက် ခပ်သွက်သွက် ဆင်းသွားလေ သည်။

သူ့ အောက်သို့ ရောက်သောအခါ မှာကြားထားခဲ့သည့် အတိုင်း ရီချမ်းမှာ ကြိုးကိုဖြုတ်၍ မအောက်ဘက်သို့ ပစ်ချပေး လေသည်။

ထိုနောက်...

ကျားသစ်မနီချူ၊ ဆံပင်ဖြူယက္ခကြီးတုံစိုင်းနှင့်အတူ အတူ ပေါက်ဝန်တို့ သစ္စာဆေးကုခန်းအနောက်ဘက်မှနေ၍ ရထား ဆီသို့ ထူ နြွမပျက်လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့သုံးဦး ရထားလုံးပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ ကျောက်ခင်းလမ်းအတိုင်း ဆေးကုရုံဝင်းအတွင်း လျှောက် လှမ်းလာသည့် လူကစဦးမှာ သူတို့ကိုလှမ်းမြင်တွေ့ရပြီး ထိုလူ ၏ခြေလှမ်းတို့ တုံ့ခနဲ ခပ်ဆိုင်းသွားရလေ၏။

ဟင်...ဟို...ဟို ဆံပင်ဖြူနုလူကြီးဟာ... ဝါတို့လိုဖိနပ်မြို့မှာ ရီချမ်းကို ရထားနဲ့တင်...တဲ့လူပဲ...ခါ...ခါ ကန္တာရဘီလူး ရဲ့ တပည့်တွေပဲ'

ထိုသို့ ပိုးထည်အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်လူမှာ တအံ့တကြဲဖြစ် ကာ တွေးတောမရွှေ့တ်မိလိုက်လေ၏။

စင်စင်တော့...

ယင်းပိုးထည်အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်လူမှာ တခြားလူဟုတ် ရှိလား၊ သို့မဟုတ်စုတ်တံရွှင်ဆန်ကျောင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

ဟုတ်ဝါသည်။

သူသည် ရီချမ်းနှင့်ရုပ်ချင်းတူသော သူဌေးသမီးတစ်ဦး အတိတ်မေ့ ဝေဒနာဆိုးနှင့် သစ္စာသမားတော် ဆေးကုရုံ၌ တင်ကုသနေခဲ့ကြောင်း မြေဖြူချူဟို ထုတ်ဖော် ပြောပြသွား သဖြင့် အခဲလို သစ္စာသမားတော်ဆေးကုရုံသို့ စုံခမ်းကြည့်ရှု ရန်အတွက် ဧရာတ်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။

လည်တင်...

ဆန်ကျောင်းမှာ မခမျာ်သင့်သော ကန္တာရဘီလူးဂိုဏ်း သားများကို သစ္စာသမားတော် ဆေးကုရုံဝင်းအတွင်း၌ မြင် တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် သံသယမတင်မိတ်များ၊ သူ့ရင်ထဲ ဝယ် ဟဖွားဖွားပေါ်ပေါက် ဖွာရလေသည်။

ထိုဒေချိန်မှာမင်...

ကျားသစ်မနီချူတို့အဖွဲ့ စီးနင်းလိုက်ပါလာသော ရထား လုံးမှာ ကျောက်ခင်းလမ်းအတိုင်း ဆေးကုရုံဝင်တက်ပေါက် ဆီသို့ ဦးတည်မောင်းနှံ လာလေသည်။

ထိုသို့...

ကန္တာရဂိုဏ်းသားတစ်ဦး မောင်းနှင်လာသော ရထားလုံး တစ်စင်းမှာ ကျောက်ခင်းလမ်းကြိုမကြိုနဲ့ဘူးတွင် ကြီးမား

၃၃၄ ☆ ဝင်းသန်းအောင်

စွာ ပေါက်ရောက်နေသည့် ဘစ်ဝင်အာဇာနည် ရှေ့လျား
ရောက်ရှိလာနေလေသည်။

ဆိုအချိန်မှာပင်....

- 'ဟူး'
- 'ဘုတ်'
- 'ဟင်'

မခမျှင်လင်က ယင်းဘစ်ဝင်ကြီး၏ လွတ်နေသောကင်းကြီး
တစ်ကံပေါ်မှ အဖြူရောင်လူရိုက်ထစ်ရိုက် ရထားလို၊ ကျွမ်း
ပေါ်သို့ ခုန်ဆင်းလာလေသည်။

ထိုအခါ-

ရထားလမ်းအစိုးပေါ်သို့ တစ်စုံတစ်ယောက် ကျားရောက်
သံကိုကြားလိုက်ရသော ရထားထိန်းမှာ နောက်သို့ ချာခနဲ
လှည့်ကြည့်မိလိုက်လေ၏။

လည်တွင်....

ရထားအစိုးပေါ်သို့ အဖြူရောင်ဂတိစုံဝတ်လှူထစ်ယောက်
ရောက်ရှိလာကြောင်း ရထားထိန်း လှမ်းမြင်တွေ့ရပြီး တစ်
စုံအဖြူကော 'ဟင်'ဟူးသာ အာမေဠိတံသံတစ်ချက် လွတ်
ခနဲ ရေရွတ်မိလိုက်လေ၏။

ထိုအချိန်မှာပင်....

အရိန်ဟုန်းပြေးနှင့်အနုသောရထားလုံးမှာ ဆေးကုရုံဝင်
အပြင်ဘက်လမ်းမကြီးဆီသို့ ရောက်ရှိလာရလေသည်။

ထိုစဉ်....

ကန္တာရဘိလူးနှင့် ကျောက်စိမ်းမြင်းရုပ် ☆ ၃၅

ကြောင်ထစ်အမ်းဖြစ်တည်ညွှားရာမှ တိုက်ခိုက်ရန် သတိ
ဝင်လာရမည်အရထားထိန်းမှာ နှင်တံဖြင့် သံကိစ္စတံတွင် ဆန်
ကျောင်းထဲ ဝှေ့ယပ်၊ တိုက်ခိုက်လာလေသည်။

- 'ဝို...'
- 'ဝို...'
- 'ပြောင်း'
- 'ဝို...'
- 'ပြောင်း'
- 'အား...'

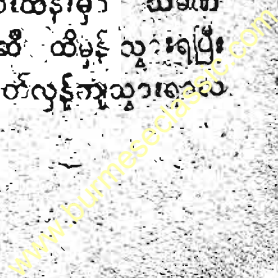
လည်တွင်....

ဆန်ကျောင်းသည် ရထားထိန်း၏ နှင်တံရိုက်ချက်ကို သူ
တယ်ခြေခုံဖြင့် ဝှေ့ယမ်း ရှောင်ကွယ်လိုက်သည့် တစ်ဆက်
တည်းပင် သူ ညှာခြေခုံက ကိုယ်ရှိန် ရွှေကျားသာရသော
ရထားထိန်း၏ ဗျက်နှာဆီသို့ ဝှေ့ယမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်လေ
သည်။

ကိုအခါ....

ခနဲရောင်ထိမ်းနိုင်ခြင်းမှရှိသော ရထားထိန်းမှာ သံမဏိ
စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း၏ ညှာခြေခုံဆီ ထိမှန် သွားရပြီး
ညှင်းစူး အောက်ဟစ်သံနှင့်အတူ နောက်လှည့်ကျသွားရလေ
သည်။

သို့ရာတွင်....

ယင်၊ ရထား၊ ထိန်းမှာ သတိကြီးသူပီပီ အဘက်ညှိပြတ် ကျ
သွားသည် ရထားဘောင်တန်းကို မှီခိုကာ တွဲဖောင်းကြီး
လိုက်ပါလာလေ၏။

ထိုစဉ်...

ဆန်ကျောင်းသည်ရထားထိန်းလက်လွှတ်သွားရသော ဇက်
ကြီးကို ကပ္ပာကယာကောက်ကိုင်လိုက်၏။

ဦး သူ့ဘယ်လက်က ရထားဘောင်တန်းကို ချိတ်ဆွဲလိုက်
ပါလာသော ရထားထိန်းထံ သံမဏိစုတ်တံလက်နက်ဖြင့် ဝေ
ယမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်သေးသည်။

‘ဦး’
‘ဖြောင်’
‘အား’
‘ဘုန်း’

သံမဏိစုတ်တံရှိက်ချက် ထိမှန်သွားရသော ရထားထိန်းမှာ
စူးရှနာကျင်စွာ အဘက်ဟစ်ခင်း လမ်းနံ့ဘားသို့ လှင့်စင်ကျ
သွားရလေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင်....

သူ့နေ့စုတ်ကျောဖက်မှ လေထုကို အနှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ
ထိုးခွဲထွက်လာသော လက်နက်ရွေ့လျားသံကို ဖြတ်ခနဲကြား
လိုက်ရသဖြင့် သူ့ဘယ်လက်က သံမဏိစုတ်တံ လက်နက်ဖြင့်
နှောက်လှည့်ကာ ဝေယမ်းခွခံကာကွယ်လိုက်ရ၏။

‘ဦး’
‘ဦး’
‘ထန်’
‘ချွင်’

လေထုဝယ် လက်နက်ချွင်၊ ပြင်းထန်စွာတော့ဆုံသည့်အခါ
ကြီး ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လစေရလေသည်။
စင်စစ်....

ဆန်ကျောင်းကိုနှောက်ဖက်မှ ထလစ်ချောင်းတိုက်ခိုက်လာ
သူမှာ တောက်တဲ့ပေါက်ဝန်ပင်ဖြစ်လေသည်။

* * *

မှန်းချက်မကိုင်ဖြစ်သွားရသော တောက်တဲ့ပေါက်ဝန်မှ
နေ့စုတ်သို့ ခုန်ပျံဆုတ်လိုက်၏။

ထိုစဉ်....

စုတ်တံပိုင်ရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ တောက်တဲ့ ပေါက်ဝန်ထံ
ရောင်ဖြာစုတ်ချက် သိုင်းကွက်ကို အသုံးပြု၍ ခုန်ပျံ တိုက်ခိုက်
လိုက်သည်။

'ဝိုး...'
'ဝိုး...'
'ခွတ်...'
'အား...'
'ဘုန်း'

သည်တင် တောက်တဲ့ ပေါက်ဝန်မှာ ကွန်ခြာထဲဖွယ် သံ
ဇက်ရိပ် ရောင်စဉ်ထန်၊ များ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ အုပ်ဆိုင်၊
တိုက်ခိုက်လာရာ မည်သည့်လက်နက်၏ အရှိန်စစ်အရှိန်တုမုန်၊
မေ့ခြားနိုင်ဖြစ်သွားလေသည်။

ဂါထာစဉ်--

သူ ကွန်ချာသဖွယ် အုပ်မိုးကျရောက်လာသော သံဇက်စုတ်
ထိရောင်ဖြူရိုက်ချားကို ဆောင်ခေးဖြင့် စက်ခိုင်းသဏ္ဍာန် ဝေ
ယမ်းခွဲကာ ကွယ်လိုက်၏။

သို့ရာတွင်...

သူ ရခံလိုက်သော ဓားချက်မှာ အရိပ်ထုကိုသာ ထိမှန်
သွားပြီ၊ တကယ် သံဇက်စုတ်တံ ဆက်နက်ရိုက်ချက်အစစ်
အား လုံးဝခခံနိုင်ခြင်းမရှိ ဖြစ်သွားရသည်။

သို့မို့ ကျောင်း...

သံဇက်စုတ်တံ ဆန်ကျောင်း၏ သံဇက်စုတ်တံ ရိုက်ချက်
မှာ တောက် တဲ့ပေါက်ဝန်၏ ခေါင်းထက်ဆီသို့ မိမိရယ်ခွန်
သွားလေသည်။

သို့ဖြစ်၍...

တောက်တဲ့ပေါက်ဝန်မှာ သေမင်းခေါ်သံနှင့်အတူ အရှိန်
ပျောက်ပြေးလွှားနေသော ရထားလုံးအမိုးမှ လွင့်စဉ်ကျားရာကို
သွားသည်။

'ထိုစဉ်...'

စုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းသည် ရထားလုံးကို လမ်းနံဘေးရှိ
မြက်ခင်းပြင်ဆီသို့ ဦးတည်ပေးပေးချ လိုက်လေသည်။

'ခွတ်...ခွတ်'

'ကျွဲ...ကျွဲ'

'မွန်...မွန်'

မြက်ခင်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ဆန်ကျောင်းမှာ ရထား
လုံးကို ဇက်ကြိုးဆုပ်၍ ရင်ဆိုင်လိုက်၏။

ထိုစဉ် ရထားအိမ်အတွင်းမှ လူရိုက်ကပ်ရိုက် မြက်ခင်းပေါ်
သို့ ခုန်ပျံထွက်လာ၏။

ယင်းလူရိုက်မှာ ဆံပင်ဖြူယက္ခကြီးတုံ့ခိုင်းပင်ဖြစ်၏။

သည်တင်...

ဆံပင်ဖြူယက္ခကြီး တုံ့ခိုင်းမှာ သံဆူးကြိုးကပ်ဆံကြိုးရှည်
လက်နက်ကို ဖြေဝယ်ဝေယမ်းရင်း ရထားလုံး အနားသို့ချဉ်း
ကပ်လာသည်။

'ဝိုး...ဝိုး'

ထိုအခါ...

ရထားအမိုးပေါ်မှ ဆန်ကျောင်းသည် သံဆူးလုံးကပ် သံ
ကြိုးရှည်ကို ဝေယမ်းကာ ထိုတံကွက်ဆင်နေသော ဆံပင်ဖြူ

၃၈၀ ☆ ဝင်းသန်းမအား

ယကွကြီးတုံစိုင်းထံ သံမဏိ စုတ်တံဖြင့် ခုန်ပျံ ဟိုက်ခိုက်လိုက်
လေသည်။

‘ဟိုင်း ယာ၊’
‘ဝို...ဝို’
‘ဝို...ဝို’
‘ထန်...ထန်’
‘ချွန်’
‘ကျ...ကျ’
ထိုစဉ်...

ဆံပင်ဖြူယကွကြီးတုံစိုင်းမှာ ဆန်ကျော့ခင်း၏ သံမဏိ စုတ်
တံရိုက်ချက်ကို သံဆူးလုံးစပ်သံကြီးဖြင့် ဝေ့ယမ်းခုခံလာလေ
သည်။

လေထုထဲဝယ် အနက်အရောင်အရိပ်များနှင့် ငွေရောင်အရိပ်
များ မရုထွေ့ယိုက်တင်ဖြစ်သွားရပြီး လက်နက်ချင်းပြင်ထန်
စွာ တွေ့ဆုံသည့်အသံပလံများ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်ပေါ်
ပေါ်ထွက်လာသည်။

သုတိုနှစ်ယောက်သိုင်းကွက် ဆယ်ကွက်မျှယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်
ပြီးသောအခါ ဆန်ကျော့ခင်း၏ သံမဏိစုတ်တံ လက်နက်များ
ဆံပင်ဖြူယကွကြီးတုံစိုင်း၏ သံဆူးလုံးစပ်သံကြီးရှည်၏ အထိ
ထပ်ရစ်ပတ်ခြင်းကို ခံလိုက်ရသည်။

ဆိုအနိုက်မှာပင်...

ကန္တာရတီထူးနှင့် ကျေးကစိမ်းမြင်းရွပ် ☆ ၃၈၁

ရထားလုံးတစ်အတွင်းမှ ကျားသစ်မနီချူးမှာ ခုန်ပျံထွက်
လာပြီး သံမဏိစုတ်တံနက်လက် ဖမ်းချုပ်ခံထားရသော ဆန်
ကျော့ခင်းထံ ဆောင်ခေးဖြင့် ဝေ့ယမ်း တိုက်ခိုက်လာသည်။

ထိုစဉ်...

မျက်စိလျှင် နဂါးပါးလွန်းသော စုတ်တံရှင်ဆန်ကျော့ခင်းမှာ
နေခက်ကျော့ဖက်မှ ခုန်ပျံတိုက်ခိုက်လာသည့် ကျားသစ်မနီချူး
၏ခေးချက်ကို လျှပ်ထစ်ပြက် ခုန်ပျံတိုက်ခင်းရှောင်ရင်း ဆံပင်ဖြူ
ယကွကြီးတုံစိုင်း၏ခနောက်ဖက်သို့ ကျရောက်သွား၏။

ထိုအခါ...

ကျားသစ်မနီချူး၏ခေးချက်မှာ ပစ်မှတ်ငိုထိမှန်ခြင်းမရှိဘဲ
လေထုထုကိုသာ ပိုင်းဖြတ်သွားသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

ဆံပင်ဖြူယကွကြီးတုံစိုင်း၏သံဆူးလုံးစပ် သံကြီးလှည့်ဖြင့်
ရှစ်ပတ်ထိန်းချုပ်ထားသော သံမဏိစုတ်တံမှာ ရှစ်ပိုင်းခွဲထွက်
သွားရပြီး တစ်ပိုင်းက သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျော့ခင်း ထိပါး
သွားလေသည်။

ထိုစဉ်...

သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျော့ခင်းမှာ သံမဏိစုတ်တံပိုင်းပြတ်
ဖြင့် ကျော့ခိုင်းအနေအထားရှိနေသော ဆံပင်ဖြူ ယကွကြီး
တုံစိုင်း၏ကျော့ဆီသို့ ထိုးစိုက်လိုက်သည်။

‘ဝို’
‘ဝို’
‘ထွန်’

ဘုန်း

မမျှော်လင့်ဘဲ အတိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရသော ဆံပင်ဖြူယုန်ကြီးကြီးတို့စိုင်းမှာ သံဃောစုတ်တံရွှင်လက်နက်၏ ခိုက်ခိုက်ချက်လှမ်းဝှေ့ခံက ကွယ်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ မိမိချစ်မိမိပိုင်ပြီး စူးရှနာကျစွာ အောင်ဟန်ရင်း မြက်ခင်းပေါ်သို့ အရပ်ကြီးမြတ်သည့်နှစ်ပြိုင်ကျသွားရသည်။

ပြီး ဆံပင်ဖြူယုန်ကြီးတို့စိုင်းမှာ အကြောက်စစ်ချက်က ဝင်ရောက်ခြင်းသွားပေသည်။

သည့်တိုင်... ကျားစစ် နီချားသည် ဆံပင်ဖြူယုန်ကြီးတို့စိုင်း၏ အဆိုးကို ကြည့်၍ ခေါ်ယူတိုက်တာ ဆောင်ရွက်ပြီး သံဃောစုတ်တံရွှင်ဆန်ကျောင်းထိ တစ်ကျမ်း ခုန်ပျံတိုက်ခိုက်သည်။

ဝိုင်း...ဝိုင်း
ဝိုင်း...ဝိုင်း
ထန်း...ထန်း
ရှုလွင်
ထိုအခါ...

မကိစုတ်တံရွှင်ဆန်ကျောင်းသည် ဒေါက်တာကြီး တိုက်ခိုက်လာသော ကျားစစ်နီချား၏ခားချက်များကို သူ သံဃောစုတ်တံဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ခုန်လိုက်သည်။

စကြောင်း... လေထုထဲဝယ် လက်နက်ချွင်းပြင် ထန်စွာ တွေ့ဆုံနေကျယ်ကျယ်ပေအင်လောင် ပေါ်ထွက်လာရလေ၏။

လှိုစဉ်မှာပင်...

သူတို့ တိုက်ခိုက်နေကြသော လမ်းနားသားဆီသို့ ရထားလုံးတစ်စင်း ထိုးဆိုက်လာလေသည်။

ယင်း ရထားလုံးပေါ်မှ ပန်းနုရောင်လူရိပ်တစ်ရိပ် သက်ဆင်းလာလေသည်။

စင်စစ်တော့...

ထိုပန်းနုရောင်လူရိပ်မှာ အခြားမဟုတ်ပါချေ ပန်းနုရောင်ကျွတ်ချေရင်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ပန်းနုရောင် ကျွတ်ချေရင်သည် မြက်ခင်းပေါ် ထိုးစိုက်ထားသော ရှေးဟောင်းအိမ်ပေါ်သို့ တက်ရောက်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ...

ရထားအိမ်ပေါ်တွင် သတိလစ်အနားသာ သူ့ဌေးမဌေးဟိုင်မေ့မင်းပန်းနုရောင်ကျွတ်ချေရင် လှမ်းမြင်တွေ့ပြီး အံ့သြတုန်လှုပ်သွားရလေ၏။

ပြောရမည်ဆိုလျှင်...

ပန်းနုရောင် ကျွတ်ချေရင်မှာ သူမ ကုန်စုံဆိုင်၌ မကြာခဏ ပစ္စည်းပစ္စယ ဝယ်ယူ အားပေးလှူဒါန်းသော သူဌေးမဌေးဟိုင်မေ့မင်းဖြစ်နေသဖြင့် ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ သိရှိလျက်ရှိလေ၏။

ဟင်း...ခါဆို ကန္တာရသီလူအဖွဲ့အတူ ထူးဌေးသမီးလေးကို သစ္စာသမားဇောက်ကြီးဆေးကုရုံက ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာတာ ဖြစ်ရမယ်။ အခု သူ့ကို ခေါ်ထုတ်သွားရမယ်။

ထိုသို့...

၃၀၄ ☆ ဝင်းဘုန်းမောင်

ပန်းနုရောင် ကျင်ချွေရင်သည် ရထားအိမ်ပေတို့၌ ကပျား
ကယာ သက်ဆင်းလိုက်လေ၏။

ပြုံးနေ့က....

သုမ ရထားမေဖင်းနှင့်သော နေရာဆီသို့ အလျင်အမြန်
ထက်ခရာကံထိုက်လေသည်။

နေ့ကပြုံး....

သုမ ရထားလုံးကို မြက်ခင်းပေတို့မှ လမ်းပေတို့သို့ မောင်း
နှင်လိုက်လေသည်။

'ခုပ်...ခုပ်'

'ကျွဲ...ကျွဲ'

'ဟိတ်...ရထားလုံးကို ရပ်လိုက်စမ်း'

ရထားမောင်း ထွက်ခွာသွားသည်ကို လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်
ရသော ကျားသစ်မ နီချူးမှ အထက်ပါအတိုင်း အော်ဟစ်
ဟန့်စားသည်ကို မကြားတန်ပြု၍ ရထားလုံးကို ဆက်လက်
မောင်းနှင်သွားလေ၏။

ထိုအခါ....

ကျားသစ်မနီချူးမှ သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းကို
ဆက်လက်ရင်မဆိုင်ဘဲ ပန်းနုရောင် ကျင်ချွေရင် နေရာဆီသို့
ပြေးလိုက်သွားလေသည်။

အခန်း (၂၀)

ကန္တာရတီထူး၏ နိဂုံး

ထိုစဉ်....

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းသည် ပန်းနုရောင် ကျင်ချွေ
ရင်နေ့ကဲ့သို့ ပြေးလိုက်သွားသော ကျားသစ်မနီချူးထံ ခုန်ပျံ
တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

'ယ...'

'ဝီ...'

'ခေ...ငါး...'

'အ...'

'ဘုန်း...'

တစ်ဖက်သို့ တားရုံးစောကပ်ကာ ပြေးလွှားနေသော ကျား
သစ်မ နီချွမ်းမှာ နောက်တစ်ဖက် နန်ပျံ တိုက်ခိုက်လာသည်
ဆန်ကျောင်း၏ သံမဏိစုတ်တံရိုက်ချက်ကို လှိုင်းဝ ခုခံရှောင်
တိမ်းနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ထိခိုက်ကာ စူးရှနာကျင်စွာ ဆော်ဟစ်ရင်း
မြက်ခင်းစပ်ဆီသို့ လွင့်စဉ်ကျရောက်သွားရလေ၏။

သည်နောက်....

ဆန်ကျောင်းမှာ လမ်းပေါ်တွင် ထိုးဆိုက်သော ပန်းနု
ရောင် ကျင်ချွေရင်၏ ရထားပေါ်သို့ တက်ရောက်လိုက်လေ၏။

ပြီးနောက်....

ဗူးထိုရထားလုံးကို ခေလင်းနှင့်ပြီးခဲ ပန်းနုရောင်ကျင်ချွေ
ရင်၏ ရထားလုံးနောက်ဆီသို့ လိုက်လေ၏။

သည်နောက်....

ပန်းနုရောင် ကျင်ချွေရင်သည် နေအိမ်သို့ ရထားလုံးကို
ဦးတည် စမ်းနှင်းသွားလေသည်။

သူ့နေအိမ်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိပြီး မကြာခင်ပင် ဆန်ကျောင်း
၏ ရထားလုံး ရောက်ရှိလာလေသည်။

သည်နောက်....

သူတို့နှစ်ယောက်သည် မေ့ဆေးကြောင့် သတိလစ်ကောင်း
ဆဲ ရှိမိနုရသာ သူဌေးစားမီးလေး ဟိုင်ခေမစင်ကို အိမ်ပေါ်သို့
သယ်မလာကြလေ၏။

ပြီးနောက်....

သူတို့နှစ်ယောက်သည် အိပ်ခန်းဘစ်ခန်းရှိ ခုတင်ပေါ်သို့
စာတိုမေ့များဆဲ သူဌေး သမီးစား ဟိုင်ခေမစင်ကို အသာအယာ
တင်လိုက်ကြလေသည်။

သည်တွင်

ဆန်ကျောင်းမှာ သူ ဇနီး ရီချွမ်းထင်မှတ်၍ သူဌေးသမီး
လေး ဟိုင်ခေမစင်၏ ကိုယ်ကို ကိုင်လှုပ်နှိုးဆော့သည်။

‘ညီ...ညီမ ရီချွမ်း’

ထိုကန်ခြားနေ့ကို မြင်သည့်လိုက်ရသော ပန်းနုရောင် ကျင်
ချွေရင်မှာ မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြူးကာ...

‘ဟာ...ကိုဆန်ကျောင်း၊ ဝါ...ဝါ၊ အစ်ကို့ရီချွမ်း မဟုတ်
ဘူး၊ နဂါးတစ်ရာစီအိမ်အောက်က သူဌေးကြီးရှားမီး ဟိုင်ခေ
မင်ပါ’

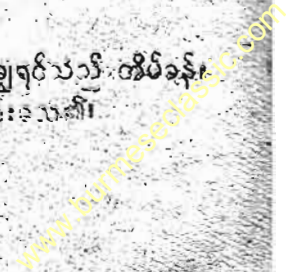
ဟု ပြောသည်ကို သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ လက်
မဲတဲ့ ခေလင်းသွင်သွင် ခါးယမ်းလိုက်ကာ...

‘ဟာ...ကျင်ချွေရင်၊ ခါ...ဝါ...ကျွန်အဘ် ဇနီးဝါဗျာ’

‘မဟုတ်ဘူး၊ သူက ကျွန်မကုန်စုံဆိုင်မှာ ပစ္စည်း ပစ္စယ
မကြာ မကြာ လာဝယ်ခတ်တဲ့ သူဌေးသမီးလေးပါ။ ဇနီး၊
သူ့ကြည့်ရက မေ့ဆေးပေးခံရသလိုပဲ၊ ရှုဆေးသွားယူလိုက်
ဦးမယ်’

ထိုသို့...

မပြောဘဲပြီးနောက် ပန်းနုရောင် ကျင်ချွေရင်သည် အိပ်ခန်း
တံရှင်ဘစ်ဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်သွားလေ၏။
သိပ်မကြာလိုက်ပါချေ....

သုမ ရှုဆေးဘူး ကပ်ဘူး ယူဆောင်လျက် အိပ်ခန်းအတွင်း
သို့ ခပ်သုတ်သုတ် ရောက်ရှိသကဲ့သို့သည်။

ပြီးနောက်....

သုမသည် သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်မေစင်၏ နှာခေါင်း
ထိပ်ဝေသို့ ရှုဆေးဘူးအဖုံးဖွင့်၍ တေ့ပေးလိုက်လေသည်။
ထိုအခါ....

သူဌေး သမီးလေး ဟိုင်မေစင်မှာ ရှုဆေးဌေး ရှုရိုက်
မိပြီး သတိပြန်လည် ရရှိလေသေးသည်။

သည်တင်....

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ ဆုတ် ပြန်ရလာသော
ဟိုင်မေစင်ကို မြင်တွေ့လိုက်သည်နှင့် အားရဝမ်းသာစွာဖြင့်
လှပစွာ ပန်းနှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ရင်း....

'ညီ...ညီမ ရီချမ်း သတိပြန်ရလောပြီနော်'

'ဟင်... ရှင်... ရှင် တယ်သုလဲ၊ ကျွန်... ကျွန်မ ရီချမ်း
မဟုတ်ဘူး'

ထိုသို့....

သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်မေစင်မှာ လှမ်းဆုပ်ကိုင်ဆာသော
သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်း၏ လက်နှစ်ဖက်တို့ကို ပုတ်ထုတ်
လိုက်လေ၏။

သည်တော့မှ....

သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းမှာ သူဌေးသမီးလေးဟိုင်မေ
စင်ဖြစ်မှန်း သိရှိသွားလေသည်။

ထိုအခါ....

သံမဏိစုတ်တံရှင်ဆန်ကျောင်းမှာ သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်
မေစင်ကို ကန္တာရဘီလူးဝူရှန်ကျင်းတို့အဖွဲ့ သစ္စာ ဆော်ထူရုံမှ
ဖမ်းဆီး ခေါ်ဆောင်သွားရာမှ ပြန်လည် ကယ်တင်လာခဲ့ရတဲ့
အကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောပြလိုက်လေ၏။

'ဟင်... အဲ... အဲဒါမှ စုက္က၊ မနက်ဖြန် ရဲမက်မှုကြီးနဲ့
ကန္တာရဘီလူး ဝူရှန်ကျင်းတို့ တရားရုံးမှာ ထမူရင်ဆိုင်ရ
တော့မှာ'

ယင်းသို့....

သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်မေစင်မှာ စွဲရိမ် ကြောင့်ကျစွာ
ရင်ဖွင့် ပြောဆိုလာလေသည်။

ထိုခဏားကို ကြားလိုက်ရသော သံမဏိ စုတ်တံရှင် ဆန်
ကျောင်းမှာ ကန္တာရဘီလူးဝူရှန်ကျင်း၏ လုပ်ရပ်ကို ဖျပ်ခနဲ
သဘောပေါက်မိသွားရပြီ....

'ဟင်...ဒါဆိုရင် ကန္တာရဘီလူးဟာ ဟိုင်မေစင်နေရာမှာ
ကျန်တော်ဇနီး ရီချမ်းကို အစားထိုးပြီးတရားရုံးမှာ မဟုတ်
မမှန်တာ ထုတ်ဆိုခိုင်းမယ်နဲ့ တူတယ်'

ထိုအဆိုကို ပန်းဒုရောင် ကျင့်ချွန်ရင်မှ ခေါင်းညိတ်
တောက်ခဲလိုက်ရင်း....

'အစ်ကိုပြောသာ ဟုတ်တယ်၊ ဒီတော့ကျွန်မတို့ တယ်လီ
လုပ်ကြမလဲ'

မေးလာတော့....

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ နှုတ်ကြော အစ်ချက်
ကြုတ်လျက် တွေးတောစဉ်းစားလိုက်ပြီမှ....

‘မိက သိပ်တော့ မခက်ပါဘူး၊ ကပ်ကိုထိုမနက်ဖြန် ရုံး
တော်ကြီးကို ဝင်ရောက်ပြီး စာဖြစ်မှန်ကို မော်ထုတ် ဝိုက်ရင်
တရားသူကြီးမင်းက ကန့်သတ်လုံးပဲ လုပ်ရင်ကို ကျွန်က
တွင်းကွင်း၊ သိသွားမယ်’

ထိုကံကြိုကို ပြောဆိုလိုက်တော့ သူဌေးသမီးလေး ဟိုင်ပေ
စန်နှင့် နန်းနုရောင် ကျင်ချောင်းတို့ သီးတော့တူစွာဖြင့် ဖြို
တူ ညီတိလိန်ကြသည်။

သို့နှင့်...
နန်းတော်တစ်ခု မနက်ဖိုးခါးဆို ရောက်သောအခါ သူတို့
နီးကပ်စွာ အဆောင်ပြုကို စားသောက် နိုင်ကြရမည်။

ပြီး သူတို့သုံးယောက် နန်းအိမ်မှ ထွက်လျှင် တစ်စင်းဖြင့်
တရားရုံးတော်ခံရာ လီကျန် မြို့တော်ကြီး၏ ရွှေဖက် ဆီသို့
မြို့လယ်လမ်းကြားအကိုင်၊ ခမောင်းနှင့် ဆွက်ခွာ သွားကြရမည်
သည်။

သို့ဖြင့်...

သူတို့ မြို့လယ် လမ်းကြီး၏ လမ်းကွေ့ တစ်ခုရှိ ချို
ကွေ့တွင် လက်နက်ကိုယ်စီ အသင့်ကိုင်ဆောင် ထားသော
လူ ဝင်းယောက်ကို လမ်းပေါ်တွင် ရင်ဘောင်ကန်း မြန်ကျ
ဟန်တားနေသည်ကို မမြောက်လင့်ဆဲ ကြုံတွေ့လိုက်ရမလည်း

သို့မို့ကြောင့်...

သိင်္ဃေရတတ်တံရှင် အနုကျောင်းမှာ မြင်းကြီးကို ဗက်ကြ
သပ်တော့ ရထားလုံးကို ပေါ်ဆိုင်လိုက်ရမလည်း။

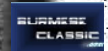
ပြီး သူ့ခွေမှ ဟန်တားနေသော လက်နက်ကိုယ်စီ အသင့်
ကိုင်ဆောင်ထား ကြသည် လူများထံ လမ်း အကပ်တံ ကြည့်ရှု
လိုက်လေရာ...

ဟင်...ကျားသစ်မနီချူးဆို လူသိုက်ပ...လေး၊ ဟင်...ငါ
တို့ ရုံးတော်ကို မရောက်နိုင်အောင် လာရောက်ဟန်တားနေ နှင့်
ယှက်ကြတတ်ပါကွီး’

ထိုသို့...
သူ့ခွေတံနှင့်စပ် ရထားအိမ်တံတွင်း၌ စီးနင်း လိုက်ပါ
လာကြသော နန်းနုရောင် ကျင်ချောင်းနှင့် သူဌေးသမီးလေး
ဟိုင်ပေစန်တို့ခန္ဓာနှစ် ကန္တာသော်လည်းကောင်း အဖွဲ့ဟန်တားနေသည်
ကို လမ်းမြင်တွေ့လိုက်ကြရမည်။

ထိုအခါ...
သိင်္ဃေရတတ်တံရှင် အနုကျောင်းမှာ အရှေ့ဟန်တားနေကြ
သော ကျားသစ်မ နီချူးတို့ကို ရွာလမ်း၏ ရထားလုံးတား
ကန်နှင့် ဟန်တင်မောင်းတား လမ်းအတိုင်း စုန်းစိုင်းမောင်းနှင့်
လိုက်ရမည်။

- ‘ဟိုင်းယား’
- ‘ဟီး...ဟီး’
- ‘ခုပ်...ခုပ်’
- ‘ကျွ...ကျွ’
- ‘ဟင်...’
- ‘ဟေ...ထိုက်ပစ်ခတ်ကြစမ်း’
- ‘ထိုအခါ...’

၃၃ | ☆ ဝင်းဘုန်းမအောင်

ဓုန်းစိုင်း၊ မောင်၊ နှင်ဝင်တိုက်ကာ ရထားလုံးအခြေအနေကို ထမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရသော ကျားသစ်မ နီချူ၊ ဘို အဖွဲ့မှ လမ်း နံဘေးဆီသို့ အထွတ်အမြန် ခုန်ရွှောင်လိုက်ကြ၏။

ထိုစဉ်....

ကျားသစ်မနီချူမှာ ရထားလုံးကို ဓုန်းစိုင်း မောင်နှင့် ပြေးထွက်သွားသော သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းကို လက် နှက်ပုန်းများဖြင့် ဝိုင်းဝန်းပစ်ခတ်ရန် အော်ဟစ် အမိန့်ပေး လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ....

ကျားသစ်မ နီချူ၊ အဖွဲ့တို့သည် သံမဏိ စုတ်တံရှင် ဆန် ကျောင်းထဲ လက်နှက်ပုန်းများ ဝိုင်းဝန်း ပစ်ခတ် လာကြလေ သည်။

ထိုစဉ်...

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ လူ့သံမဏိစုတ်တံဖြင့် ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက်လာလော လက်နှက်ပုန်းများကို ဂေယမ်း ခုခံကာ ကွယ်လိုက်လေ၏။

ထိုအခိုက်...

ကျားသစ်မနီချူမှာ ရဲမီးဗုံး အပိဆင်ယာသော မြား နှင့် သမ်းမကြီးအတိုင်း ပြေးလွှားနေသည့် သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း၏ ရထားလုံးကို ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက် လာလေ သည်။

ဝါး....

ကန္တာရဘီလူးနှင့် ကျောက်စိမ်းမြင်းရှပ် ☆ ၃၃၃

'ကျင်ချောရင်ရေ အမြန်ဆုံး ရထားလုံးပေါ်က ခုန်ဆင်း လိုက်ဟေ့'

'ဟုတ်....'

'ယား....တုတ်'

'ဘုန်း၊ ဘုန်း'

'ဝုန်း'

သူတို့သုံးဦးစလုံး ပစ်ခတ်လိုက်သော မြားချက်ရောက်မလာ ခင် လမ်းနံ့အား မြက်ခင်းဆီသို့ ရထားလုံးပေါ်မှ ပြိုင်တူခုန် ဆင်းလိုက်ကြလေတော့သည်။

တစ်အောင်ပင် မကြာလောက်ပါချေ။

ကျားသစ်မ နီချူတို့လူစု ပေါက်ကွဲလွင့်စင် သွားရစေဖို့ ရထားလို၊ ရေနာသို့ မြေးသွားရောက်ဖို့သေကြေစေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

လမ်းနှံတေး ရေနတ်မြောင်းထဲတွင် ရောက်ရှိနေသော သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ မနီးဝေးဘွင် ရောက်ရှိ နေကြသည်။ ကျားသစ်မ နီချူတို့လူစုထံ လက်နက်ပုန်းတိမ်း ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ခံရစေသည်။

ရုတ်တရက်...

အတိုက်ခံရတိုက်ခွေကြောင်း ကျားသစ်မ နီချူတို့ သံမဏိ စုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း၏ ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်လာသော လက်နက်ပုန်းတိမ်းမှုကို ရခံရောင်တမ်းနိုင်ခြင်း မရှိဘဲ ထိမှန်ကာ ထမ်းပေါ်သို့ စူးရှနှာကျပ် အော်ဟစ်သံများနှင့် အသံ ပြိုယို ကြွကုန်သည်။

သည်းနာကံ...

သူတို့ သုံးဦး ရေနတ်မြောင်းထဲမှ ထွက်သွားကြပြီး နောက် လက်နက်ပုန်းတိမ်း ထိမှန်ကာ သမ်းပေါ်ဝယ် လိုကျခန့်ကြ သည့် ကျားသစ်မ နီချူတို့အဖွဲ့ထံ ရောက်ရှိသွားကြလေ၏။ ထခြေစုနေ လှမ်းအကဲခတ် ကြည့်လိုက်မိကြတော့...

ကျားသစ်မ နီချူတို့အဖွဲ့ အသံနှင့် ခန္ဓာကိုယ်တို့စား ကွဲနေကြပြီး သူတို့တွေ့မြင်လိုက်ကြစေသည်။ သည်နေ့အထိ...

သူတို့ လမ်းကြောအကိုင် တရားခံရုံးတော်ကြီးရှိရာသို့ ဦးတည်ကာ ခပ်ဆွက်ဆွက် လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့...

တရားခံရုံးခန်းမဝရောက်သောအခါ တရားသူကြီးမင်းမာ သုဋ္ဌေးသမီး ဟန်ဆောင်ထားသော ရီချွမ်း၏ ပြင်ကွန်းမှ ခြေကိုင် ကန္တာရသီလူး ဝူရှန်ကျားမှာ ရဲမှက်မူးပြီး ချွပ်စိုက် ဖုန်း၏ အရားလွှဲဆိုမှုကို ကျွမ်းကျင်ကျွတ်လွတ်စွာ အနိုင်ပေး ရန် အမိန့်ပေးဆုံးဖြတ်ဖို့ အမိန့်စာ ပေးရွှေ့ခြင်း ပြစ်မှုလ သည်။

ထိုနည်း...

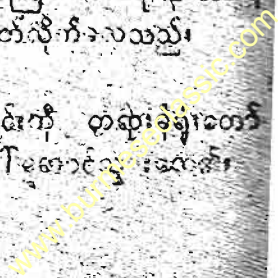
သံမဏိစုတ်တံရှင်နှင့် သုဋ္ဌေးသမီးခေါင်း တိုင်အောင်တို့ ဝင် ရောက်လာသော ကန္တာရသီလူး ဝူရှန်ကျား၏ လုပ်ရပ်ကို တရား သူကြီးထံ ဖော်ထုတ်တိုင်ကြားလေသည်။

ထိုအခါ...

တရားသူကြီးမှာ အခုလာရောက် ကမ်းဆေးခံနေထူရာ သုဋ္ဌေးသမီးလေးဟန်ဆောင်ထားသော ရီချွမ်းဖြစ်နေကြောင်း ပေါ်ထွက်လာပြီး ဝူရှန်ကျား၏ အကြံပေးစေလိုက် သိရှိ ရကာ ထောင်ဝတ် အနက်သုံးဆယ် ချမှတ်လိုက်သလည်း။

သို့နှင့်...

ရဲမှက်စစ်သည်များသည် ဝူရှန်ကျားကို တရားခံရုံးတော် အတွင်းမှ ဝယ်ထိပ်တိုးခတ်ကာ ခေါ်ပေးသွားသောအခါ သည်နေ့အထိ...

ရဲမက်မျိုးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းမှာ သူ့အငွေသမီးခလေး ဟိုင်မေစင်ကို ကန္တာရဘီလူးလက်ထဲမှ လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်ပြီး တရားခံရုံပြတော်သို့ တစ်ချိန်မီ လာရောက်အောင် စွပ်စွပ်ရုံရုံ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းနှင့် ပန်းနုရောင် ကျင်ချေချင်တို့ကို ချီးကျူးစာအား ပြောဆိုလေသည်။

ဟို့ အဘူ... သူ့အငွေသမီးခလေး ဟိုင်မေစင်ကလည်း အသက်သခင် ခန္တုဇ္ဈာရုံများ ဖြစ်ကြသော သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း၊ ပန်းနုရောင် ကျင်ချေချင်နှင့် ရီချမ်းထိုက်ကို နဂါးစံအိမ်ခတ်ကြိုသို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

သို့နှင့်... သူတို့လူစု တရားခံရုံး အနောက်အင်္ဂါဝေါမှ စတား တစ်ပြားပြေးနှင့် ထွက်ခွာလာကြရင်၊ မရွံ့ကွင်းပြင်ကျယ်ကြီး ဆီသို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင်... ရဲမက်မျိုးပမ်းဆီခေါ်ဆောင် လာကြသော လက်ထိပ်တူးခတ် ကန္တာရဘီလူး၊ ဝူရှန်ကျင်းနှင့် သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းတို့ မျတ်နှာချင်းဆိုင် ဆုံတွေ့မိကြလေသည်။

သည်တွင်... သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ အေးစက်စွာပြုံးလိုက်ရင်း...

‘ဟင်း...ဟင်း...ဆန်ကျောင်း ငါ မင်းကို ဆုံးဝမကျေ နပ်ဘူ။ လက်ရုံးချင်း ယှဉ်ချင်သေးတယ်’

စိမ်းခေါ်စကား ဆီလွှာသဖြင့် သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းမှာ မဲပြုံးပြုံးလိုက်ရင်း...

‘ကျုပ်ကလဲ စိမ်းခေါ်ရင် တိုင်ပေါ်ထိထောင်လိုက်ချင်တဲ့ ကောင်’

ထိုဦး... ရဲမက်မျိုးကြီး ချူလိုင်ဖုန်းက ကြားဝင် အမိန့်ပေးလာသည်မှာ...

‘ရဲမက်တွေ သူ့လက်ထိပ်တူးကို ချွတ်ပေးလိုက်စမ်း’

‘ဟုတ်ကဲ့ ရဲမက်မျိုးကြီး’ ဟုဆိုကာ ရဲမက်စစ်သည်တို့မှာ ကန္တာရဘီလူး၊ ဝူရှန်ကျင်းတို့တွင် ချုပ်ထားသော လက်ထိပ်တူးကို ကပျာကယာဖြုတ်ပေးလိုက်လေသည်။

လက်ထိပ်တူး၊ ပြုတ်ပေးလိုက်သည်နှင့် ကန္တာရဘီလူး၊ ဝူရှန်ကျင်းမှာ လျှို့ဝှက်ဆောင်ထားသော ဝတ်စုံအတွင်းမှ ဓားမြှော့ရှည်တစ်လက်ကို ပြုတ်ခနဲ ထုတ်ယူလိုက်သည်။

ပြီး... သူ ထိုဓားမြှောင်ရှည်ဖြင့် သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်း၏ ရင်ဝဆီသို့ လှုပ်ထပြတ် ထိုးစိုက်လိုက်လေသည်။

‘ဝို...’

‘ဟူး’

‘ဝို...ဝို’

‘ဝို...’

‘ခုတ်’

‘ဇူး’

ခါးလှည့်...။

သံ့မထိစုတ်တံရွှင် ဆန်ကျောင်းမှာ ကန္တာရဘီလူး ဝူရှန် ကျင်း၏ ခါးမြှောင်ထိုးခွက်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ် ဖန်ထိုင်ချ ရှောင်တိမ်းလိုက်သည်။

‘ပြီး...’

သူ ကြမ်းပြင်ပေါ် ကျွေးလှိုက်တာ ကန္တာရဘီလူး ဝူရှန် ကျင်း၏ ခြေခွကြားထဲသို့ ခါးချဉ်းကပ်ပစ်ခတ်ကာ ခလျာ တိုက်ခတ်ခေတ်တာ ကန္တာရဘီလူး နောက်ကျေးတက်ဆီ ရောက်ရှိသူ ရှလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

သံ့မထိစုတ်တံရွှင် ဆန်ကျောင်းမှာ ညှာခြေချိုးဖြင့် တန္တိရ ဘီလူး ဝူရှန်ကျင်း၏ ကျောပြင်သို့ ခါးညှုတ်ကျွေးကာ ထိ ချောင်းနေရာမှ ထိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

မမျှော်လင့်ထားသော ထိုက်ခိုက်ကို ကန္တာရဘီလူး ဝူရှန် ကျင်း လုံးဝရခံနိုင်ခြင်း မရှိဘဲ ထူးကျောပြင်သို့ ထိမှန်ကာ ရှေ့သို့ ဝိုက်ဆင်းကျသွားရလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

ဝိုင်းရံလှိုက်ရုံကြာသော ရဲမက်မျှကြီးနှင့် ရဲမက်စစ်သည် တို့မှာ လက်နက်ပုန်းကိုယ်စီဖြင့် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ တပ်ဆီး ကျသွားသည့် ကန္တာရဘီလူး ဝူရှန်ကျင်းထံ တစ်စက်ပင်ခတ် လိုက်ကြလေသည်။

‘ဝှစ်... ဝှစ်... ဝှစ်... ဝှစ်’

‘ခုတ်... ခုတ်’

‘ဇူး’

‘ဇာတ်’

‘ထီး... ထီး’

‘ဇူး’

နောက်ဆုံး ကန္တာရဘီလူး ဝူရှန်ကျင်းမှာ နှစ်ငရဲမီးဗုံး၊ လေးကို ညှာလက်ထွက်ကိုင်ကာ ကိုယ်လည်ထျက် အကြော ဖာစ် ချစ်ငှက်ပြို၊ ဇီဝိန်ချုပ်ပြို၊ သွေးရှေးသောသည်။

တကယ်၍သာ ရဲမက်မျှကြီး၊ ချူလိုင်ပုန်းဘို၊ လယ်မဉ်း လွင် ရင်ခတ်ကြမ်းကြုတ်သော ကန္တာရဘီလူး ဝူရှန်ကျင်း၏ နှစ်ငရဲမီးဗုံး ပစ်ခတ်မှုကြောင့် တရားရုံးရင်ပြင်းရှက်လှယ် မရှု မလှ မြင်ကွင်းဆိုး တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာရမည် မဟုတ်ပါ လား။

၆၀၀ ☆ ဝင်းတုန်းကောင်

သို့နှင့်...

သံမဏိစုတ်တံရှင် ဆန်ကျောင်းသည် ရီချမ်းလက်ကလေး
တစ်ဖက် ဆုပ်ကိုင်ရင်း စိုင်းရံအံ့ကြည့်နေသော လူအုပ်များ
ကြားမှ ဖွဲ့ကြည်ထွက်ခွာလာကြလေသည်။

ထူတိုနေ့စက်မှ...

အပြုံးရိပ်ကိုယ်စီဆောင်ကြလျက် ရဲမက်များကြီး ချွလိုင်
ပုန်း၊ သူဌေး၊ သမီးလေး၊ ဟိုင်မေစင်နှင့် ပန်းနုရောင် ကျင်ချွေ
ရင်တို့ ထပ်ကြမ်းမခွာ လိုက်ပါလာကြ လေတော့သည်။

ပြီးပါပြီ

ဝင်းတုန်းကောင်